

Onsdag den 16. juni 2010 (D)

1

106. møde

Onsdag den 16. juni 2010 kl. 9.00

Dagsorden

1) Eventuelt: Eneste behandling af B 250:

Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen om Folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57 (vedrørende Jesper Langballe (DF)).

Af Udvalget for Forretningsordenen .

(Fremsættelse 14.06.2010 i betænkning fra Udvalget for Forretningsordenen).

2) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. (Ændring af perioden for individuelle nedsættelser af bloktilskuddet og justering af undtagelsesbestemmelserne for kommuner, der tidligere har nedsat skatten).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 26.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 04.06.2010. 2. behandling 10.06.2010. Tillægsbetænkning 10.06.2010).

3) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Forhøjelse af det betingede bloktilskud og nedsættelse af bloktilskud ved budgetoverskridelser).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 04.06.2010. 2. behandling 10.06.2010. Tillægsbetænkning 10.06.2010).

4) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Forkortelse af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010. 2. behandling 10.06.2010. Tillægsbetænkning 14.06.2010).

5) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven, lov om en børnefamilieydelse og ejendomsavancebeskatningsloven. (Ingen regulering af beløbsgrænser i 2011-2013, begrænsning af fradraget for faglige kontingenter og loft over børnefamilieydelsen).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010. 2. behandling 10.06.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 14.06.2010).

6) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Midlertidig nedsættelse af grundvederlag til ministre).

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 02.06.2010. 2. behandling 10.06.2010).

7) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedsættelse af dagpengeperioden).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010. 2. behandling 10.06.2010. Tillægsbetænkning 14.06.2010).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Harmonisering af beskæftigelseskravet).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 02.06.2010).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

Fra medlem af Folketinget Gitte Lillelund Bech, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 17. juni i år atter kan give møde i Tinget, og at Kasper Krügers hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Så kan jeg oplyse, at Udvalget for Forretningsordenen har afgivet betænkning og indstilling om Folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57.

Eksemplarer er omdelt.

Kl. 09:00

Samtykke til behandling

Formanden :

De sager, der er opført som punkt 1-7, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Eneste behandling af B 250:

Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen om Folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57 (vedrørende Jesper Langballe (DF)).

Af Udvalget for Forretningsordenen.

(Fremsættelse 14.06.2010 i betænkning fra Udvalget for Forretningsordenen).

Kl. 09:01

Forhandling

Formanden :

Hr. Søren Espersen som ordfører, værsgo.

Kl. 09:01

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

På Dansk Folkepartis vegne har jeg besluttet mig til at tage ordet i forbindelse med denne anmodning fra justitsministeren om samtykke til, at hr. Jesper Langballes immunitet ophæves, således at Folketinget ifølge grundlovens § 57 tillader, at der kan rejses tiltale mod hr. Langballe for overtrædelse af straffeloven.

I Folketinget har vi jo en meget lang tradition for, at enhver anmodning af denne karakter fra justitsministeren følges, og at tilladelse gives uden debat. Anmodninger om ophævelse af immunitet er dermed faktisk blevet til en ekspeditionssag.

Når jeg således stik mod sædvane tager ordet her i sagen om hr. Jesper Langballe, er det, fordi anmodningen fra justitsministeren har at gøre med en ganske særlig paragraf i straffeloven, nemlig § 266 b, den såkaldte racismeparagraf. Anmodningen er dermed speciel, for mens tidligere anmodninger har drejet sig om tiltalerejsning for handlinger som eksempelvis spritkørsel, skatteunddragelse, overgreb mod mindreårige, vold, bedrageri og svindel af enhver art, drejer sagen her sig netop ikke om handlinger. Denne sag drejer sig alene om en ytring, om en holdning, og udtalelsen rummer ingen fremsat trussel.

Det er præcis det, der giver denne sag en ganske særlig karakter, som nok fortjener et ord med på vejen, inden Folketinget nu om lidt givetvis vedtager at ophæve hr. Langballes immunitet. Jeg vil i denne forbindelse ikke gå nærmere ind på selve udtalelsens eller holdningens substans. Den har allerede i månedsvis været endevendt og debatteret, og den er også uinteressant for en principiel diskussion om, hvorvidt en folketingsmand nu ved anklagemyndighedens mellemkomst søges forhindret i at have en bestemt holdning.

Dette er så egentlig resultatet af, at denne fortvivlende paragraf, 266 b, i sin tid blev indført i straffeloven. I parentes bemærket var SF dengang, med folk som Aksel Larsen og Poul Dam på forsædet, i øvrigt stadig væk så fornuftigt et parti, at man selvfølgelig ikke ville medvirke til at gennemføre denne paragraf. Men i dagens Danmark oplever vi altså nu, at en folketingsmand slæbes i retten for at have en holdning og for at have fremkommet med en ytring, som ikke i det allermindste rummer nogen trussel.

Det er slemt nok, at almindelige danskere – i gaseøjne – i årenes løb er blevet slæbt ind og dømt efter denne latterlige paragraf, men at en folketingsmand, som ifølge grundloven nyder en ganske særlig beskyttelse, og som i sagens natur netop forventes at have holdninger og i offentligheden uafsladelig at give udtryk for dem, af alle skal

slæbes i retten, fordi han har en holdning, er en skændsel for det frie folkestyre og beviser til fulde, at § 266 b er en såvel latterlig som folkestyreskadelig paragraf, som bør afskaffes hurtigst muligt. Dansk Folkeparti agter derfor i den kommende tid at lægge et alvorligt pres på regeringen for at formå denne til at fremsætte et lovforslag om paragraffens afskaffelse.

Dansk Folkepartis folketingsgruppe vil ved denne afstemning trykke på den gule knap som en markering af, at vi som et parti, der hylder lov og orden, derfor ikke ønsker at forhindre anklagemyndigheden i at rejse tiltale mod hr. Jesper Langballe, men samtidig som en markering af vor dybeste foragt for en straffelov, som vil forbyde holdninger.

Hr. Jesper Langballe selv har meddelt mig, at han agter at stemme for, altså at trykke på den grønne knap, da han ikke ønsker at gemme sig bag immuniteten, og han oplyser over for mig, at han vil have en mulighed for igennem en retssag at fastslå sandhedsværdien af sin ytring om æresdrab.

Kl. 09:05

Formanden :

Tak. Hr. Søren Krarup.

Kl. 09:05

(Privatist)

Søren Krarup (DF):

I 1970 fremsatte den daværende justitsminister, Knud Thestrup, forslag til en ny form for lovgivning i Danmark. Forslaget var bestemt af, at FN i 1965 havde vedtaget en konvention om alle former for raceforskrimination, og justitsministerens lovforslag gik ud på at kriminalisere, som det hed, »udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro ...«, det, der blev til § 266 b i straffeloven.

I en kronik i Berlingske Tidende den 8. november 1970 kritiserede jeg lovforslaget og skrev:

Også forhen har ytringsfriheden haft den begrænsning, at enhver måtte stå til ansvar for sine ytringer over for domstolene, men ytringsfriheden har ikke før haft den begrænsning, at der var visse meninger, det var lovstridigt at ytre. En sådan amputation undergår ytringsfriheden nu. Ved lov vil landets øvrighed forbyde sine borgere at nære visse sympatier og ytre visse antipatier, og ad lovens vej vil øvrigheden således konstituere en bestemt livsanskuelse.

Enhver, der kunne og ville tænke, måtte erkende, at der med dette lovforslag var tale om et skæbnsvangert anslag imod ånds- og ytringsfriheden i Danmark. Det forhindrede ikke, at Knud Thestrups lovforslag blev vedtaget i Folketinget, men der var trods alt en enkelt, der havde sans for det skæbnsvangre ved lovforslaget, for SF's ordfører, Poul Dam, påtalte, at hermed blev begrebet race for første gang indført i dansk lovgivning, dette vulgære begreb, der var nazismens grundbegreb, og som kun kan anvendes der, hvor nazismen har sat problemstillingen.

Jeg vil heller ikke undlade at berette, at Aksel Larsen under et besøg i Seem præstegård undsagde lovforslaget og mente, at det ikke ville blive vedtaget.

Det blev det altså alligevel, og lige siden har vort offentlige liv været hærget og vansiret af denne ensrettende og i sidste instans totalitære tankegang, ifølge hvilken statsmagten forfølger og straffer dem, der tænker forkert.

Nej, der er ikke forkerte tanker. Hvor der er åndsfrihed og ytringsfrihed, straffer man ikke ytringer. Man straffer handlinger. Ordet er og skal være frit i et retssamfund og et demokrati, mens handlingen naturligvis skal kunne være genstand for retsforfølgelse og straf.

Sådan begyndte § 266 b, og siden 1970 har det offentlige liv i Danmark været skændet og korruperet af begrebet racisme, der alt-

så har sit udgangspunkt i nazismens menneskeforståelse, og som kan bruges til at mistænkeliggøre og demonisere det frie ord og den åbne debat. Vi er nogle stykker, der kan bevidne det. Fra 1970 til i dag har debatten i Danmark været terroriseret af tankegangen bag § 266 b.

Det er på tide at gøre op med denne totalitære tankegang og hævde det frie ord. Det er derfor nødvendigt at sige fra i dag, hvor et folketingsmedlem, der som en af de meget få i Danmark til fulde har analyseret og gjort op med racismebegrebet, skal forfølges af det. Jeg afviser den karikatur på lov og ret, som § 266 b udgør. Jeg vender ryggen til denne betændte retsforståelse ved at nægte at deltage i spillet, og jeg stemmer derfor ikke, når en betændt lov om lidt søges fremmet ved et lovforslag om at ophæve hr. Jesper Langballes parlamentariske immunitet.

Kl. 09:10

Formanden :

Tak. Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 09:10

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Jeg vil bare lige kort sige, at Liberal Alliance sådan set er fuldstændig enig i hr. Søren Krarups principielle holdning vedrørende racismeparagraffen. Vi ønsker den ophævet, men sagen er jo den, at den eksisterer i dag, og selv om jeg fornemmer, at der er nogle, der vil undlade at stemme hos DF, og at der er nogle, der vil stemme gult, stemmer vi selvfølgelig for, for vi bliver nødt til at forholde os til, hvad der er landets love på nuværende tidspunkt. Så må vi tage kampen om det på et andet tidspunkt.

Men det var en principiel opbakning til de synspunkter, som også SF tidligere har stået for, at det er en dybt problematisk lovparagraf, der ligger bag det her.

Kl. 09:10

Formanden :

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 09:11

Afstemning**Formanden :**

Vi stemmer om udvalgets indstilling, og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte: 88 (V, S, SF, KF, RV, EL, LA, Jesper Langballe (DF), Pia Christmas-Møller (UFG) og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 18 (DF).

Denne vedtagelse vil nu blive givet til justitsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. (Ændring af perioden for individuelle nedsættelser af

bloktilskuddet og justering af undtagelsesbestemmelserne for kommuner, der tidligere har nedsat skatten).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 26.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 04.06.2010. 2. behandling 10.06.2010. Tillægsbetænkning 10.06.2010).

Kl. 09:11

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Rasmus Prehn som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 09:12

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Det har på alle måder været en lidt særegen procedure, vi har haft i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag. Der har været en række usikkerheder i forhold til, hvad der bliver konsekvensen for landets kommuner.

Sagen er jo den, at man lægger op til at sanktionere over for kommuner, der ikke makker ret. Hvor man tidligere har haft tradition for at agere ved tillid, ved kommunalt selvstyre, vil man nu agere med mistillid og med sanktioner, hvor man først lægger op til meget stramme aftaler om økonomien og dernæst lægger op til, at makker de ikke ret, får de en straf. Så vi kan sige, at vi kan sammenligne det her billede lidt med, at man først får en syngende kindhest på den ene side af hovedet, og at man dernæst får en syngende kindhest på den anden side af hovedet. Vi har stillet spørgsmål, vi har problematiseret det her, men vi har i meget ringe grad fået ordentlige svar fra ministeren og fra de øvrige partier i forhold til de her ting.

Sagen er den, at der nu er blevet indgået en såkaldt kommuneaf-tale, men vi ved jo udmærket godt, at der først og fremmest er tale om et diktat, hvilket Kommunernes Landsforening også giver udtryk for, og at den altså lægger op til, at den ramme, inden for hvilken kommunerne kan hæve skatten, hvis det er, at de har demografiske udfordringer og andre økonomiske udfordringer, er uhyre begrænset. Sidste år var der desværre mange kommuner, der følte, at det var svært at få enderne til at nå sammen, hvorfor de hævdede skatten, også mere, end de måtte, og der var ikke nogen, der sænkede skatten tilsvarende. Nu forestiller man sig så, at de med en mindre pulje – der er altså afsat en mindre pulje til skattestigninger – kan få enderne til at nå sammen.

Det her kommer til at betyde, at kommunerne er tvunget ud i at reducere velfærden på vores børns folkeskoler, reducere normeringen i vores børns børnehaver, og at omsorgen for de ældre på ældre-centrene, hjemmehjælpen og andet bliver reduceret. Det er på mange måder en ond spiral, der her igangsættes, hvor man, hvis kommunerne ikke forringer velfærden, så kommer efter kommunerne med sanktioner. Det er kommet bag på os, at man fra et liberalt parti som Venstre i den grad vil fortsætte den her ufrihedens kurs.

Vi noterede os under førstebehandlingen, at landets indenrigsminister i sin ungdom skrev meget idealistisk om Grundtvigs frihedssyn – nu har man fra regeringens side fundet inspirationen mere øst-på, hos Lenin, altså at man siger: Tillid er godt, men kontrol er bedre. Det er sørgeligt, at et såkaldt liberalt parti bruger tvangsmekanismer, ufrihed og angreb på det decentrale lokaldemokrati.

Kl. 09:15

Formanden :

Hr. Flemming Bonne som ordfører for SF.

Kl. 09:15

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

Der har været debat om L 218 og L 219 ved både første- og andenbehandlingen. Nu skal vi så gøre den færdig her ved tredjebehandlingen, og det gør vi, i lyset af at regeringen har dikteret en snæver økonomisk ramme, for så vidt en minusøkonomisk ramme, for kommunerne, og det, jeg synes er særlig problematisk, er, at man sælger den som en aftale.

Man kan ikke med rette påstå, at der er indgået en aftale med kommunerne, når man dikterer samtlige rammer for det, man kalder en aftale. Det er dybt problematisk, og det er et angreb på et aftalesystem, som vi jo gerne skulle kunne bevare og helst udbygge og gøre bedre, således at begge parter føler sig tilpas med aftalesystemet.

Det er også et massivt angreb på det kommunale selvstyre. Man skal forestille sig de her nyvalgte unge kommunalbestyrelser, der nu sidder i kommunalbestyrelsesarbejdet og er ved at lægge op til at skulle lave budgetter for 2011. Det er en voldsomt vanskelig opgave, man stiller disse kommunalbestyrelsesmedlemmer over for. Det bliver at skære ned og skære ned på stort set alle områder.

Vi har hørt regeringen sige, at nulvækst ikke er nedskæring; nulvækst er bare, at man fastholder det niveau, som vi kender i dag. Jamen sådan er virkeligheden ikke ude i kommunerne. Kommunerne er utrolig forskellige. Der er kommuner, som f.eks. oplever befolkningstilbagegang og derfor får nogle massive demografiske udfordringer, og de vil få nogle store problemer med at håndtere den tekst, som regeringen nu påstår er en aftale.

Jeg er godt opmærksom på, at der er stemt ja i KL's bestyrelse. Men her skal man være helt opmærksom på, at det har de gjort, fordi alternativet var lidt vanskeligt at overskue. Det var lidt vanskeligt at overskue, hvad der ville ske, hvis regeringen, VKO skulle sidde og forhandle med hver enkelt kommune. Der er ikke fra flertallet i KL's bestyrelse en blåstempling af denne kommunalaftale, og det tror jeg vi skal holde fast i.

Kl. 09:18

Formanden :

Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 09:18

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det undrer mig lidt, at der ikke er nogen fra Venstre, De Konservative eller Dansk Folkeparti, der går på talerstolen for at forsvare, at man vil skære på velfærden. Det kan nås endnu, og det håber jeg man vil gøre, så vi reelt har mulighed for at få en debat.

Regeringen og Dansk Folkeparti har i årevis forsøgt at sige til borgerne, at man både kan give skattelettelser og samtidig have råd til velfærd. Nu viser det sig jo med al tydelighed, at det kan man ikke, og regeringen og Dansk Folkeparti synes så, det er vigtigere, at de rige beholder de kæmpe skattelettelser, de har fået, end at man sikrer en ordentlig velfærd.

Nogle af dem, der kommer til at mærke nedskæringerne på velfærden, er børnene. Der bliver skåret i børnefamilieydelsen, som vi skal snakke om senere, men også de børn, der bliver passet i vores vuggestuer og børnehaver, bliver ramt. Vi får henvendelser fra børnehaver og vuggestuer, som kan fortælle om, hvad konsekvenserne bliver, når der skæres rundt om i kommunerne. Mange kommuner er jo i gang med at skære ned allerede for i år, og det bliver endnu værre i de kommende år. Det betyder f.eks., at man i ydertimerne – timerne om morgenen, når børnene kommer, og timerne om eftermiddagen, når børnene bliver hentet – mange steder kun vil have én voksen på en stue med 12 vuggestuebørn eller 22 børnehavebørn.

Jeg ved ikke, hvor mange her i Folketinget der har prøvet at være alene med 12 vuggestuebørn. Men det er altså ikke nemt, og der er absolut ikke tid til at tage sig ordentligt af dem. Derudover har man det problem, at hvis et af dem skal have skiftet ble, har man altså ikke mulighed for at gå ind og skifte den ble, for så ville man skulle efterlade de andre 11 børn alene. Det betyder altså reelt, at konsekvenserne af de nedskæringer, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti vil stemme for om lidt, er, at man siger, at vi skal finde os i, at vores børn får så dårlige vilkår fremover. Det betyder, at alle de pæne ord, som man har om alt det, der skal foregå i vores vuggestuer og børnehaver – der, hvor man skal lære børnene sociale kompetencer og lære dem almindelige færdigheder som selv at kunne tage tøj på og binde et snøreband osv. – ikke har nogen mening.

Det at kunne have tid til at snakke sammen, til at kunne lære sproget, kommer man heller ikke til. Vi ved jo, at der i Nordsjælland er meget store problemer med mange børn, der ikke kan dansk, fordi deres forældre ikke synes, de har tid til at tage sig af deres børn, som derfor kun er sammen med deres au pair fra Filippinerne eller Letland og ikke får lært dansk. Det bliver svært nu for personalet i vuggestuerne og børnehaverne i Nordsjælland at rette op på det og sikre, at de børn får lært et ordentligt dansk.

Tilsvarende problemer kommer der i folkeskolen, med ældreomsorgen osv. Alle steder bliver der skåret, og vi kan jo også se af det, der har været fremme i de seneste dage, at nogle af dem, der bliver ramt allerhårdst, er nogle af dem, der har allermost brug for hjælp. De mennesker, der har et stort handicap og virkelig har brug for at få hjælp, siger man nu er forkælede.

Jeg synes, man skal tænke lidt over, hvem man synes er mest forkælet. Er det den handicappede, der gerne have en elektrisk kørestol, så man kan komme rundt, den handicappede, der gerne vil have noget hjælp 24 timer i døgnet, så man kan komme på toilettet, når man skal, og ikke først når kommunen synes, der er tid til, at der kommer en og hjælper, eller er det de rige, som man fastholder skal have deres skattelettelser, så der kan blive råd til endnu mere kaviar og champagne? Hvem er det, man synes er mest forkælet?

Det, vi også mangler at få belyst, er, hvilke konsekvenser hele den nedskæring, man laver her, kommer til at få for ligestillingen i Danmark. Noget af det, der er afgørende for at have en høj grad af ligestilling, er jo, at kvinderne har mulighed for at være på arbejdsmarkedet, og en væsentlig grund til, at det er gået så godt i Danmark, i forhold til hvad vi har set i mange andre lande, er jo, at man trygt har kunnet sende sine børn i vuggestue og børnehave og skole, og at man har kunnet være tryk med hensyn til, at der var en god ældreomsorg. Når man smadrer det og henviser folk til, at de i stedet selv skal klare det, bliver det i høj grad kvinderne, der kommer til at skulle overtage mange af de opgaver og ikke længere kan være på arbejdsmarkedet. Det kommer også til at betyde noget for vores økonomi, men det har man heller ikke taget med i betragtning.

Det virker, som om regeringen og Dansk Folkeparti har opgivet troen på, at man vinder næste valg. Man tør jo heller ikke udskrive valget, så vi faktisk kan spørge vælgerne, om det er den her politik, de ønsker. Og fordi man ikke tror på, at man vinder, er man gået i gang med at føre den brændte jords politik. Man skynder sig at ødelægge så meget, man overhovedet kan komme til, inden der er nogle andre, der skal tage over. Det kommer altså virkelig til at gå ud over rigtig, rigtig mange mennesker, og derfor ville det klæde de ordførere, der har tænkt sig at stemme for, at de gik op og forsvarede, hvorfor man virkelig mener, der skal skæres så drastisk på velfærden, i stedet for at de rige undværer nogle af de skattelettelser, man ellers har stillet dem i udsigt.

Kl. 09:24

Formanden :

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 09:24

Kl. 09:28

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Når hr. Rasmus Prehn inddrager frihedssynet i sin altomfattende kanonade imod regeringen, vil jeg bare sige, at den frihed, vi hylder i regeringen, ikke er friheden til at bruge borgernes penge i ubegrænsede mængder, og derfor er det altså et led i de aftaler, vi indgik med regionerne og kommunerne i sidste uge, at vi klarer os med det personale, vi har i dag, vi klarer os med de budgetter, vi har i dag, reguleret for priser og lønninger, vi klarer os med det samme, som vi har haft hidtil, vi klarer os med det historisk høje udgiftsniveau, vi har i 2010, det klarer vi os med i 2011.

Derfor vil jeg sige til fru Line Barfod, at al den nedskæringssnak jo kun er relevant, hvis der er nogle steder, hvor man slet ikke kan styre udgifterne. Så kan man komme ud for at skulle spare andre steder. Derfor er aftalen med kommunerne også fyldt med afsnit, som fortæller, hvordan vi skal hjælpe hinanden med at se på de udgiftsdrivende områder, bl.a. specialområdet generelt.

Hvorfor ikke bare lade skatterne stige, som hr. Rasmus Prehn og fru Line Barfod og hr. Bonne tilsyneladende ønsker, hvorfor ikke bare lade det flyde, lade skatterne blive ved med at stige? Svaret er, at det vil ramme den motor i den private sektor, som skal generere vækst og velfærd og slæbe os ud af krisen på længere sigt. Det er jo det, der rammes, hvis man vælger det nemme bare at sætte skatterne op.

Kl. 09:26

Formanden :

Tak. Der er korte bemærkninger, først fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 09:26

Rasmus Prehn (S):

Når det er sådan, at jeg inddrager frihedssynet, Grundtvigs frihedssyn, så er det jo, fordi indenrigsministeren i sin ungdom begejstret skrev om det og nu her senere i livet har fundet inspiration andre steder, nemlig østpå hos Lenin, der sagde, at tillid er godt, men kontrol er bedre. For sagen er jo her, at man ikke udviser tillid til landets kommuner, at man ikke tror på, at de kan administrere det her selv, men nidkært vil sidde og vogte over dem, og hvis de tager den frihed selv at prioritere velfærden, selv at prioritere en bedre folkeskole, selv at prioritere bedre børnehaver, så bliver de straffet.

Det her handler jo ikke om, at man bare skal bruge løs af borgernes penge. Det er jo ikke bare at bruge løs af borgernes penge, at man har den holdning, at vore børn har krav på en skolegang, der er mindst lige så god som den, vi selv har fået, måske endda lidt bedre, det er jo ikke bare at bruge løs af borgernes penge at sikre, at vores børn har en ordentlig normering, sådan at de kan blive passet på forsvarelig vis og forældrene kan komme på arbejde, det er jo ikke bare at bruge løs af borgernes penge, hvis man ønsker sig, at der skal være et ordentligt og anstændigt niveau i ældreplejen.

Det her handler jo heller ikke om bare at sætte skatten op. Det her handler om lokaldemokrati, hvor kommunalbestyrelsen i dialog med borgerne fastlægger et serviceniveau og et tilsvarende skatteniveau. Og det er den frihed, og det er det princip i det kommunale selvstyre, som det her lovforslag gør op med, og det er her, at indenrigsministeren forbyder sig alvorligt mod det frihedssyn, vi talte om tidligere.

Kl. 09:28

Formanden :

Så er det hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning.

Flemming Bonne (SF):

Det kan jo være, at der skal samles til pulje, så ministeren kan besvare flere spørgsmål på en gang.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er opmærksom på, at personalenormeringerne i perioden siden kommunalreformens indførelse sådan set på samtlige velfærdsområder – folkeskole, dagpasning, socialrådgivere og alle dem, der sikrer, at velfærden fungerer ude i kommunerne – er faldet med godt og vel 2.000 stillinger. Når vi så holder det op imod, at vi har en finansminister, som jo går rundt og praler med, at der i denne regerings tid er ansat 30.000 flere i den offentlige sektor, så kan jeg altså ikke få det til at hænge sammen. Der er ingen tvivl om, at det, at det er de primære velfærdsområder, som mister arbejdskraft, selvfølgelig påvirker servicen i en negativ retning. Det kan vi også se på de kommuner, som i dag står med voldsomme budgetproblemer, og derfor vil jeg da spørge ministeren, om han er klar til at rykke ud, når først balladen starter her til efteråret.

Kl. 09:29

Formanden :

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 09:30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil bare gentage over for hr. Rasmus Prehn, at jeg også i mine tidligere bøger har skrevet, at frihed ikke er frihed til at bruge andres penge i ubegrænsede mængder, og det er jo den frihed, hr. Rasmus Prehn her dyrker.

Så vil jeg sige til hr. Flemming Bonne: Skulle vi ikke lade en neutral opmand vurdere, om det er hr. Flemming Bonne, der har ret, eller det er mig, der har ret? Vi kunne jo f.eks. finde et par økonomiprofessorer, som kunne fortælle, om den offentlige personalemængde er steget, eller om hr. Flemming Bonne har ret i, at den er faldet i de sidste mange år. Der tror jeg da at vi nemt kan få nogle objektive personer til at afgøre, så vi ikke behøver at hugge pinde om det her fra Folketingets talerstol.

Kl. 09:30

Formanden :

Jeg vil sige, at hvis hr. Rasmus Prehn mener, at han vil bruge sin anden mulighed for korte bemærkninger, er der adgang til det.

Så er det hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning.

Kl. 09:31

Flemming Bonne (SF):

Jeg bliver nødt til at sige til ministeren, at de tal, jeg opererer med heroppefra, er tal, som vi har fået oplyst fra ministeriet på et spørgsmål om, hvor de 30.000 flere stillinger befinder sig. Af svaret fremgår det tydeligt, at ca. 26.000 stillinger er tilført kommunerne siden 2001. Men det fremgår af den samme opgørelse, når man splitter den op, at lige netop de primære velfærdsområder har mistet arbejdskraft, har mistet personalenormeringer. Så det behøver vi sådan set ikke en neutral opmand til. Jeg så meget hellere, at vi i forhold til vores aftalesystem kunne begynde at diskutere, om vi kunne få en neutral opmand ind til at mægle i situationer, hvor parterne står så langt fra hinanden, som de har gjort i år. Det er jo en helt anden sag.

Kl. 09:32

Formanden :

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 09:32 Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis det, hr. Flemming Bonne mener, er, at vi i kommunerne skal overføre personale fra administration til borgernære serviceopgaver, er regeringen ganske enig med ham. Det fremgår også af kommuneaftalen, at vi på konkrete punkter vil gøre noget aktivt, noget nyt, for at sikre den udvikling, f.eks. det, der med et fint ord hedder objektiv sagsbehandling, som betyder, at der, hvor man har 2.000 mennesker til at administrere udbetaling af forholdsvis enkle offentlige ydelser, kan man i fremtiden nøjes med 1.500, og de 500, som derved ikke behøver at beskæftige sig med det, kan vi styrke de borgernære serviceområder med, for hele gevinsten bliver i kommunerne. Det er blot for at understrege, at vi ikke kun er enige med ham i ord, men at der i kommuneaftalen også er handling, der fører til den udvikling fra administration til borgernær service, som hr. Flemming Bonne og jeg åbenbart er enige om at vi skal have.

Kl. 09:33

Formanden :

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 09:33

Line Barfod (EL):

Hvis regeringen mente alvorligt, at man gerne ville nedbringe bureaukratiet og fjerne nogle af de mange stillinger, der er kommet i bureaukratiet, for at give penge til stillinger i børnehaver og folkeskoler osv., burde man jo droppe tvangsprivatiseringen. Hvis der er noget, der har medført en kæmpe stigning i bureaukratiet, er det jo, at regeringen tvinger kommunerne til at sidde og måle og veje alting og lave masser af udbud og konsulentrapporter og hvad som helst, fordi regeringen har et mantra om, at alting skal drives, som om det var en privat virksomhed, og at private virksomheder er meget bedre, på trods af at det endnu ikke har kunnet dokumenteres.

Når ministeren taler om frihed til at bruge borgernes penge, er det jo regeringen, der bruger borgernes penge. Ude i kommunerne har man løbende, indtil denne regering kom til, haft muligheden for, at borgerne løbende tog stilling til, om de ønskede at betale mere skat eller ej. Men i forhold til denne regering har borgerne jo ikke fået valget. Regeringen er ikke gået ud og har sagt: Vi ønsker, at der skal være flere penge til kaviar og champagne til de rigeste, og så skærer vi på velfærden. Man har jo påstået, at der var råd til det hele, og så har man bare ladet pengene fosse ud, selv om borgerne egentlig hellere vil have velfærd.

Kl. 09:34

Formanden :

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og så går vi til afstemning.

Kl. 09:34

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 54 (V, DF, KF, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 44 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Forhøjelse af det betingede bloktilskud og nedsættelse af bloktilskud ved budgetoverskridelser).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 04.06.2010. 2. behandling 10.06.2010. Tillægsbetænkning 10.06.2010).

Kl. 09:35

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Rasmus Prehn som ordfører.

Kl. 09:36

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Det er ganske tydeligt, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke har lyst til den store debat på de her områder, og det forstår man jo godt, for det er dybt usympatiske forslag. Hvor det tidligere forslag, L 218, var slemt, er det her, L 219, endnu mere slemt. Sagen er den, at man sådan set selv argumenterer for det ved at sige: Vi kan se, at hvis man skal straffe kommunerne, er det nu engang bedre at gøre det individuelt end kollektivt. Derfor valgte man så med det forrige lovforslag at gøre straffene mere individuelle, sådan at dem, der bruger for meget, er dem, der bliver straffet. Men den logik varede altså kun lige til det her lovforslag, for med det har man så fundet ud af, at der altså nu skal være kollektiv straf.

Det betyder simpelt hen, at man kan have en kommune, hvor borgerne helt demokratisk har valgt en kommunalbestyrelse, som fra ende til anden har overholdt alt, hvad der skal overholdes, og hvor der ikke er en finger at sætte på noget som helst

– ikke en finger at sætte på noget som helst – men at man så har fundet ud af ved at bruge ufrihed, tvang og mistro over for det kommunale selvstyre, at man hellere lige må lave sådan en kollektiv straf, så de her borgere, der har valgt en kommunalbestyrelse, der har overholdt alle regler, kan blive straffet med op til 500 kr. pr. borger – 500 kr. pr. borger lyder straffen på! Selv om man har gjort alt rigtigt, selv om man har fulgt alle de regler, der er for de her ting, kan man blive straffet kollektivt. Det er uhyrligt, og det er et brud med de principper, vi plejer at arbejde med i forhold til det kommunale selvstyre.

Så er der en hel masse mystiske incitamenter i det her lovforslag. Og man kan regne lidt på, hvad kommunerne skal gøre for at overleve den her situation. Lad os tage den kommune, vi står i, nemlig Københavns Kommune. Københavns Kommune har faktisk haft tradition for at overholde en række af de her aftaler, og hvis de gør det fortsat, skal de alligevel budgettere med – hold fast, venner – 300 mio. kr. i en bufferzone. De er nemlig nødt til at budgettere med det, for hvis der nu skulle være nogle andre, som ikke overholder de her regler, kan de risikere at skulle betale en stor pris, og det er så 300 mio. kr., man skal budgettere med til det. 300 mio. kr., som kan budgetteres mindre til børnehaver, til folkeskoler, til ældrepleje eller noget andet. Man tager simpelt hen – trylle-rylle-rylle – 300 mio. kr. ud af budgettet, som skal stå og kede sig i en bufferzone, simpelt hen

fordi landets indenrigsminister sammen med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har fundet ud af, at det er bedst at have pengene til at stå og samle støv, hvis det nu skulle være nødvendigt med en kollektiv straf.

Så er der også lagt op til et andet besynderligt incitament. Det er sådan, at man siger til kommunerne: Selv om I sådan set bruger mindre, end vi har lavet aftaler om I må, så kan I risikere en straf, hvis det er sådan, at I har været så frække at budgettere ambitiøst. Hvis man har lyttet til indenrigsministeren og sagt, at man faktisk gerne vil budgettere ambitiøst, gerne vil lidt ned i niveau og derfor budgetterer med at spare nogle penge, og hvis det så viser sig senere, at der kommer nogle uforudsete udgifter og kommunen bruger lidt mere – den bruger stadig væk mindre end det, der er lavet aftale om, men den bruger lidt mere end det, den havde budgetteret med – skal straffen falde. Det er jo simpelt hen den omvendte verden; det er en mærkelig incitamentsstruktur, at man straffes for at overholde en aftale, bare fordi man gerne vil prøve at budgettere ambitiøst.

Så igen er der en hel masse eksempler på det, man kunne kalde lovsjusk, på ting, der ikke er gennemtænkt, og på ting, vi ikke har kunnet få ordentlige svar på i den her lovgivningsprocedure. Det er sorgeligt.

Så er der selvfølgelig alle de principielle argumenter, og dem har vi været lidt igennem. Jeg forstår godt, at indenrigsministeren har det så umådelig svært med det med frihedssynet, og så er det nemt bare at sige, at man ikke bare skal have lov til at bruge løs. Men det er jo heller ikke det, kommunerne vil. De har ikke lyst til at bruge løs, de vil bare gerne sikre borgerne ordentlig velfærd, de vil gerne sikre, at børnene får en ordentlig skolegang.

Der har lige været en undersøgelse, der viser, at der, i modsætning til hvad den nuværende indenrigsminister i sin egenskab af undervisningsminister turnerede rundt og sagde, faktisk er brugt mindre på folkeskolen. Kommunerne vil gerne sikre vores børn en ordentlig skolegang, men det bliver der ikke mulighed for. De vil gerne sikre vores børn en ordentlig børnehave, men det bliver der ikke mulighed for. Der bliver heller ikke mulighed for at tage vare på de ældre på en ordentlig måde.

Det er sådan, at den her kommuneaftale, der er blevet indgået, og som ministeren får til at lyde som en fuldstændig frivillig aftale, er et udtryk for et diktat. Jeg står her med NYT fra KL's bestyrelse, hvor Kommunernes Landsforenings formand, Jan Trøjborg, under overskriften »Stram økonomi i 2011« siger:

»Det er vigtigt for mig at slå fast, at weekendens aftale om kommunernes økonomi i 2011 ikke ligner tidligere års økonomiaftaler. Det helt usædvanlige er, at den økonomiske ramme ikke har været en del af forhandlingerne i år. Vi har i KL's bestyrelse derfor ikke haft indflydelse på rammen. Den havde regeringen på forhånd forhandlet på plads med Dansk Folkeparti i Folketinget og dikteret os.«

Så der er altså ikke tale om frihed her, der er tale om tvang, der er tale om detailstyring, og der er tale om et overgreb på det kommunale selvstyre.

Kl. 09:41

Formanden :

Der er for meget støj i salen. Hvis man skal tale sammen, er det på hviskeniveau, ellers går man et andet sted hen og taler sammen. Det beder jeg om.

Vi hører hr. Rasmus Prehn færdig.

Kl. 09:41

Rasmus Prehn (S):

Jeg blev færdig, men jeg vil gerne understrege pointen en gang til: Der er ikke tale om frihed her, der er tale om tvang, og der er tale om mistillid over for det kommunale selvstyre. Det er ærgerligt, at vi skal se det fra en såkaldt liberal regering.

Kl. 09:41

Formanden :

Så er det hr. Flemming Bonne som ordfører.

Kl. 09:42

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

Det er meget underligt at stå her i Folketingssalen, hvor folketingsmedlemmernes fornemste opgave vel i virkeligheden er at prøve at skabe de bedst mulige vilkår for den danske befolkning, at prøve at øge vores velfærd, og at prøve at gøre det bedre i hverdagen for alle danskere, når man står her og diskuterer et lovforslag, som handler om straf og sanktioner. Mit spørgsmål til ministeren i den forbindelse kunne jo være: Hvad har man af erfaringer med at straffe sig og sanktionere sig frem til noget positivt?

Jeg kan jo se, at på alle andre områder, hvor man øger straffen, får man de forkerte resultater – kriminaliteten stiger osv. Derfor efterlyser jeg sådan lidt at få at vide, hvad baggrundsmaterialet og dokumentationen er for, at man tror på, at sanktionerne vil give borgerne en bedre velfærd. Jeg kan ikke få det til at hænge sammen i mit hoved.

Vi står med en lang række kommuner – jeg vil ikke påstå, at det er alle kommuner, der har massive problemer, men det er mange kommuner, især sammenlagte kommuner – som har utrolig vanskeligt ved at få enderne til at nå sammen. Det er ikke ualmindeligt, at en sammenlagt kommune i dag diskuterer minimumstimetal i folkeskolen, at man skal skære ned på daginstitutionsområdet, at man yderligere skal beskære normeringerne i daginstitutionerne, at man nedlægger børnehaver, at man nednormerer SFO-ordninger osv. osv. Ældremaden skal udliciteres, og de ældre skal kun have mad en gang om ugen. Det er altså massive borgerforringelser, der kommer den ene dag efter den anden i de udmeldinger, vi får i den tid her.

Jeg er ikke i tvivl om, at når vi nærmer os efteråret, når vi nærmer os det tidspunkt, hvor kommunerne skal lægge sidste hånd på deres budgetter, bliver der virkelig problemer derude. Jeg er sikker på, at mange forældre ikke vil finde sig i det her, så derfor vil jeg gentage mit spørgsmål fra forrige runde til ministeren: Er ministeren parat til at rykke ud og forsvare denne såkaldte aftale?

Kl. 09:44

Formanden :

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 09:44

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er ret utroligt, at der ikke er en eneste ordfører fra Venstre, Konservative eller Dansk Folkeparti, der går op og forsvarer, at man i den grad mener, at der skal skæres på velfærden, og at man i den grad mener, at det kommunale selvstyre skal fjernes. Men det må jo være, fordi man mener, at man har en rigtig, rigtig dårlig sag, som man ikke er i stand til at forsvare, og derfor vil man ikke gå på talerstolen og forsvare det.

Jeg håber så, at de ude i alle de mange kommuner, de kommer fra, og i de valgkredse, de kommer fra, bliver stillet til ansvar for de nedskæringer, der bliver gennemført, og for, at de altså har siddet herinde og stemt for det.

Det, som vi f.eks. mangler svar på, er, hvad der sker, når en familie flytter til en kommun og man konstaterer, at børnene i familien har været udsat for overgreb. Så står kommunen med et valg. Enten skal de gøre det, der er bedst for børnene, og det, der skal følge lovgivningen, nemlig at fjerne børnene og anbringe dem. Men hvis de gør det, er udgiften så stor for kommunekassen, at de overskrider

rammerne, og så bliver de altså straffet af regeringen for ikke at overholde de økonomiske rammer.

Det er det valg, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti mener er helt rimeligt at stille kommunerne over for. Skal man gøre det, der er bedst for borgerne, og overholde lovgivningen, eller skal man overholde de stramme økonomiske rammer? Det mener jeg man skylder at svare borgerne på, altså hvorfor man mener, det er vigtigere, at kommunerne overholder de økonomiske rammer, end at de tager hensyn til borgerne og til lovgivningen.

Da Venstre kom til magten i 2001, havde man jo lagt en klar plan for, hvad det var, man ville. Med den nuværende finansministers ord ville man jo skabe et helt nyt Danmark. Den nuværende finansminister sagde i 2007, at man ønskede at gøre det stille og roligt, ikke råt og brutalt som Margaret Thatcher, men stille og roligt; en fløjlsrevolution, mener jeg den nuværende finansminister kalde det i 2007. Men det, vi ser nu, er, at man åbenbart er blevet så panikslagen, at man smider fløjlshandskerne og er i gang med at være lige så rå og brutal som Margaret Thatcher.

Ud over at det er hårdt for de mennesker, det går ud over, de mange mennesker, der er afhængige af velfærden ude i kommunerne, så er det også fuldstændig undergravende for vores samfund. Det redskab, man i høj grad bruger fra Venstres side, er jo, at man fjerner en stor del af demokratiet. Det, der har drevet udviklingen i vores samfund, har jo i høj grad været, at man lokalt i kommunerne har haft stort selvstyre, at borgerne i kommunerne sammen med deres politikere f.eks. har kunnet sige: Vi ønsker at have børnehaver og finansiere det over skatterne, vi ønsker at have en god folkeskole og finansiere det over skatterne, vi ønsker at have nogle gode biblioteker og finansiere det over skatterne.

Men med den måde, regeringen går ind og detailstyrer kommunerne på og detailstyrer økonomien for kommunerne på og forhindrer kommunerne også i at lave den skattepolitik, som borgerne ønsker, fjerner man hele det demokratiske grundlag for, at borgerne er med til at bestemme, hvordan samfundet skal udvikles. Man tør bare ikke gå ud og sige det offentligt. Man tør ikke gå ud og tage et folketingsvalg på at sige til borgerne, at man ikke mener, at der skal være en demokratisk mulighed i kommunerne, altså at de skal have mulighed for at tilrettelægge, hvad det er for en velfærd, der ønskes – om de hellere vil have en fælles velfærd, end de vil betale noget mindre i skat, altså have en masse skattelettelser af regeringen.

Det demokratiske element fjerner man i den her regering, og nu gør man det oven i købet så voldsomt, som vi ser med de her drastiske nedskæringer og indskrænkninger af kommunernes selvstyre.

Derudover er det dumt og kortsigtet i forhold til økonomien. Man bliver ved med at sige, at vi er nødt til at have store skattelettelser til de rigeste, for at vi skal have en god samfundsøkonomi og en god konkurrenceevne i forhold til de andre lande. Men alle andre lande i Europa er jo også i gang med at skære ned. Hvordan er det så lige, at det skulle hjælpe vores konkurrenceevne? Hvor er det, man mener at Danmark skal kunne konkurrere på meget lavere lønninger? Prøv at se på, hvad lønningerne er i de lande, som man siger vi skal konkurrere med.

Selv om regeringen skærer råt og brutalt nu, kommer vi jo ikke ned på niveau med Rumænien eller Kina eller Indien. Så hvordan forestiller man sig at vi skal kunne konkurrere på det? Det, der tværtimod har styrket vores konkurrenceevne, har været, at vi har haft et godt og velfungerende samfund. Det, at man trygt har kunnet sende sine børn i vuggestue og børnehaver, trygt har kunnet være sikker på, at ens ældre fik en ordentlig omsorg, har gjort, at kvinderne også har kunnet komme på arbejdsmarkedet. Det har gjort, at der har været en god, stabil arbejdskraft i Danmark. Det har gjort, at vi har en god, sund udvikling, og at det også er et sted, hvor virksomheder har lyst til at være, fordi man kan være sikker på, at tingene fungerer.

Kl. 09:50

Det, som regeringen og Dansk Folkeparti er i gang med, er fuldstændig at smadre det grundlag. Når folk i stigende omfang oplever, at velfærden ikke fungerer, når man kommer til at opleve, at der kun er én voksen i ens barns vuggestue eller børnehaver, når man oplever, at der bliver skåret drastisk på ældreomsorgen og på handicappede osv., så begynder folk jo ikke længere at ville de fælles løsninger. Så begynder tingene ikke at fungere, og så er spørgsmålet, hvorfor det så er, at man skal vælge Danmark frem for at vælge et andet land, hvis det, man er ude efter, bare er de laveste omkostninger. Så er der jo masser af andre lande i verden.

Det, der er det særlige for Danmark og de andre nordiske lande, er jo netop, at vi har nogle velfungerende samfund. Det er regeringen i fuld gang med at smadre. Det synes jeg regeringspartierne og Dansk Folkeparti burde gå op og forsvare, altså svare på, hvorfor man mener, at det er vigtigere, at de rige får deres skattelettelser, får råd til at have et luksusforbrug, end at sikre, at vi har en god, velfungerende velfærd, og at borgerne i kommunerne selv kan få lov til demokratisk at bestemme, hvilket velfærdsniveau og hvilket skatteniveau de vil have.

Kl. 09:51

Formanden :

Tak, så er det fru Sophie Løhde som ordfører.

Kl. 09:51

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Er det en straf, at det kan betale sig at holde sine budgetter? Er det en straf, at det kan betale sig at have et regnskab for kommuneholdningen, som rent faktisk holder sig inden for de aftalte økonomiske rammer? Nej, det er ikke en straf, men det er et incitament i forhold til at tage et ansvar for også at overholde de indgåede aftaler og dermed rammer for kommunernes økonomi.

Jeg vil derfor gerne i dag rose kommunerne for at anerkende – i modsætning til oppositionen – at vi i Danmark befinder os i en svær økonomisk situation, hvor regningen for den massive kriseindsats skal betales, og rose kommunerne for – i modsætning til oppositionen – at tage ansvar. Og det er i virkeligheden den grundlæggende forskel på oppositionen og regeringspartierne. Vi tager nemlig ansvar for dansk økonomi og sikrer, at regningen for den massive kriseindsats bliver betalt, hverken fordi det er let eller sjovt, men fordi det er det eneste rigtige og ansvarlige.

Det er derfor let i dag som oppositionspolitikere at stå her og kritisere. Til gengæld klinger kritikken bare en anelse hult, når man tænker på, at oppositionens såkaldte økonomiske plan er underfinansieret med et tocifret milliardbeløb. Fortsæt derfor bare i dag med kritik og skåltaler. Det kommer der bare ikke flere penge i kommunekasserne af. Det gør der til gengæld ved at tage ansvar for dansk økonomi, et ansvar, som oppositionen fuldstændig har fralagt sig, hvilket vi i dag får et meget tydeligt eksempel på.

Men al mulig grund til at rose kommunerne for den indsats, de nu lægger for dagen, for også at tage et ansvar for at komme fornuftigt ud af den situation, som vi står i nu.

Kl. 09:53

Formanden :

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 09:53

Rasmus Prehn (S):

For det første har vi jo fremlagt en ansvarlig økonomisk politik, så det skal der ikke være nogen tvivl om. For det andet til det med, at kommunerne tager ansvar i forhold til økonomien i kommunerne: Ja, det gør de da, det er også deres opgave. Men de siger også klart og

tydeligt, at der er tale om et diktat. Jan Trøjborg siger her i NYT fra KL's bestyrelse, at der er tale om en økonomisk ramme, de ikke har haft indflydelse på, den er blevet besluttet af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Den har de ikke haft indflydelse på. Derfor er der også deri en klar kritik fra Kommunernes Landsforenings side af regeringen for den her urealistiske, stramme økonomiske ramme, der betyder velfærdsforringelser.

Når vi nu er i gang med det med, at der ikke er tale om nogen straf osv., så vil jeg gerne have fru Sophie Løhdes klare svar på: Hvorfor er det, at borgere i en kommune, der har overholdt samtlige aftaler – samtlige aftaler – skal risikere at blive straffet med op til 500 kr. pr. borger, fordi der er andre kommuner, der så ikke har overholdt de her ting? Hvorfor skal nogen straffes, som ikke har gjort noget forkert?

Kl. 09:54

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Kl. 09:54

Sophie Løhde (V):

Man ved næsten ikke, om man skal grine eller græde, når hr. Rasmus Prehn her i dag går op og påstår, at oppositionen har fremlagt en ansvarlig plan. Det er vel at mærke en plan, hvis indhold fuldstændig er deponeret i hænderne på LO's Harald Børsting, en plan, som vi senere i dag ikke rigtig kan få noget at vide om, når vi behandler spørgsmålet om dagpenge, hvad der skal ske, og hvad der ikke skal ske, og hvorfor det i øvrigt var, at de mange demonstranter, som mødte op her for kort tid siden, fuldstændig gik forgæves, for det, de mig bekendt stod dernede og demonstrerede for, var i øvrigt de ting, som man i oppositionen ikke har tænkt sig at lave om på. Det skylder man måske at fortælle. Men det er også en plan, der er underfinansieret med et tocifret milliardbeløb. Derfor er det ikke udtryk for et alternativ, det er jeg nødt til at fastholde. Og når hr. Rasmus Prehn spørger om, hvorfor der skal være et kollektivt element i aftaleindgåelsen, vil jeg sige: Men det er jo en af de ting, som hele aftalesystemet hviler på. Det er et af de elementer, som den til enhver tid siddende regering også har stået bag, også dengang, der var en socialdemokratisk ledet regering. Der er nemlig kollektive elementer i kommuneaftalerne, som betyder, at kommunerne under et har et ansvar for at opfylde og overholde de indgåede aftaler.

Kl. 09:56

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 09:56

Rasmus Prehn (S):

Der er nærmest tale om en eller anden form for panikangst i Venstres ordførertale, hvor ordføreren siger, at vi ikke skulle have en ansvarlig plan. Vi har fremlagt et fuldstændig klokkeklart alternativ for danskerne. Er det sådan, at man vil spare sig ud af krisen og dermed spare sig fattig, risikere, at luften tages ud af væksten, eller vil man arbejde sig ud af krisen? Det er et klokkeklart valg. Jeg ved godt, hvad jeg vil vælge. Jeg vil da hellere arbejde mig ud af krisen, end jeg vil spare mig ud af krisen og risikere, at luften tages ud af væksten. Det er et klart valg. Og danskerne bakker op om vores økonomiske politik, så jeg kan godt forstå, at man føler sig så meget i defensiven, at man kommer op med den form for beskyldninger. Men vi har stadig væk ikke fået et svar på det, der egentlig var spørgsmålet. Nu var det mig, der stillede spørgsmålet til Venstres ordfører, og det gik nemlig på: Hvorfor skal man i en kommune, hvor man har valgt en kommunalbestyrelse, der har overholdt samtlige aftaler – samtlige aftaler er overholdt – risikere en straf på op til 500 kr., fordi der er nogle andre, der ikke har overholdt aftalen? Det er fru Sophie

Løhde, det er Venstre simpelt hen nødt til at forklare. Hvorfor skal man betale en bøde for nogle andre?

Kl. 09:57

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Kl. 09:57

Sophie Løhde (V):

Hr. Rasmus Prehns stiller i dag et spørgsmål, som han i virkeligheden formentlig fuldstændig er i stand til selv at besvare, nemlig med, at det er et element i kommuneaftalerne. Der er et kollektivt ansvar for at overholde de indgåede aftaler under et. Det er jo hele filosofien med aftaleindgåelsen i forhold til kommunerne. Det er jo ikke noget, der bare er opfundet sådan her i sidste uge eller et eller andet. Nej. Der har altid været et kollektivt element i form af, at kommunerne skulle overholde aftalerne under et. Det har enhver regering da her altid stået på mål for og sagt, at det jo er det, der er forudsætningen for aftalesystemet kommunerne imellem.

Kl. 09:58

Formanden :

Så er det hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning.

Kl. 09:58

Flemming Bonne (SF):

Der er jo ingen tvivl om, at det er VKO's såkaldte genopretningsplan, der danner det diktat, som kommunerne har været stillet over for; sådan forholder det sig. Og derfor er det jo så rimeligt at spørge Venstres ordfører, om hun synes, det er rimeligt, at kommuner, som ikke vil kunne håndtere sådan et diktat, som er udarbejdet af et snævert politisk flertal her i Folketingssalen, skal udsættes for sanktioner – sanktioner, som i den sidste ende kommer til at betyde dårligere velfærd for den enkelte borger.

Kl. 09:59

Formanden :

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 09:59

Line Barfod (EL):

Det er ret absurd at høre Venstres ordfører tale om, at man skal tage ansvar, for det gør regeringen jo netop ikke. Regeringen handler dybt uansvarligt ved at fastholde, at man vil blive ved med at give skattelettelser til de rigeste, samtidig med at man vil have, at det er nogle af dem, der er mest udsatte i dette land, som skal betale regningen – arbejdsløse, børnefamilier, dem, der er afhængige af velfærden ude i kommunerne.

Men det, jeg gerne vil høre et svar fra Venstres ordfører på, er: I den situation, hvor en familie flytter til en kommune, og kommunen konstaterer, at børnene bliver udsat for overgreb, og der er mange børn i den familie – skal kommunen så gøre det, der er bedst for børnene, og som står i lovgivningen, nemlig fjerne børnene og anbringe dem, med det resultat at der kommer en kæmpeudgift på kommunebudgettet og kommunen ikke overholder de økonomiske rammer, eller skal kommunen overholde de økonomiske rammer, som regeringen har dikteret? Hvad er Venstres svar på det?

Kl. 10:00

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Kl. 10:00

Sophie Løhde (V):

At Enhedslisten ikke er villig til at tage ansvar for, at der rent faktisk også fremadrettet er penge til at kunne gøre en ordentlig indsats i forhold til udsatte familier, er ikke noget nyt.

Fru Line Barfods spørgsmål er, hvorvidt kommunerne skal overholde lovgivningen eller ej. Jeg synes næsten, spørgsmålet er for banalt til at blive besvaret. Jeg tror, det sandsynligvis vil være meget, meget svært at finde nogen her i Folketingssalen, som i ramme alvor kunne mene, at kommunerne ikke skal overholde lovgivningen, men det kan jo være, det måske er opfattelsen i Enhedslisten. Jeg ved det ikke, men der er da ikke nogen kommune, hvor man ikke forsøger at tilrettelægge de tilbud, som tager højde for den enkeltes behov og vanskeligheder, bedst muligt.

Jeg kender ikke nogen kommuner, som siger: Nej, vi lukker øjnene for det. Vi tager ikke et ansvar, vi overvejer fuldstændig at ignorere lovgivningen. Men det kan være, fru Line Barfod gør det, jeg skal ikke kunne sige det.

Kl. 10:01

Formanden :

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:01

Line Barfod (EL):

Det er muligt, det er gået hen over hovedet på fru Sophie Løhde, men Enhedslisten har altså adskillige gange fremlagt klare økonomiske planer for, hvor man kunne tage pengene fra. Vi finder oven i købet mere end de 24 mia. kr., som regeringen siger man mangler, men det er jo et spørgsmål om, hvem man vil tage pengene fra. Vi mener, at pengene skal tages hos de rigeste, vi mener, at pengene skal tages hos de multinationale selskaber, vi mener, at dem, der får gevinsten af nordsøolien, skal betale en rimelig skat, som svarer til den, der er i vores nabolande. Så der er masser af muligheder for at finde pengene, hvis man vil. Men regeringen vil hellere have, at det er de mest udsatte i vores samfund, der skal betale.

Fru Sophie Løhde siger, at man ikke kan finde nogen, som siger, at lovgivningen ikke skal overholdes. Men det kan jo ikke lade sig gøre at overholde lovgivningen, det er jo det, vi har hørt i de sidste uger i forhold til handicappede og i forhold til socialt udsatte. Kommunerne siger igen og igen, at det ikke er muligt både at overholde den økonomiske ramme, som regeringen dikterer at kommunerne skal overholde, og overholde lovgivningen, så hvis Venstre ikke går ind og siger, hvad det så er, der er det afgørende for Venstre, forholdt man sig ikke til problemet. Så svarer man faktisk ikke vælgerne på, hvilken holdning man egentlig har, og det synes jeg man burde gøre.

Kl. 10:03

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Kl. 10:03

Sophie Løhde (V):

At Enhedslisten også godt kunne tænke sig et skattetryk på 100 pct., er heller ikke nogen overraskelse.

Regeringen og kommunerne forholder sig i den grad til problemerne. De forholder sig i den grad til udfordringerne, de forholder sig i den grad til de aktuelle problemer ude i kommunerne, hvor kommunalpolitikere, borgmestre og andre påpeger, at her er der nogle ting, som burde laves om. Der er måske noget lovgivning, som spænder ben for, at man kunne gøre tingene på en bedre måde, men det er jo sådan set derfor – og det ville fru Line Barfod jo også vide, hvis hun havde læst kommuneaftalen – at der så er mulighed for, at

man går ind og laver nogle ændrede lovgivningsmæssige rammer, som gør, at kommunerne derved og selvfølgelig også fremadrettet skal overholde lovgivningen.

Kl. 10:03

Formanden :

Så er det fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 10:04

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er meget, meget interessant at høre debatten, når kommunalordføreren fra Venstre siger, at hun ikke kender til kommuner, som overtræder lovgivningen. Jeg kan godt forstå, at man som ny ordfører ikke har sat sig ind i sit område, men jeg kan ikke forstå, at man ikke engang ser fjernsyn derhjemme og ikke har set Brønderslevsagen, Tinglevsagen og Tøndersagen for et par år siden.

Ankestyrelsens nye undersøgelse viser jo også, at der er en række kommuner, som ikke er i stand til at overholde lovgivningen, fordi rammen simpelt hen er for stram. Vi hørte lige om Kerteminde Kommune, som i øvrigt er en af de her kommuner, som får fattighjælp, og som lige nu står og overvejer, hvad de skal gøre i forhold til de udsatte børn. Det bliver Venstre bare nødt til at forholde sig til. Det handler jo om, at vi har et barn, som er seksuelt misbrugt, men at der ikke er penge til, at man kan gå ind at anbringe barnet. Det så vi i Tinglevsagen, hvor en pige var blevet seksuelt misbrugt 100 gange.

Når fru Sophie Løhde her fra talerstolen siger, at vi jo så må kigge på, om vi skal lave lovgivningen om, betyder det så, at fru Sophie Løhde vil gå ind og gøre lovgivningen lidt mere blød, så man ikke behøver at gribe ind, når barnet er blevet seksuelt misbrugt 100 gange, men først når det er blevet det 115 gange?

Kl. 10:05

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Kl. 10:05

Sophie Løhde (V):

Jeg synes, at de indledende bemærkninger fra fru Özlem Sara Cekic talte fuldstændig for sig selv, og jeg vil undlade at gå ned på det samme debatniveau, som fru Özlem Sara Cekic lægger for dagen her fra Folketingets talerstol.

Jeg vil gerne understrege, at det ikke er mit indtryk, at der er nogen kommuner, som bevidst overtræder lovgivningen. Der er ikke nogen kommuner i Danmark, der har et bevidst ønske om at svigte udsatte familier, udsatte børn. Hvis det er den tiltro, som oppositionen har til landets kommunalpolitikere i de 98 kommuner, så står det godt nok meget, meget ringe til.

Kl. 10:06

Formanden :

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 10:06

Özlem Sara Cekic (SF):

Vi har ikke sagt, at der er kommuner, der bevidst ikke vil overholde lovgivningen. Kommunerne siger, at de rigtig gerne vil overholde lovgivningen. Socialrådgiverne siger, at de rigtig gerne vil overholde lovgivningen. Sagsbehandlerne siger det samme. Der er bare ikke midler til det.

Hvorfor kan ordføreren fra Venstre ikke svare på det meget enkle spørgsmål? Vi sidder i en kommune, kassen er tom – det var det, vi så i Tinglev – vi har en familie, hvor der er nogle børn, som bliver seksuelt misbrugt, så hvad skal den kommune gøre? Den har ikke

nogen penge. Skal den eller skal den ikke overholde budgettet, ja eller nej?

Kl. 10:07

Formanden :

Så går vi tilbage til ordførerrækken. Det er hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Altså, jeg synes jo egentlig, at vi har haft en rigtig god debat om de her lovforslag, specielt ved førstebehandlingen for et par uger siden og selvfølgelig også til dels ved andenbehandlingen i sidste uge. Men jeg vil gerne sige, at det, der har været fremme i dag, og noget af det, som man i hvert fald har påpeget fra specielt Socialdemokraternes side, men også fra Enhedslistens og SF's side, er jo det her med, at man selv har en klar, veldefineret finansieringsplan, som sikrer, at der er de tilstrækkelige midler til rådighed for kommunerne til at gennemføre varetagelsen af deres kommunale opgaver.

Derfor synes jeg jo, at det er interessant, at hvis vi så kigger i »En Fair Løsning« – altså kigger i den aftale og plan, som man siger man har, og som gør, at det her er fuldt finansieret – så står der jo bl.a., at man regner med at øge mulighederne for produktivetsforbedringer i den offentlige styring, og det skal så give et nettoprovenu på 10 mia. kr., som man så kan putte hen til at dække udgifter helt andre steder. Derudover regner man så med, at man kan tage 4 mia. kr. direkte fra kommunerne, uden at der er tale om produktivetsfremskridt, altså hvor det ikke er ny teknologi eller andre virkeformer, som gør, at pengene kan tages fra kommunerne.

Så det med at man siger, at man har finansieret noget, gør man altså ved at tage pengene fra kommunerne. Man tager ifølge »En Fair Løsning« reelt 4 mia. kr. fra kommunerne, og så siger man bag efter: Værsgo, nu kan I få pengene igen. Se, hvor gode vi er til at finansiere jeres opgavevaretagelse.

Det er jo rent Anders And, for at sige det ligeud. Det er jo en usammenhængende plan, som vi er vidne til. Hele »En Fair Løsning« er bygget op på så mange elastikker og så meget tyggegummi, at det fuldstændig falder fra hinanden, hvis der bliver gennemført en synstest på det.

Kl. 10:09

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 10:09

Rasmus Prehn (S):

Nu sagde Dansk Folkepartis ordfører ganske vist, at vi allerede har haft en udmærket debat om det her lovforslag, og så begyndte ordføreren at tale om alt muligt andet end lige præcis det her lovforslag. Altså, vi har lagt en fuldstændig fair og ærlig finansiering frem, og der er også et løft til kommuneøkonomien, det er der slet ingen tvivl om. Så det behøver Dansk Folkepartis ordfører ikke at bekymre sig om.

Det, vi behandler her i Folketingssalen – det står endda også på lystavlen heroppe, så der er ikke noget at være i tvivl om – er lovforslag nr. L 219, og det handler om en række sanktioner over for kommunerne. Jeg synes, at det var det, vi skulle bruge tid på at diskutere her i Folketingssalen frem for at køre en eller anden partipolitisk polemik, hvor man skyder hinanden alle mulige ting i skoene. Jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører skylder lytterne og Folketinget at svare på, hvorfor det er, at kommuner, der har overholdt samtlige regler, alligevel kan risikere at blive straffet. Det har vi ikke hørt Dansk Folkepartis ordfører udtale sig om.

Det er sådan, at selv om man har overholdt alle regler, risikerer man at blive straffet med op til 500 kr. pr. borger. Det synes jeg vi har brug for Dansk Folkepartis forklaring på.

Kl. 10:10

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil sige til hr. Rasmus Prehn, at grunden til, at jeg vælger at bruge noget af min taletid på at fremlægge nogle af de her helt åbenlyse problemer, der ville være, hvis »En Fair Løsning« skulle gennemføres, jo netop er, at nogle af de penge, man mener man kan frigøre i den her »En Fair Løsning«-plan, er penge, som man så vil give videre til kommunerne til den her øgede velfærdssikring, som Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten plæderer så kraftigt for. Jeg tillader mig bare at sige, at det er penge, man tager fra kommunerne for at give dem til kommunerne igen. Jeg kan ikke rigtig se, at det skulle give kommunerne flere penge af den grund.

Så vil jeg gerne sige, at det da er rigtigt, at selve den grundlæggende substans i det her lovforslag jo netop er at sikre den solidaritet, som der skal være mellem kommunerne. Og det er faktisk et ønske, man har haft om at have de her fælles forhandlinger på vegne af alle kommuner frem for de decentrale forhandlinger, enkeltvis eller i blokke, alt efter hvor kommunerne ligger i landet.

Det er også det, der er klart illustreret ved de citater, vi kan få fra formanden for Kommunernes Landsforening, hr. Rasmus Prehns egen partifælle, Jan Trøjborg, som jo siger: Jeg er ikke i tvivl om, at kommunerne samlet set må styrke budgetstyringen, så der bedre bliver sammenhæng mellem budgetter og de endelige regnskaber. Sund fornuft!

Kl. 10:11

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 10:11

Rasmus Prehn (S):

Det er alligevel lidt imponerende, at det lykkes Dansk Folkepartis ordfører at bestige talerstolen her uden at svare på det spørgsmål, der blev stillet. Det er da godt nok besynderligt. Altså, der blev stillet et fuldstændig klokkeklart spørgsmål om, hvorfor det er, at kommuner, der har overholdt samtlige regler, risikerer at blive straffet med 500 kr. pr. indbygger. Det fik vi intet svar på.

Altså, Dansk Folkeparti må jo have en helt usædvanlig dårlig sag, når det er, man bestiger Folketingets talerstol og så taler sort; man taler nedladende om andre og finder på røverhistorier i stedet for at svare på det spørgsmål, der blev stillet. Det er da ubehageligt.

Kl. 10:12

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil i hvert fald hellere tale sort, end jeg vil se rødt. Men jeg vil gerne henholde mig til, at det var ordføreren for Socialdemokraterne, der i *sine* argumenter vedrørende det her lovforslag selv var inde på at sige: Vi Socialdemokrater har fremlagt en fuldt finansieret, veldefineret økonomisk redningsplan, som indeholder alle de ting og alle de milliarder, der skal til. Så tillader jeg mig bare at sige til hr. Rasmus Prehn: Det passer ikke.

Hvis man kigger i »En Fair Løsning«, er der et nettoprovenu på 4 mia. kr., som man tager fra kommunerne, uden at det er nogle penge,

som skal tilvejebringes ved effektivitetsforbedringer eller ny teknologi eller andre virkemåder. Det er penge, man tager krone for krone, 4 mia. kr., ud af kommunerne, og så står man her i salen og siger, at nu vil man gerne give dem pengene igen. Det er rent Anders And, og det bliver ikke andet.

Kl. 10:13

Formanden :

Så er det hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning til hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:13

Flemming Bonne (SF):

Det er jo meget smart, vil jeg sige til hr. Hans Kristian Skibby, at gå herop på talerstolen og lige prøve at skubbe den anden vej. Udgangspunktet i dag er, at vi diskuterer nogle urimelige sanktioner over for nogle kommuner, som vil have utrolig vanskeligt ved at kunne overholde de diktater, der nu er kommet fra V, K og O. Lad det så ligge et øjeblik.

Jeg vil alligevel godt svare på det spørgsmål, der blev stillet. I »En Fair Løsning« lægges der jo overordnet op til, at alle i det danske samfund skal bidrage. Det, man så siger til kommunerne, er, at de skal bidrage med 4 mia. kr., 4 mia. kr. skal kommunerne lave produktivits- og effektivitetsforbedringer for, 4 mia. kr., som kommunerne selv får lov til at beholde, i forventning om at det vil være med til at øge velfærden. Det er fair.

Kl. 10:14

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg må altså sige til hr. Flemming Bonne, at det ikke er korrekt. Det er 10 mia. kr., som tages ved produktivitsforbedringer, det er rigtigt, men derudover er der andre 4 mia. kroner, som man tager, og som – det står der udtrykkeligt i de spørgsmål og svar, vi har fået – der ikke er knyttet produktivitsfremskridt til i besparelsesrammen på de 4 mia. kr. Det fremgår klart af det svar, vi har fået fra Finansministeriet på det almindelige § 20-spørgsmål, som er blevet stillet. Så det passer altså ikke. Det er penge, man tager netto fra kommunerne, og nu står man så hernede igen og siger: Værsgo, nu kan I få nogle flere penge igen. Men det er de samme penge, som man reelt har taget fra kommunerne. Det er da principielt vigtigt at få det frem, når man nu fremstår, som om man har en fantastisk god »En Fair Løsning«, som vi i øvrigt kan se at LO's medlemmer vender ryggen til.

Kl. 10:15

Formanden :

Hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning, og så er det fru Line Barfod bagefter med to korte bemærkninger.

Kl. 10:15

Flemming Bonne (SF):

Jeg tror, at det være mere klogt at spørge S og SF, hvordan man skal tolke »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«. Jeg har været oppe på talerstolen og fortælle, at kommunerne skal bidrage med 4 mia. kr. i effektivisering, fordi alle i vores samfund skal være med til at løfte og sikre velfærden. Uanset hvad Indenrigsministeriet har svaret hr. Hans Kristian Skibby, står det til troende, at der er 4 mia. kr., der skal skaffes, og de skal anvendes i kommunerne.

Kl. 10:16

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:16

Hans Kristian Skibby (DF):

Men der er det jo så også, at det her lovforslag faktisk ligger pænt i tråd med det, som hr. Flemming Bonne netop var inde på omkring det med, hvordan man skal gennemføre de her kommuneaftaler, hvor vi skal have en stor sikkerhed for, at når der er en given økonomisk ramme til kommunerne, er det også den ramme, som man skal arbejde ud fra, og de endelige regnskaber i kommunerne, når året så er gået, skal også ligge inden for skiven i forhold til de budgetter, som kommunerne selv vedtager. Der er det jo så, vi kan se, hvis man går tilbage i historikken, at det har kommunerne gennemgående haft meget svært ved. Der har simpelt hen været for stort et spænd imellem de budgetter, som man har vedtaget i kommunerne, og de endelige regnskaber, når året var gået. Der er det her lovforslag jo så med til at give kommunerne et større incitament til netop at bakke op om den solidaritet, der er i hele aftalesystemet, og derfor synes jeg, at det er sund fornuft, at vi stemmer ja til det her lovforslag.

Kl. 10:17

Formanden :

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:17

Line Barfod (EL):

Venstres ordfører, fru Sophie Løhde, indrømmede jo, at det ikke var muligt for kommunerne både at overholde lovgivningen og de økonomiske rammer, og at svaret fra Venstre derfor var, at man skulle se på at ændre lovgivningen på nogle af de områder, hvor kommunerne ikke kunne overholde begge dele. Og derfor vil jeg gerne høre Dansk Folkeparti, hvad det er, Dansk Folkeparti mener at der skal ændres af lovgivning som opfølgning på kommuneaftalen og de her lovgivninger, som der bliver stemt om i dag.

Betyder det f.eks., at man vil ændre lovgivningen om, hvornår børn skal fjernes fra deres forældre og anbringes andre steder? For det er jo et konkret problem, som vi har set igen og igen ude i kommunerne, at får man en familie med mange børn, der flytter dertil, og man opdager, at der foregår overgreb på børnene og kommunekassen er tom, så står man med valget, om man skal tage hensyn til børnene og til lovgivningen og anbringe børnene, eller man skal overholde den økonomiske ramme. Er det ud fra Dansk Folkepartis holdning meningen, at man skal ændre på den lovgivning?

Kl. 10:18

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er jeg jo ikke socialordfører og kan selvfølgelig ikke svare på, hvorvidt vi skal komme med ændringsforslag til en gældende sociallov, men jeg vil gerne sige, at alle de sociale sager, der kører i kommunerne, hvor der er rejst tvivl om, hvorvidt børnene er blevet retmæssigt tvangsfjernet eller ej, jo er sager, der kører, og som bliver undersøgt. Der går man ind og kigger på den måde, hvorpå sagsbehandlerne har været tilknyttet, hvordan hjemmehosserne, vejlederne til familierne har været tilknyttet, hvordan børn og unge-udvalget i kommunen har været klædt på, hvilke informationer der er blevet givet videre til dommerne osv. Der ligger en klar aftale om, hvordan man undersøger alle de sager.

Ligesom i Brønderslev, som jeg tidligere har været inde på, er der selvfølgelig nogle steder, hvor det går virkelig galt i kommunerne, og hvor der også er nogle familier, der bliver dybt ramt, og hvor det så er børnene, der betaler den allerstørste pris. Det skal vi selvfølgelig gøre alt, hvad vi kan, for at minimere, og det synes jeg også

at vi gør. Men når sagerne opstår, synes jeg også, det er fair, at vi går ud og siger, at de her sociale sager – hvad enten det er klagesager, eller hvad det er – selvfølgelig skal undersøges. Men det gør jo ikke, at vi skal gøre det, som SF har foreslået, nemlig at lave et rejsehold, som fra Indenrigsministeriets side så skal rejse rundt i alle kommunerne og bestemme over kommunerne, altså hvad de skal gøre, og hvad de ikke skal gøre. Det skal kommunerne selv gøre.

Kl. 10:19

Formanden :

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:19

Line Barfod (EL):

Jamen hr. Hans Kristian Skibby svarede jo ikke. Når regeringen og Dansk Folkeparti mener, at de, når kommunerne ikke kan overholde både lovgivningen og de økonomiske rammer, som er dikteret af regeringen og Dansk Folkeparti for at sikre penge til skattelettelse, så vil ændre på lovgivningen, så må Dansk Folkepartis ordfører da kunne sige, hvad det er for nogle elementer i lovgivningen, man vil ændre. Vil Dansk Folkeparti ændre på, hvornår børn skal fjernes, så det f.eks. ikke er nok med ét seksuelt overgreb, eller vil de ændre på, hvornår handicappede skal have hjælp, så man ikke skal have en elektrisk kørestol, bare fordi man mangler sine ben? Eller hvad er det for nogle ændringer, som Dansk Folkeparti mener at der skal gennemføres i lovgivningen, når man nu mener, at det er lovgivningen, der skal ændres, og velfærden der skal sænkes?

Kl. 10:20

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg ved ikke, om fru Line Barfod hørte mit første svar, men jeg synes faktisk, jeg sagde det udtrykkeligt og klart: Jeg er ikke socialordfører, jeg sidder ikke i Folketingets Socialudvalg, det er ikke mit bord. Det, jeg bare siger, er, at jeg har fuld tiltro til den sagsbehandling, der foregår i kommunerne – og det ved jeg også at min kollega fra Venstre har – og vi tror faktisk også på, at tingene, når der så opstår de her meget kedelige sager, hvor man kan se, at der er foregået noget, der ikke skulle foregå, selvfølgelig så skal undersøges. Man skal høre borgmesteren, man skal høre børn og unge-udvalgene, man skal høre hjemmevejledernes funktion, altså hvad de har gjort over for de familier, man skal spørge socialrådgiverne, som har været tilknyttet osv., og så skal man selvfølgelig ud fra den vurdering vurdere, om kommunen har ageret forventeligt og korrekt, eller om de bevidst eller ubevidst har lavet fejl i deres sagsbehandling.

Det er en helt anden principiel sag, og der synes jeg faktisk at det, som der i dag foregår i kommunerne, foregår på en ganske god og sober måde, hvor man behandler de klagesager, når de kommer. Er der så kommuner, som ikke har overholdt gældende lovgivning, jamen så skal de selvfølgelig have det at vide i den undersøgelse, som pågår. Men jeg har da noteret mig, bl.a. fra en af de sager, der har været – nu nævnte vi tidligere sagen fra Brønderslev, hvor en af vores egne tidligere kollegaer her i Tinget jo er borgmester i dag, nemlig fru Lene Hansen – at man jo siger, at man faktisk vurderer, at kommunen har opfyldt de kriterier, som ligger til grund.

Kl. 10:21

Formanden :

Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Flemming Bonne spurgte, om der var positive erfaringer med lignende lovgivning i fortiden. Det har jeg redegjort ret grundigt for i udvalget, og mit talepapir er blevet oversendt til udvalget. Jeg kan fortælle, at lignende lovgivning absolut har haft effekt, men på den anden side ikke har været perfekt, og det er derfor, at vi i den nye aftale i lørdags, hvor vi blev enige kl. 22 om aftenen, skrev følgende: Regeringen og KL vil i forlængelse af kommunernes budgetlægning i efteråret drøfte kommunernes overholdelse af den aftalte økonomiske ramme. Samtidig vil der ske en drøftelse af, hvordan kommunernes overholdelse af budgetterne understøttes. Altså, vi drøfter, hvordan kommunernes overholdelse kan understøttes. Vi har også aftalt, at vi får halvårsregnskaber, og som sagt at vi allerede til efteråret kan drøfte, hvordan vi sikrer lovgivningen overholdt.

Til sidst til fru Line Barfod: Hvis hun ikke kan se forskel på mrs Thatchers velfærdspolitik og så det historisk høje velfærdsniveau, vi har i 2010, og som fortsætter i 2011, og som verden aldrig har set magen til, så er det vist fru Line Barfod og ikke velfærdspolitikken, der er noget i vejen med.

Kl. 10:23

Formanden :

Så er det hr. Rasmus Prehn, kort bemærkning til indenrigs- og sundhedsministeren, og hr. Flemming Bonne efterfølgende og fru Line Barfod efterfølgende. Værsgo.

Kl. 10:23

Rasmus Prehn (S):

For at tage det sidste først, at der skulle være fantastisk højt velfærdsniveau: I mange år oplevede vi regeringen inklusive Dansk Folkeparti turnere land og rige rundt og sige, at der aldrig nogen sinde havde været brugt så mange penge på det offentlige som nu. Navnlig folkeskolen var det rene fraseri, for aldrig havde der været brugt så mange penge på folkeskolen før. Og så kommer det alligevel frem, at man i folkeskolen har oplevet, at der er blevet færre penge, at der er blevet mindre til undervisning. Så hele regeringens retorik tror jeg vi skal passe utrolig meget på, for danskerne kan udmærket godt gennemskue, når det er sådan, at der bliver ringere velfærd, og det er der blevet. Det er der blevet med Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti. Der er blevet ringere velfærd, der er blevet ringere folkeskoler. Sådan er det, og det viser undersøgelserne.

Så er ministeren inde på, om der er erfaring med lignende lovgivning osv., og ja, det er der. Men sagen er jo den, at selv om man lægger de her lovforslag frem, har man ikke med de foregående sanktioner haft nogen rigtig positive erfaringer. Men ved egentlig ikke rigtig, om de har virket. Så sagen er sådan set den, at man står i en situation, som svarer til, at man kører i sin bil, GPS'en går ud, og man mister orienteringen, men så sætter man bare farten op og håber på, at det nok går. For det er jo det, man gør. Man udskyder evalueringen, og man sætter bare farten op og laver sanktionerne hårdere uden at vide, om det virker. Er det ikke korrekt, vil jeg spørge indenrigsministeren.

Kl. 10:25

Formanden :

Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 10:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Den første diskussion, om vi har et højt velfærdsniveau eller ej, og om der samlet set er nedskæringer, synes jeg – ligesom diskussionen med hr. Bonne – vi skulle overlade til en hvilken som helst økonom, for hvis vedkommende ikke er ansat i Arbejderbevægelsens Er-

hvervsråd, så vil vedkommende være enig med mig i, at vi har et historisk højt niveau, som dette land og denne verden aldrig har set mage til før, og det niveau fastholdes.

Der, hvor der sker begrænsninger, er hos staten. Det var jo et led i aftalen, at kommunerne kunne køre videre, at regionerne får mere, og at staten sparer. Og så vil jeg bare til sidst sige, at vi har indført halvårsregnskaber, og vi drøfter allerede til efteråret, hvordan vi kan understøtte den fælles målsætning. Det er en samarbejdsmodel og ikke en diktatmodel.

Kl. 10:26

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 10:26

Rasmus Prehn (S):

Man fornemmer jo fuldstændig klart på indenrigsministerens retorik, at det ikke kun er i måden at styre landets kommuner på, at man har hentet inspiration i det tidligere Østeuropa, det er også i retorikken. Det er jo sandhedens lysende fakkelt, der bliver svunget fra talerstolen her. Alt, hvad vi andre siger, er bare forkert. Kom an med økonomer, så skal de nok fortælle sandheden, men sagen er jo den, at der er en masse også uvildige økonomer fra landets universiteter, der har gjort opmærksom på, at der faktisk er velfærdsforringelser her. Endelig kunne man jo også bare spørge danskerne: Hvordan oplever i det her? Hvordan oplever I timeantallet i jeres børns folkeskole, hvordan oplever I normeringen i jeres børns børnehaver, og så vil de sige, at de er blevet ringere, fordi vi har en Venstre-Konservativ-regering. Sådan er det.

I forhold til hele evalueringsspørgsmålet var det et meget kort svar, vi fik fra indenrigsministeren. For er det ikke korrekt, at man udskyder evalueringen? Man kunne have valgt at evaluere de sanktioner, man allerede har lavet, men man tænker: Vi er ikke sikre på, at det er en god idé med sanktioner, men vi vil gerne have dem alligevel, så vi kan piske kommunerne, og derfor udskyder vi det. Så man udskyder evalueringerne, men ved reelt ikke, hvad det er, man er i gang med at gøre. Det synes jeg ministeren skulle svare på.

Kl. 10:27

Formanden :

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 10:27

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Vi drøfter det allerede til efteråret som aftalt. Vi drøfter allerede til efteråret, hvordan vi kan understøtte målsætningerne, som er aftalt.

Kl. 10:27

Formanden :

Så er det hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Flemming Bonne (SF):

Nu kunne jeg jo så påstå, at det her er en ren tilståelse fra ministeren, i og med at der nu lægges op til, at man her til efteråret – allerede til efteråret – skal diskutere, hvordan man kan overholde den aftale, der er indgået. Jamen det er jo et eller andet sted en erkendelse af, at det er en skidt aftale; den er alt for snæver, og der er ikke de penge, der skal til. Og derfor er mit spørgsmål til ministeren: Kan de kommuner, der på det tidspunkt sidder og sveder med nogle meget, meget vanskelige budgetopgaver, forvente, at den dialog med Kommunernes Landsforening vil kunne få en eller anden positiv afsmitning på deres økonomiske ramme? For det løb er formentlig kørt.

Kl. 10:28

Formanden :

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Afstemningstidspunktet nærmer sig, til almindelig orientering.

Kl. 10:28

Line Barfod (EL):

Jeg vil lige først i al stilfærdighed gøre indenrigsministeren opmærksom på, at det ikke er mig, der har opfundet sammenligningen med Margaret Thatchers politik, det var den nuværende finansminister, der i 2007 var ude at sige, at Venstres politik var at gennemføre en grundlæggende samfundsforandring, men man ville bare ikke gøre det råt og brutalt, som Margaret Thatcher gjorde det, man ville gøre det mere langsomt – en fløjlsrevolution, tror jeg, den nuværende finansminister kaldte det dengang. Og jeg siger så bare, at nu har man taget fløjlshandsken af. Det, der foregår nu med den såkaldte genopretningsplan, er massive, rå og brutale nedskæringer på arbejdsløse, på børnefamilier og på velfærden i kommunerne.

Men jeg vil gerne spørge indenrigsministeren: Hvor er det, regeringen mener man skal ændre lovgivningen? Når man nu har erkendt, at det ikke er muligt for kommunerne både at overholde lovgivningen og de stramme økonomiske rammer fra regeringens side, hvad er det så, man vil ændre? Det udsatte barn, der bliver udsat for overgreb – kommer man til at ændre lovgivningen der? De handicappede, der har brug for en masse hjælp – er det dem, der kommer til at opleve en ændret lovgivning, så de ikke får den hjælp længere?

Kl. 10:30

Formanden :

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 10:30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis fru Line Barfod læser den omfattende kommuneaftale, vil hun kunne se, hvor mange tangenter der er at spille på, hvor meget der kan samarbejdes om, og hvordan vi helt konkret har aftalt at overflytte personale fra administration til borgernær service.

Kl. 10:30

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 10:30

Line Barfod (EL):

Det, jeg spurgte om, var at få et helt konkret svar fra ministeren på, hvor det er, man vil ændre lovgivningen. Når nu regeringen har erkendt, at man ikke kan kræve, at kommunerne både overholder lovgivningen og de alt for stramme økonomiske rammer, hvad er det så for en lovgivning, man vil ændre? Hvad kommer det til at betyde for de socialt udsatte børn? De børn, der bliver udsat for overgreb – er det dér, man vil ændre lovgivningen, så de skal udsættes for flere overgreb? Eller de handicappede, der har brug for hjælp – vil man dér skære og sige, at de ikke skal have de hjælpemidler, som vi som samfund faktisk har mulighed for at give dem, men kun de hjælpemidler, som det f.eks. var muligt at få for 10 år siden? Hvor er det, man vil gå ind helt konkret og ændre lovgivningen?

Kl. 10:31

Formanden :

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 10:31

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der står udtrykkeligt i aftalen, at det handler om at bremse væksten på nogle områder, hvor der hidtil har været en umådelig kraftig

vækst, og det vil vi samarbejde om. Og hvad det eventuelt fører til af mulig lovgivning, kan jeg ikke sige her, 3 dage efter at aftalen er indgået.

Kl. 10:31

Formanden :

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen her sluttet.

Kl. 10:31

Afstemning

Formanden :

Vi skal stemme om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 55 (V, DF, KF, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 47 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Forkortelse af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010. 2. behandling 10.06.2010. Tillægsbetænkning 14.06.2010).

Kl. 10:32

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Fru Anne-Mette Winther Christiansen har bedt om ordet som ordfører. Værsgo.

Kl. 10:32

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg har behov for at slå et par ting fast angående dette lovforslag.

Jeg synes, det var rystende at konstatere i mandags, at da vi havde indkaldt til et åbent samråd, havde det ikke større betydning, end at der stillede én person, hvilket var spørgeren. Det vil jo altså sige, at der kun sad en og anfægtede, at der var nogle spørgsmål, der ikke var besvaret, og derfor havde behov for at have et samråd med ministeren.

Min erfaring fra første- og andenbehandlingen har også sagt mig, at der altså er behov for, at vi lige bruger lidt tid på at opsummere nogle af detaljerne i forslaget.

SVU-ordningen er målrettet beskæftigede – punktum! Det er fakta, og så behøver vi jo sådan set ikke at diskutere den del. Vi behøver nemlig ikke at diskutere, om det vedrører kommende tidligere ansatte ved Lindøværftet, for dem er der fundet andre veje til i andre ministerier, eksempelvis i beskæftigelsesregi. Lad os heller ikke igen

bruge unødigt tid på at diskutere konsekvenser for de ledige eller de ufaglærte, når dette lovforslag helt specifikt retter sig mod voksne, der allerede er i beskæftigelse.

Lov om SVU giver jo netop den enkelte uddannelsessøgende en adgang til at få støtte fra staten til at dække en tabt arbejdsfortjeneste ved deltagelse i voksen- og efteruddannelse. Og efter de 40 ugers ret, som lovforslaget her giver, altså et års uddannelsesstøtte, ja, så er der altså mulighed, hvis der er behov, for at gå over på almindelige SU-vilkår og fortsætte der. Så der er veje for statsstøtte i forhold til, hvordan man dækker sin økonomi.

Venstre blev under førstebehandlingen klandret for at være arrogant. Det kan man jo have som synspunkt. Det har aldrig nogen sinde været en hensigt, det har aldrig nogen sinde været en opførsel, som har været egnet hos Venstre, og dermed vil jeg gerne have lov til at forklare en gang til: Det er på ingen måde arrogance. Det er tværtimod en nødvendighed at lave en genopretningspakke. Så nej, den er da ikke lavet på grund af en god vilje: Vi havde lige tænkt, at det var smart. Nej, det er på grund af, at det er en nødvendighed, at alle områder bidrager til at få den danske økonomi på fode igen. Dette er så et sted, hvor vi ser at der er en mulighed. Det er ikke her, vi går ind og rammer kerneaktiviteterne, som vel egentlig er ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser.

Vi har et fantastisk uddannelsessystem. Vi har økonomiske tilbud, og vi har støtte til rådighed for alle, lige fra de fylder 18 år, og frem. Det er selvfølgelig en ringe trøst for dem, der mærker, at konsekvenserne af krisen er tæt inde på egen krop. Det er vi meget bevidst om, men virkeligheden er nu engang den, at vi igennem de sidste 2 år har været igennem et massivt økonomisk uvejr, og det uvejr er nu ved at være drevet over, og derfor er det på tide, at vi så går ind og får bugt med de enorme vandmasser, der har hobet sig op. Vi kan vende det om og sige det på en anden måde: Den stigende gæld er vi nødt til at håndtere, og den skal betales tilbage.

Det kalder vi ansvarlighed, og vi vil gerne være med til at udvise den ansvarlighed her og nu. Så vi tager de hårde beslutninger, og det er hårde beslutninger. Hellere det end at lukke øjnene og håbe på, at der hverken har været et uvejr, selv om vi kan se skaderne derude, eller at der har været en krise, for det har der været. I lyset af den krise vil det være meget uansvarligt, at vi ikke samler kriseregningen op og behandler den seriøst.

Dette blot for lige at fastholde nogle af de fakta, som jeg synes var forstummet under første- og andenbehandlingen, og som forsvandt, da vi oplevede, at der kun mødte én frem til et samråd med ministeren. Tak.

Kl. 10:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger. En kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 10:37

Christine Antorini (S):

Det er jo simpelt hen helt utroligt, at vi skal sidde her og høre fra Venstres ordfører, at det er for galt, at vi tillader os at invitere undervisningsministeren til et samråd om et meget, meget vigtigt forslag, som underminerer hele voksen- og efteruddannelsen, og at man her fra talerstolen skal hånes for, at man indkalder undervisningsministeren. Jeg vil gerne minde Venstres ordfører om, at det rent faktisk er regeringen og Dansk Folkeparti, der inden for ganske kort tid har gennemført dramatiske nedskæringer på uddannelsesområdet, der skal hastebehandles igennem Folketinget på et tidspunkt, hvor Folketinget egentlig ikke var indkaldt. Det har vi i oppositionen accepteret, så jeg synes, det, som Venstres ordfører gør her nu, er så upassende.

Jeg vil så gerne spørge Venstres ordfører, der har så travlt med, hvad der sker i samråd, hvorfor i alverden Venstres ordfører så ikke

selv gik ind og tog ordet til andenbehandlingen. Men Venstre mente åbenbart ikke, at det var vigtigt at give sit bidrag til debatten under andenbehandlingen.

Kl. 10:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 10:38

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er vigtigt, at vi behandler vores borgere korrekt. Et åbent samråd viser jo, hvor stor vores interesse er for sagerne, og viser, hvordan vi tager dialogen, og hvordan vi får ministeren til at svare. Men at der sidder én spørger fra hele oppositionen, synes jeg faktisk er uanstændigt, ja.

Kl. 10:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 10:38

Christine Antorini (S):

Jeg synes, at Venstres ordførers svar viser, med hvilken arrogance Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti er gået ind i denne hastelovgivning, som er gennemført så hurtigt, at der stort set ikke har været tid til det, der har været helt normal praksis: ordentlig tid til spørgsmål og svar. Vi sidder her i dag og har for et par minutter siden fået de sidste ti svar på spørgsmål, der har med L 223 at gøre, på grund af de partiers måde at beslutte ting på. Jeg synes, det er helt uacceptabelt, og jeg mener, Venstres ordførertale taler for sig selv. Man synes åbenbart, det er forkert at indkalde til åbne samråd, når det er den eneste mulighed, vi har for at få en diskussion med ministeren.

Lad os gå over til sagens substans. Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvorfor det skulle være noget, der var helt skjult for os alle sammen, da vi havde andenbehandlingen, at man ud over en række nedskæringer på voksen- og efteruddannelsen, herunder at man halverer den tid, hvor der kan læses med voksen-SU, SVU'en, at man vil skære yderligere i selve ydelsen med 20 pct. Hvorfor skulle det være en hemmelighed, der ikke kunne indgå i debatten, da vi havde anden behandling?

Kl. 10:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:40

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det skjulte eksisterer ikke. Det var på det samråd, der var den 1. juni, det blev omtalt.

Kl. 10:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er den skyldige. Hele Folketinget bad om, at sagen skulle tilbage mellem anden og tredje behandling, og der er det meget normalt, at man tager en snak om de spørgsmål, der er blevet svaret skriftligt på. Det er også meget normalt, at man, når man har en andenbehandling, hvor ministeren ikke vil svare klart på, om der skal skæres ned i satsen, stiller spørgsmål, inden man afgiver betænkning. Derfor stillede jeg de spørgsmål. Og jeg mener bestemt, at vi havde et godt samråd – det kan i øvrigt ses på tv – og jeg mener, at der blevet stillet en række meget, meget kvalificerede spørgsmål, der også har gjort, at

der er blevet fulgt op på de skriftlige spørgsmål, som vi først har fået svar på nu, som fru Christine Antorini også lige har sagt.

Hvad er der galt i den sagsbehandling, ud over at regeringen og Dansk Folkeparti vil haste det her igennem, og at man ikke kan få et samlet overblik over alle de besparelser, som regeringen og Dansk Folkeparti kommer med? De bliver jo først kendt til efteråret, fordi man ikke engang er i stand til at fremlægge den samlede pakke med de nedskæringer, der bl.a. kommer her på SVU-området.

Kl. 10:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:41

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det var jo nærmest konstateringer det hele, men det, jeg kan sige, er, at den samlede pakke kommer, for det er jo blevet lagt frem, hvad der skal ske, og der er også blevet svaret på spørgsmål om, hvad det er, der kommer. Så det er jo ikke, fordi det er ubekendt stof.

Men det næste spørgsmål er, hvor den samlede pakke fra S og SF er. Hvor er den samlede pakke, der dækker hele finansieringen af den gæld, som staten har? Det kan jo ikke hjælpe, at vi venter 5 år, før vi overhovedet begynder at forholde os til, at der ligger en gæld derude. Vi fik meldinger fra EU i går om, at det er nu, og at det skal rettes op. Vi har så sagt, at det bliver alle områder, der kommer til at bidrage, det bliver alle områder, der kommer til at tage et træk her, at det bliver over 3 år, og så er vi kommet ud på den anden side. Og sådan er det jo.

Kl. 10:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 10:42

Bjarne Laustsen (S):

Jamen jeg tror da, at folkeoplysningen har svigtet et sted, for fru Anne-Mette Winther Christiansen kan jo se på tavlen her bagved, hvad det er for et forslag, vi behandler, og det handler jo om nedskæringer på SVU. Men vi kan ikke få hele pakken, fordi regeringen åbenbart ikke er i stand til at levere alle de lovforslag, der skal til for at implementere den aftale, som Dansk Folkeparti og regeringen har indgået. Jeg synes, det er synd og skam, at vi ikke kan få et samlet overblik over det.

Før pinse mente regeringen ikke, at der skulle spares en bukket 25-øre på uddannelsesområdet, men lige pludselig, midt i pinseforhandlingerne, skulle der spares op imod 1 mia. kr. eller mere. Hvorfor skal der det? Ministeren har, synes jeg, svaret meget klogt, nemlig at det havde man heller ikke gjort, hvis ikke der var behov for det.

Derfor kigger vi jo på, hvilke uddannelsesmæssige konsekvenser det har, hvis man skærer ned på uddannelsesområdet. Vi ved, at vi står i en tid med stor ledighed, dagpengeperioden bliver halveret osv., der er et vældig stort pres på dem, der har trukket mindst på uddannelseskontoen, og de har heller ikke fået glæde af regeringens skattelettelser. Hvorfor er det lige, at der skal skæres ned på det her område?

Kl. 10:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:43

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jamen det drejer sig jo om, at alle områder kommer til at skulle være med til at løfte den svære opgave, det er, at få dansk økonomi på fo-

de igen. Og det drejer sig om, at vi under forhandlingerne for at skaffe alle de mange penge, vi skal finde, til veje, er nødt til at kigge alt igennem.

Her er så et område, hvor der er sat reservepenge af til, at et stort antal mennesker kan gå videre i 2 år med SVU, men man finder ud af, at det ikke er alle, der bruger den løsning – det er faktisk ganske få, der ender med at bruge hele 2 år, set i forhold til hele det store, samlede uddannelsesområde. Altså siger man så: Nu går vi ind og tager et kig på det her. 1 år må være godt. 1 år kan allerede sagtens løfte rigtig mange videre igennem, og derfor bliver det det område, som kommer med i spil.

Kl. 10:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:44

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg må sige, at det undrer mig, at Venstres ordfører kan finde på at angribe oppositionen for sagsbehandlingen i forbindelse med den pakke, der i dag er til behandling. Hvis der er nogen, der skal kritiseres for lovsjusk, for sjusk i Folketinget, er det jo regeringen. Så er det Venstre og Konservative, som haster alvorlige indgreb, alvorlige nedskæringer igennem i Folketinget.

Ordføreren siger, at om 3 år er regningen betalt, og det må alle bidrage til. Så kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren: Topskattelettelserne er jo bare udskudt, og forholder det sig så også sådan med SVU'en, at om 3 år bliver den sat op fra 40 uger til 80 uger igen? For ordføreren står jo her og siger, at alle må bidrage lige meget, og om 3 år er regningen betalt. Så altså om 3 år skal perioden så sættes op fra 40 til 80 uger igen?

Kl. 10:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:46

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg kritiserer ikke sagsbehandlingen. Jeg undrer mig såre dybt over fremmødet og måden, man prioriterer sin tid på, når der bliver indkaldt til samråd, og man så prioriterer noget andet som væsentligere, og dermed ikke møder frem.

Vi skal altså have den danske økonomi på fode igen. Vi skal have løst, hvordan vi kommer ud af den krise, og vi skal have levet op til EU's konvergenskrav. Vejen er, at alle mand er nødt til at bidrage, og her er vi altså også inde og tage på SVU-området. Ja, vi vedken-der os, at det er træls, det er hårdt, det er ikke det, der var sæt i vores have, men når det nu er sådan, at alle skal bidrage, er her et område, som vi siger vi så må tage med.

Kl. 10:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:47

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tænk, at det kommer fra en ordfører, der, så vidt jeg husker, ikke gik på talerstolen med en ordførertale under andenbehandlingen. Det kan være, at jeg husker forkert. Ordføreren kan måske bekræfte det, når ordføreren får lejlighed til det.

Ordføreren svarede ikke på mit spørgsmål. Jeg spurgte til det her med de 3 år. Ordføreren siger, at om 3 år er regningen betalt. Det er jo sådan med de mest velhavende i det her land, at de bare får udskudt deres topskattelettelser 3 år. Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om det også forholder sig sådan for nogle af de allermest ud-

satte borgere, vi har i vores samfund, borgere uden uddannelse, som i den grad er i risiko for arbejdsløshed, at de her nedskæringer kun gælder i 3 år for dem, eller skal man permanent på dem i modsætning til de mest velhavende borgere?

Kl. 10:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:48

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg kan af gode grunde ikke vide, hvordan tingene ser ud om 3 år, og derfor har jeg heller ikke mulighed for at svare på, hvordan tingene ser ud om 3 år. Jeg ved, at det her er det, vi vedtager, og så er det sådan, det er.

Kl. 10:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Vagn Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:48

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg ved ikke, om vi lever på den samme planet, og jeg er nødt til at stille Venstres ordfører et spørgsmål angående det at skelne mellem en beskæftiget og en arbejdsløs. Forskellen er, at den beskæftigede har en tilknytning til sin virksomhed, og netop ved at gøre brug af muligheden for at få en opkvalificering af de færdigheder, som folkeskolen svigtede med, kan man modtage en SVU i den situation, hvor man ellers ville være blevet arbejdsløs. Derfor er det her et af de hårdeste angreb imod det, som vi hele tiden har kæmpet for, nemlig at få forhøjet uddannelsesniveaet for dem, der blev svigtet på både de læse- og stavemæssige områder.

Derfor er jeg nødt til at stille ordføreren et spørgsmål: Vil ordføreren bekræfte, at udviklingen er sådan nu, at de her mister 40 uger?

Kl. 10:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:49

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Under uddannelsesområdet er der utrolig mange forkortelser. Vi kunne holde lange taler med forkortelser, og de, der så kender indholdet af dem, ville måske kunne få en sammenhæng ud af det. FVU, forberedende voksenundervisning, eksisterer jo stadig væk, og der har man mulighed for at få et forberedende kursus og hjælp inden for ordblindeundervisning, inden for matematik, inden for it og inden for engelsk. Så det er ikke, fordi det ikke eksisterer. Der er altså kun tale om 40 uger nu på SVU, mod at det var 80 uger før, men der er altså muligheder for, at SVU'en kan bidrage med noget, for 40 uger er et helt år.

Kl. 10:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 10:50

Ole Vagn Christensen (S):

Det her er jo interessant, for nu må ordføreren så fortælle mig, hvad forskellen på en FVU og en SVU er. Skal man betale for FVU, men ikke for SVU? For så er det jo rigtigt, at man forringer forholdene yderligere for de læsesvage.

Kl. 10:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:51

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tingene bliver jo rodet sammen, for det ene er en forsørgelse, mens det andet er en uddannelse. Der er jo klare forskelle på, hvordan det gøres, men undervisningen på ordblindeområdet fjernes ikke.

Kl. 10:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan oplyse Venstres ordfører om, at hr. Bjarne Laustsen havde fået mandat fra Det Radikale Venstre til at tale på vores vegne forleden dag.

Men det var den ansvarlige økonomisk politik – som det blev kaldt – som jeg gerne lige vil kommentere. Noget af det mest asociale, som er blevet vedtaget og gennemført her i Folketinget, er skattestoppet. Det har alene mindsket vores indtægter igennem 10 år i størrelsesordenen 100 mia. kr. Alene for i år, 2010, er det en mindreindtægt på 19 mia. kr.

Hvis ikke vi havde haft det skattestop, havde vi heller ikke haft den økonomiske situation i Danmark, som vi har nu, og det kalder fru Ellen Winther Christiansen ... fru Anne-Mette Winther Christiansen, undskyld, for en ansvarlig økonomisk politik.

Regningen er nemlig ikke betalt. Når vi når 3 år frem, har vi stadig væk et underskud på 45 mia. kr., og det skal vi have i flere og flere år, fordi regeringen ikke har nogen som helst forestilling om, hvordan man ændrer på den situation. For man kan ikke spare sig ud af det her.

Kl. 10:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ellen Winther var en operasangerinde i sin tid.

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 10:53

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Man kan ikke sige, at det er skattestopets skyld, at der pludselig er opstået en international krise, som også ender med at ramme Danmark. Den kom i sensommeren 2008, og siden har vi fået følgerne af den. Indtil 2008 var der ikke problemer. Der var større velfærd, der var tilflydt det offentlige mange milliarder kroner fra regeringen, og mulighederne var fuldstændig dækket ind, også med de skatter, som kom ind dengang. Så altså, det kan ikke tilskrives skattestoppet, at vi står i en international økonomisk krise.

Men til gengæld finder vi veje ud af den, og vi når igennem på 3 år, og det er flot gået.

Kl. 10:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 10:54

Marianne Jelved (RV):

Jeg håber, jeg har lov til at citere Viggo Hørup: Dette er vitterligt vås.

Jeg bliver faktisk meget, meget fortørnet. Hvis ikke regeringen havde haft en opgangstid uden lige i 00'erne, hvor man fik ekstraordinære nordsøindtægter og ekstraordinære pensionsafkastbeskatningsindtægter, som man kunne betale gælden ned på, så havde Danmark haft en endnu større gæld, for det var det, der gjorde det, nemlig det ekstraordinære i opgangsperioden. Man misbrugte den tid til at lade være med at lave reformer, der kunne sikre arbejdsstyrken på længere sigt. Man snoldede pengene op med skattestop og ufinansie-

rede skattelettelser i 2004 og 2007. Nu holder jeg mig bare til skattestoppet. Og så har vi en regning, når vi når 3 år frem, fra et underskud på 45 mia. kr. år efter år fremefter, og regningen er jo ikke betalt.

Det er den værste retorik, jeg nogen sinde har hørt. Det er demagogi uden lige. Regningen er ikke betalt, den ligger i børneværelset: 45 mia. kr. hvert år. Hvad vil Venstre gøre ved det?

Kl. 10:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:55

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Vi vil sammen med Det Radikale Venstre stemme en dagpengereform igennem lidt senere på dagen.

Derudover kan jeg sige, at der er tilflydt velfærdssystemet 67 mia. kr. ekstra. Det er ikke, fordi der ikke kom penge i løbet af 00'erne med mulighed for at lave udvikling og for at lave et velfærdssystem, der virkede.

Kl. 10:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 10:55

Karsten Hønge (SF):

Ud over det åbenlyst vanvittige i at påstå, at regningerne som sådan skulle være betalt, når man på den her måde og også med det her indgreb går ind og undergraver fremtidens samfund, kunne jeg godt tænke mig at vende tilbage til det spørgsmål, som jeg trods alt tror skulle være overkommeligt for Venstres ordfører at svare på. Man siger, at regningen er betalt efter 3 år, hvis vi gør det her, bom, og så må det da også være let at svare på spørgsmålet: Hvis regningen er betalt, bliver de her ordninger så ført tilbage til den form, de har i dag?

Når man fra Venstres side siger, at det her ikke er Venstres forslag – faktisk bryder man sig nærmest ikke om det, kan jeg høre på ordføreren – og man samtidig siger, at regningen er betalt, må det da være en overkommelig opgave for ordføreren at svare, at så må man i den situation sige, at så går vi tilbage til de regler, som gælder i dag.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ordføreren om en anden ting også: Når vi nu er i en situation, hvor tusindvis af job forsvinder ud af Danmark, hvad tror ordføreren så det her kommer til at betyde for det fleksible arbejdsmarked?

Kl. 10:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:56

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Muligheden for at få statens voksenuddannelsesstøtte i et helt år vil i hvert fald bekræfte, at det fleksible arbejdsmarked stadig væk har veje at arbejde i og stadig væk har muligheder.

Det er fuldstændig misforstået, når hr. Karsten Hønge tror, at det ikke er et Venstreforslag, som kan støttes. Selvfølgelig kan det det, men jeg sagde fra starten af, at det ikke er groet i vores have, fordi vi da helst ville have undgået overhovedet at skulle lave ændringer på uddannelsesområdet. Men nu er virkeligheden altså en anden, og da den er det og vi står her i dag, den 16. juni 2010, er vi bare nødt til at vise en ansvarlighed over for den danske økonomi, og så er vi nødt til at gå ind og tage de konsekvenser, der måtte være. De er sure, ja, men det er vi bare nødt til.

Derfor er dette forslag, der nu giver mulighed for et års voksen-uddannelsessøtte, fremsat.

Kl. 10:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:57

Karsten Hønge (SF):

Hørup er jo citeret én gang, men det her er vitterligt vås. Altså, lad os dog få et svar. Hvis forslagene ikke kommer fra Venstres have og man ikke bryder sig om dem, men siger, at – hug og stik – regningerne skulle være betalt om 3 år, hvor svært kan det så være at svare på, hvorvidt man vil lave de her regler om om 3 år? Det kan da ikke være en opgave, der skulle være helt uoverkommelig for ordføreren.

Men hvordan kan man i Venstre få det her vredet til, at det er et problem, at folk tager 80 uger? Er det ikke en succes, at mennesker ønsker at uddanne sig ud over de 40 uger, så de gør sig klar til det arbejdsmarked, hvor de i dag står med nogle kvalifikationer, som der ikke er brug for på længere sigt? Det er da en entydig succes, hver gang vi ser et menneske – et af dem, som har fået mindst af uddannelseskagen – som faktisk er parat til at bruge 2 år for at gøre sig klar til de job, som vi gerne vil have folk kommer over i.

Så hvordan kan den entydige succes gå hen og blive noget, som man nærmest opfatter som et problem, når det jo entydigt er en styrke ikke bare for den enkelte, men i høj grad også for samfundet og for de virksomheder, der har brug for kvalificerede medarbejdere?

Kl. 10:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:59

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Da den økonomiske ansvarlighed fra Socialistisk Folkeparti ligger i et andet leje, er det jo altså sådan, at man ikke har lavet en plan, der overhovedet kan holde vand, og som kan bære at få et pres. Og når det er sådan, kan jeg godt forstå, hr. Karsten Hønge bliver ved med at spørge, hvordan det lige er, vi synes vores økonomi hænger sammen.

Regeringens økonomi hænger sammen, men Socialistisk Folkeparti har jo ikke påvist, hvordan man ville finansiere det, hvis man skulle fastholde niveauet. Socialistisk Folkeparti har ikke en interesse i, at vi skal vise en økonomisk ansvarlighed. Socialistisk Folkeparti poster alle pengene ud af landet og regner med, at om 5 år kan det være, at vi måske har pengene tilbage.

Jeg kender ikke fremtiden, men jeg ved, at lige i dag har vi et ansvar, vi skal påtage os, og det gør regeringen.

Kl. 10:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:00

Carsten Hansen (S):

Jeg synes, at regeringen her forsøger på at forklare, at der ikke er brug for, at så mange voksenuddanner sig, at vi nok skal klare det, at vi er blandt verdens bedste. Hvad siger man til den medarbejder på Wittenborg, der lukkede i sidste uge, den medarbejder, som for at dygtiggøre sig har brugt sin SVU på at tage en 8. eller 9. klasse, men som nu bliver fyret, på grund af at virksomheden – dog ikke på grund af rentabilitetshensyn – flytter til Italien, og som gerne vil gå videre i uddannelsessystemet og har brugt 20 uger? Så er der altså 20 uger tilbage.

Samtidig har man forsøgt at luske en besparelse på SVU'en på 20 pct. igennem. Der blev under andenbehandlingen spurgt klart til ministeren, om man ville spare 20 pct. på godtgørelsessiden, ud over at man skærer ned fra de 80 uger til 40 uger. Hvad er svaret til den kvinde, den 3F'er, nede på Wittenborg, som har brugt 20 uger af sin SU til at dygtiggøre sig? Det er: Du kan gå hjem, og så kan du blive hjemme, og så kan du lade være med at videreuddanne dig. Det er svaret fra regeringen. Er det det rigtige svar på den finanskrisen, vi står over for, og de udfordringer, vi står over for?

Kl. 11:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:01

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Altså, den beregning må jeg så tilstå at jeg ikke selv har siddet med, og jeg kender simpelt hen ikke svaret på det. Så der vil jeg blive nødt til at henvise til, at man får svaret fra ministeren, hvis der er mulighed for det. Men jeg vil sige, at en, der har været i gang på SVU, og som har dygtiggjort sig på områder, jo under alle omstændigheder vil være bedre kvalificeret i det videre forløb.

Jeg ved, at man i beskæftigelsesøjemed for fyrede medarbejdere har særlige programmer, hvor man sørger for at få dem videre, og jeg hører fra mange jobcentre, at de siger, at de er bedre stillet med nogle, der har været i gang med en opkvalificering af faglighed, og dermed også inden for de første 3 måneder til et halvt år har mulighed for formodentlig at få dem andre steder hen i arbejde. Men det konkrete spørgsmål, hr. Carsten Hansen stiller mig, bliver jeg nødt til at sige at jeg ikke kan svare på.

Kl. 11:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 11:02

Carsten Hansen (S):

Se, når politikere en gang imellem er til landsmøder og kongresser, skal de jo være visionære, og statsministeren havde en drøm om, at vi skulle være et af de mest konkurrencedygtige lande i verden. Samtidig skulle vi være et af de lande i verden, der havde det højeste uddannelsesniveau. Hvordan harmonerer det med, at den ufaglærte kvinde på Wittenborg nu bliver ringere stillet? Det tror jeg at fru Anne-Mette Winther Christiansen er enig i hun bliver, når man går fra, at man havde mulighed for at tage 80 uger på fuld SVU, altså det, der svarer til en maks. understøttelse, til nu kun at kunne få 20 uger, og samtidig bliver der reduceret i ydelsen med 20 pct., og man har ikke anden indkomst. Det er da en voldsom forringelse for en ufaglært kvinde, der skal videre i systemet, og som har arbejdet på en virksomhed, der bliver lukket, ikke på grund af at virksomheden ikke gav overskud, men på grund af at italienerne hellere ville have det hjem.

Det er svaret i en situation, hvor vi står over for at skulle konkurrere på uddannelse, uddannelse og atter uddannelse, som statsministeren sagde. Er det Venstres politik, og kan vi regne med, at det skal fortsætte fremover?

Kl. 11:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:03

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Hr. Carsten Hansen går igen ind og bruger det eksempel, som jeg altså ikke kan svare ud fra, for jeg kender det ikke. Undskyld mig,

men uddannelse er det, vi skal have, og derfor er 40 ugers SVU også vejen frem. Det er vejen frem, at vi har FVU. Det er vejen frem, at vi har alle de ekstra tilbud, der eksisterer, og der er også i forbindelse med Beskæftigelsesministeriet opkvalificeringskurser, omskolinger og muligheder ad andre veje. Vi har et fantastisk flot uddannelsessystem i Danmark, og vi har også her med et år på SVU faktisk et godt tilbud til dem, som måtte have behov for det.

Kl. 11:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Vigsø Bagge for en kort bemærkning.

Kl. 11:04

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen man sidder jo hernede i salen og bliver ganske forstemt. Det er helt utroligt: Vi står over for så stor en udfordring fremover i forhold til at uddanne hele den danske befolkning, og det er regeringen med på, men alligevel oplever vi de her bortforklaringer.

Det, jeg gerne vil have et klart svar på fra Venstres ordfører, er: Bliver der flere ufaglærte job i Danmark i fremtiden, eller bliver der færre ufaglærte job i fremtiden i Danmark?

Kl. 11:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:04

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Som det ser ud nu, er det i hvert fald uddannelse, der er vejen frem, for jeg tror ikke på, at der er ufaglærte job en masse, men der vil fortsat være nogle. Men det her drejer sig om, at man har en beskæftigelse og så har en mulighed for at få statens voksenuddannelsesstatsstøtte, mens man uddanner sig i 40 uger, altså mens man er tilknyttet den arbejdsplads.

Der har jo været et af svarene i forbindelse med behandlingen af L 223, der siger, at det skønsmæssigt ligger på 400-500 mennesker, som vil blive berørt af det, altså som har behov for at gå ud over de 40 uger. Så vi må se de 500 i øjnene, hvis det er 500, men derudover synes jeg nok, at vi faktisk er ude i et område, hvor vi heldigvis ikke rammer så mange, som vi kunne have gjort, hvis det var 50.000.

Kl. 11:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 11:05

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det lyder mere som bortforklaringer end klare svar. Jeg tror, at stort set alle økonomer og folk, der har forstand på den slags, vil sige, at der helt klart kommer færre ufaglærte job i det her land fremover. Men det, vi ved, er, at der er 12.000 mennesker, der går ud af folkeskolen under den her regering hvert eneste år uden at have de fornødne forudsætninger for at kunne tage en videre uddannelse.

Er det ikke rigtigt, at regeringen med det her forslag beskærer folk i forhold til at kunne tage den her uddannelse? Man beskærer muligheden for at tage uddannelse. Og i øvrigt er det tal på 500 mennesker et spørgsmål om den nuværende situation, når vi fremover vil se endnu færre ufaglærte job i det her samfund; så vil man jo se endnu flere mennesker, der vil blive berørt af de her grumme, grumme besparelser, som regeringen lancerer.

Kl. 11:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:06

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Men når nu vi i Venstre tager det store ansvar at sige, at vi er med til at træffe beslutningerne om at lave en genopretningspakke, så vi får økonomien på fode, og at vi dér også stadig væk giver mulighed for, at det ikke er skåret fuldstændig væk, men at der eksisterer mulighed for SVU, vil jeg jo gerne spørge: Hvad er det så, oppositionen har som alternativ? Det har jeg ikke set, og eftersom jeg ikke har set det, synes jeg jo, at det er lidt tom snak at blive ved med at høre på, at der bliver kritiseret, for det er nemmest, når man har et svar, frem for at man kun kritiserer.

Kl. 11:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Fru Christine Antorini som ordfører.

Kl. 11:07

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Nu står vi her ved tredjebehandlingen af det første af en stribe lovforslag om nedskæringer, der er på vej, og som entydigt rammer de kortest uddannede voksne og unge i Danmark. Det var sådan, da vi havde andenbehandlingen, som var ganske interessant, at undervisningsministeren sagde, at hun faktisk var stolt over, at hun selv havde været med til at foreslå hele striben af nedskæringer, der rammer voksenuddannelsesområdet. Som det blev sagt her fra talerstolen, havde hun og hendes ministerium foreslået dem alle sammen, og det havde man så åbenbart taget med i den samlede pakke af nedskæringer, som samlet set betyder, at der bliver sparet knap 4 mia. kr. på uddannelse og forskning i den spareplan, som regeringen har lagt på bordet.

Der er jo kommet flere ting frem i udvalgsarbejdet, som ærlig talt er rigtig beskæmmende. Det har været sådan, at vi ad omveje har måttet høre, at ikke nok med, at man vil halvere den tid, voksne kort-uddannede kan læse på SVU fra 80 til 40 uger, så viser det sig også, at selve ydelsen skal reduceres. Det var sådan, at vi spurgt undervisningsministeren ved andenbehandlingen, om de rygter, der var, var korrekte, nemlig at man ønskede at skære i selve ydelsen, sådan at beløbet, der i øjeblikket er på dagpengeniveau, skal beskæres yderligere med 20 pct. Det, der var ministerens svar, var, at det ville hun hverken be- eller afkræfte her fra talerstolen.

Så måtte vi finde det i det talepapir, som ministeren har haft med til et samråd om, hvad der i øvrigt lå af nedskæringer, og stille et skriftligt spørgsmål til ministeren, for i talepapiret stod der, at der skulle komme en besparelse på 20 pct. på selve SVU-satsen. Nu har vi så fået det på skrift, at ja, det skal der komme.

Helt ærligt, så viser det her jo en regering, som overhovedet ikke tager opgaven med den nedskæringspakke, der er, alvorligt. For det første er det fuldstændig skævt, at det skal ramme de kortest uddannede, og for det andet har det i økonomiske krisesider altid været der, vi har kunnet løfte, ved at man havde muligheden for at omskole sig og opkvalificere sig til et fremtidigt arbejdsmarked. Derfor må vi jo bare konstatere, at det er et miks af ting, der kommer til at ramme de kortuddannede.

Der bliver langt kortere tid at gennemføre en uddannelse på. Vi har set en række eksempler på det, så vi ved, hvem det rammer. Vi har set eksempler på ufaglærte, som stod og var fyringstruede fra Lindøværftet, fra Rynkeby, og som har kunnet bruge de her regler, hvor de har kunnet læse i op til 80 uger for at tage de fag, de manglende på folkeskoleniveau. Her kunne de tage noget ordblindundervisning og nogle hf-enkeltfag og dermed kvalificere sig til i dag at kunne læse til henholdsvis pædagog, fængselsfunktionær og socialrådgiver. De tre personer ville ikke have fået deres uddannelse, hvis

det var sådan, at den her nedskæring, der nu ligger på bordet, var blevet gennemført tidligere.

Hvad var ministerens svar til de tre personer, som hun er blevet bedt om at forholde sig til skriftligt? Det var, at hun ærlig talt godt syntes, at de kunne have tænkt lidt mere på at gå ud at søge sig noget arbejde i stedet for at tage sådan noget lang omskoling. Det er simpelt hen pinligt, at det er det, der er regeringens syn på voksen- og efteruddannelse, og at svaret til dem er, at de bare kan gå ud at søge sig noget arbejde.

Hvis der var noget, som vi havde troet at der faktisk var en fælles holdning til her i Folketinget på tværs af partiskel, var det den udfordring, vi står over for, nemlig at der er mange, mange ufaglærte job, der forsvinder på fremtidens danske arbejdsmarked. Vi har heldigvis haft et system, der har været så godt, at det har kunnet motivere ufaglærte til at gå i gang med at læse de fag, de mangler. Det lyder, som om det er den rene gavebod, der har været indtil nu, efter de debatter, vi har haft her både ved første, anden og tredje behandling, og efter at vi også har hørt Venstres ordfører. Men den gavebod er altså voksne mennesker, der er i job, der aktivt beslutter sig for at gå ned i løn, tage en uddannelse på dagpengeniveau, som vi nu har fundet ud af ikke engang skal være på dagpengeniveau, nej, 20 pct. af det ryger også med den nedskæringspakke, der er. Beskeden til dem er: Helt ærligt, de kunne måske bare gå ud at søge sig et andet job. Jeg synes, det er *så* arrogant fra regeringens og undervisningsministerens side.

Vi må jo bare konstatere, at der ikke er nogen argumenter, der har gjort indtryk her i debatten. Der har været en række deputationer, der er blevet vist konkrete eksempler på mennesker, der vil blive ramt hårdt af de nedskæringer. Og det vil betyde, hvad der faktisk fremgår – så meget ærlighed har der trods alt været i bemærkningerne til det lovforslag, vi behandler – at man dog konstaterer, at det nok vil betyde, at færre går i gang med voksen- og efteruddannelse. Ja, det er nemlig lige præcis det, der sker: Færre går i gang med voksen- og efteruddannelse, hvor der burde være flere.

Det, der næsten bare er rosinen i pølseenden, eller hvad man skal kalde det, hvor man bare tænker, at det jo næsten er meningsløst at tage diskussionen om det her, er, at hovedargumentet, der har været her fra Folketingets talerstol, både fra Venstres ordfører, der har været oppe, og også tidligere fra ministeren, er, at de oven i købet skulle skældes ud for, at der er for mange, der fra 2007-2008 – og nu har vi fået tal for 2008-2009 – har taget en voksen efteruddannelse. Skal det nu være et problem? De voksne mennesker, der tager den beslutning, går ned i løn, selv går i gang med at omskole sig og efteruddanne sig, skal da roses, men de er altså blevet et problem for det danske samfund.

Jeg vil bare sige rigtig tydeligt her fra talerstolen, at vi fra Socialdemokraternes side har et fuldstændig anderledes syn på, hvad voksen- og efteruddannelse gør for det danske samfund. De nedskæringer, som der er her, vil blive rullet tilbage. Vi kan ikke acceptere, at grundelementet i det, som vi har som en fleksibel arbejdsmarkedsmodel, hvor vi kan løfte folk igennem uddannelse, bliver beskåret hele vejen igennem: Øget brugerbetaling, kortere tid, lavere satser. Det er *så* usympatisk.

Kl. 11:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hvis der ikke er mere, må fru Christine Antorini gå ned fra talerstolen. (Christine Antorini (S): Jeg må have nogle spørgsmål). Der er formentlig spørgsmål, men det foregår fra talerstolen her under tredjebehandling, så man må gå frem og tilbage.

Derimod har ministeren bedt om ordet for at komme med nogle bemærkninger. Ministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Nu har jeg siddet og overhørt den socialdemokratiske ordførers demagogiske indlæg i sin ordførertale, som jeg egentlig ikke synes tjener ordføreren til ære. Jeg stod ikke på talerstolen under andenbehandling og var stolt over at have fremsat disse forslag, der skal bidrage til genopretningsplanen, men jeg tager gerne det ansvar på mig. Det er klart, at det i en proces, hvor man skal finde betydelige ressourcer for at nedbringe gælden i det danske samfund, ikke er unaturligt, at det er ministrene og ministerierne, som kommer med forslag til, hvordan man kan stykke en sådan pakke sammen. Jeg synes ærlig talt, det burde aftvinge en vis respekt hos den meget sure socialdemokratiske ordfører, at man påtager sig sit ansvar for de ting, som man udfører som minister.

Derudover er ordførertalen fuld af fejlцитater, som heller ikke var spor klædeligt for ordføreren. Jeg har f.eks. ikke heroppefra sagt, at jeg hverken ville afkræfte eller bekræfte, at der er satsreduktioner på SVU'en. Jeg har sagt, jeg ikke vil stille nogen fremtidige garantier for, hvilken SVU-sats der vil blive, fordi genopretningsplanen i sig selv indeholder en reduktion, men jeg kan ikke stille nogen garantier for fremtidens økonomi i det danske samfund, hvilket fru Christine Antorini heller ikke burde gøre, men det er jo også sådan, at vi ser meget forskelligt på, hvordan udfordringerne i dansk økonomi skal løses. Regeringen tror ikke på, at man kommer godt igennem krisen og betaler gæld af ved at låne mere, som det forekommer at være S' og SF's intention. Den intention handler om, at man bare skal optage nogle flere lån, når vi har den her krise, og når krisepakken har været dyr, for man agter i hvert fald ikke at finansiere sine egne forslag.

Jeg synes også, fru Marianne Jelved under sine spørgsmål til fru Anne-Mette Winther Christiansen var oppe i et gear, som måske heller ikke var helt super godt. I hvert fald kan den der omsorg for dansk økonomi jo synes noget langt væk fra hverdagen, som vi oplever den herinde, når fru Marianne Jelveds parti agter at pege på en statsministerkandidat, som sammen med S og SF har fremlagt en skattepolitik, som fru Marianne Jelveds egen kollega, hr. Niels Helveg Petersen, har omtalt som decideret dumt. Så den der omsorg for dansk økonomi deler jeg fuldt og helt – men hos mig er den ægte.

Derudover vil jeg godt lige kommentere noget andet. Når man går ind og taler om ufinansierede skattelettelser, bruger fru Marianne Jelved den sætning, at *vi* er gået glip af så og så mange indtægter. Jeg er ikke staten, det kan godt være, at fru Marianne Jelved og Det Radikale Venstre opfatter sig som staten, men *vi* er vel som udgangspunkt, når vi taler fra Folketingets talerstol, det danske samfund, og det danske samfund er ikke gået glip af en eneste krone, ved at man har haft et skattestop. Tværtimod har det været en garanti til både familier og virksomheder for, at man har haft tiltro til fremtiden og dermed også har kunnet investere.

Så var der også lige en anden fejlplaceret bemærkning om, at man havde formøbet tingene under de gode år. Det er jo ingenlunde tilfældet, for vi nedbragte nettogælden, og det er vi nødt til at rose os selv for, for det er simpelt hen situationen. Jeg har masser af gange stået her som ordfører for Venstre og sagt nej og nej til rigtig gode forslag fra oppositionen, gode ting, man gerne ville gøre, men jeg havde da stor lyst til at sige, at de goder til borgerne ville jeg da også gerne have, men der er bare aldrig fulgt finansiering med i forbindelse med oppositionens forslag, for det var bare et spørgsmål om at udskrive store checks på fremtidige generationers vegne. Derfor fik jeg et behov for at gå herop.

Men det mest kedelige er den der demagogiske form, som den socialdemokratiske ordfører indledte med, nemlig at man ikke citerer korrekt. F.eks. skulle jeg i forbindelse med spørgsmål nr. 19 angivelig have svaret, at de bare kunne gå ud at finde sig et job, når der ikke var SVU længere. Jeg citerer fra brevet, det er nemlig langt fra det, den socialdemokratiske ordfører citerede – langt fra. Jeg svarer

til spørgsmål nr. 19: »Jeg finder det dog fornuftigt og godt, at de omtalte personer har valgt at uddanne sig, men det kan – som jeg har omtalt i mit svar på spørgsmål 15 vedrørende L 223 – diskuteres, om det ikke er en bedre løsning, både for den enkelte og for samfundet, at efter- og videreuddannelse målrettes de kompetencer, som arbejdsmarkedet efterspørger.«

Det vil sige, at to gange i det svar, som fru Christine Antorini hå- nede mig for, fordi jeg skulle have sagt, at de bare kunne gå ud at finde et job, understreger jeg, at uddannelse er godt, men at man også skal målrette det til de arbejdsmarkedskompetencer, som der bliver brug for i fremtiden.

Jeg synes simpelt hen, at det er for groft her fra talerstolen. Det kan godt være, man taler usandt om sin økonomiske politik, men decideret at fejlcitere de svar, der afgives fra ministrene, synes jeg ikke er o.k.

Kl. 11:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er nogle korte bemærkninger, først fru Christine Antorini.

Kl. 11:18

Christine Antorini (S):

Hvis ministeren havde gjort sig den umage at fortsætte lidt videre med at citere fra svaret på spørgsmål nr. 19, så ville ministeren have set, at det, ministeren der har svaret, er, at der i øvrigt er en opfordring til, at man skal gå ud og søge noget arbejde i stedet for. Så ja, man kan jo sortere i sine svar, som man vil, og derfor vil jeg blot her fra talerstolen henvise dem, der måtte følge denne sag, til at læse de fulde svar på både spørgsmål nr. 19 og spørgsmål nr. 15, som også blev diskuteret ved andenbehandlingen.

Jeg vil også godt henvise til, at det var under debatten ved andenbehandlingen – man kan gå ind og læser referatet fra debatten, når det ligger fuldt offentliggjort. Vi har gjort os den anstrengelse, at vi har lyttet til den for at være sikre på, at vi har citeret korrekt. Undervisningsministeren blev spurgt af fru Maja Panduro, om der fra regeringens side var planer om også at skære i selve satsen på SVU'en, og ministerens svar var, at det ville ministeren hverken af- eller bekræfte.

Det er ikke, fordi vi synes, vi skal træde rundt i det, for nu har ministeren så givet et skriftligt svar, hvor der står, at man vil beskære satsen med 20 pct. Det viser bare, at man er i gang med endnu en usympatisk yderligere nedskæring, der rammer de kortest uddannede.

Kl. 11:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 11:19

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

I hele den debat, der foregik ved andenbehandlingen, var det ikke på noget tidspunkt klart, om oppositionen havde forstået, om der blev skåret i satserne, eller der ikke blev det. Det skyldes bl.a., at det faktisk er ret utydeligt i genopretningsplanen, fordi provenuet figurerer, men det figurerer ikke direkte, at SVU også er omfattet af det, der står om levedagtgørelse, så spørgsmålet var totalt uklart om, hvorvidt det gik konkret på genopretningsplanen eller i al fremtid.

Jeg vil gerne gentage mit svar fra andenbehandlingen, og det var: Jeg kan jo ikke som minister stille nogen garanti for, at man aldrig nogen sinde i fremtiden skærer yderligere i nogle satser, eller at man på anden vis ændrer den økonomiske politik.

Jeg kan også sige – hvis oppositionspolitikkerne virkelig skal komme i hopta – at inden for de seneste dage har vi taget yderligere ansvar, fordi vi kan se, at der er en dramatisk udvikling i forhold til de udgifter, vi har her allerede i 2010, så det har vi også været nødt

til at tage hånd om. Det, jeg savner, er en ansvarlighed i forhold til, at man, når man går på talerstolen, deler retfærdigt ud af den viden, man har, og fru Christine Antorini var meget præcis med at undgå at fortælle i sine svar, at ministeren havde taget hånd om i sit svar, at det var korte uddannelser, og havde understreget det to steder i svaret. Det synes jeg ikke er rimeligt.

Kl. 11:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 11:21

Christine Antorini (S):

Jeg synes, det er godt, ministeren nu erkender, at der blev stillet et meget præcist spørgsmål ved andenbehandlingen. Det gik nemlig på præcis det, vi behandler her med L 223: Vil der ske en yderligere satsnedsættelse for SVU'en? Det var det, der blev spurgt om, det var helt konkret, det var ikke generelt om alle mulige andre satser, det var helt konkret: Sker der en satsnedsættelse her? Det ville ministeren hverken be- eller afkræfte, men det ved vi nu kommer til at ske.

Når det er, vi kører diskussionen hårdt, så er det selvfølgelig, fordi vi er fuldstændig uenige i den sparevej, som regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet at følge, og det oven i købet skal ramme de kortest uddannede. Det er jo derfor, vi har fremlagt en alternativ plan om »En Fair Løsning«. Vi vil hellere arbejde os ud af krisen, uddanne os hurtigere og uddanne os mere. Det er hovedelementerne i vores vej.

Mit spørgsmål til ministeren er: Hvad ligger der ellers? Når vi nødt til at spørge om det, er det, fordi vi har været nødt til at spørge så præcist om nedskæringen af satsen, og det, vi fik at vide i går i medierne, er, at der kommer en yderligere besparelse på 1 pct. på samtlige af Undervisningsministeriets uddannelser. Det kommer også til at ramme her, det rammer erhvervsskoler, gymnasier og de øvrige uddannelser, der ligger inden for ministerens område, så kan ministeren bekræfte, at det er korrekt, at det kommer yderligere, ud over det der har været i genopretningspakken?

Kl. 11:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 11:22

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, det kan jeg bekræfte, og det er også derfor, at det, jeg svarede ved andenbehandlingen, faktisk var fornuftigt. Jeg kan nemlig ikke og vil heller ikke stille nogen garantier for, hvad det bliver nødvendigt at gøre i dansk økonomi for at sikre, at vi kommer ned på et underskud på maksimalt 3 pct. i de offentlige finanser på 3 år.

Det er sådan set fuldstændig fantastisk, at både ved første- og andenbehandlingen og nu her ved tredjebehandlingen skal vi forklare, hvorfor vi finder penge til at genoprette dansk økonomi. Det er jo helt utroligt, at vi har en hel opposition, der er fuldkommen ligeglad med, at vi gældsætter os ud over alle grænser, fordi vi vil dæmme op for den udvikling i ledigheden, som den internationale krise naturligvis frembringer.

Det er jo fantastisk, at vi skal stå her på talerstolen og forklare og forsvare hvert eneste lovforslag og så hoppe fra sten til sten og forklare, hvorfor det er nødvendigt at nedbringe en gæld. Det kan være, det er nogle helt usædvanlige ordførere, der befinder sig i salen, men jeg kender i hvert fald privatpersoner, som har oplevet, at en bankrådgiver har sagt: Nu er det lige ved at være lala med, hvor meget gæld du kan optage, nu er det tid til også at nedbringe den. Og det er faktisk det, vi gør for danskernes skyld.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:23

er en god idé at skære ned. Hvordan kan det være? Hvor er dokumentationen for, at det er klogt at skære ned på uddannelserne i en tid, hvor der er forsvundet 200.000 ufaglærte job i Danmark? Det er det, vi gerne vil have at vide, for vi tror ikke på, at det er klogt.

Kl. 11:23

Vi synes, det er godt at holde de ledige og de ufaglærte og virksomhederne fast på, at man skal opkvalificere sig. Jeg synes, det har været en fin deling, at staten også har været med til at finansiere det.

Bjarne Laustsen (S):

Nå, rolig nu. Jeg synes, det er rigtig godt, at vi fik det her samråd i mandags, for der var jo behov for det, fordi der var uklare svar ved andenbehandlingen. Præcise spørgsmål har så gjort, at ministeren også på det samråd sagde: Ja, vi har nok ikke været tydelige nok til at forklare, hvordan den besparelse fremkommer. For SVU-besparelsen lå under VEU, og det var der, den var. Det synes jeg bare man skulle erkende, for det var problemet.

Derfor synes jeg også, man er nødt til at sige, at der skal stilles præcise spørgsmål, for ellers får vi ikke alle svarene. Regeringen kunne jo bare sige, hvad det var for en aftale, de havde lavet. Det var helt tydeligt, at også Dansk Folkeparti ikke anede noget som helst om, hvad det var, og ordføreren kunne heller ikke svare. Derfor er det jo fint, at vi nu får svarene.

Men det, det drejer sig om her, er jo, om det er klogt i en tid, hvor der er forsvundet 200.000 job og mange ufaglærte job er forsvundet. De mennesker har behov for omskoling og opkvalificering for at kunne komme tilbage og bestride nye opgaver og være arbejdsmarkedspartate. Hvordan kan det så være, at man i sådan en tid vælger at skære ned, når alle andre siger, at det er klogt at investere i uddannelse?

Kl. 11:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:24

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Der er på intet tidspunkt afgivet urigtige svar fra min side, og det er jeg glad for hr. Bjarne Laustsen anerkender. For allerede den 1. juni fremgik det, at vi skar i satserne. Men under diskussionen ved andenbehandlingen synes jeg overhovedet ikke, at der blev spurgt til yderligere besparelser. Og jeg er jo faktisk blevet bekræftet i, at det var ret klogt, eftersom jeg jo, siden vi mødtes sidst til andenbehandlingen, har skullet forholde mig til, at vi finder ressourcer også i 2010.

Det er altså konsekvensen af den internationale økonomiske krise, som vi tager hånd om. Det er jo egentlig underligt, at man kan sidde i oppositionen og være så stensikker på, at vi gør det her af et ondt hjerte, for det kunne faktisk være sådan, at vi kunne gøre os samme taktiske overvejelser som oppositionen og sige: Skal vi ikke bare lade være, skal vi ikke bare lade stå til og så fremlægge planer, hvor vi investerer dyrt og effektivt i uddannelse? Det ville da være fantastisk, hvis jeg kunne få lov til det som undervisningsminister, og hvis det var det, jeg skulle stå og forklare og forsvare fra talerstolen. Situationen er bare den, at det danske samfund ikke har pengene til det.

Kl. 11:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 11:26

Bjarne Laustsen (S):

Men vi kan jo netop ikke få konkrete svar på de spørgsmål, vi stiller. Jeg spørger: Kender man til, at der er nogle mennesker, der har været på SVU og brugt det system, som vi kender, og som så har undgået at blive arbejdsløse eller komme på anden offentlig forsørgelse? Det kender vi ikke noget til, men regeringen er overbevist om, at det

Så vil jeg bare i forhold til den politiske realitetssans og økonomien ligeså minde om, at regeringen jo har givet for 257 mia. kr. i skattelettelser, siden den kom til, og at man har indført pause- og afdragsfrihed for lån og sådan noget. Derfor er der jo ikke noget at sige til, at nogle bankdirektører og rådgivere gerne vil se pengene igen. Men hele det her setup handler jo om, hvorvidt det har været klogt at give de skattelettelser, når vi skal spare og føre så meget tilbage igen.

Kl. 11:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:27

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det der med de afdragsfrie lån har vi jo drøftet tidligere, og jeg kan forstå, at hr. Bjarne Laustsen ikke helt deler partiets opfattelse, for man stemte selv for dem. Men lad det nu ligge.

Vi har selvfølgelig ikke givet 257 mia. kr. i skattelettelser, som ikke er kommet samfundet til gode. Uanset hvordan man har vendt og drejet omlægninger af skatten, så har vi ikke givet en eneste lettelse. Det, vi har gjort, er, at vi har omlagt skatten. Og forud for at Skattekommissionen kom med sine anbefalinger og omkring det tidspunkt, var der faktisk bred enighed i Folketinget. Selv SF mente, det var en rigtig god idé at sænke skatten på arbejde. Det er det, vi har gjort. Så har vi til gengæld gjort det dyrere at forbruge og benytte energi. Det var vi sådan set i udgangspunktet alle sammen enige om, men da man så anede, at man kunne få en spillebane her, som man kunne spille på og ligesom angive, at vi nok gav skattelettelser, mens man var meget ansvarlig på venstrefløj, så opgav man at følge strategien om skattelettelser. Men jeg vil bare sige, at da Skattekommissionen fremlagde sine meget yderliggående skatteforslag, sagde SF's formand, hr. Villy Søvndal, at det da var inden for skiven.

Så med hensyn til opkvalificering: Jamen der er da ikke nogen, der bliver arbejdsløse af at blive opkvalificeret, men der er mange, der kan blive arbejdsløse af en rentestigning, og det er den risiko, vi ikke tør tage i regeringen, og som vi ikke ønsker at tage i regeringen. Det er i modsætning til oppositionen, der er fuldkommen ligeglad.

Kl. 11:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Marianne Jelved (RV):

Regeringen har ansvaret for den økonomiske politik, der er ført siden 2001-valget, og den er ført sammen med Dansk Folkeparti. Vi har haft et opsving, som man ikke har set magen til i historisk tid. Det opsving var et internationalt opsving. Regeringen misbrugte den velegnede periode ved ikke at fortsætte reformarbejdet fra SR-regeringens tid i 1990'erne. Det havde været rettidig omhu.

Nu har vi mistet op til 200.000 job. Der er 175.000 færre beskæftigede i dag, end der var for et års tid siden, altså 175.000 personer. Dem kommer vi til at mangle. Det er derfor, vi har rigtig, rigtig svært ved at skulle løfte den opgave, som vi står over for. Opgaven er ikke løftet med de besparelser, der ligger nu. Det er regeringen,

der har tvunget os ud i besparelsesforløb, fordi man ikke i rette tid har truffet de rigtige beslutninger.

Nu roser ministeren sig af en dagpengereform. Den var jo ikke kommet, hvis ikke Dansk Folkeparti havde krævet det. Kan ministeren bekræfte det?

Kl. 11:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:30

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu har fru Marianne Jelved jo selv lige bekræftet og slået fast, at det er regeringen, der har ansvaret for den økonomiske politik, der bliver ført. Ergo har regeringen selvfølgelig også ansvaret for den dagpengereform, som nu kommer igennem Folketinget. Hvis man siger A, må man også sige B.

Så synes jeg, det er lidt pudsigt, at fru Marianne Jelved peger på, at det var et internationalt opsving, som sikrede dansk økonomi i alle de år, da det gik godt – det var så internationale påvirkninger – men når det så går skidt, har det bestemt ikke noget med den internationale økonomiske krise at gøre, men så er det alene regeringens skyld, altså at man er nødt til at skære ned for at få balance mellem udgifter og indtægter i den offentlige sektor.

Jeg tror, at fru Marianne Jelved selv kan høre, at der er sådan et modsætningsfyldt forhold her: Når det går godt i Danmark, er det bestemt på ingen måder, fordi VKO-flertallet har gjort noget som helst fornuftigt, men når det går skidt, er det simpelt hen VKO-flertallet, der har skabt den internationale finanskrisen. Men det er måske at tillægge os lidt for stor betydning.

Kl. 11:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 11:31

Marianne Jelved (RV):

Det her er næsten værre end at have 8. klasse. Sagen er, at regeringen i 2004, 2005, 2006, 2007 og 2008 undlod at foretage reformarbejde, som rigtig mange argumenterede for. Velfærdskommissionen argumenterede for det, og den var nedsat af regeringen. Vismændene har gjort det. Alle mulige uafhængige økonomer uden for dette hus, vi er i her, sagde det. Det Radikale Venstre sagde det. Men der skete ingenting. Der kom ikke det reformarbejde, der burde have øget den arbejdsstyrke, som skulle til, for at man havde råd til at føre den økonomiske udgiftspolitik, som man førte i 00'erne. Dette er næsten et ordret citat fra alverdens økonomer uden for dette hus.

Hvilke initiativer tog regeringen i form af reformer i 00'erne, som kunne øge arbejdsstyrken også i dårlige tider?

Kl. 11:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:32

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Vi har da bl.a. lavet en velfærdsreform sammen med Det Radikale Venstre, og regeringen tog også for et par år siden initiativ til at indkalde til dagpengedrøftelser. Man da kunne der ikke skabes et flertal for det. Derfor har regeringen så kompenseret ved, at vi har ført en skattepolitik, som også gerne skulle nedbringe de omkostninger, der er forbundet med at producere i det danske samfund, på den måde forstået at vi har flyttet skattebelastningen fra det at arbejde og over på det at forurene og forbruge energi. Det mente jeg egentlig vi var enige med Det Radikale Venstre i. Men man kan jo ikke klandre

VK-regeringen for ikke at have søgt at skabe flere reformer, end tilfældet er.

Det er jo regeringen her, fru Marianne Jelved skal vende sig mod, hvis hun ønsker reformer af det danske samfund, som kan sikre fremtidens velfærd. Derfor er den der omsorg jo en anelse falsk, når det, man ved, er, at fru Marianne Jelveds parti agter at pege på en statsministerkandidat som fru Helle Thorning-Schmidt, der sammen med hr. Villy Søvndal fra SF har fremlagt en skatteplan, som Det Radikale Venstre selv betragter som »dumt«. Det er da at hykle en omsorg, som ikke er en, man vil tage hånd om efter et eventuelt valg. Men fru Marianne Jelved skal have ros for, at man stemmer for dagpengereformen. Det er glædeligt.

Kl. 11:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 11:33

Karsten Hønge (SF):

Man må sige, at ministeren taler en del om gældsætningen, men jo af gode grunde ikke om, at en stor del af gælden er selv påført gennem en skattepolitik, der gav skattelettelser til de mest velhavende. Men spørgsmålet er jo sådan set også: Kan man betale gæld ved at beslutte sig for at blive ringere uddannet? Hvor er det, koblingen er henne? Eller er koblingen ikke nærmere sådan, som professor og tidligere vismænd Jan Rose Skaksen siger det:

Der er stor fornuft i at satse mere på uddannelse. Det er noget, som kan løfte velstanden på betydelig vis.

Derfor er spørgsmålet igen: Hvad betyder de her forringelser af uddannelserne for Danmarks evne til at omstille sig til de nye job, der kommer til Danmark?

Kl. 11:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:34

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

De samlede initiativer i genopretningsplanen medvirker til at nedbringe gælden til maksimalt 3 pct. af bruttonationalproduktet, hvilket er afgørende for at sikre, at vi også i fremtiden har tryk omkring dansk økonomi, hvilket betyder, at vi kan optage lån til en rimelig rente, også skærme vores investeringer af i form af arbejdspladser, som vil blive hårdt ramt, hvis det er sådan, at man er i en situation, hvor der opstår tvivl om, om vi kan beskytte kronen. Men det er da rigtigt, at investering i uddannelse er betydelig ...

Kl. 11:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der foregår formentlig interessante ting udenfor. Jeg sidder med ryggen til og kan ikke se det, men jeg kan se på medlemmernes reaktioner, at der sker interessante ting. Jeg vil alligevel opfordre til, at man koncentrerer sig om debatten her i Folketinget. Det er ikke rimeligt, at ministeren skal stå og tale, når al koncentration er andre steder.

Ministeren.

Kl. 11:35

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak, formand. Det er jo klart, at investering i uddannelse er afgørende og vigtigt for et samfund, og det er også derfor, at genopretningsplanen retter sig mod at skærme 50-procents- og 95-procents-målsætningen af, så de ikke bliver ramt, og de enkelte initiativer i genopretningsplanen er også med til at skabe de ressourcer, der er nødvendige for at have 2 mia. kr. til at understøtte bl.a. 95-procents-målsætningen i fremtiden.

Så vil jeg gerne sige tak til formanden, fordi det faktisk er ret distraherende.

Kl. 11:38

Kl. 11:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Vi er her i Folketingssalen for at diskutere de her lovforslag, og det må jeg opfordre til at man koncentrerer sig om. Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Karsten Hønge (SF):

Jeg kan fortælle formanden, at det er nogle socialistiske ballademagere, der er i gang med at hænge nogle bannere op udenfor.

Jeg fik ikke noget svar på, hvordan man kan forestille sig, at man kan betale gæld af ved at beslutte sig for at være dårligere uddannet, ved at beslutte sig for, at samfundet skal have et ringere udgangspunkt for produktivitet, et ringere udgangspunkt for at have et fleksibelt arbejdsmarked. På den måde bliver vi fattigere, og vi får en dårligere mulighed for at betale vores gæld af.

Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens kommentar til, at det her jo ikke er et spørgsmål om en rød sammensværgelse, der ønsker at fjerne de her forringelser, som er foreslået. Langt hen ad vejen er arbejdsgiverorganisationer og virksomhederne jo enige i den her kritik. Som et af citaterne fra Dansk Erhverv er:

Hvis der ikke bliver investeret massivt på området, altså uddannelsesområdet, vil problemerne for erhvervslivet vokse.

Hvad er ministerens reaktion på, at der er en voldsom modstand, ikke kun fra de faglige organisationer og fra centrum-venstrefløjen i Folketinget, men i høj grad også fra virksomhederne og fra arbejdsgiverorganisationerne?

Kl. 11:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:37

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg mener ikke, at der er tale om en rød sammensværgelse, når man kritiserer vores forslag. Jeg ser ikke sammensværgelser og konspirationer overalt. Jeg kan blot konstatere, at vi jo ikke gør det, fordi vi bliver populære af det. Det er jo ret tydeligt, at det ikke er tilfældet. Vi gør det, fordi vi vurderer, at det er nødvendigt.

Når hr. Karsten Hønge ikke lige hørte det, jeg svarede ham, er jeg nødt til at gentage, at de initiativer, vi tager i genopretningsplanen, jo bl.a. medvirker til, at vi frigør 5 mia. kr. til merudgifter inden for sygehuse og sundhed, ekstra midler til socialområdet og bl.a. også 2 mia. kr. til, at vi kan nå 95-procents-målsætningen inden for uddannelsesområdet. De er ikke øremærket initiativerne. De leveres samlet ind i en kasse. Nogle af pengene og størstedelen – det er formentlig størstedelen, det vil jeg ikke lige kunne sige her, men en stor klump – går til gældsnedbringelse, mens der også tilvejebringes de penge, der skal til for bl.a. at nå 95-procents-målsætningen og 50-procents-målsætningen.

Kl. 11:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:38

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Både under første- og andenbehandlingen har vi fra oppositionens side stillet et ret simpelt spørgsmål til flere af ordførerne, og jeg vil også stille det til ministeren, nemlig om ministeren tror, at der i fremtiden vil komme flere eller færre ufaglærte job i Danmark.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:38

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg tror faktisk, man kan gå så langt som til at sige, at det ved vi nok noget om generelt set i Folketingssalen: at der antagelig vil blive brug for færre ufaglærte og flere faglærte og flere med uddannelse. Det er også derfor, at genopretningspakken jo tager hånd om at sikre, at vi tilvejebringer 2 mia. kr. til at sikre, at der er aktivitet, så vi kan nå 95-procents- og 50-procents-målsætningen.

Men det er et retorisk spørgsmål, der bliver stillet, og det retter sig jo ikke rigtig mod, om der bliver brug for flere eller færre. Det, jeg egentlig bør svare på, er: Vil dette være skadeligt for beskæftigelsen i det danske samfund? Nej, det er klart, at det har nogle effekter nu og her, som kan være negative, fordi man jo ikke kan tage så mange penge ud af samfundet og bruge til at afvikle gælden, uden at det kan mærkes i det danske samfund, men det er jo en langsigtet strategi også at sikre, at vi ikke taber flere arbejdspladser til udlandet, end vi allerede har gjort. Det gælder altså også private arbejdspladser. Vi har brug for at sikre danske virksomheder i en meget hård og international konkurrence.

Selvfølge bliver der brug for uddannet arbejdskraft i fremtiden snarere end uddannet.

Kl. 11:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:40

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

En langsigtet strategi, der skal sikre danske virksomheder, bliver der sagt. Der er jo ikke noget langsigtet i at forringe ufaglærte menneskers mulighed for at uddanne sig, fordi det jo er det, man gør med det her forslag. De muligheder, mennesker, der har fået allermindst uddannelse i det danske samfund, har for videreuddannelse, for at gøre 9. klasse færdig for at tage en hf, sådan at de f.eks. kan komme videre på pædagoguddannelsen, eller hvad det nu kunne være, forringer man. Det er ikke langsigtet.

Jeg kan godt forstå det banner, der er uden foran vores vinduer. Jeg synes i øvrigt, det er smukt: Ja til job og uddannelse, bliver der sagt fra unge mod pakken.

Det her er så perspektivløst, at det næsten ikke er til at forstå, også selv om det kommer fra Venstre og De Konservative. Jeg er glad for, at ministeren i det mindste indrømmer, at det her får konsekvenser.

Så mit andet spørgsmål er: Kan ministeren bekræfte, at det her forslag vil betyde, at færre voksne mennesker vil få uddannelse, at de vil få mindre uddannelse? Det bliver selvfølgelig konsekvensen af det her forslag, at ufaglærte vil få ringere muligheder for efteruddannelse.

Kl. 11:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:41

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det fremgår simpelt hen også af lovforslaget, at det får konsekvenser. Der er ca. 500 færre i de kommende år, som vil vælge at uddanne sig på SVU. Det er 500 personer, som vil blive ramt af det. Dog har vi bare for få år siden haft langt mindre søgning til at benytte sig

af SVU i mellem 40 og 80 uger. Så 500 bliver omfattet af det her lovforslag, og det svarer til under 1 promille af arbejdsstyrken.

Når jeg siger, det er på langt sigt, er det jo også på kort sigt, og det er jeg glad for fru Johanne Schmidt-Nielsen sørger for at jeg nu får præciseret. På kort sigt er det jo afgørende, at vi ikke kommer under pres på kronen, for det vil føre til rentestigninger.

Jeg har en vis respekt for, at vi ser meget forskelligt på tingene, fordi fru Johanne Schmidt-Nielsen jo er socialist og ser livet og økonomien helt anderledes, end vi gør. Det, der undrer mig mere, er, hvis man vender blikket over mod f.eks. Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, at der ikke er større forståelse der for, at man skal nedbringe en gæld, inden man kan optage nye lån, og det får vi faktisk brug for i det danske samfund. Vi kommer ikke væk fra gældssætningen i øjeblikket.

Kl. 11:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 11:42

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er jo sådan, at S og SF sammen har fremlagt en økonomisk plan, der hedder »En Fair Løsning«, som til fulde lever op til EU's konvergenskrav, den sætter gang i væksten og i jobskabelsen, og i øvrigt sikrer den, at flere uddanner sig hurtigere og mere – i modsætning til regeringens plan. Regeringen vælger altså at spare sig ud af krisen eller måske ind i en endnu større krise – hvem ved? – og det til trods for, at der altså er ufaglærte i det her land, der mister deres job hver eneste dag lige for tiden, og at det er en udvikling, vi bare vil se blive værre og værre. Derfor har jeg altså for at følge op på fru Johanne Schmidt-Nielsens spørgsmål stadig væk brug for at få at vide, hvorfor det er smart at gennemføre en lovgivning, der gør, at færre får en uddannelse fremover.

Kl. 11:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:43

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er altså det rene vrøvl, at S og SF har fremlagt en plan, som på nogen måde til fulde skulle leve op til EU's konvergenskrav. Det er jo simpelt hen ikke sandt. Der er trods alt også i den danske debat ved at opstå konsensus om, at det gør den jo ikke, den løser ingen problemer i 2011, 2012 og 2013 overhovedet. Tværtimod har partilederne sagt: Det finder vi ud af med Barroso, vi skal bare have en bette snak, så skidt med det. Altså, den plan harmonerer overhovedet ikke med virkeligheden. Derudover skylder man fra S og SF's side svar på en række spørgsmål: Vil man have den efterløn, eller vil man afskaffe den? Vil man fastholde nedskæringen i dagpengeperioden, eller vil man ikke gøre det efter et eventuelt valg? Man skylder også at svare på, hvordan man vil udmønte den ekstra uge, som timelønnede skal arbejde, med den plan, som S og SF har fremlagt – 1 uge hvert eneste år, som man ikke har redegjort for.

Kl. 11:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 11:44

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er faktisk utrolig dejligt at stille spørgsmål til ministeren og så få lov til at redegøre for SF's politik. Det synes jeg er fedt. Jeg vil bare sige: Det ligger helt fast, at efterlønnen ikke bliver forringet. Det ligger helt fast, at S og SF's plan lever op til EU's konvergenskrav. Det

ligger helt fast, at vi kan skabe vækst og arbejdspladser, sikre uddannelse og velfærd med vores plan, fordi fagbevægelsen har givet os sit ord på, at den er med til at skaffe de 15 milliarder, ved at danskerne arbejder lidt mere – selv danskerne har sagt ja til vores plan og afvist regeringens plan. Så det synes jeg bare er herligt.

Men vi skal jo stille spørgsmål her, og derfor vil jeg gerne spørge: Når ministeren har så stort et behov for at sige, at man med genopretningspakken skærmer af for 95-pct.- og 50-pct.-målsætningen, så der ikke forringes på 95-pct.-målsætningen, hvordan harmonerer det så med regeringens yderligere politik, som med den nylig indgåede kommuneaftale sikrer nulvækst i kommunerne med store, store og fatale konsekvenser for bl.a. folkeskolen, som jo gør, at vi vil se, at ikke bare 12.000 fremover går ud af folkeskolen uden de fornødne forudsætninger for at tage en ungdomsuddannelse, men at det formodentlig vil blive endnu flere med den politik, regeringen fører? Det er helt usammenhængende på alle måder, og det er jeg egentlig rigtig, rigtig glad for at ministeren selv delvis indrømmer ved sige, at der er færre, der fremover kan få en uddannelse, med det her lovforslag, vi behandler i dag.

Kl. 11:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er ikke et krav, at der stilles spørgsmål i korte bemærkninger, men det er en meget god idé.

Ministeren.

Kl. 11:45

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen jeg vil altså ikke gå ind i nogen yderligere polemik om den plan, som S og SF har fremlagt, og som jeg ikke ser som en plan, men som nogle luftige og gyldne løfter til befolkningen om, at man kan komme igennem så alvorlig en krise, som man er i nu, ved simpelt hen bare at bruge nogle flere penge, og at alt så løser sig. Så jeg vil ikke bruge mere tid på det. Hvis det er sådan, at fru Pernille Vigsø Bagge er i tvivl om, hvorvidt der er sået tvivl om, at man lever op til konvergenskravene, så kan hun jo se på sin egen ordførers udtalelser til Berlingske Tidende i dag, side 10, hvoraf det klart fremgår, at også hr. Ole Sohn er meget i tvivl om, hvordan man lige når målene.

Så vil jeg gerne sige noget om de tal, der blev benyttet i forhold til de problemstillinger, der er i folkeskolen, med hensyn til hvor mange der forlader den uden at kunne læse, regne og skrive. Sådan som jeg genkender tallene, er det nogle tal, der fremkom for et par uger siden, og som afsenderen, nemlig Dansk Arbejdsgiverforening, senere trak tilbage. Der var fejl i dem, og jeg mener, tallet var 7.000. Det ændrer dog ikke på, at situationen er den, at vi skal have lavet en langt bedre folkeskole. Vi har en supergod folkeskole i dag, men vi har sendt et rejsehold rundt her i nogle måneder, og de kom tilbage med en række anbefalinger, og i forligskredsen vil vi nu drøfte, hvordan vi moderniserer folkeskolen, så vi sikrer, at langt flere bliver langt dygtigere i den danske folkeskole. Det har de krav på, det har de ret til, og det er også nødvendigt af hensyn til vores fremtidige velfærd. Tak.

Kl. 11:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er ikke tid til flere korte bemærkninger, så vi går tilbage til ordførerrækken. Det var faktisk fru Christine Antorini, der havde ordet, og er der korte bemærkninger? Hr. Carsten Hansen har vel ingen kort bemærkning til fru Christine Antorini? (*Carsten Hansen*: Nej). Nej, der er ikke tid til flere. Han kan få en til den socialdemokratiske ordfører, hvis han vil, men det tvivler jeg på bliver aktuelt.

Der er ingen korte bemærkninger til fru Christine Antorini, og vi går videre til den næste ordfører, og det er hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Som vi også oplevede det ved andenbehandlingen, kan vi nu se, at Dansk Folkeparti vælger ikke at deltage. Jeg forstår godt, at man kan have problemer ved at stå ved det her åbenlyse forræderi mod de kortest uddannede her i samfundet, den her åbenlyse laden dem i stikken, hvis interesser man nogle gange ved højtidelige lejligheder påstår man taler, det her forslag, som i den grad vil ramme dem, der måske også bor i Udkantsdanmark, og som har fået en kort uddannelse. Så i den forstand kan jeg godt forstå, at Dansk Folkeparti holder sig væk fra Folketingssalen, men jeg håber også, at de kortuddannede rundt om i landet, der kunne have den overvejelse at stemme på Dansk Folkeparti, her kan se, hvad de reelt består af.

Men jeg kunne godt tænke mig at tage den tråd op: Hvad er det for et samfund, VKO ser foran sig? Ser de et samfund, hvor der vil være rigtig mange ufaglærte job i fremtiden, ja, så ser de da et fatamorgana, som ingen af os andre kan få øje på. Der er ingen tvivl om, at den retning, vi går i som samfund, er, at der bliver brug for flere med en uddannelse, flere faglærte og færre ufaglærte, og derfor kunne det være spændende at høre regeringens svar til de tusinder, som bliver fyret, når de private job fosser ud af Danmark. Hvad er svaret til de fyrede fra Lindøværftet, og hvad er svaret til de næsten 300 mennesker, som nu bliver fyret på Wittenborg i Odense?

Så kan det ikke nytte noget, at man ved nogle anledninger taler så omsorgsfuldt om det fleksible danske arbejdsmarked. Det er, som om man lovsynger toppen af systemet og siger, at det er fleksibiliteten, man kan lide, og det er fleksibiliteten, der gør, at maskinrummet i samfundet, nemlig arbejdsmarkedet, er i stand til at tilpasse sig de skiftende vind- og vejrforhold. Men det, man skal være opmærksom på, er, at, at fleksibiliteten består af en række enkeltdele. En af disse enkeltdele er bl.a. at have stærke faglige organisationer, som man nu også forsøger på at give et spark over skulderbenet ved at motivere folk til at melde sig ud af de rigtige fagforeninger. En af enkeltdele består også i, at vi har et trykt dagpengesystem, som man nu også ønsker at gå ind og forringe, og det består i, at vi har overenskomster som en søjle, der bærer aftalerne på arbejdsmarkedet, som man nu også vil gå ind og forringe, i og med at man gør det mindre attraktivt at være medlem af en faglig organisation.

Men en af enkeltdele er også, at man har et uddannelsessystem, der gør, at lønarbejderne på arbejdsmarkedet, når de bliver fyret, kan se sig selv i en anden type job, et andet sted, i en anden virksomhed, og fleksibiliteten er også, at virksomhederne får mulighed for at kunne benytte sig af veluddannet arbejdskraft, som hele tiden kan blive ajourført gennem et godt voksen- og efteruddannelsessystem. Så hvis man er tilhænger af fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, ja, så må man nødvendigvis også være tilhænger af de enkeltdele, som understøtter det fleksible arbejdsmarked, herunder et voksen- og efteruddannelsessystem.

Uddannelser styrker jo både den enkelte, som får chancen for et bedre liv, de styrker samfundet, og de styrker i høj grad også de enkelte virksomheder. Og det er jo måske også derfor, vi kan se, at protesterne mod de her forringelser af uddannelsessystemet kommer fra alle sider i samfundet; de kommer fra lønarbejderne, fra fagforeninger og -forbund, de kommer fra virksomheder, og de kommer fra arbejdsgiverorganisationer. Det, VKO gør her, er, at de laver en fuldstændig ureglementeret skuldertackling af de lønarbejdere, som netop fik allermindst af uddannelseskagen, og de forhindrer virksomhederne i at klare sig i fremtiden. Mindre voksen- og efteruddannelse vil få arbejdsmarkedet til at stivne, og det vil få produktiviteten til at falde yderligere; den produktivitet, som vi nu faktisk i en årække har set falde, vil det her give yderligere et skub nedad.

VKO giver simpelt hen de forkerte svar på nogle forkert stillede spørgsmål. Til gengæld vil en ny regering bringe Danmark tilbage

på vækstsporet med investeringer i uddannelse og ved at forberede Danmark på de job, som vi skal leve af i fremtiden.

Kl. 11:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er fru Marianne Jelved som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Som jeg har sagt flere gange fra talerstolen i dag, er det med stor beklagelse, at Det Radikale Venstre konstaterer, at de gode tider i 00'erne ikke blev brugt til at forberede os på, at konjunkturerne kunne vende. Det ved alle jo at den kan, og den er bl.a. blevet vendt af, at vi har haft en finansiell krise – eller har en finansiell krise – internationalt.

Hvis tiden i 00'erne havde været brugt fornuftigt og konstruktivt, sådan som bl.a. Det Radikale Venstre anbefalede regeringen adskillige gange, havde vi været i en anden situation i dag til trods for en finansiell krise.

Jeg synes, at det tal, der i virkeligheden er allermest skræmmende, er, at der nu er 175.000 færre i beskæftigelse i dag, end der var ved årsskiftet 2008/2009. Vi har en ledighed, som er højere, 90.000 højere, end den var, da den var lavest i 2008. Men det, der er det rigtig, rigtig store problem, er, at arbejdsstyrken falder. Det er arbejdsstyrken, der skaber det råderum, som vi har, når vi skal finansiere velfærdssamfundet.

Velfærdsaftalen fra juni 2006, hvor S og R var med, viser en meget, meget ansvarlig opposition, der går ind og er med til at støtte regeringens forslag om at ændre på efterlønsalderen og folkepensionsalderen. Den velfærdsaftale bragte balance mellem udgifter og indtægter, så længe det varede, for det blev snart forspildt igen.

Men den skabte også et råderum ved hjælp af arbejdsmarkedspolitik og integrationspolitik osv., som gav mulighed for, at vi kunne øge forskningsbevillingerne. Så den ros, som fru Anne-Mette Wintther Christiansen kom til at gøre til regeringens ros, nemlig at der var øgede midler til forskning, altså at regeringen skaffede flere midler til forskning, var en forteleselse, er jeg sikker på, for det er en aftale, der er lavet sammen med S og R. Det er jo den, der har bibragt penge til globaliseringspuljen, som vi har fordelt i fællesskab. Så langt, så godt.

Det, der er rigtig, rigtig trist ved det forslag, vi arbejder med nu og ved en del af de initiativer, som regeringen bruger i sin genopretningspakke for at forhindre, at vi kommer over 3 pct. af bruttonationalproduktet i underskud i årene fremefter, er, at det jo rammer de allerallerdårligst uddannede. Det kan være meget rigtigt, hvis man nu skal gå ind på regeringens tankegang, at sige, at alle dele af samfundet skal bidrage. Men jeg synes alligevel ikke, at det er rigtigt. Jeg synes faktisk, at det er de bredeste skuldre, dem, der har mest, og dem, der har fået mest, der burde bidrage mest, og ikke dem, som har fået mindst, og som vi har brug for uddanner sig.

Der er jo sket en ret stor, vellykket indsats netop på voksenuddannelsesområdet og efteruddannelsesområdet, hvor helt op til 8.525 personer i 2009 har været på statens voksenuddannelsesstøtte, og det vil sige, at de har taget en folkeskoleafgangseksamen, eller de har taget gymnasiale kurser, f.eks. hf-enkeltkurser. Det er utrolig vigtigt, at vi opmuntrer til det, og fordi noget er blevet en succes, og den stiger hen over årene, og der måske også er en konjunkturforklaring på den seneste stigning, nemlig dårlige tider, skal de »straffes« ved, at man forringer de muligheder, som de har i dag.

Jeg tror, at det er en rigtig, rigtig uklog beslutning, regeringen tager på det her område, og det mest ukloge er i virkeligheden, at man fremefter vil sænke ydelsesniveauet. For det her er voksne mennesker med familie, som ikke har fået deres chance i livet før, og for

hvem vi i virkeligheden burde have en regel, der sagde, at alle har ret til en fri ungdomsuddannelse og en fri kompetencegivende uddannelse. Hvis ikke man får den, når man er 16 eller 17 eller 18 eller 22 år, men først får den, når man er 40 år, skal den stadig væk være fri, og man skal stadig væk have mulighed for at få et ydelsesniveau, der svarer til, at man kan klare det, for familiemedlemmer, ægtefæller eller den ene ægtefælle kan ikke pludselig gå fra et dagpengeniveau til et SU-niveau, altså en situation, hvor familierne kan hænge sammen.

Hvis man forringer de muligheder, som der er i dag, hvor det er på højeste dagpengeniveau, gør man også valget vanskeligere for de mennesker, som har brug for at få en hånd, der giver dem de vilkår, som gør, at vi er sikre på, at de bruger de muligheder her. For det er samfundet, der har glæde af det, og det er de pågældende personer, familier, der har glæde af det. Børnene har glæde af, at deres forældre uddannes. Så det er et rigtig, rigtig dårligt initiativ, der er taget på det her område.

Jeg synes også, at det er beklageligt, at vi skal jappe de her ting igennem, fordi regeringen meget sent kom i tanke om, at nu var det nødvendigt at gøre noget. Sidste efterår, da vi arbejdede med de samme problemstillinger, var det tydeligt, at finansministeren ikke mente, at der skulle ske noget, fordi når det var dårlige tider, skulle man ikke lave ændringer. Jeg tænker nogle gange over, hvad der ville være sket, hvis Poul Schlüter havde sagt det samme i 1980'erne, og hvis Poul Nyrup havde sagt det samme i 1990'erne. Det var dårlige tider, men heldigvis var de to statsministre ikke bange for at tage initiativer og overbevise befolkningen om, at det var vigtigt at gøre det, men den nuværende regering har helt tydeligt været karakteriseret ved, at den ikke magter at tage de relevante initiativer, fordi de skal føre en kontraktspolitik, som overhovedet ikke har basis i virkelighedens verden og så vælger at gøre det sammen med Dansk Folkeparti, som ikke vil lave om på tingene.

Så regeringen ligger, som den har redt, og regeringen kan ikke fralægge sig ansvaret, og regeringen kan ikke sige, at det her udelukkende handler om internationale forhold, der bringer Danmark i uføre. Der er ført en forkert politik, og den er utrolig mangelfuld, og den viser i al sin tydelighed, at den vender den tunge ende nedad, når det så går galt. Det er ikke dem, der er dårligst udstyret med hensyn til uddannelse, der skal betale så høj en pris, som de gør med det forslag, der ligger her.

Det Radikale Venstre stemmer imod.

Kl. 11:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:59

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Venstres ordfører påstod i sin tale, at der nu bare lige skulle skæres ned i 3 år, at regningen så var betalt om 3 år, og at det kun var rimeligt, at alle gjorde deres til at komme af med den her regning. Jeg synes, det er værd at bide mærke i, at i modsætning til nedskæringerne for mennesker uden uddannelse – det forslag, vi i dag behandler – er det jo sådan, at de allermest velhavende, som får udskudt deres topskattelettelser i 3 år, netop kun får dem udskudt. De skal nok få deres topskattelettelser, det har regeringen sørget for, men det er en permanent forringelse for de ufaglærte, som i den grad får forringet deres muligheder for uddannelse.

Så det er ikke rigtigt, når Venstres ordfører siger, at nu må alle lige bidrage igennem 3 år, og at vi så er færdige med det. Nej, nedskæringerne for ufaglærte voksne er permanente. Og jeg synes jo, at den tankegang, Venstres ordfører der kommer med, er meget stigen-de. Vi skal huske på, at vi jo ikke alle sammen var med til at skabe

hullet i statskassen. Altså, det var jo ikke alle, der fik store beløb ud af de skattelettelser, som regeringen har brugt overskuddet på. Men regningen derimod mener regeringen altså skal tørres af på bl.a. voksne mennesker uden uddannelse.

Så siger Venstres ordfører, at Venstre ikke kan sige noget om, hvad der skal ske om 3 år på SVU-området. Det er jo pudsigt, at man sagtens kan sige, hvad der skal ske med topskattelettelserne om 3 år, men når det kommer til de ufaglærte danskere, vil man altså ikke sige noget om fremtiden.

Først sker der det, at man på grund af den økonomiske krise er i en situation, hvor rigtig mange ufaglærte mister deres job og mange andre er i fare for arbejdsløshed. Hvad gør man fra regeringens side? Forsøger man at skabe job? Nej, der er stort set ikke blevet gjort noget for at skabe job. Til gengæld forringer man i den såkaldte genopretningspakke muligheden for en ordentlig tid på dagpenge. Man forringer det for de mennesker, der mister deres arbejde, altså som ikke mister deres arbejde med vilje, men fordi arbejdspladsen f.eks. lukker. Man forringer deres liv som ledige. Den mulighed, de her ufaglærte voksne så har for at komme ud igen, for at komme ind på arbejdsmarkedet og ud af perioden som ufaglærte – og det er SVU'en jo et stort bidrag til – forringer man så også ved at skære ned fra 80 til 40 uger.

Jeg må sige, at det næsten ikke bliver mere asocialt end det, vi i dag har behandlet, nemlig at de danskere, som allermest er i fare for fyring – de, som har fået allermindst i det danske uddannelsessystem – også er dem, der skal betale regningen nu. Der er ingen fremtid i det her. Jeg mener, det er helt ekstremt, så lidt fremsynet man er i Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, for når vi spørger ordførerne fra V, K og O, så ved ordførerne jo godt, at vi altså ikke kommer til at stå i en situation i fremtiden, hvor der opstår mange flere ufaglærte job. Det er ikke situationen. Situationen er den omvendte, nemlig at vi har behov for at få de ufaglærte i uddannelse, og alligevel er man villig til at skære ned.

Vi står også i en situation, hvor regeringen godt ved, at andelen af unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse, faktisk er faldet siden 2001, hvor den borgerlige regering kom til. Andelen af unge, der gennemfører handelsskolen, erhvervsskolen og gymnasiet, er faldet, og alligevel er man altså villig til at forringe mulighederne for, at man som voksen kan videreuddanne sig.

Oven i hatten kommer der så en nedskæring på ydelsesniveauet på 20 pct. Ministeren ved godt, at det betyder, at endnu færre vil videreuddanne sig, for selvfølgelig betyder økonomien noget. Vi har at gøre med voksne mennesker, hvoraf mange har stiftet familie, har været på arbejdsmarkedet i mange år, og i modsætning til hvad vi har hørt både Dansk Folkepartis ordfører påstå under andenbehandlingen og også repræsentanter fra Venstre og De Konservative påstå, forholder det sig altså sådan, at man ikke bare kan gå på almindeligt SU-niveau, når man som voksen ønsker at videreuddanne sig. Det er de færreste, der har mulighed for det. Økonomien betyder noget, hvis vi ønsker at få voksne mennesker ind i uddannelsessystemet, men man er altså ikke bare villig til at skære fra 2 år til 1 år på muligheden for SU, man er også villig til at skære markant på ydelsesniveauet.

Enhedslisten er imod, og jeg synes faktisk, det er skræmmende, hvor lidt fremtid der er i den regering, der sidder ved magten i dag. Man er så villig til at hamre skattelettelser ud, som bliver givet til dem, der har i forvejen. Det skaber et kæmpe hul i kassen, men når regningen så skal betales, siger man ikke til dem, der har fået skattelettelserne: Hov, nu trækker vi de skattelettelser tilbage, vi stopper de skattelettelser. Nej, så siger man til de arbejdsløse, til børnefamilierne, til voksne ufaglærte mennesker, til voksne mennesker, der har børn med handicap: Nu skal vi alle sammen være fælles om at betale regningen. Vi var ikke fælles om at bruge pengene.

Enhedslisten er imod forslaget.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så har hr. Bjarne Laustsen bedt om ordet som privatist.

Kl. 12:05

(Privatist)

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand. Jeg synes, at det er en meget interessant debat, vi har, for vi står i en situation, hvor der er pres på arbejdsmarkedet derude. Der er tusindvis af job, som sammen med dele af produktionen eller hele virksomheden lukker ned og flytter til Østen. Det spørgsmål, der står tilbage, er, hvordan vi så sikrer, at de mennesker, der bliver fyret eller er fyringstruede, kan erhverve sig ny viden og dermed fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet. Derfor har jeg jo spurgt undervisningsministeren, om ikke det kunne bekræftes, at der er rigtig mange, der faktisk har bevaret tilknytningen og undgået at komme ud i ledighed, ved at man har kunnet give SVU, så de pågældende har kunnet få en omskoling.

Det, som Dansk Folkeparti og regeringen ikke forstår, forstod Dansk Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøe, overhovedet ikke noget af, hverken ved førstebehandlingen eller andenbehandlingen og heller ikke under det åbne samråd i Uddannelsesudvalget i mandags. Man er ikke i stand til at give et svar på, hvorfor de mennesker, der har trukket mindst på uddannelseskontoen, de ufaglærte, dem med læse- og staveproblemer, og dem med andre problemer i det hele taget, som heller ikke har fået glæde af skattelettelserne, bare kan gå ned at tage en uddannelse på SU. Det er jo det, regeringen forestiller sig at man kan. Hvis så de selv samme mennesker her har været så formastelige at få flere børn, så skal de da også straffes. Der er simpelt hen ingen ende på, hvordan dem, der har været med til at knokle og holde industriarbejdspladserne i gang, skal straffes, når deres virksomhed lukker ned og flytter ud.

Det går jo ud over den der model, som vi alle sammen kender som den danske aftalemodel, hvor vi kan kombinere og give folk uddannelse, inden de bliver arbejdsløse, og også efterfølgende. Det gør, at vi trods alt op igennem 1990'erne har været i stand til at få rigtig mange ud på arbejdsmarkedet og ligeså fastholde dem. Derfor er det ikke intelligente besparelser, som regeringen lægger op til.

Jeg synes også, at ministeren lægger sig fuldstændig fladt ned i forhold til den debat, når hun siger: Jamen det er da ikke af lyst, vi gør det her, det er af nød. Det synes jeg er en meget bedre tilgang til det end Venstres ordførers, der var heroppe at sige, at hun var stolt af at skære ned over for de svageste i samfundet, fordi der var en regning at betale, som de rige og bankdirektørerne havde skabt. Sådan forstod jeg ordene fra Venstres ordfører. Der skal jeg selvfølgelig beklage at man har den tilgang til det, for det er ikke sådan, det forholder sig i virkeligheden. Vi, der kommer i skurvognene ude på arbejdspladserne, ved, at der er behov for, at vi tager fat.

Så er der spørgsmålet om, hvad det her kommer til at betyde. Jeg synes jo, at det nærmer sig en skandale, at Folketinget har givet dispensation til at hastebehandle de her forslag, for hvad er konsekvensen? Den er, at regeringen og Dansk Folkeparti har lavet en aftale, hvor de har besluttet langt flere ting end dem, vi ser i dag. De vil skære ned på produktionsskoleydelsen, de vil skære ned på skoleydelsen. Vi ved i dag, at der er tusindvis af unge – jeg tror, det er 8.000-9.000 unge mennesker – der står og mangler en praktikplads. Vi ved også, at rigtig mange mennesker er i den situation, at de faktisk ikke kan klare en erhvervsuddannelse eller en anden boglig uddannelse, medmindre de får noget hjælp. Så skal de også straffes. De har jo rent faktisk været i gang med en uddannelse, men er faldet fra, og der fjerner man alle de muligheder, der er.

Så kommer det også, at regeringen lige synes, at dem, der går på SVU, skal have 752 kr. mindre om ugen i støtte. Hvorfor skal de

det? Jeg tror, at det her vil få folk til at ændre adfærd, og jeg har selvfølgelig også spurgt om, hvad man regner med. Nej, man har simpelt hen bare taget tallet og set, hvor mange der er på SVU i dag. Så har man sagt, at de får så og så mange penge og dem skærer man ned med 20 pct., og så giver det 446 mio. kr. i statskassen. Men jeg tror, at der vil ske en adfærdsendring, for det jo er helt evident, at hvis det er sådan, at folk bliver straffet for at dygtiggøre sig, så vil de da lade være, og så vil de gå på dagpenge i stedet for. Det er noget helt, helt andet, vi har brug for.

Jeg ved ikke, hvem det er, der har rådgivet regeringen om, at det er klogt at skære ned på uddannelserne. Det kunne være spændende, hvis ministeren ville komme herop og fortælle det, for før pinse var der ikke et eneste forslag om, at der skulle skæres ned på SVU, og at perioden og produktionsskoleydelsen og praktikydelsen, som vi i øvrigt har forlig om, skulle nedsættes – ikke et.

Men så må det jo udelukkende være, fordi Dansk Folkeparti har sagt, at de forslag, som regeringen kom med, ikke duede, og at de derfor kom med nogle, som for mig og Socialdemokratiet at se er ganske usympatiske. Derfor vil vi selvfølgelig også stemme nej her ved tredjebehandlingen.

Kl. 12:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til hr. Bjarne Laustsen.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 12:10

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 52 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 45 (S, SF, RV, EL, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven, lov om en børnefamilieydelse og ejendomsavancebeskatningsloven. (Ingen regulering af beløbsgrænser i 2011-2013, begrænsning af fradraget for faglige kontingenter og loft over børnefamilieydelsen).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010. 2. behandling 10.06.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 14.06.2010).

Kl. 12:11

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig om ændringsforslagene? Hr. Frank Aaen.

Kl. 12:11

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg synes jo godt, man kunne have ønsket en bemærkning fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti i den her forbindelse, da det her jo er ændringsforslag, der stiller det meget skarpt op: Riget fattes penge, hvem skal betale? I det her tilfælde: Er det børnefamilierne, der skal betale, eller er det dem, der tjener allermest i samfundet, der skal betale?

Ændringsforslagene bygger på nogle svar, vi har fået fra Skatteministeriet, som viser, at hvis man undlader at hæve topskattegrænsen, det vil sige, at hvis man lader topskatten ligge, hvor den ligger i dag, så kan man frem til 2015 få akkurat det samme i kassen, som hvis man dropper at reducere børnechecken. Altså, helt enkelt: Skal vi give dem, der allerede har fået en stor skattelettelse oppe i toppen, en endnu større skattelettelse, eller skal vi gøre den suspension, at skattelettelsen skal øges for de rige, permanent? Jeg kan altså se af tallene, at frem til 2015 giver det nøjagtigt det samme. Det viser sig oven i købet, at besparelsen for statskassen fremadrettet efter 2015 vokser ved at fastholde topskattegrænsen i stedet for at hæve den sammenlignet med det, man nu foreslår at gøre med at reducere børnechecken.

Så det er altså både på kort sigt og på lang sigt en bedre idé for statens finanser at fastholde den nuværende beskatning af topskatteyderne, det vil altså sige mennesker, der tjener mere end 400.000 kr., det vil sige familier, der tjener mere end 800.000 kr., en beskatning, som jo altså i parentes bemærket lige er blevet sat dramatisk ned, at fastholde den nedsatte skat, kan man sige, og så droppe at skære ned i børnechecken.

Jeg synes da, det ville være interessant at få at vide, hvorfor V og K og O synes, at det er vigtigere at lave yderligere lettelse for topskatteyderne, familier, der tjener 800.000 kr., end det er at sikre, at der ikke skal skæres ned i børnechecken til den enlige mor, til familier med tre børn. Hvorfor er det en vigtig politisk vægtning? Hvorfor fastholder man det, når man kan se, at der er økonomi til at gøre det modsatte, nemlig at undgå at skære ned i pengene til børnefamilierne og til gengæld sige, at topskatteydere skal betale den skat, som de betaler i dag, også næste år og næste år og næste år igen? Jeg synes, vi har brug for at få et svar fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti.

Kl. 12:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Ønsker nogen at udtale sig yderligere om de stillede ændringsforslag?

Det er ikke tilfældet, så forhandlingen om ændringsforslagene er nu slut, og vi går til afstemning.

Kl. 12:14

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 2 (EL), imod stemte: 95 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (EL), tiltrådt af et mindretal (S og SF). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 41 (S, SF og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF, RV, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 4, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3, tiltrådt af Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative?

Det er vedtaget.

Kl. 12:15

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om lovforslaget?

Jeg skal sige, at der ikke bliver nogen afstemning om det her lovforslag før efter kl. 13.00, så man i ro og mag kan spise sin mad.

Hr. Mads Rørvig som Venstres ordfører.

Kl. 12:16

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Man kan forestille sig, at man kører i en bil, stille og roligt derudad, og pludselig hører man en lyd. Det lyder ikke rigtigt, slet ikke, og det bliver værre, efterhånden som man fortsætter ud ad vejen. Der er ingen tvivl, der er noget galt med bilen.

Man står nu over for valg: Man kan enten køre på værksted og få bilen repareret. Det tager et par dage, hvor man må klare sig uden en bil, og det koster selvfølgelig penge, som man måske havde planlagt at bruge på en ferie, en middag med en, man holder af, eller noget helt tredje. Man kan også vælge at lukke ørerne og håbe på, at der ikke er noget galt med bilen, eller håbe på, at skaden vil forsvinde af sig selv. Man kan sænke farten, køre forsigtigt og nå frem måske 12 minutter senere end forventet.

Vi ved alle sammen, at biler ikke reparerer sig selv, og at fejl ikke forsvinder, så en dag, hvor man skal bruge bilen, vil den ikke længere. Motoren giver allerhøjst et par host og et lille stille suk. Nu er det ikke længere blot en middag eller en ferie, der må aflyses, men det handler om et nyt lån til en helt ny bil, for den gamle vil ikke længere. Skaden forsvandt ikke af sig selv, men blev blot værre og værre, og nu er bilen lige til at hugge op.

Man skal forestille sig, at den her bil er vores økonomi. Fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal vil blot køre videre derudad og lade, som om intet er hændt – det går nok, ingen grund til at køre på værksted nu og her, reparationen kan vente et par år endnu.

Er det en løsning, er det fair over for dem, der er afhængige af, at bilen også kan køre i morgen, og er det fair over for de borgere, der er afhængige af, at velfærdssamfundet fungerer i morgen, om 1 uge og ud i fremtiden? Selvfølgelig er det ikke det, og derfor ønsker Venstre, at vores økonomi skal på værksted snarest muligt. Det er nu, vi skal reparere, mens underskuddet stadig lader sig udbedre med relativt beskedne midler, for i Venstre ved vi, at venter vi 2, 3 eller 4 år på en løsning, som hverken Socialdemokraterne eller Socialistisk Folkeparti har været i stand til at gøre rede for, så kommer vi til at vente forgæves, og vi kommer til at stå over for en regning, der er langt, langt større end den, som vi skal betale i dag.

Vi støtter genopretningsplanen, fordi vi ved, at rettidig omhu betaler sig, fordi vi er modstandere af at skubbe regningen foran os og lade den trække renter og renters rente, og fordi vi mener, det er urimeligt at lade borgerne i fremtidens velfærdssamfund betale for det svigt, som Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne vil argumentere for her i dag.

Vi støtter en plan, der ned til mindste detalje redegør for, hvordan vi vil reparere statens økonomi. Det er ikke hyggelæsning, alle vil komme til at bidrage, men det er et bidrag, der i omfang er en brøkdelen af den regning, som fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal vil lokke danskerne til at vente på.

Sådan ligger landet. Vi har debatteret dette lovforslag i udvalget og ved både første- og andenbehandlingen, vi har fået svaret på alle spørgsmål og tager gerne imod nye spørgsmål, for her er syn for sagen: Ingen flotte ord eller håb om en forkromet aftale ude i fremtiden. Vi har booket tid på værkstedet, vi kender i forvejen prisen, og vi ved, hvornår vi kan komme ud og køre igen. Det er mere, end hvad Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti kan sige.

Kl. 12:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 12:20

Line Barfod (EL):

Venstres ordfører siger, at alle bidrager til at betale regningen, altså den regning, der skal betales, fordi regeringen i årevis har ladet pengene fosse ud af statskassen til skattelettelser. Kunne Venstres ordfører ikke fortælle, hvordan det er, at han bidrager? Hvordan er det lige præcis, at Venstres folketingsmedlemmer bidrager til at betale den regning?

Vi ved alle sammen, at børnene kommer til at betale, og at de arbejdsløse kommer til at betale. Børnene kommer til at betale med, at de i nogle af de mest udsatte familier mangler det, der er helt basalt i et børneliv. De kommer til at se frem til en lang sommerferie uden noget som helst ferie. De vil ikke kunne holde fødselsdag. Nogle gange er der endda børn, der oplever, at de bliver syge, uden at familien har råd til at købe den nødvendige medicin. Det er den måde, de kommer til at bidrage på.

Hvordan er det lige, at Venstres ordfører og de andre folketingsmedlemmer fra Venstre bidrager til at betale den regning, der skyldes Venstres skattelettelser?

Kl. 12:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:21

Mads Rørvig (V):

Hvis fru Line Barfod havde læst lovforslaget og kan læse, hvad et folketingsmedlem tjener, på Folketingets hjemmeside, hvor det er tilgængeligt, kan hun også regne ud, hvorledes et folketingsmedlems økonomi bliver berørt. Vi har jo også i den genopretningsaftale, som ligger, sat et loft over, hvor meget kommunernes økonomi kan vækste, og vi bor jo alle sammen i en kommune, så der er ikke noget ændret ved, at alle bliver berørt af den aftale, vi står med nu. Børnefamilier og alle typer i det danske samfund bliver berørt. Vi må alle holde for for at få dansk økonomi på ret køl igen.

Så ved jeg godt, at fru Line Barfods løsning på at komme ud af den økonomiske krise er at bruge flere penge, og det er jo den samme løsning, fru Line Barfod kan præsentere, når det går godt i dansk økonomi, nemlig at bruge flere penge. Og så kan vi jo passende spørge fru Line Barfod, hvornår det så lige er, man skal stramme ind og sørge for, at man får orden i økonomien.

Kl. 12:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 12:22

Line Barfod (EL):

Det er Venstre, der holder fast i, at man vil lade pengene fosse ud til skattelettelser til de rigeste. Vi har lige stillet et konkret ændringsforslag, som Venstre stemte nej til, om, at man lod børnefamilierne få penge.

Men jeg fik ikke noget svar. Venstres ordfører kom ikke med noget svar på, hvordan det helt konkret er, Venstres ordfører bidrager, hvad det er, Venstres ordfører kommer til at undvære i de kommende år. De mest udsatte børn kommer til at undvære at komme på ferie, kommer til at undvære at fejre en fødselsdag, kommer nogle gange til at undvære de mest nødvendige ting som at få nye støvler, når det bliver vinter. Hvad er det helt konkret, Venstres ordfører bidrager med? Hvad er det, Venstres ordfører kommer til at undvære i de kommende år?

Kl. 12:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:23

Mads Rørvig (V):

Ikke alene havde fru Line Barfod åbenbart ikke læst lovforslaget, hun var heller ikke i stand til ligesom at forstå det, jeg sagde, om, at alle i det danske samfund bliver ramt. Det ændrer jo ikke ved, at i den genopretningsplan, vi præsenterer, må alle holde for. Det er et faktum. Og det vil jeg betragte som svar nok til fru Line Barfod, for hvis man læser lovforslaget, kan man se, at det med de initiativer, der ligger, jo er alle i Danmark, der kommer til at holde for.

Så vil jeg med hensyn til børnefamilieydelsen tilføje, at det jo ikke hjælper, at man i 2014 og 2015 forbedrer statens finanser, når vi inden 2013 skal konsolidere med 24 mia. kr.

Kl. 12:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 12:23

Jesper Petersen (SF):

Hr. Mads Rørvig er jo tydeligvis ikke i stand til at svare på spørgsmålet, så jeg vil meget gerne gentage det kort, inden jeg kommer med det næste spørgsmål: Kan hr. Mads Rørvig ikke fortælle, præcis, hvordan han kommer til at bidrage til den her plan? Hvad er det, der kommer til at ske?

Så vil jeg bare sige, at det er en ret desperat fejltegning, der bliver lavet af »En Fair Løsning« og den anden vej ud af de økonomiske problemer, vi står i. Jeg kan godt forstå, at man må puste sådan en dæmon op for at kunne forsvare det, man selv kommer med.

Hvis jeg skal prøve at gå ind i det her lidt mærkelige billedsprog, der bliver forsøgt brugt af hr. Mads Rørvig, så er det noget med, at en bil skal på værksted, og til det vil jeg bare sige, at det jo er regeringen selv, der ved at have givet enorme ufinansierede skattelettelser har kørt den bil i smadder, så bilen skal på det værksted. Hele den debat, vi havde under afslutningsdebatten, endte jo med at være pinlig for statsministeren, og det hele faldt til jorden med et brag, fordi også professorer uden for huset her kom ind og sagde, at det er regeringens ufinansierede skattelettelser – de er ufinansierede – der har skabt et hul i kassen, så det altså derfor nu er nødvendigt at foretage en genopretning, som går ud over børnefamilierne.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:25 man jo bare kigge på den henstilling, vi har fået fra EU i går, om, at vi skal finde 24 mia. kr. inden 2013. Regeringen leverer konkrete bud på, hvordan vi kommer derhen, og de bud har vi endnu ikke fået fra oppositionen.

Kl. 12:28

Mads Rørvig (V):

Man kan jo læse i lovforslaget, at § 20-reguleringen af skattesatserne kommer til at vedrøre alle, jævnfør personskatteloven.

Så må jeg jo bare spørge: Hvis man er så meget imod de skatteomlægninger og skattelettelser, også i topskatten, som den her regering har gennemført, og som i øvrigt er fuldt finansierede, hvordan kan man så skrive i et tillægsbetænkningsskema, at man i øvrigt også går ind for at skubbe topskattegrænsen, som vi har udkudt? Hvis skattelettelserne er så forfærdelige, hvordan kan det så være, at S og SF stadig vil indføre dem? Det synes jeg at man skylder os et svar på.

Kl. 12:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 12:25

Jesper Petersen (SF):

Vi har lagt fuldstændig klart frem, hvad det er, der skal ske med skattepolitikken under en ny regering. Millionærerne kommer til at betale noget mere i skat. Der kommer til at være en aktieomsætningsafgift. Bankerne skal bidrage mere. Det ligger fuldstændig klart, hvad der kommer til at ske: en klar social omfordeling inden for vores skattevæsen, som bidrager til at gøre vores skattesystem mere retfærdigt. Det er det, der kommer til at ske. Det kan jeg svare på, hvorimod Venstres ordfører ikke kan svare på, hvad det er, der kommer til at ske for Venstres ordfører, når man gennemfører den plan, som regeringen vil gennemføre. Jeg synes, det er relevant at spørge i dag, fordi der bliver skabt ny tvivl om, hvorvidt det, som man vedtager nu, egentlig holder.

Altså, er Venstres ordfører enig med justitsministeren, der på vegne af Det Konservative Folkeparti bidrager til debatten med ny usikkerhed om, hvorvidt det her er det sidste skridt, der er taget, i forhold til at forringe børnechecken – en forringelse, der jo kommer til at betyde, at der er endnu flere børn, der bliver fattige i det her land. Der mener justitsministeren med støtte fra flere konservative folketingsmedlemmer at man langtfra er gået langt nok ad den her vej. Både folkepension og børnecheck kan forringes yderligere, og det skal altså så til for at fylde hullet fra de ufinansierede skattelettelser.

Kl. 12:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:27

Mads Rørvig (V):

Skattelettelserne er selvfølgelig fuldt finansierede. Vi beskatter det, som vi vil have mindre af, i den skatteomlægning, som vi netop har vedtaget. Vi øger beskatningen på det, vi vil have mindre af, og så letter vi beskatningen på arbejdsindkomst, fordi vi har behov for at styrke arbejdsudbuddet i Danmark.

I forhold til om vi står med to ligeværdige planer over for hinanden, kan vi jo selv se, at hr. Ole Sohn i dag i Berlingske Tidende argumenterer for, at så gælder det, man har, alligevel ikke helt, og så vil man ringe ned til EU for at se, om man ikke kan få en løsning i forbindelse med den henstilling, som lige er kommet. Så kan vi se, at hr. Nick Hækkerup i Børsen den 10. juni siger, at man nok anerkender, at man ikke helt finder de her 24 mia. kr. inden 2013. Så kan

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 12:28

Nick Hækkerup (S):

Jo, det svar har man fået, man har bare ikke villet lytte. Jeg noterede mig til gengæld, for man skal jo være åben og lyttende, når andre politikere taler, at det, der var svaret her, var, at bilen skulle repareres, og at man så – her citerer jeg – kører 12 minutter på værksted. Se, hvad sker der i de 12 minutter? Der sker det, at mekanikeren arbejder i 12 minutter mere.

12 minutter mere om dagen er præcis det centrale svar med hensyn til at bringe os ud af krisen. Men det har ikke været det svar, som Venstre og De Konservative har valgt at give. Tværtimod, nu får vi oven i købet at vide i avisen i dag, at reparationen ikke er gennemført, at der skal mere til: Der skal mere brugerbetaling til, der skal mere indtægtsregulering af folkepensionen til, der skal igen pilles ved børnepengene.

Kan vi ikke få at vide, hvad det er for nogle reparationer, der yderligere skal gennemføres? Regningen er jo tydeligvis ikke betalt, kan vi i dag høre fra Det Konservative Folkeparti. Hvad er det for nogle skuffeplaner, som Venstre og De Konservative arbejder med, og som man ikke vil åbenbare for Folketinget?

Kl. 12:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:29

Mads Rørvig (V):

Hvis man kunne løse Danmarks problemer ved at arbejde 12 minutter mere om dagen, skulle vi da gøre det. Men vi kan jo høre på fagbevægelsen, at det ikke kan lade sig gøre. Hr. Nick Hækkerup kan jo forsøge at udpege de personer, der gerne vil arbejde 12 minutter mere om dagen, for jeg kan i hvert fald udpege nogle, der ikke kan eller ikke vil arbejde 12 minutter mere om dagen. Og jeg kan forstå, at det er en gennemsnitsbetragtning. Det vil sige, at når de, jeg spørger, ikke vil arbejde 12 minutter mere om dagen, så er der nogle, der skal arbejde 24 minutter mere om dagen. Så må S og SF jo gå ud og udpege de personer, der kan arbejde 24 minutter mere om dagen.

Den plan hænger ikke sammen. Det er vist kun hr. Nick Hækkerup og AE's lommeregnere, der kan få »En Fair Løsning« til at give 24 mia. kr. i løbet af de næste 3 år.

Kl. 12:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 12:30

Nick Hækkerup (S):

Ja, og så Arbejdsmarkedskommissionen og Finansministeriet, der jo begge anerkender, at tallene hænger sammen. Men vi fik ikke noget svar på det spørgsmål, jeg stillede: Hvad er det for nogle skuffeplaner, som Det Konservative Folkeparti i dag har åbnet skuffen lidt for, og som vi ikke må få at vide, altså det der med, at der skal være mere brugerbetaling? Hvor er det, der skal være mere brugerbetaling vil jeg spørge hr. Mads Rørvig.

Det med, at folkepensionen skal indtægtsreguleres, det med, at børnepengene skal beskæres yderligere. Altså, i forbindelse med et

lovforslag, vi behandler i dag, sidder Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti med et skuffeforslag om, hvordan det skal forrindges yderligere. Vil det ikke være fair over for det oplyste demokrati at sige, hvad der så skal ske med børnepengene efter i dag? Hvad er det for nogle besparelser, man har aftalt med Det Konservative Folkeparti, som vi givetvis bliver præsenteret for til efteråret af regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti?

Kl. 12:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:31

Mads Rørvig (V):

Nu taler hr. Nick Hækkerup vist ud af sin frie fantasi. Jeg kender ikke noget til nogen skuffeplaner.

Jeg kan jo hæfte mig ved, at hr. Nick Hækkerup i Børsen den 10. juni 2010 siger, at han ikke vil gå i nærmere detaljer om specifikke elementer i de enkelte år. Nej, det kan jeg da godt forstå, for det er jo fuldstændig umuligt at gå i detaljer med planen »En Fair Løsning«, der ikke leverer 24 mia. kr. inden 2013.

Kl. 12:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning.

Kl. 12:31

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, det er pinligt, at Venstres ordfører bruger billedet af en bil, der er kørt i smadder, for det, børnefamilier i hvert fald gør, hvis de har en bil, er, at de netop sørger for at vedligeholde den og sørger for, at den ikke går fuldstændig i smadder, så den skal sendes på værksted og ordnes til overbetaling.

Det, denne regering faktisk gør, er, at den er med til at smadre den rettidige omhu og de økonomiske beregninger, som børnefamilierne har og indretter sig efter. Det gælder især dem med de lave indtægter, som jo typisk har investeret i en eller anden bolig, og som lige nu er ekstremt presset af krisen. Nu går man ind med meget, meget kort varsel og hiver tæppet væk under de dårligst stillede børnefamilier, ved at man tager op til 12.000 kr. om året fra disse børnefamiliers i øvrigt meget, meget stramme budgetter.

Kan hr. Mads Rørvig ikke se, at det her kan være med til, at de børnefamilier – der simpelt hen holder fast med det yderste af neglene for at dække omkostningerne til deres nyinvesterede boliger eller for at dække nogle andre omkostninger, de har indrettet sig efter – nu pludselig kan risikere, at de ikke længere kan bo i den bolig, de har, eller at der er andre elementer af deres økonomi, som bliver fuldstændig smadret, som netop gør, at deres bil ikke kan blive repareret eller andre fornuftige hverdagsting ikke kan gå op?

Kl. 12:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:33

Mads Rørvig (V):

Der er ingen tvivl om, at det, vi debatterer i dag, og dette lovforslag ikke er nogen nem løsning, og at alle kommer til at holde for. Vi kan jo kigge på landene omkring os og se, hvad der vil ske, hvis vi ikke gjorde noget, hvis vi ikke konsoliderede vores økonomi med 24 mia. kr. Vi kan kigge på Spanien, Grækenland og Portugal, hvor der er nogle offentligt ansatte, der må gå 20 pct. ned i løn.

Vi har fået en rudekuvert. Vi skal betale 24 mia. kr. inden for de næste 3 år. Hvis hr. Kamal Qureshis løsning er at gemme den rudekuvert, står regningen og trækker renter. Regningen forsvinder ikke

af, at man gemmer den, og det, der for alvor vil straffe børnene og børnefamilierne, er, hvis vi skubber gælden ud i fremtiden.

Kl. 12:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 12:33

Kamal Qureshi (SF):

Det helt grundlæggende fundament for en normal økonomi er sådan set, at de, der bruger pengene, også betaler det, der skal betales. Regeringen har givet ufinansierede skattelettelser til de rigeste familier, men det er jo ikke dem, der bliver ramt. Det er jo ikke hr. Mads Rørvig eller nogen af os andre her i Folketingssalen, der kommer til at undvære fundamentale ting i vores hverdag. Det er jo ikke os, der kommer til at skulle flytte fra hus og hjem, fordi vi pludselig står og mangler op til 12.000 kr. om året allerede i 2013. Det er jo en meget, meget kort varsel, man har givet familierne, så de kan få mulighed for at få indordnet deres økonomi og forudsige, hvad der skal ske fremadrettet.

Det er simpelt hen ikke rimeligt, at man siger, at alle holder for. Det gør alle ikke. Mange af dem, der har fået disse ufinansierede skattelettelser, mange af dem, der har scoret kassen på de store pristigninger på boliger m.m., er ikke dem, der holder for. Det er de lavestlønnede børnefamilier, som kommer til at holde for, og vi kommer til at se en masse børn og børnefamilier, der bliver endnu fattigere, og som kommer til at flytte fra hus og hjem, og det er regeringens ansvar, når det sker.

Kl. 12:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:35

Mads Rørvig (V):

Hr. Kamal Qureshi nævner ordet rimeligt, og hvad er det, der er rimeligt? Jo, det, der er rimeligt, er, at man holder hus med det offentlige økonomi, og at man tager det seriøst, når vi står over for udfordringer, der er kommet udefra. Så skal vi selvfølgelig betale de regninger, der kommer, og når vi skal konsolidere økonomien med 24 mia. kr., synes jeg, det er yderst rimeligt, at regeringen fremlægger en plan for, hvordan det gøres. Det, der netop ikke er rimeligt, er, at man lader danskerne hen i uvished om, hvad der skal ske med dansk økonomi fremadrettet.

Så nævner hr. Kamal Qureshi, at boligejerne har scoret en uforholdsmæssig stor gevinst. Jeg glæder mig til at høre hr. Kamal Qureshis bud på, hvordan boligejerne skal brandskattes, hvis det er så uretfærdigt.

Kl. 12:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 12:36

Klaus Hækkerup (S):

Venstres ordfører sagde, at man skal føre en ansvarlig økonomisk politik. Spørgsmålet er, om den her regering har gjort det.

Den økonomiske og finansielle krise startede i efteråret 2008, da Lehman Brothers – dem, vores ligestillingsordfører kalder Lehman Sisters – gik konkurs. I 2009, nogle måneder efter, at det var klart for hele verden, at vi havde en økonomisk krise, havde vi en debat i Folketinget. Der konstaterede VKO-flertallet i et beslutningsforslag, at vi havde en holdbar udvikling i de offentlige finanser. Der gik nogle måneder, og så fik vi forårspakke 2.0. Politikken var ikke mere, at der var en holdbar udvikling, for man havde erkendt, at der var

en krise, men nu skulle vi igennem krisen så let som muligt, altså have skattelettelser i et hidtil uset omfang. Der gik et lille år, og så er vi, hvor vi er nu: i fuld gang med at stramme op.

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører: Hvad er det næste? Er det stramning, slagtning, eller er det bare ligegyldighed, og vi kører videre? Hvad er det næste udspil fra Venstre?

Kl. 12:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:37

Mads Rørvig (V):

Alle skattelettelser, der er givet, er selvfølgelig fuldt finansierede. Vi har beskattet det mere, som vi vil have mindre af, og beskattet det mindre, som vi gerne vil have mere af. Og jeg har også hørt hr. Klaus Hækkerup og andre ordførere sige heroppefra, at skattelettelserne selvfølgelig er fuldt finansierede. Det, som regeringen har gjort, som har stimuleret dansk økonomi – det har vi jo senest kunnet læse i aviserne – er noget, der har virket.

Den skatteomlægning, man har lavet i 2010 med frigivelse af SP – frigivelse af penge, som Socialdemokraterne også stemte imod – har stimuleret dansk økonomi, således at arbejdsløsheden er knækket på et langt lavere niveau, end man har kunnet frygte. Så de initiativer, regeringen har taget, er nogle, der har stimuleret dansk økonomi, og det er nogle, der har gjort, at vi er kommet mildere igennem krisen, end man har kunnet frygte.

Kl. 12:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 12:38

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig for det første sige til Venstres ordfører, at jeg vil have mig meget frabedt, at Venstres ordfører påstår, at jeg har sagt, at regeringens skattelettelser er fuldt finansierede. Aldrig nogensinde har jeg sagt det! Og hvis hr. Mads Rørvig siger det en gang til, vil jeg bede ham om at dokumentere, *hvor* jeg har sagt det. Det har jeg dog aldrig givet udtryk for! Så tåbelig ville jeg ikke være.

Det næste, jeg vil vende tilbage til med hensyn til Venstres politik, er, at jeg jo slet ikke fik noget svar på mit spørgsmål. Der er ingen økonomiske problemer, selv om verden ramler og Lehman Brothers går konkurs, vi kan lave en forårspakke, hvor vi letter skatterne, og året efter må vi stramme ind igen med det samme beløb. Hvad er Venstres politik? Skal vi slingre videre på samme måde i den uansvarlige økonomiske politik, vi har set fra denne regering i de sidste 2 år? Er det det, der er Venstres svar på de udfordringer, Danmark står over for, eller er vi færdige nu?

Kl. 12:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:39

Mads Rørvig (V):

Jeg skal beklage, hvis jeg har taget fejl af hr. Klaus Hækkerups tidligere udtalelser. Jeg må konstatere, at min tillid til hr. Klaus Hækkerup som økonom har været højere, for selvfølgelig er regeringens skatteomlægninger fuldt finansierede, og det er dokumenteret. Jeg tror kun, at det er AE-Rådets og Socialdemokraternes lommeregner, der kan få dem til at være underfinansierede. Jeg tror også, det er den samme lommeregner, der får »En Fair Løsning« til at gå op og til at konsolidere det offentlige økonomi med 24 mia. kr. inden 2013.

Kl. 12:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 12:39

Benny Engelbrecht (S):

Det er ganske tydeligt, ud fra det hr. Mads Rørvig siger her fra talerstolen i dag, at der er to veje i dansk politik. Vi kan så være uenige om, hvilken vej der er bedst, men der er to veje, der begge fører os frem til målet. Men hvis man ser op på tavlen for dette møde, er det jo kun den ene vej, vi behandler i dag.

Jeg kan godt forstå, at hr. Mads Rørvig meget gerne vil tale om Socialdemokraterne og SF's »En Fair Løsning«, men det er ikke det forslag, der er til behandling. Sandheden er bare, at danskerne burde være taget med på råd om, hvilken vej vi skal videre ud af krisen. Danskerne burde have haft chancen for at tage stilling til, om vi skal spare eller arbejde os ud af krisen.

VKO har ikke et folkeligt mandat til at gennemføre de foreslåede ændringer – det er det, der er sandheden. Tværtimod begår man – og det er blevet fremhævet flere gange i debatten om de mange forslag, der er fremsat i forbindelse med genopretningspakken – løftebrud på en række punkter. Er det ikke sandheden, vil jeg spørge hr. Mads Rørvig.

Kl. 12:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:41

Mads Rørvig (V):

Jeg ved ikke, om jeg er enig i, at det er sandheden. Om der er folkelig opbakning eller ej er vel vores opgave og op til flertallet i Folketinget at konkludere i den her sammenhæng, når vi behandler et lovforslag.

Jeg kan da godt forstå, at hr. Benny Engelbrecht ikke vil snakke om »En Fair Løsning«, for hvis man skal sammenholde oppositionens plan for, hvad Danmark skal konsolidere sin økonomi med frem til 2013, med regeringens, så er det jo altså ikke noget, der skaffer 24 milliarder. Jeg synes, det er på sin plads at tage det med ind i debatten, når man i betækningsbidrag osv. nævner »En Fair Løsning« som et alternativ til det, vi står og behandler i dag. Så det synes jeg er yderst fair, selv om hr. Benny Engelbrecht ikke ønsker at snakke om »En Fair Løsning«. Jeg synes, at det også er værd at behandle, når vi snakker om genopretning af dansk økonomi.

Kl. 12:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 12:41

Benny Engelbrecht (S):

Hr. Mads Rørvig tager fuldstændig fejl. Jeg vil hjertens gerne snakke om »En Fair Løsning«, jeg vil gerne lade danskerne tage stilling til »En Fair Løsning«, jeg vil gerne have danskerne til at tage stilling til, om det skal være vejen med en fair løsning eller VKO's skæve vej, vi skal gå. Det er meget enkelt, men det vil regeringen jo altså ikke.

Lad os lige en gang til slå fast: Når vi snakker om skattelettelser, som er finansierede eller ufinansierede, så kan det ikke nytte noget, at hr. Mads Rørvig står her på talerstolen og insinuerer, at det alene er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som peger på, at der er foretaget ufinansierede skattelettelser. Hr. Mads Rørvig ved udmærket godt, at professor Bo Sandemann Rasmussen fra Aarhus Universitet

bl.a. også har påpeget, at skattelettelserne i 2004 og 2007 var ufinansierede.

Kl. 12:45

Er det ikke sandheden?

Kl. 12:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:42

Mads Rørvig (V):
Nej.

Kl. 12:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 12:43

Maja Panduro (S):

Venstres ordfører kommer jo i sin tale med en meget malerisk beskrivelse af, hvordan den danske økonomi er en bil, som Venstre nu ønsker at sende på værksted. Jeg kan selvfølgelig kun være enig med Venstres ordfører i, at der efter 9 år med den her regering i den grad er behov for, at vores økonomi kommer på værksted og til eftersyn.

Men oven på Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis værksted står man så og klør sig lidt i nakken, sparker på dækket, og beslutter sig så for, at det, der er brug for, er at begynde at pille den her bil fuldstændig fra hinanden. Man giver sig til at afmontere alle dækkene. Først, vupti, ryger det hjul, som skulle sikre uddannelse, sikre vores konkurrenceevne i fremtiden. Ups, så piller man endnu et hjul af med nulvækst i kommunerne og med hele sikkerhedsnettet under vores svageste, og så piller man også lige det hjul med sikkerhedsnettet for vores arbejdsløse af og forringer dagpengene, så det er helt slut med den danske model. Nu her er vi så i gang med at beslutte, at det er børnene, som skal betale for det hele.

Synes hr. Mads Rørvig, at det er rimeligt? Mener hr. Mads Rørvig virkelig, at det her er vejen frem for dansk økonomi? Tilbage står en vogn uden hjul, uden fremdrift. Det eneste, der virker, er bremsen og måske balthornet.

Kl. 12:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:44

Mads Rørvig (V):

Jeg er glad for, at analogien lever videre, men det, jeg kan konstatere, er jo, at vi leverer løsninger på de udfordringer, vi står over for. Der er jo ikke nogen, der har forestillet sig, at det er nemt eller sjovt at behandle og vedtage det her lovforslag. Men alternativet, som vi står over for, er jo »En Fair Løsning« – en plan, som er luftsteg og vindfrikadeller, og som på ingen måde løser de udfordringer, som vi står over for i de næste 3 år. Vi skal finde 24 mia. kr.

Socialdemokraterne og SF har deponeret deres beslutningskraft hos fagbevægelsen, som har sagt nej til, at de vil være med til at arbejde for at øge arbejdstiden fra 37 til 38 timer om ugen. Det er smuldreret fuldstændigt. Der er ikke nogen løsning på genopretningen af dansk økonomi fra oppositionen.

Kl. 12:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Maja Panduro.

Maja Panduro (S):

Det, der jo bare er et faktum, er, at de eneste, som den her regering løser problemer for, er de allerrigeste. Hvor er det synd for millionærerne, hvis de skal undvære deres skattelettelser, hvor er det hårdt!

Ordføreren sagde før meget klart: Nej, Bo Sandemann Rasmussen har ikke været ude at sige, at skattelettelserne var ufinansierede. Nu har jeg fundet artiklen her. Derfor vil jeg meget gerne bede ordføreren om at gentage, at det ikke var det, Bo Sandemann Rasmussen sagde. Det synes jeg ville være klædeligt, særligt når det her i et ritzautelegram fra den 2. juni i år hedder, at på det punkt giver Bo Sandemann Rasmussen fru Helle Thorning-Schmidt ret. Der står:

»Han konstaterer, at de skattelettelser, som kom i 2004 og 2007 blev givet uden at kradse pengene ind andre steder – altså ufinansierede. I de år var der tale om rene skattelettelser, hvor der ikke var andre skatter som blevet hævet. Dermed var der ikke tale om en fuld finansiering, siger professoren.«

Vil ordføreren ikke gentage sit nej fra før, så vi alle sammen kan høre det?

Kl. 12:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:46

Mads Rørvig (V):

Det vil jeg meget gerne, for det, jeg kommenterede, var, om han havde ret eller ej, og det har han ikke. Regeringens skattelettelser og de skatteomlægninger, der har været, er selvfølgelig fuldt finansierede.

Så hæfter jeg mig ved, at fru Maja Panduro siger, at det også er for dårligt, at vi ikke beskatter de rige mere, og at det er for dårligt, at vi kun udskyder den her topskattegrænse. Så må jeg bare få S' svar på, hvorfor man ikke ruller alle de skatteomlægninger, som regeringen har lavet, tilbage, hvis det er så forfærdeligt? Hvorfor siger man i sit udspil og i sine betænkningssbidrag, at man ikke vil udskyde topskattegrænsen overhovedet? Jeg kan konstatere, at på det her punkt om udskydelse af topskattegrænsen er Socialdemokratiet og SF enige med regeringen.

Kl. 12:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 12:48

Frank Aaen (EL):

Lidt tidligere fik hr. Mads Rørvig en del spørgsmål om, hvordan hr. Mads Rørvig bidrog til krisen, når nu alle skal bidrage. Det lykkedes ikke at få noget svar. Trods mange spørgsmål blev der bare henvist til lovteksten.

Det er muligvis, fordi hr. Mads Rørvig som folketingsmedlem tjener så meget, at de småting for rige mennesker, der ligger i lovpakken, er så små, at de ikke mærkes, og at de under alle omstændigheder er meget mindre end de skattelettelser, hr. Mads Rørvig har bevilget sig selv i år og næste år og næste år. Det er muligvis derfor, vi ikke kan få noget svar, og det er så også o.k.

Vi kan bare notere os, at det for nogle mennesker ikke er ligegyldigt, hvad der bliver vedtaget. For nogle mennesker, børnefamilier og dem, der har de laveste indkomster, betyder det her virkelig et indhug i deres indkomst, som de kan mærke. Men jeg erkender gerne, at et folketingsmedlem ikke kan mærke det.

Så kunne vi måske få det andet spørgsmål besvaret: Hvorfor er det vigtigt i 2014 at give topskatteydere en ekstra skattelettelser på 2 mia. kr., mens man stadig væk skærer i børnechecken med 1 milli-

ard? Hvorfor er det vigtigt i 2015 at give topskatteydere 2 mia. kr. i skattelettelse, mens man fortsætter med at skære 1 milliard i børnechecken? Hvorfor er det valg rigtigt? Hvorfor er det vigtigt?

Kl. 12:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:49

Mads Rørvig (V):

Jeg mener, jeg svarede på fru Line Barfods spørgsmål før om § 20-reguleringen af personindkomster, og yderligere skal jeg ikke stå og redegøre for min egen privatøkonomi fra Folketingets talerstol. Men det, jeg kan svare hr. Frank Aaen, er jo, at vi tager de midler, som er lagt åbent frem her, i brug, og det er jo ikke sjove redskaber, vi tager i brug. Jeg er enig med sikkert et bredt Folketing i, at det, vi gør, jo ikke er nemt, men der er behov for, at vi finder 24 mia. kr. inden 2013, og indtil videre er regeringen sammen med Dansk Folkeparti de eneste, der kan levere et bud på, hvordan vi finder dem.

Kl. 12:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 12:50

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg har forstået, at frem til 2013 er det plat umuligt at få regeringen væk fra at tage penge fra de arbejdsløse, tage penge fra pensionister og tage penge fra børnefamilier. Det har jeg indset.

Men i 2014 mangler vi stadig penge i kassen, og hvorfor er det så vigtigt at give 2 mia. kr. i nye skattelettelser til de rigeste i samfundet, til dem, der tjener mere end 400.000 kr. eller 800.000 kr., hvis det er en familie – 2 mia. kr., værsgo! Samtidig tager man 1 mia. kr. fra børnefamilierne, herunder den enlige mor eller far med et barn eller dem, der har tre børn. Hvorfor mener VKO, at det er rigtigt? 2 mia. kr. gives til de rigeste, 1 mia. kr. tages fra børnefamilierne i 2014, 2015, 2016, 2017, og jeg tror, ordføreren kan resten af talrækken.

Kl. 12:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:51

Mads Rørvig (V):

Jeg kan konstatere, at et bredt flertal i Folketinget inklusive S og SF er enig i, at vi skal ændre topskattegrænsen, når vi er over denne 3-årige periode, for at finde de 24 mia. kr. Og det, vi har gjort, er jo ikke nye skattelettelser, som hr. Frank Aaen påstår. Det er jo et led i den skatteomlægning, der er lavet med forårspakke 2.0, hvor man fuldt ud finansierer den skatteomlægning, der er lavet, ved at man beskatter mere på det, man vil have mindre af, og beskatter mindre på det, vi vil have mere af, altså arbejdsudbud. Et bredt flertal i Folketinget er heldigvis enig om, at det er måden, vi gør det på, når vi har overstået konsolideringen med de 24 mia. kr.

Kl. 12:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Christmas-Møller for en kort bemærkning.

Kl. 12:52

Pia Christmas-Møller (UFG):

Allerførst: Der er ingen tvivl om, at de internationale økonomiske vinde gør, at vi har behov for ekstra fokus på den økonomiske politik, og at rettidig omhu er dobbelt så godt som for sen reaktion. Det

er der ingen tvivl om, der skal gribes ind, og vi skal efterleve konvergenskriterierne.

Men måden, vi gør det på, er jo afgørende, og jeg vil godt spørge Venstres ordfører helt principielt, om Venstres ordfører ikke på et principielt niveau er enig i, at der er forskel på, om man skal aflevere nogle penge, som man har indrettet sit husholdningsbudget efter, eller man skal afstå fra at få noget, man var blevet lovet kunne komme i fremtiden. Er der ikke forskel på, om man skal aflevere 12.000 kr. ud af en førtidspension, ud af en kassedameindtægt, eller man skal afstå fra at få nogle skattelettelser, man er blevet stillet i udsigt? Er der ikke en lille smule forskel rent principielt? Det kunne jeg godt tænke mig at få Venstres ordførers bemærkninger til, når han nu lægger så stor vægt på, at alle kommer til at bidrage.

Kl. 12:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:53

Mads Rørvig (V):

Rent principielt er der jo ikke nogen forskel i din fremtidige budgettering af dit rådighedsbeløb. Om man er blevet lovet en stigning af sin indtægt, eller om man er blevet lovet en reduktion af sine udgifter, giver det jo det samme, hvis det er en rådighedsbeløbsbetragtning, man argumenterer ud fra. Det giver jo i princippet det samme, når man budgetterer sin økonomi.

Jeg må give fru Pia Christmas-Møller fuldstændig ret i, at det her ikke er nemt. Det er en svær løsning, og det ikke en nem løsning, når vi skal konsolidere med 24 mia. kr. frem mod 2013, men det er nødvendigt, at vi finder pengene, og det håber jeg også fru Pia Christmas-Møller er enig med mig i.

Kl. 12:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 12:54

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jeg håber ikke, at Venstres ordfører taler på hele regeringens vegne, for så har man virkelig et problem, hvis man ikke kan se forskel på den situation, som en børnefamilie får, når den har været vant til en bestemt indkomst, som pludselig med meget kort varsel bliver revet væk. Nu er det dog »kun« op til 12.000 kr. om året, man kan få reduceret sin indkomst med, hvorimod man fra regeringens side spillede meget hårdere ud. Men 12.000 kr. ud af en førtidspension, ud af en indkomst som kasseekspedient eller lignende er et meget stort beløb, og man må være kommet meget langt bag om skrivebordene, hvis man ikke kan anerkende, at der er forskel på, at man ikke får noget, man er blevet lovet i fremtiden, og at man skal aflevere noget, man har været vant til at få i årevis, når det oven i købet handler om børnefamilier. Børnene er der, de skal have mad, de skal have tøj, de skal have konfirmation osv.

Hvis man overhovedet ikke kan se den forskel, har man virkelig et problem i forhold til virkeligheden, og man har et massivt problem i forhold til det sociale perspektiv, man ellers gerne siger man vil lægge ind over den økonomiske politik.

Til allersidst vil jeg gerne spørge: Er det korrekt forstået, at Venstre faktisk gerne havde set en indkomstafhængighed frem for en afhængighed af antallet af børn? Er det korrekt forstået? Det er fremgået af medierne, at det ville Venstre egentlig gerne have tilsluttet sig.

Kl. 12:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:55

Mads Rørvig (V):

Jeg blev spurgt om min principielle holdning til, hvordan man udregner sit rådighedsbeløb. Det har jeg gjort rede for, og jeg synes, det var et meget økonomisk fair svar, der blev givet.

Nu kan jeg ikke huske det sidste spørgsmål, det forsvandt lige. Men den plan, vi står med her, altså regeringens plan for, hvordan vi konsoliderer med 24 mia. kr., får os ud af krisen. Det hjælper os ud af krisen, og der er ikke noget alternativ til den plan, vi står over for. Socialdemokraterne og SF har selv været ude at markere, at de heller ikke kan finde hoved og hale i, hvordan vi finder 24 mia. kr. inden for de næste 3 år.

Kl. 12:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pia Christmas-Møller får lige ekstraordinær mulighed for at stille det sidste spørgsmål igen.

Kl. 12:56

Pia Christmas-Møller (UFG):

Spørgsmålet gik ud på, om Venstre støtter, at børnechecken bliver gjort indkomstafhængig; om man i virkeligheden ønsker det frem for den antalsbegrænsning, som er lagt ind. Er det et kompromis, man nødtvungent er gået med til? Det var mit sidste spørgsmål.

Kl. 12:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:56

Mads Rørvig (V):

Jeg skal undskylde min manglende korttidshukommelse, men nej. Regeringen støtter det oplæg, der er lagt frem, og det er Venstres holdning, såvel som det er holdningen hos de partier, der står bag det her, at man ønsker at lægge et loft over børnefamilieydelsen.

Kl. 12:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 12:57

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Regeringen og Dansk Folkeparti har med deres skattereformer i henholdsvis 2003, 2004, 2007 og 2009 holdt skattelettelserfest for de mest velhavende og givet ufinansierede og historisk skæve skattelettelser. Regeringen og Dansk Folkeparti beder med det lovforslag, som vi behandler i dag, især helt almindelige hårdtarbejdende danskere, de arbejdsløse, de ressourcesvage, pensionisterne og borgerne med små indkomster om at gribe til lommerne. Det er ikke de danskere, som har holdt fest sammen med regeringen og Dansk Folkeparti, der nu skal betale regningen. De, som for alvor har slået hul i kassen, må alene opleve den smerte, det er at vente 3 år på den næste skattelettelser, eller som Asger Aamund, bestyrelsesformanden i Bavarian Nordic, konstaterer i Ekstra Bladet, og jeg citerer:

Forliget får overhovedet ingen betydning for mig. Det rammer mig ikke. Jeg er ikke arbejdsløs og får i forvejen ikke børnepenge. At lettelserne i topskatten for sådan nogle som mig først træder i kraft om 3 år, jamen det er altså småting. Det betyder intet.

Som skatteministeren konstaterede i sit svar på spørgsmål 511 i sagen, betyder genopretningspakken, at Peter Straarup fra Danske Banks skattelettelser falder fra 466.400 kr. om året til 463.500 kr. om året. Det er altså faldet i den skattelettelser, han har fået – en reduktion i skattelettelser på under 1 pct.

Over for det står, at vi kan læse af de svar, der er givet i sagen, at med rødvinnsreformen fra 2009 og den nuværende genopretningspakke vil helt almindelige danskere – mand og kone – med en husstandsindkomst på mellem 500.000 og 700.000 kr., uanset om de bor i ejerbolig eller til leje, i bedste fald få en gevinst på 270 kr. om året og i værste fald tabe 1.400 kr. om året. Det gælder, hvis de har to børn. Det er klart, at hvis det er en familie, som har tre børn eller flere, vil tabet være endnu større.

Vi står altså med et lovforslag, hvor regeringen konstaterer, at det er mere retfærdigt at sende regningen videre til helt almindelige hårdtarbejdende danskere, som hver eneste dag passer deres arbejde og får vores samfund til at hænge sammen, end det er at placere regningen hos dem, som burde betale den.

Oven i det er der så nu kommet en kommuneaftale, som betyder vækststop i kommunerne, og hvor det er skrevet ind, betyder det prioriteringer her: flere lukkedage i daginstitutionerne, kortere åbningstid i daginstitutionerne, færre undervisningstimer i folkeskolerne og forringet ældreomsorg. Og det er på trods af klare valgløfter om det modsatte. Så de samme borgere, som med det her lovforslag kommer til at betale, må altså opleve, at den helt almindelige velfærd, som de er afhængige af til daglig i kommunerne, også bliver forringet.

Så har vi i løbet af de her behandlinger af lovforslaget jo haft noget snak om ufinansierede skattelettelser. Og det er sådan, at hvis Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti ikke havde givet ufinansierede skattelettelser i størrelsesordenen små 20 mia. kr., havde vi slet ikke haft de problemer, som vi har. Lad mig tage dem fra en ende af:

Med »Lavere skat på arbejde« fra 2004 blev der givet ufinansierede skattelettelser for 11,1 mia. kr. Den skattereform var tænkt finansieret ved at sænke væksten i det offentlige forbrug fra 1 pct. i de 2 år til henholdsvis 0,7 pct. og 0,5 pct., og det skulle frigøre en varig finansiering på 0,75 pct. af BNP. Det viste sig så, at det offentlige forbrug steg væsentligt mere, nemlig 1,7 pct. i 2004, 1,2 pct. i BNP. Råderummet til at finansiere skattelettelser var altså væk; skattelettelser i 2004 var ufinansieret.

I 2007 kom »Lavere skat på arbejde«. Den var ufinansieret med 8,4 mia. kr., fordi regeringen havde forestillet sig, at finansieringen skulle komme dels fra indekseringen af energifgifterne, dels ved at lade være med at sænke arbejdsmarkedsbidraget, som det ellers var forudsat, med 0,5 pct. Se, når de her finansieringskilder ikke holder, skyldes det to ting: Dels at energifgifterne efter den daværende 2015-plan var indekseret for 2010 og frem – så der var altså kun et finansieringsbidrag i 2008 og 2009, og ikke noget, der bidrog til den varige holdbarhed – dels at sænkningen af arbejdsmarkedsbidraget ikke var finansieret, hvorfor det jo ikke var en finansieringskilde. Det er jo ikke en finansieringskilde at undlade at gennemføre en skattelettelser. Det er ikke en finansieringskilde.

Der er altså af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti blevet gennemført ufinansierede skattelettelser for 19,5 mia. kr. – skattelettelser, som i øvrigt både hver for sig, hver enkelt af dem, og samlet, både relativt og i kroner og øre, er skæve, bidrager mest til den mest velhavende del af befolkningen og rammer hårdest eller giver mindst til dem, som ikke tjener så meget. Det er ikke smukt. Vi har set utallige forsøg på benægtelse af det her. Men det her er faktum; det fremgår af regeringens egen redegørelse, det fremgår af lovforslagene.

Socialdemokratiet kan selvfølgelig ikke støtte, at når regningen så skal betales, skal den i den her grad betales af børnefamilierne og af dem, som ikke har så meget. Vi vil selvfølgelig fortsat stemme imod lovforslaget.

Der må klappes ...

Anden næstformand (Søren Espersen):

Først er det skatteministeren. Og så vender vi tilbage til spørgerunden bagefter.

Kl. 13:03

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Ja, så hørte vi det igen. Hr. Nick Hækkerup kommer jo med en lang, lang række både manipulerende og decideret fupagtige kommentarer. Man skylder selvfølgelig et svar med det samme, fordi det jo ikke kan være rimeligt at have en så unuanceret diskussion her fra Folketingets talerstol om noget så vigtigt.

Vi har jo diskuteret skattelettelserne før. Det havde vi rig lejlighed til under afslutningsdebatten, og det har vi haft rig lejlighed til under udvalgsbehandlingen og også under første- og andenbehandlingen. Det er jo sådan set meget klart. Skattelettelserne i 2004 var fuldt finansieret; der var et råderum til det. Skattelettelserne i 2007 var fuldt finansieret; der var et økonomisk råderum til det, og det var også gjort på en måde, som var med til at skabe en større dynamik i samfundet. Og den sidste skattereform fra 2009 var også fuldt finansieret. Faktisk er det jo sådan, at forårspakke 2.0 ifølge Skattekommissionens mest konservative skøn bidrager med en holdbarhed på ca. 5,5 mia. kr. Så på hele det område er vi jo i en situation, hvor tingene hænger sammen.

Så var der også et par bemærkninger fra den socialdemokratiske Hækkerupnestor, hr. Klaus Hækkerup, om, at dansk skattepolitik har ført til verdens undergang. Det var sådan, som man måtte forstå det, som hr. Klaus Hækkerup sagde, nemlig at det er regeringen, som entydigt har tvunget Wall Street i knæ. Lehman Brothers, og hvad der skete i Grækenland, er noget, der udspringer fra Folketingssalen her. Jeg håber, at hr. Klaus Hækkerup er klar over, at så lyk en manipulation er der ingen danskere, der tror på. Men det er jo selvfølgelig en argumentation, man bliver nødt til at føre frem, når man dybt presset, og det har jeg også stor respekt for at hr. Klaus Hækkerup kan være.

Så kom hr. Nick Hækkerup jo også ind på kommuneaftalen, og selv om vi kan diskutere alt, er kommuneaftalen jo ikke lige rammen for diskussionen i dag, men til det er der vel at sige det fornuftige, at der er grund til at kvittere for, at der i Socialdemokratiet findes fornuftige mennesker, nemlig Jan Trøjborg, der er formand for KL, som jo er interesseret i, at det kommunale system skal bestå, og at en aftale er en aftale. Derfor vil jeg også godt kvittere fra talerstolen her i dag for den aftale, der er indgået, og også sige til hr. Nick Hækkerup, at det er flere af Jan Trøjborgs type, der er brug for i Socialdemokratiet. Der er brug for, at man udviser sådan en handlekraft også af de mennesker, som Socialdemokratiet har valgt her på Christiansborg.

Når det er sagt, kan man dykke lidt ned i tillægsbetænkningen, som jo også er interessant snak. Der må man igen give min gode ven hr. Frank Aaen ros. På en eller anden måde er der logik i det, hr. Frank Aaen mener. At det så er uden for politisk rækkevidde, kan man jo altid mene om hvad man vil. Når man så dykker ned i tillægsbetænkningen, når man endda frem til, at man kan konstatere, og jeg læser op:

Socialdemokratiet og SF vil desuden udskyde den med skattereforment besluttende forhøjelse af topskattegrænsen, men vil ikke aflyse den, som det foreslås i ændringsforslaget af Enhedslisten.

Altså, det giver jo ingen mening. Nu har man stået og haft en lang diskussion om hele spørgsmålet om at give lettelse i topskatten, og at de rige får for meget, og at det er det, der er problemet. Når vi ser på tillægsbetænkningen, og hvad der står om S og SF, viser det sig, at man så ikke mener det. Så mener man det modsatte. Så bakker man op om regeringens politik. Mage til hykleri skal man lede meget, meget lang tid efter. Der må jeg bare sige, at jeg ikke for-

står, hvordan man kan skrive det i en tillægsbetænkning. Det forstår jeg simpelt hen ikke, men det findes der jo nok ikke et godt svar på, men der kan selvfølgelig findes forklaringer.

Endelig vil jeg slutte af med at sige, at vi jo også har et andet bevis på, som Venstres ordfører også var inde på, at det halter lidt med finansieringen og også de udfordringer, som man står over for fra Socialdemokratiets side. Børsen kunne skrive den 10. juni: S indrømmer huller i rød plan. Der er det jo minutiøst gennemgået, at den finansiering, som man påstår skulle være i planen, ikke er til stede, og det er jo også meget, meget fint dokumenteret gennem flere citater fra hr. Nick Hækkerup, at der selvfølgelig er et hul i planen, fordi man ikke har skaffet den finansiering, der skal til. Alt det og meget andet skylder man at give svar på, når man nu gerne vil diskutere ansvarlighed i dansk økonomi, fordi den har Socialdemokratiet ikke.

Kl. 13:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:08

Nick Hækkerup (S):

Med hensyn til skatteministerens fromme ønske om flere socialdemokrater som Jan Trøjborg kan vi bare kigge tilbage til kommunervalget og konstatere, at der fik vi flere socialdemokrater som Jan Trøjborg. Der fik vi nemlig historisk mange socialdemokratiske borgmestre, hvilket vi jo så kan glæde os over i fællesskab. Det vil jeg så også gøre.

Med hensyn til udskydelsen af topskattelettelsen, som det blev nævnt, skal jeg bare gøre opmærksom på, at da Socialdemokratiet foreslog det her tilbage i starten af året, var det slet ikke noget, der lå inden for skattestoppet, og det kunne ikke lade sig gøre ifølge såvel skatteministeren som Venstres ordfører på daværende tidspunkt. Der har man så også ændret politik over den periode, som er gået.

Og så nytter det altså ikke noget, at skatteministeren benægter, at der er tale om ufinansierede skattelettelser i såvel 2004 som 2007 på tilsammen 19,5 mia. kr. Det er de penge, som savnes nu. Det er en tilståelsessag. Der er masser af dokumentation for det. Det er kun Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, der holder fast i, at de her skattelettelser var fuldt finansierede. Alle andre ved, at det ikke forholder sig sådan.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 13:09

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det, jeg sagde om hr. Jan Trøjborg var helt fornuftigt, fordi jeg sagde: ansvarlige socialdemokrater. Jeg kender mange socialdemokratiske borgmestre, der ikke er ansvarlige. Jeg skal heller ikke kunne sige, at Jan Trøjborg ikke kan opføre sig uansvarligt, men jeg kvitterer for, at han som formand for KL har indgået en ansvarlig aftale og viser en politisk, synes jeg, forståelse for den økonomiske situation, som Danmark står i. Det er jo en helt anden forståelse end den, hr. Nick Hækkerup i dag giver udtryk for.

Så må vi jo desværre vende tilbage til primærkilden og hykleriet. Hele hr. Nick Hækkerups tale gik på at forklare, hvor skæv skattereforment er, hvor forfærdeligt det er, at man nu har valgt at lave en skattereform på den måde. Så underer det mig sådan set bare, at man ikke siger tingene ligeud. Hvorfor siger man ikke bare: Ja, dem, der tjener penge i det her samfund, skal brandskattes? For der er jo ikke nogen grund til at skrive sådan noget mummeagtigt noget som det, der står i tillægsbetænkningen. Jeg indrømmer, at man skal langt ned for at finde det, men der er jo ikke nogen grund til at skrive det, fordi vi jo ved, at det faktisk ikke hænger sammen med det, som man si-

ger her i Folketingssalen, og det skylder hr. Nick Hækkerup stadig væk et svar på.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:10

Nick Hækkerup (S):

Socialdemokratiet har jo sammen med SF udførligt redegjort for, hvad det er for en skattepolitik, vi vil føre. I »Fair Forandring« kan man se præcis, hvem det er, der vil komme til at skulle betale for den økonomiske politik, der skal føres, og man vil også kunne se, hvem det er, der skal lettes.

Det er rigtigt, at vi har sagt, at dem, der tjener over 1 mio. kr., skal betale mere i skat, fordi vi gerne vil give en skattelettelse til helt almindelige hårdtarbejdende danskere. Det synes vi faktisk vi skylder dem. Det er også rigtigt, at vi har sagt, at der skal være penge til en ordentlig velfærd.

Vi synes ikke, det er rimeligt, at antallet af lukkedage i daginstitutionerne skal stige. Vi synes ikke, det er rimeligt, at den omsorg, som vores ældre mennesker får, bliver dårligere og dårligere. Vi synes ikke, det er rimeligt, at antallet af timer, der bliver undervist i folkeskolen, bliver færre og færre, og at vi får et samfund, hvor vi bliver dårligere og dårligere uddannet. Men det er konsekvenserne af den skattepolitik og den politik, som regeringen og Dansk Folkeparti har ført.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:11

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Man skal jo også huske at rose, når der er noget at rose. Der er i hvert fald grund til at rose, at man har forsøgt. Man har forsøgt at lave en økonomisk plan. At den jo så ikke har noget med »fair« at gøre, er jo så bare, om man så må sige, en ting, man kan konstatere. Det er så unfair, som det overhovedet kan være – så unfair på alle tænkelige måder, fordi det, man lægger frem, jo er ikke fuldt finansieret.

Når det så er sagt, må man jo sige, at der ikke er kommet et eneste svar på, hvorfor man i tillægsbetænkningen skriver, som man gør, og jeg bliver nødt til at læse op igen:

Socialdemokratiet og SF vil desuden udskyde den med skatteformen besluttede forhøjelse af topskattegrænsen – og så kommer det – men vil ikke aflyse den, som det foreslås i ændringsforslaget fra Enhedslisten.

Der må man bare sige: Hvorfor vil man så ikke aflyse den? Hvorfor er det, man ikke vil aflyse den, for det er lige præcis det, man argumenterer for? Hr. Nick Hækkerup har brugt hele dagen, hele behandlingen på at sige, at man gerne vil aflyse den. Så sig det, som det er: at man vil aflyse den! Det er jo fair snak.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:12

Jesper Petersen (SF):

Af en skatteminister at være må jeg sige, at den, vi har nu, er chokerende ringe informeret om den politiske debat om skattepolitikken.

Vi har i august sidste år – og det er immer væk mange måneder at give en skatteminister til at læse på lektien – fremlagt en skatteaftale mellem Socialdemokraterne og SF, der fuldstændig klart fortæller,

hvad det er for nogle skatter, der skal ændres efter næste valg. Hvis vi nu kom og lavede om på den her, ville skatteministeren jo skælde os ud for, at man ikke kunne stole på den plan, der var lagt frem, hvis han ellers havde læst den. Det forudsætter jeg at han har, men at han bare taler mod bedre vidende i salen i dag. Der bygger man ovenpå en skattereform, men ændrer den på en lang række områder på en måde, så den bliver mere social. Det må skatteministeren simpelt hen vide, ellers er han chokerende ringe informeret.

Skattelettelserne er ufinansierede. Det er dokumenteret af en professor på Aarhus Universitet, altså dem fra 2004 og 2007, og det forsøger regeringen at komme uden om. Det kan man ikke.

Endelig må jeg spørge skatteministeren om noget af det mere indholdsmæssige. Faktum er, at der vil blive flere fattige børnefamilier på grund af det her lovforslag. Er det noget, som skatteministeren er stolt af at gennemføre som en kriseplan?

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:14

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Ja, nu begynder vi jo selvfølgelig at komme ind til, hvor det gør ondt, når hr. Jesper Petersen må tage så store ord i sin mund om, at skatteministeren er chokerende ringe. Så er det selvfølgelig, fordi vi begynder at få fat i noget, hvor det gør virkelig ondt. Når man har brugt argumentationen på at bygge op omkring, hvordan og hvorledes det er, at de rige bliver begunstiget, så burde det jo også afspejles i de ændringsforslag, man stemmer for. Jeg må dertil så blot give den lille kommentar, at hvis det, man kalder »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«, og hvad det alt sammen hedder, var fair, var det jo finansieret.

Der findes indtil flere eksempler på, at det slet ikke er finansieret. Lad mig bare tage cigaretafgifterne som et klassisk eksempel: Her siger man, at hvis man forhøjer cigaretafgifterne med 10 kr., får man så og så mange penge ind. Det gør man slet ikke. Det hænger slet ikke sammen. Og det er bare et ud af en kaskade af forslag, hvor man må sige, at der ingen sammenhæng er mellem det, man skriver, og det, man gør, for pengene stemmer ikke – desværre.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen for endnu en bemærkning.

Kl. 13:15

Jesper Petersen (SF):

Det tager jeg som et klart svar på, at skatteministeren synes, at det er en rimelig måde at få Danmark ud af krisen på. At lade regningen for den kommunale velfærd blive placeret hos børnefamilierne, hos de arbejdsløse er den rigtige måde at gøre det på, hvorimod de velstillede måske skal vente et par år med deres skattelettelser, med de sidste af dem, men de skal såmænd nok få dem. De kommer ikke til at holde for. Der går lige et par år, så får de deres skattelettelser. De rigeste bliver begunstiget af regeringens skattepolitik i helt udpræget grad. Man har gennemført den ene pilskeve skattelettelse efter den anden. Man har med vilje villet skævvride det her samfund.

Så siger vi: Hvordan kan vi gøre noget ved det? Det er ikke ved at rulle alt muligt tilbage, men klart at foreslå, hvad det er for nogle ændringer, der skal laves. Det ligger i et udspil, der har været siden august. Skatteministeren må kende det, f.eks. at der skal indføres en millionærskat, således at det, man tjener over 1 mio. kr., skal man betale 6 pct. i skat af. Der er andre eksempler. Skatteministeren kender dem, f.eks. aktier og omsætningsafgift. Vi kan godt fortsætte. Det giver et mere retfærdigt skattesystem.

»En Fair Løsning« er fuldt finansieret. Det er en klogere vej ud af krisen end den, regeringen har præsenteret – langt klogere – fordi den fastholder et velfærdssamfund, faktisk en mulighed for at udbygge det og arbejde os ud af krisen i stedet for at spare os ud af den, som regeringen vil ved at placere regningen entydigt hos dem, der i forvejen har det vanskeligt.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 13:16

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg læser altid med stor interesse, hvad S og SF måtte mene, for det kunne jo være, at der stod noget deri, man kunne bruge. Det er så ikke særlig tit, at man oplever det. Men derfor læser jeg det, og jeg ved udmærket, hvad der står i de udspil, der er kommet, og de er unfair, de er helt igennem unfair. Unfair er det, man kan kalde dem. Lad os bare tage millionærskatten. Det provenu, man lægger op til der, er det før eller efter adfærdsændring? Ja, det er jo før adfærdsændring, fordi når man indfører en millionærskat, betyder det selvfølgelig, at folk her i Danmark, der tjener penge, er med til at skabe de arbejdspladser, som jeg ved at hr. Jesper Petersen en gang imellem interesserer sig for, og så har det selvfølgelig en betydning, og så søger de andre steder hen. Det ved vi jo. Så derfor er det, hr. Jesper Petersen siger, desværre ikke rigtigt.

Jeg står ikke og siger, at det, vi vedtager i dag, er uden problemer. Det er bestemt en vanskelig sag. Det, at vi har en meget svær økonomisk krise, som andre lande i hele verden også oplever, og som vi jo ikke er ene om at løse bl.a. i Europa, betyder selvfølgelig, at vi bliver nødt til at tage nogle nye initiativer for at løse de udfordringer. Der må vi jo bare sige, at vi jo påtager os at løse dem. Det gør Socialdemokratiet og SF desværre ikke.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:17

Frank Aaen (EL):

Så var der igen diskussionen om finansierede eller ufinansierede skattelettelser, og der er vi så heldige, at ministeren har forsynet Folketinget med et svar på et spørgsmål, jeg har stillet, som går på, hvor meget befolkningens rådighedsbeløb – det gælder så mest de rige – vokser frem til 2012. Og der er svaret 305,6 mia. kr. Og rådighedsbeløbet vokser, siger man, uden man har taget skatten ind et andet sted. Det vil sige, at det bare er penge, man har taget ud af kassen. Det er ufinansieret.

Så siger skatteministeren: Jamen vi havde et rådighedsrum. Hvor er det henne? Der er ikke noget rådighedsrum. I bedste fald skulle det være i 2019, når velfærdsreformen træder i kraft. Men på nuværende tidspunkt er det helt ufinansieret – 305 mia. kr. Det synes jeg altså ikke vi behøver at debattere, når ministeren selv har skrevet det.

Så er der det spørgsmål, som jeg har prøvet at få andre til at besvare: Hvorfor er det vigtigt i 2014 at give 2 mia. kr. i skattelettelser til de rigeste og tage 1 mia. kr. fra børnefamilierne?

Kl. 13:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 13:19

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest kan jeg jo sige til hr. Frank Aaen, at jeg synes, det er fint at diskutere, hvad der bliver svaret fra Skatteministeriets side og også fra andre ministeriers side. Jeg har allerede svaret adskillige gange, at de skattelettelser, vi har lavet, er fuldt finansierede. Det tror jeg også godt at hr. Frank Aaen er helt klar over, altså at både de skattelettelser, vi har lavet i 2004, 2007 og 2009, er fuldt finansierede.

Det, som så står tilbage i det, hr. Frank Aaen stiller som spørgsmål, er: Hvordan kan det så være, at vi stadig væk lægger op til, at topskattelettelserne bliver indfaset – dog lidt senere, end der var lagt op til? Det er jo, fordi vi har lavet en skattereform, som vi står fuldt og helt ved. Og der må jeg altså bare sige til hr. Frank Aaen, at de partier, som hr. Frank Aaen læner sig op ad, er fuldstændig enige med regeringen – fuldstændig enige. S og SF lægger jo op til akkurat det samme; det er jo det, som er blevet afsløret i dag under debatten, de lægger op til akkurat det samme.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:20

Frank Aaen (EL):

Først vil jeg sige til det med det finansierede eller ufinansierede: Når man giver 305 mia. kr. i ekstra rådighedsbeløb til befolkningen fordelt sådan, at det er de rige, der får mest, er det jo en indrømmelsessag, at det er ufinansieret, for hvis det var finansieret, som jeg erkender at den sidste skattereform er, når vi kommer lidt længere frem i tiden, så tager man jo og giver skattelettelser med den ene hånd og skatteforhøjelser med den anden, men det gjorde man jo netop ikke i de tal, jeg her har nævnt; her er det bare 305 mia. kr. givet med den ene hånd og intet taget med den anden, og det hedder på almindeligt dansk ufinansieret.

Så må ministeren gerne diskutere med S og SF, hvorfor de ikke synes, at topskattegrænsen skal fastholdes til evig tid, den diskussion kan man bare tage. Jeg spurgte ministeren: Hvorfor er det vigtigt for VKO at give skattelettelser i 2014, 2015 og 2016 på 2 mia. kr. om året til dem, der er rigest, samtidig med at man tager 1 mia. kr. fra børnefamilierne? Det må vi da kunne få et svar på.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:21

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet igen fra hr. Frank Aaen. Det giver mig jo rig lejlighed til at minde om det, som jeg allerede startede med at svare, nemlig at skattereformerne både i 2004 og 2007 er finansierede, og at den i 2009 også er finansieret. Så til hele diskussionen om, hvorvidt skattereformerne er finansierede eller ej, vil jeg sige: Ja, det er de.

Så går vi ind i en anden diskussion om, hvordan det så kan være, at den sidste del af topskattelettelsen ikke bare skal helt væk. Det er jo det, som hr. Frank Aaen spørger om. Og det er, fordi jeg anerkender, at vi har lavet en skattereform, hvor vi også har sagt, at vi vil gøre noget for at styrke arbejdsudbuddet, og det er jo et af de elementer her, som har en effekt. Jeg noterer mig så bare stilfærdigt, at de partier, som Enhedslisten læner sig op ad parlamentarisk, er fuldstændig enige med regeringen, selv om de jo ellers har været enige med hr. Frank Aaen i hele den diskussion, vi har haft under førstebehandlingen og andenbehandlingen, og har sagt, at det her er en skæv

reform, og at det er forfærdeligt, og at det er de rige, der bliver begunstiget. Men når det så kommer til stykket, og når man går ned i primærkilden, må man desværre bare konstatere, at så er Socialdemokratiet og SF helt enige med regeringen. Det er jo fair at være det, for det er fornuftigt, hvad regeringen har truffet af beslutning, og der har jeg sådan set bare sagt til hr. Frank Aaen – og det vil jeg gerne sige igen – at der er sammenhæng mellem det, hr. Frank Aaen siger, og det, han gør, men det er der ikke med hensyn til det, S og SF siger, for de siger én ting og gør noget helt andet.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Herefter er det hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:23

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt sige, at jeg undrede mig over det indlæg, ministeren kom med, da han bad om ordet. Jeg ved da godt, at det, han kaldte verdens undergang eller Lehman Brothers eller den finansielle krise, ikke er skabt af den her regering. Det var heller ikke det, jeg sagde.

Det, jeg sagde, var, at i løbet af efteråret 2008 kunne vi konstatere, at den økonomiske krise var på vej. Da vi nåede hen forbi krakket med Lehman Brothers i oktober 2008, var det klart for alle, at vi havde en økonomisk krise, en finansiell krise. Men regeringen valgte ikke at gøre noget. Regeringen valgte at sige, at det var o.k. Det var det, som fremgik af det forslag til vedtagelse, som V, K og O sammen med Liberal Alliance fremsatte i Folketinget den 13. januar 2009, da vi diskuterede den økonomiske politik. Der var ikke behov for noget, alt var godt. Så gik der nogle måneder, og så var melodien den, at vi skulle igennem krisen så let og lempeligt som muligt, så nu lettede man på skatterne – meget betydelige skattesænkninger. Og endelig, da vi nåede frem her til i år, er melodien lige pludselig den, at nu skal der strammes op.

Til ministeren: Der er simpelt hen ikke kontinuitet og sammenhæng i den her regerings økonomiske politik. Og undskyld mig, det kan man da heller ikke gå ud og bilde vælgerne ind.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal generelt bede om, at man overholder taletiden. Det er sådan ved at blive en tendens ikke at gøre det.

Skatteministeren.

Kl. 13:24

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg skal gøre mit til det, jeg har vist også overskredet taletiden ret kraftigt. Men jeg kan sige til hr. Klaus Hækkerup, at regeringen jo har håndteret den krise, som har ramt Danmark, helt fornuftigt og helt forsvarligt. Det er jo lige præcis det, der står tilbage, og uanset hvor meget hr. Klaus Hækkerup ryster på hovedet, er det jo lige præcis det, som heldigvis også et flertal her i Folketinget har bakket op om.

Jeg kan så konstatere med den måde, Socialdemokratiet fører økonomisk politik på, at hvad enten der er krise eller økonomisk op-tur, er svaret fra Socialdemokratiet altid: Brug flere penge. Jeg havde fornøjelsen af at være politisk ordfører et år, fra 2006 til 2007, hvor jeg førte adskillige politiske debatter, endda også med fru Pia Christmas-Møller, som på det tidspunkt var medlem af Det Konservative Folkeparti, og hvad var svaret dengang fra Socialdemokratiet? Det var: Brug flere penge – til trods for at der var nogle ansvarlige partier, der sagde: Vi bliver også nødt til at have styr på, hvordan økonomien er, og man skal sætte tæring efter næring.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 13:26

Klaus Hækkerup (S):

Jamen jeg undrer mig da lidt over, at Venstres skatteminister går herop på talerstolen og siger, at Venstre mener, man skal sætte tæring efter næring. Altså, hvis jeg husker ret, var Venstres finanspolitiske ordfører for et år siden ude at sige, at nu skulle man også slippe de milliarder løs, der lå i LD: 50 milliarder ud på bordet, færdigt. Vi har en trafikpolitisk ordfører for Venstre, der har været ude at love trafikinvesteringer for knap 20 milliarder, og så har vi præmien blandt alle præmier, den nuværende udviklingsminister, der sidste år i juni måned, den 6. juni, foreslog, at hver enkelt dansker skulle have et fradrag i skatten på 20.000 kr. til at erhverve kunst for. Det var 110 mia. kr., det daværende Venstrefolketingsmedlem foreslog – 110 mia. kr., man gik ud og brugte. Undskyld mig, jeg synes godt nok, at tåbeligheden og urimeligheden i det, vi har set, ligger hos Venstre.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:27

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg må jo beundre hr. Klaus Hækkerups arkæologiske kvalitet, når han kan dykke ned i og sige, hvad ordførerne for Venstre og Det Konservative Folkeparti har sagt, og jeg skal slet ikke bestride, at det er blevet sagt, ej heller ved jeg, om hr. Klaus Hækkerup citerede korrekt, men det er jo sådan en konkurrence, som Socialdemokratiet kan bidrage med. Jeg skal jo ikke give så mange eksempler på det, men bare bidrage med et og sige, at der vist var et socialdemokratisk folketingsmedlem, der nævnte noget om, at hvis man ikke gjorde noget særligt for ligestillingen, skulle det have nogle konsekvenser i forhold til virksomhederne. Jeg tror, det ville have fået nogle dramatiske konsekvenser, hvis man skulle have gennemført den politik, som så også umiddelbart efter nogle få timer blev trukket tilbage.

Det, jeg bare kan konstatere, er, at regeringen har ført og vil føre en ansvarlig økonomisk politik, og det er det, der står tilbage, og det kan man som dansker være tryk ved.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Kamal Qureshi (SF):

Ja, tryghed er i hvert fald det sidste, som de danske familier derude får fra den her regering. Det er netop ikke tryghed, når det er, at man fra regeringens side med kort varsel fjerner afgørende indtægter for de dårligst stillede børnefamilier. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at skatteministeren snakker om tryghed, når op omkring 40.000 familier allerede i det første år, 2013, bliver ramt, og de kommer til at mangle 12.000 kr. årligt i deres husstandsindkomst, og hvilke dramatiske konsekvenser det kommer til at få for børnefamilierne i forhold til deres boligsituation, i forhold til deres mulighed for at blive boende i det hjem, de bor i, eller muligheden for at kunne opretholde en vis levestandard for de dårligst stillede.

Det er ikke tryghed, vil jeg sige til ministeren; det er simpelt hen ikke, at man giver dem mulighed for at indrette sig økonomisk på de nedskæringer, deres økonomi nu bliver udsat for af den her regering.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 13:29

kommer til at støtte, men hele spørgsmålet om, hvorvidt det nu er en massakre i forhold til udviklingslandene, må jeg sige at jeg simpelt hen er helt uenig med hr. Kamal Qureshi i.

Kl. 13:29

Jeg er også helt uenig med hr. Kamal Qureshi i, at det er de fattigste, der kommer til at betale. Det er sådan, at vi alle sammen kommer til at bidrage, og hvis vi ikke får genoprettet den økonomiske situation her i Danmark, vil vi komme i en situation, hvor vi vil tabe endnu flere job, og det vil betyde, at vi vil blive sat under pres. Og det er der vel ingen der har interesse i, ej heller SF.

Kl. 13:32

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

For mig er økonomisk tryghed, at man ved, hvilke rammer man skal arbejde under. Det er klart, at den genopretningspakke, som er fremlagt, har økonomiske konsekvenser for børnefamilierne, ja, for hele befolkningen; det er der ikke nogen tvivl om at den har. Men jeg må så sige, at jeg simpelt hen mener, det er faktisk forkert at tage børnene som gidsler i den her situation og sige, at det er børnene, der kommer til at betale prisen.

Hvis vi ikke får rettet op på den økonomiske situation, vil vi ende i en situation som i andre lande, hvor det så er fremtidens generationer, som kommer til at betale for den meget store gældsbyrde, som de lande i øjeblikket lider under. Derfor er det jo ansvarligt at få styr på økonomien, fuldstændig som det er i enhver familie, der har brugt for mange penge, eller som er i en situation, hvor der er ting, der har ramt dem, som gør, at de må omprioritere.

Kl. 13:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 13:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Christmas-Møller for en kort bemærkning.

Kl. 13:32

Pia Christmas-Møller (UFG):

Nu tiltror jeg jo skatteministeren som gammel kollega at have en vis føling med virkeligheden. Skatteministeren er jo også fritidslandmand, så mon ikke skatteministeren godt ved, at der er en praktisk forskel på at afstå fra at få en ekstra indtægt, man har været stillet i udsigt, og så at skulle aflevere noget, man har været vant til at skulle basere sit husholdningsbudget på år efter år. Og hvis man oven i det lægger, at der måske også kunne være betydelig forskel på, om man netop er millionær eller man er førtidspensionist, så kunne det jo godt være, at vi ikke alle sammen bidrager lige meget til at samle den her regning op.

Jeg mener, at regningen skal samles op. Jeg mener, at der skal føres en ansvarlig økonomisk politik, men jeg må sige, at jeg er meget trist over dels at se regeringens første udspil, for så vidt angår børnefamilier og nogle af de svageste grupper, ikke mindst det med børnefamilierne, dels at se regeringens seneste udspil.

Jeg vil gerne høre, om skatteministeren ikke har forståelse for, at 12.000 kr. i en ganske almindelig indkomst faktisk fylder noget. Jeg kan mærke 1.000 kr. om måneden selv på min indkomst, og det er jo immer væk nettotal, vi taler om her. Har skatteministeren ikke så meget virkelighedsfornemmelse, at han ved, at 24.000 kr. om året brutto faktisk er noget, der betyder noget for de fleste familier i landet?

Kl. 13:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 13:34

Kamal Qureshi (SF):

Det triste er sådan set, at den her regerings politik helt præcist og fokuseret har ramt de dårligst stillede børnefamilier, som har ført til, at vi i Danmark, bare på grund af de her tiltag, kommer til at få flere tusind fattige børn, som kommer til at leve under den fattigdom, som defineres af mange af de ngo'er og andre, som arbejder med de her børn. Så det er sådan set ikke mig, men regeringen, der helt specifikt har valgt at ramme de dårligst stillede i det her samfund netop med de her ydelser.

Det andet problem, som er helt åbenlyst, er, at den her regering jo på den måde, kan man sige, nu toner rent flag. Ikke alene går man ud og rammer de dårligst stillede og beder dem om at betale regningen for regeringens skattelettelser, som i 2005 og 2007 blev givet til de bedst stillede, til de velstillede familier – den skal nu betales af de dårligst stillede – men man gør det sådan set også på det globale plan, altså at man oven i købet globalt går ud og rammer de fattigste i verden, ved at man skærer i ulandsbistanden, sådan at man også der beder de fattigste i verden betale for de ufinansierede skattelettelser, som man har givet til de bedst stillede i Danmark.

Kl. 13:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så er det skatteministeren.

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at der er yderligere to, der har bedt om korte bemærkninger, men der er ikke flere, der får det til den her intervention fra skatteministerens side.

Værsgo.

Kl. 13:31

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen altså, vi kommer jo langt omkring. Jeg føler mig hensat til de dage, hvor jeg var politisk ordfører, og jeg synes, det ville være helt fint at tage en diskussion om udviklingspolitik, jeg synes, det er helt fornuftigt, at vi nu diskuterer udviklingspolitik her. Der kan jeg bare sige, at Danmark har en glimrende udviklingspolitik; den udviklingspolitik, som den nuværende udviklingsminister har fremlagt, er ganske fornuftig. Og der er vi jo så i en situation, der er med til at gøre, at vi nu prioriterer anderledes, i forhold til hvilke lande vi

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil meget gerne have mig frabedt det der meget smarte politiske kneb med at antyde, at jeg ikke skulle have forståelse for det. Jeg har aldrig nogen sinde sagt, at jeg ikke har forståelse for det – aldrig. Aldrig har jeg sagt, at det ikke er noget, der kan mærkes i den enkeltes økonomi. Jeg vil gerne erkende, at selvfølgelig kan det det.

Men vi er nu i en situation, hvor vi skal sørge for, at økonomien hænger sammen, og der har vi jo så lagt frem, hvad vi vil gøre. Jeg noterer bare, at man kan være uenig i det, vi gør, og jeg noterer også, at fru Pia Christmas-Møller kan være uenig i nogle af elementerne, men der er ikke kommet et eneste alternativ til, hvad der så skal gøres, ej heller fra fru Pia Christmas-Møller, på det her tidspunkt i debatten.

Kl. 13:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 13:35

Kl. 13:38

Pia Christmas-Møller (UFG):

Det er desværre ikke rigtigt. Jeg har spurgt Venstres ordfører, om det var korrekt forstået, at Venstre godt kunne være til at tale med, når det drejede sig om alternativet at gøre børnechecken indkomstafhængig. Så ville man leve op til det, der plejer at være en borgerlig dyd, nemlig at de stærkeste skuldre skal bære mest, og at dem, der virkelig har behov, får den håndsrækning, der skal til.

Det, regeringen har gjort med det forslag, der nu ligger på bordet omkring børnefamilierne, er at skære alle over en kam og det på en så voldsom måde, at man desværre ikke kan fritages for at give selv den yderste venstrefløj ret i væsentlige dele af argumentationen her. Jeg havde ikke forestillet mig, at jeg i sådan en debat som den her skulle være mere enig med hr. Frank Aaen end med min tidligere kollega hr. Troels Lund Poulsen, men det er faktisk tilfældet.

Kl. 13:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Skatteministeren.

Kl. 13:36

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det var stærk kost, fru Pia Christmas-Møller kom til at komme med der. At fru Pia Christmas-Møller er enig med hr. Frank Aaen, er fair nok, men jeg ved i hvert fald fra tidligere debatter, at fru Pia Christmas-Møller har haft en vis indlevelse i hele spørgsmålet om topskat.

Hvis man ser i tillægsbetænkningen her, hvad hr. Frank Aaen har stillet af ændringsforslag, så handler de jo netop om, at topskattelettelserne fuldstændig skal forsvinde. Jeg ved, at fru Pia Christmas-Møller gentagne gange har ført valgkamp på, at man skulle sætte topskatten ned, at man skulle gøre det endnu mere attraktivt at arbejde. Så derfor er jeg helt sikker på, at fru Pia Christmas-Møller også er enig med regeringen i store dele af pakken.

Kl. 13:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Jeg synes jo, det er en lidt interessant debat, der er her i dag, og det har det sådan set også været de sidste 3 måneder. Den ene side har fortalt om, at vi har nogle skattelettelser, der er fuldt finansierede, mens den anden side fortæller, at de ikke er fuldt finansierede, og sådan har den kørt frem og tilbage i ca. 3 måneder.

Jeg må sige, at jeg i øjeblikket er i den heldige situation, at jeg kommer ud at snakke med rigtig mange mennesker ude på gaderne, og jeg må bare sige til alle: Folk forstår hverken den ene eller den anden side. Der er ikke nogen, der forstår, at man ikke kan forklare befolkningen bedre, hvad der er rigtigt; om skattelettelserne er finansierede, eller om de ikke er finansierede. Men der er noget, folk kan forstå, og det er den pakke, der er kommet fra regeringen nu, og det, at man går ind og tager børnechecken fra folk. Der er vel også en begrundelse for, at regeringen først lavede et oplæg, hvor den havde børnechecken på programmet. Så var der en masse, der klagede over det, og så trak man den tilbage, og så lavede man en ny ordning.

Jeg er af den fulde overbevisning, at det her kan komme til at betyde rigtig meget i de enkelte familiers økonomi, så derfor bliver jeg nødt til at spørge skatteministeren, om man virkelig ikke havde fantasi til at finde på noget, der var en lille smule mere socialt bevidst end det, man har foretaget sig her.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Skatteministeren.

Kl. 13:38

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg noterer mig, at hr. Christian H. Hansen siger, at han er meget rundt i landet. Det er jeg heldigvis også selv, så jeg ved udmærket, hvad der sker uden for de vægge, der er her. Jeg tror, det generelt er vigtigt, at vi kommer så meget ud i landet som muligt.

Vi har jo ikke lagt skjul på, at der skulle gøres noget for at lave en økonomisk genopretning, og jeg tror også, at hr. Christian H. Hansen er enig i, at det er vigtigt, at man får betalt sin gæld og får betalt sine regninger. Vi har så også lyttet til den kritik, der var i forbindelse med børnefamilieydelsen. Det er jo en af de ting, som mange bliver beskyldt for, og som mange gerne vil beskyldte politikere for, nemlig at man ikke lytter til de kommentarer, der kommer. Her valgte vi så faktisk at lytte til nogle af de kommentarer, der kom, og det var jo netop for at sikre, at vi lavede en mere retfærdig model og også lavede en længere indfasning. Og jeg vil sige til hr. Christian H. Hansen, at vi jo faktisk har lavet en indfasning, som gør, at det først er i 2019, at modellen får fuld virkning.

Kl. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Christian H. Hansen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 13:39

Christian H. Hansen (UFG):

Jeg takker for ministerens svar. Jeg tror da også på, at ministeren kommer ud at snakke med nogle enkelte personer en gang imellem. Jeg siger bare, at jeg nok snakker med lidt flere, end ministeren gør, og jeg vil da egentlig invitere ministeren med ud på min kampagne, hvor jeg samler vælgererklæringer ind, så han også kan møde nogle flere borgere, end han måske gør til daglig.

Jeg er nødt til at gentage mit spørgsmål. Mit spørgsmål var: Havde man ikke fantasi til noget, der var en lille smule mere socialt bevidst end det her? Jeg forstår simpelt hen ikke, at man går ud og vil spare 1,1 mia. kr. på noget, som virkelig rammer dybt, dybt ind i børnenes værelser. Det er simpelt hen en bombe, der er faldet i børneværelserne.

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Skatteministeren.

Kl. 13:40

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu synes jeg generelt, man skal passe på med en meget svulstig retorik: en bombe i et børneværelse. Det tror jeg nok lige er at overgøre det, som er tilfældet her.

Men det er klart, at den pakke, vi har fremlagt, selvfølgelig har økonomiske konsekvenser; det har den for den enkelte pensionist, det har den for den enkelte studerende, det har den for alle danskere. Derfor må man sige, at vi nu har valgt at fremsætte en pakke – forhåbentlig får vi også vedtaget pakken i dag – hvormed vi får taget et opgør, som betyder, at vi nu får regningen betalt.

Det har været vigtigt for os ikke at efterlade regningen i børneværelset, og jeg er sådan set enig med hr. Christian H. Hansen i, at man ikke skal lægge regninger i børneværelset – de skal betales.

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så går vi tilbage til de korte bemærkninger til hr. Nick Hækkerup. Først er det hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Kl. 13:43

Mads Rørvig (V):

Vi hørte hr. Nick Hækkerup i sin ordførertale tale dunder mod topskattelettelse, de var så forfærdelige. Jeg vil komme med et opklarende spørgsmål, som jeg håber hr. Nick Hækkerup kan hjælpe mig med.

I »Fair Forandring« står der, at stigningen i grænsen for, hvornår man skal betale topskat, skal indføres fra 1. januar 2011. I februar meldte man ud, at den skulle skydes 2 år, men i tillægsbetænkningen melder man så ud, at man gerne ser den udskudt i 3 år, og i samme åndedræt, man siger det, henviser man til »Fair Forandring«, der jo siger, at det skal indføres fra 1. januar 2011. Jeg skal bare høre hr. Nick Hækkerup: Hvad er det egentlig, der menes?

Kl. 13:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:41

Nick Hækkerup (S):

Vi opfatter det jo i virkeligheden sådan – og det er også det, vi har tilkendegivet i vores betænkningsbidrag – at regeringen her har valgt at samle et af de gode socialdemokratiske forslag op, som vi kom med allerede tilbage i februar måned, nemlig at udskyde forhøjelsen af topskattegrænsen lidt og i denne krisesituation sikre os et provenu der. Det er præcis det, vi har givet udtryk for i dag, det er præcis det, vi har givet udtryk for i betænkningsbidraget, og det er præcis det, der står i »Fair Forandring«.

Kl. 13:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:42

Mads Rørvig (V):

Det er jo så faktuel forkert, for i »Fair Forandring« står der den 1. januar 2011, og i betænkningsbidraget er der en udskydelse på 3 år.

Men hvordan kan hr. Nick Hækkerup tale sådan dunder mod topskattelettelse og påstå, at der er årsagen til en kommende social massegrav? Hvordan kan man køre op på den klinge og tale så dunder mod topskattelettelse, når man selv i et betænkningsbidrag erklærer sig enig med regeringen i, at der selvfølgelig skal være de topskattelettelse, som er blevet lovet – og som er fuldt finansierede – som led i forårspakke 2.0?

Kl. 13:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:43

Nick Hækkerup (S):

Jeg talte faktisk ikke om topskattelettelse i min ordførertale. Jeg nævnte dem faktisk ikke. Det, jeg talte om, var den skævhed, der er i den skattereform, som er gennemført, og i den politik, som regeringen har haft, som har betydet, at det er de allerallerrigeste og allermest velstillede i Danmark, der får langt, langt de største skattelettelse, samtidig med at helt almindelige hårdtarbejdende danskere får nettotab på skattereformen og genopretningspakken tilsammen. Det er altså dem, der kommer til at betale den regning for de ufinansierede skattelettelse på op mod 20 mia. kr., som regeringen har fået lavet i 2004 og 2007.

Kl. 13:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

En kort bemærkning fra hr. Kasper Krüger.

Kasper Krüger (V):

Hr. Nick Hækkerup omtalte, at regeringen har gennemført en stribe ufinansierede skattelettelse. I den sammenhæng vil jeg da gerne have lov til at gentage, at alle skattelettelse, der er blevet gennemført under regeringen, har været fuldt finansierede på den måde, at de har ligget inden for den økonomiske ramme og den langsigtede økonomiske holdbarhedsplan, som har været gældende.

Den seneste skatteomlægning, der er blevet gennemført, sænkede marginals-katten, og den har været overfinansieret i den forstand, at den indbringer 5½ mia. kr. ekstra til statskassen på sigt. Det svarer til, at man vil kunne finansiere 10.000 offentligt ansatte – dem har vi nemlig fået 30.000 flere af under den nuværende regering. Så det er jo ikke rigtigt, som ordføreren nævner, at der er skåret ned i den offentlige service, og at det er finansieret, ved at man skal sænke skatterne.

Så har jeg et spørgsmål. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Hvorfor er det et problem, at den nuværende regering arbejder for at sænke marginals-katten, når Nyrup gennemførte præcis samme sænkelse af marginals-katten i 1990'erne?

Kl. 13:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:45

Nick Hækkerup (S):

Først en korrektion: Jeg har ikke kritiseret regeringen for, at skattelettelse er ufinansierede. Jeg har kritiseret regeringen for, at skattelettelse er ufinansierede og ekstremt skæve. Begge elementer skal med for at give det komplette billede af, hvor tåbeligt det, regeringen har lavet, er.

Så vil jeg bare sige, at når spørgeren nævner de 5½ mia. kr., er der jo her tale om dynamiske effekter, som regeringen valgte ikke at regne ind i skattereformen i første omgang ud fra den erkendelse, at man godt ved, at det her er fugle på taget. Det ville bare gøre den økonomiske politik endnu mere usikker, hvis man begyndte at regne dem ind.

Kl. 13:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kasper Krüger.

Kl. 13:45

Kasper Krüger (V):

Når hr. Nick Hækkerup omtaler skatteomlægningerne som rødvin-reformer og noget, der bidrager til, at de mest velbærgede får et bedre råderum, vil jeg gerne sige, at de første skattelettelse, regeringen gennemførte, jo var skatteomlægninger, som blev givet i form af en højere grænse for at betale mellemskat og jobfradrag, så det er jo marginals-katten, der er sænket for de lavere og laveste indkomster. Hvordan kan det hænge sammen med en rødvin-reform?

Kl. 13:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:46

Nick Hækkerup (S):

Jeg går ud fra, at det, hr. Kasper Krüger refererer til her, er forårspakke 1.0, som den hed – det er den fra 2003-2004 – og også den var skæv. Der var det sådan, at de fattigste 10 pct. af befolkningen fik en lettelse på 0,4 pct. af deres indkomst, hvorimod de rigeste 10 pct. af befolkningen fik en lettelse på 7,5 pct. af deres indkomst. Så både i kroner og øre og relativt var den også skæv. Det samme gør sig gæl-

dende for skattepakken fra 2007, og det samme gør sig gældende for forårspakken. Lægger man det sammen, får man dette billede af den totale skævhed i den skattepolitik, der er ført af den her regering, ja, i virkeligheden fra regeringen trådte til og indtil i dag.

Kl. 13:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:47

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu bliver det rigtig interessant. Hr. Nick Hækkerup har i sin ordførertale indrømmet, at forårspakke 2.0 fra 2009 er fuldt finansieret. Hr. Hækkerup skal botanisere i fortiden i 2004 og 2007 for at finde et socialdemokratisk argument for at tale om ufinansierede skattelettelser. Det har skatteministeren afvist er tilfældet.

Men lad mig nu lige genopfriske, hvilke skattelettelser der blev givet i skatten på arbejde. Det var til personer med mellem- og lavindkomster. Faktum var, at der i 2004 ved indførelse af et beskæftigelsesfradrag, en forhøjelse af, hvornår man skulle betale mellemskat, var en maksimal lettelse i indkomstskatten på 5.313 kr., som blev nået ved en indkomst på 254.000 kr. I 2007 var der en maksimal lettelse på 5.546 kr. ved en månedsløn på omkring 30.000 kr. Det er åbenbart det, hr. Nick Hækkerup mener er ufinansierede skattelettelser til de velbjærgede. Det hænger simpelt hen ikke sammen med sandheden.

Kl. 13:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:48

Nick Hækkerup (S):

Det er hr. Torsten Schack Pedersens helt fantastiske selviscenesættelse. Den der bemærkning om, at det nu for alvor bliver interessant, bruger han jævnlige, når han selv går på talerstolen. Det er selvfølgelig også en fremragende introduktion til alle de guldkorn, man selv har at kaste om sig med. Det lykkedes så ikke helt i dag, kan man roligt sige.

Faktum er, at hvis man bruger lovmodellen, som Finansministeriet jo bruger, kan man se, at både forårspakke 1.0 fra 2004, skatteformen fra 2007 og forårspakke 2.0 fra 2009 hver især isoleret er skæve både i kroner og øre og relativt, og at de tilsammen er pivhamrende skæve. Og det er lovmodellens beregningsgrundlag, som viser det.

Kl. 13:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:49

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er imponerende, at når man laver en skattnedsættelse i skatten på arbejde, hvor der i indførelsen af et jobfradrag er det, at man forhøjer mellemskattegrænsen, er der i kroner og øre et loft over den skattelettelse, man kunne få. Og det betyder faktisk, at de personer, der har haft den procentvis højeste fremgang, har været dem med lav- og mellemindkomsterne, hvor – lad mig bare tage 2004-nedsættelsen – den, der tjente mest i procent på nedsættelsen, var en LO-arbejder. Mens en direktør fik en lavere skattebetaling på 1 procentpoint, slap en LO-arbejder faktisk 5,3 pct. billigere.

Nu må der da være slået en tyk pæl igennem påstanden om, at regeringen har givet ufinansierede skattelettelser til de rigeste. Selv hvis man skulle antage, at de her skattelettelser var ufinansierede, er det lettelser, der er målrettet lav- og mellemindkomsterne.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:50

Kl. 13:50

Nick Hækkerup (S):

Det, der i virkeligheden var det mest interessante i det indlæg, var ordførerens anerkendelse i den sidste sætning, nemlig at de to skattereformer i 2004 og 2007 er ufinansierede. Nu fik vi langt om længe den erkendelse på plads. Det er jeg glad for, og jeg kan også godt forstå, at ordføreren ikke er stolt af at have lagt stemmer til at gennemføre så skæve skattelettelser og givet Rødvinsdanmark så mange penge. Men det er bare sandheden, selv om den er ubekvem. Selv om den er ubekvem, bliver man nødt til at operere med sandheden. Sådan er det bare.

Kl. 13:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:50

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Så er vi nået frem til tredje behandling af genopretningspakken, i hvert fald den del af den, som hører under skattelovgivningen.

Som det jo allerede er sagt mange gange her i Folketinget, har det været nødvendigt at handle for at rette op på det offentlige underskud, som er opstået som en konsekvens af den økonomiske krise og i første omgang finanskrisen. I Dansk Folkeparti tager vi jo ansvaret på os, og derfor har vi indgået aftalen med regeringen om den såkaldte genopretningspakke. Jeg må sige, jeg synes, at det resultat, vi er nået frem til sammen med regeringen, er meget tilfredsstillende. Det løser problemet med budgetunderskuddet, samtidig med at vi har fundet en løsning, som er både rimelig og afbalanceret.

På skatteområdet består genopretningspakken af en række elementer. Et element er, at den automatiske regulering af en række beløbsgrænser, den såkaldte § 20-regulering, i skattesystemet suspenderes i årene 2011-2013. Det betyder, at eksempelvis personfradraget ikke stiger, ligesom bundfradraget for topskat heller ikke vil stige. På den måde tilvejebringes 2,1 mia. kr. til nedbringelse af underskuddet i 2011. Den metode finder vi i Dansk Folkeparti yderst rimelig, idet alle danskere dermed kommer til at betale og bidrage, om end med et lille beløb, nemlig 335 kr. årligt eller 28 kr. om måneden for en ikketopkatteyder. Dermed illustreres det, at det offentlige underskud er et problem for alle, som alle skal være med til at løse. Men samtidig holder vi fast i, at der skal være en proportion også i underskudsdekningen, idet topskatteyderne kommer til at bidrage ekstra.

Et andet element, som har med topskatten at gøre, er, at den planlagte forhøjelse af bundfradraget for topskat, som blev aftalt i forårspakke 2.0 fra 2009, som var en aftale mellem Dansk Folkeparti og regeringen, bliver udskudt til 2014. Det tilvejebringer 1,8 mia. kr. Dermed kommer en topskatteyder med en indkomst på 0,5 mio. kr. til at betale 4.486 kr. mere i skat i 2011, end det var planlagt, og det skal jo så sammenlignes med de 28 kr. om måneden, som en ikke-topskatteyder kommer til at betale.

Et yderligere element er, at det er aftalt, at fradraget for kontingent til fagforeninger begrænses til 3.000 kr. årligt. Dermed indføres der et incitament til, at fagforeningernes udgifter og deraf følgende kontingent holdes i nogenlunde ro og i en nogenlunde størrelsesorden. En del fagforeninger kan sagtens klare sig med et kontingent pr. medlem på under 3.000 kr. årligt, men mange ligger langt over det beløb. Jeg må desværre sige, at jeg tror, en del fagforeninger malker

deres medlemmer for penge via kontingentet, simpelt hen fordi mange medlemmer er tvunget til medlemskab. Det er ikke rimeligt, og derfor er det også et godt element, vi har taget med i den aftale her.

Når man så også tager i betragtning, at flere fagforeninger udnytter kontingentmidlerne til at føre politiske kampagner vendt mod regeringen og Dansk Folkeparti og samtidig yder støtte til venstrefløjens kampagner, både i valgkampene og uden for valgkampene, så må man sige, at en politisk handling som denne er rimelig. Jeg er sikker på, at hvis fagforeningerne holder sig til det faglige arbejde for medlemmernes skyld, som medlemmerne har en forventning om, vil en veldrevet fagforening sagtens kunne klare sig med et årligt kontingent på under 3.000 kr.

Sidst, men ikke mindst vil jeg lige komme ind på, at det jo også er aftalt at sætte et loft over børnefamilieydelsen på 35.000 kr. årligt. Indfasningen kommer til at foregå gradvis, så det maksimale fald i de første 3 år højst kan udgøre 12.000 kr. Dermed får folk en rimelig tidshorisont til at kunne indrette sig på de nye forhold. Samtidig er det jo besluttet at beskære selve ydelsens satser med 5 pct., så alle børnefamilier kommer til at bidrage og ikke kun dem med mange børn. Det finder vi også ganske rimeligt.

Med de ord skal jeg sige, at i Dansk Folkeparti er vi sindede at stemme for lovforslaget her senere.

Kl. 13:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:55

Line Barfod (EL):

Der har jo været meget snak i forbindelse med den her pakke om, at alle skal bidrage, og vi kan jo tydeligt se, hvordan børnene kommer til at bidrage. Hr. Mikkel Dencker siger, at 12.000 kr. om året ikke er særlig meget, men det er det altså for en børnefamilie. Det er muligt, hr. Mikkel Dencker mener, at der så er god tid til at indrette sig på det, men hr. Mikkel Dencker mangler at sige, hvad det er, man skal gøre for at indrette sig. Er det den tid, der skal til for at få lært børnene, at man ikke holder børnefødselsdag, at det ligesom ikke er noget, man længere synes er vigtigt for børn i Danmark? Eller er det god tid til at lære, at man ikke skal holde ferie? Eller hvordan er det, hr. Mikkel Dencker mener at børnene skal indrette sig?

Så skal jeg bare høre: Når nu alle skal bidrage og vi ved, hvor meget det er, børnene skal bidrage med, hvad er det så, hr. Mikkel Dencker bidrager med? Hvordan er det, hr. Mikkel Dencker bliver ramt af den her pakke, når han mener, det er helt rimeligt, at børnene skal betale regningen for de skattelettelser, som Dansk Folkeparti har lagt stemmer til?

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 13:56

Mikkel Dencker (DF):

Nu vil jeg sige til fru Line Barfod, at fru Line Barfod lyder så indigneret, at man skulle tro, det var en overraskelse for hende, at Dansk Folkeparti havde fået forhandlet det her element ind i genopretningspakken. Men det er jo ikke nogen nyhed, at Dansk Folkeparti er gået ind for, at der skulle være et loft over, hvor meget en familie kunne modtage i børnecheck. Det har vi faktisk haft stående i vores arbejdsprogram i Dansk Folkeparti, næsten lige siden partiet blev stiftet for snart 15 år siden. Så det er ikke nogen overraskelse.

Vi har simpelt hen den holdning, at der skal være et loft over det, og det hænger sammen med, at det ikke er børnene og dermed børnefamilieydelsen, der skal forsørge forældrene, men omvendt. Det er forældrene, der skal forsørge børnene. Og når vi indfører det her loft,

gør vi det gradvis, så alle har mulighed for at indrette sig efter de nye forhold.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod.

Kl. 13:57

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå på ordføreren, at Dansk Folkepartis holdning er, at folk, der ikke har mange penge, ikke skal have nogen børn. Jeg ved ikke, om det næste, vi kommer til at høre fra Dansk Folkeparti, er, at så skal de fattige tvangssteriliseres, som man tidligere gjorde med nogle grupper i Danmark, eller hvad det er, man forestiller sig.

Men jeg mangler svar på det konkrete spørgsmål, jeg stillede til ordføreren: Hvordan er det, hr. Mikkel Dencker selv bidrager?

Der ligger en kæmperegning, der skal betales, for alle de mange skattelettelser til de rigeste, som Dansk Folkeparti har stemt for. De skattelettelser vil man oven i købet ikke trække tilbage, de fortsætter, og derfor skal børnene betale regningen. Men der bliver sagt, at alle bidrager, og så spørger jeg bare: Hvordan er det, hr. Mikkel Dencker selv bidrager? Hvad er det, hr. Mikkel Dencker kommer til at undvære i de kommende år for at betale regningen for skattelettelserne?

Kl. 13:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 13:58

Mikkel Dencker (DF):

Som hr. Mads Rørvig var inde på, føler jeg mig heller ikke forpligtet til at redegøre for min privatøkonomi her fra Folketingets talerstol. Men nu er det jo sådan, at alle og enhver kan gå ind på Folketingets hjemmeside og se, hvad et folketingsmedlem har i indkomst, og da jeg også er medlem af en kommunalbestyrelse og har det som min eneste øvrige indtægt, kan fru Line Barfod jo gå ind på Hvidovre Kommunes hjemmeside og se, hvad jeg har i indtægter derfra. Så kan hun selv regne det ud.

Kl. 13:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Nick Hækkerup (S):

Nu fik vi jo en væsentlig erkendelse fra hr. Torsten Schack Peder-sens side for lidt siden, nemlig at skattereformerne i 2004 og 2007 var underfinansierede. Jeg vil bare gerne spørge Dansk Folkepartis skatteordfører, om den erkendelse deles af Dansk Folkeparti.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 13:59

Mikkel Dencker (DF):

Nej. Men jeg kan da sige, at det er vores holdning og opfattelse, at de skatteomlægninger, som Dansk Folkeparti har gennemført sammen med regeringen i 2004 og 2007 og 2009 har været finansierede, og at der har været råderum til det.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:00

Nick Hækkerup (S):

Så den regning, som nu skal betales af børnefamilierne og af folkepensionisterne og af nogle af dem, der har mindst til rådighed i vores samfund, har altså efter Dansk Folkepartis opfattelse intet som helst at gøre med, at man har givet ufinansierede skattelettelser på 20 mia. kr. i hhv. 2004 og 2007?

Kl. 14:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:00

Mikkel Dencker (DF):

Nej, der er såmænd ikke noget af den skattepolitik, som Dansk Folkeparti og regeringen har ført i fællesskab, der har gjort, at vi er nødt til at lave genopretningspakken denne gang. Det er noget, der er kommet til udefra. Det var også kommet, hvis det havde været hr. Nick Hækkerups parti, der havde været i regering.

Jeg må sige, at jeg også blev noget forundret lidt tidligere på dagen, da hr. Nick Hækkerup sagde, at skatteomlægningerne i 2007 var ufinansierede, og at det hang noget sammen med den her nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget, som der skulle have været. Men sådan som jeg husker det, blev den lovning om en nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget givet af en socialdemokratisk regering, der fik skrevet ind i lovteksten dengang, at hvis der blev overskud i Arbejdsmarkedsfonden, skulle arbejdsmarkedsbidraget sænkes.

Det var den opgave, vi stod over for i 2007. Vi valgte blot at bruge pengene på en anden måde, nemlig ved at give lettelser i indkomstskatten.

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Jesper Petersen (SF):

Helt kort kunne man sige om de skattelettelser – man delte penge ud uden finansiering – at hvis ikke man havde vedtaget dem, ville de penge jo være i statskassen nu. Det er knap 20 mia. kr., der ikke er der, fordi man har delt penge ud i ufinansierede skattelettelser.

Rødvinsreformen er pilskæv. Den lagde Dansk Folkeparti stemmer til. Man har været med til at give skattelettelser i 2004 og 2007, også meget skævt fordelt. Det er entydigt de velstillede, der vinder mest på den skattepolitik, som regeringen har ført uden undtagelse med støtte fra Dansk Folkeparti. Med det her lovforslag bliver regningen bl.a. placeret hos børnefamilierne. I forvejen har der faktisk været en ret kraftig stigning i antallet af børnefamilier, som er decideret fattige. Her har forældrene svært ved at købe det tøj til deres børn, de gerne vil kunne købe. Her er der ikke råd til den medicin, de gaver og de idrætsforeningskontingenter, man gerne vil have råd til. Dem bliver der flere af nu.

Støtter Dansk Folkeparti virkelig, at der bliver flere fattige børnefamilier i det her land, hvilket er konsekvensen af lovforslaget?

Kl. 14:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:02

Mikkel Dencker (DF):

Nu indledte hr. Jesper Petersen med at nævne noget med 20 mia. kr., der manglede i statskassen. Jeg aner ikke, hvor det beløb stammer fra. Der er ikke givet nogen ufinansierede skattelettelser. Den skatte-reform, der blev gennemført af Dansk Folkeparti og regeringen i

2009, er fuldt ud finansieret. Der mangler ikke 20 mia. kr. Og underskuddet i statskassen havde ikke været hverken større eller mindre, hvis der havde været ført en anden skattepolitik end den, der har været ført. Det må jeg bare slå fast en gang for alle.

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:03

Jesper Petersen (SF):

For det første aner hr. Mikkel Dencker åbenbart ikke, hvad konsekvenserne er af den politik, man er med til at støtte. Man aner åbenbart ikke, at der ikke er finansiering til de skattelettelser, man selv har været med til at dele ud. Det er da pinligt.

Finansieringen af lettelserne fra 2004 og 2007 er ikkeeksisterende. Man gav dem ud fra et råderum, som ikke er der, og man undskyldte sig med, at der var nogle andre ufinansierede skattelettelser, som man undlod at gennemføre, og det kaldte man så finansiering af nogle skattelettelser. Det er det ikke. Så sent som under afslutningsdebatten her i Folketingssalen har vi talt om det. Professor Bo Sandemann Rasmussen fra Aarhus Universitet har sagt: Statsministeren tog fejl. Fru Helle Thorning-Schmidt og oppositionen havde ret. Skattelettelserne er ufinansierede.

Det er det, der er sandheden, uanset hvor mange gange man prøver på at sige noget andet. De penge ville ikke have manglet, hvis ikke man havde delt dem ud som skattelettelser. Så man aner ikke, hvad man har gjort.

For det andet svarede hr. Mikkel Dencker ikke på spørgsmålet, nemlig om man virkelig støtter konsekvensen af det her lovforslag, nemlig at vi får flere deciderede fattige børnefamilier i det her land.

Kl. 14:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:04

Mikkel Dencker (DF):

Så må jeg jo gribe fat i hr. Jesper Petersens egen retorik og sprogbrug. Jeg synes også, det er pinligt, at hr. Jesper Petersen står her og siger, at den lettelse af arbejdsmarkedsbidraget, der skulle have været i 2007, ville være ufinansieret. Det var den jo ikke. Den kom netop, fordi der var overskud i Arbejdsmarkedsfonden. Regeringen og Dansk Folkeparti, hele Folketingets flertal, var forpligtet til at nedsætte arbejdsmarkedsbidraget på det tidspunkt på grund af nogle løfter, som den gamle socialdemokratiske regering havde afgivet, nemlig at hvis der blev overskud i Arbejdsmarkedsfonden, skulle arbejdsmarkedsbidraget nedsættes.

Det var et løfte, som vi holdt. Men vi valgte bare at gøre det på en mere socialt afbalanceret måde, nemlig ved at lempe på indkomstskatten i stedet for bare bevidstløst at nedsætte arbejdsmarkedsbidraget med ½ procentpoint. For så havde det nemlig været dem, der tjente mest, der ville have fået absolut mest ud af det. Og det blev det så ikke med den skatteomlægning, vi lavede i 2007.

Kl. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Klaus Hækkerup (S):

Det er hr. Mikkel Denckers argumentation omkring arbejdsmarkedsbidraget, der undrer mig lidt. Arbejdsmarkedsbidraget blev i sin tid indført for at være et incitament til lønmodtagerne til at vise løn tilbageholdenhed. Hvis de viste løn tilbageholdenhed, ville den danske

konkurrenceevne blive forbedret. Hvis den danske konkurrenceevne blev forbedret, ville beskæftigelsen stige. Og derfor var systemet skruet sådan sammen, at i det øjeblik, der skete den forbedring af beskæftigelsen, og i det øjeblik, der ikke var så meget træk på arbejdsmarkedsbidrag, fordi beskæftigelsen var steget, så skulle indbetalingerne til arbejdsmarkedsbidraget sættes ned og indbetalingerne til Arbejdsmarkedsfonden reduceres.

Det var filosofien, der lå bag, da det her blev indført. Sådan som jeg erindrer det, var det vist i øvrigt på radikal foranledning.

Men det vil sige, at da vi så når frem til 2007, er den situation indtrådt, og så skal man til at betale tilbage til dem, der har vist løn-tilbageholdenhed. Regeringen vælger så at sige, at det vil den ikke gøre. Den vil i stedet fastholde, at der kommer indbetalinger ind, og så vil den samtidig sige, at da man vælger nedsættelsen, har man altså ikke den finansiering til rådighed. Og så siger man: Den finansiering, vi ikke har til rådighed, bruger vi så til at finansiere skattelettelserne i 2007 med.

Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Kl. 14:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:07

Mikkel Dencker (DF):

Jeg sætter pris på, at hr. Klaus Hækkerup har en endnu bedre hukkommelse, end jeg har, og at han sikkert også sad i Folketinget, dengang man indførte arbejdsmarkedsbidraget. Men det er helt rigtigt, at vi i 2007 var nået til den situation, at arbejdsmarkedsbidraget skulle nedsættes, hvis man skulle leve op til den daværende lovgivning. Det er rigtigt. Det kunne så være sket ved, at man nedsatte arbejdsmarkedsbidraget med ½ pct. Det ville så sige, at jo mere man tjente, jo større lettelse fik man i arbejdsmarkedsbidraget. Der valgte vi i Dansk Folkeparti og regeringen i stedet for at bruge pengene på at nedsætte forskellige indkomstskatter. Vi forhøjede beskæftigelsesfradraget, men der var stadig et maksimum på, så der var et maksimum over, hvor meget man kunne få i skattelettelser på den måde. Men det gik stadig væk til den samme gruppe, som betaler arbejdsmarkedsbidrag.

Vi forhøjede også bundfradraget ekstraordinært med 500 kr. både i 2008 og 2009. Dermed fik alle i Danmark skattelettelser, også folk på overførselsindkomst, som ikke havde adgang til at få skattelettelser gennem deres arbejde i arbejdsmarkedsbidraget, sådan som det ellers var planlagt. Så det var en langt bedre løsning, vi fandt på, frem for den, som den gamle socialdemokratiske regering havde lavet.

Kl. 14:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 14:08

Klaus Hækkerup (S):

Jo, jo, men pengene til at nedsætte arbejdsmarkedsbidraget var der jo ikke, og de penge, der ikke var der, brugte man så til at lave de skattelettelser, som man gennemførte, altså som en del af finansieringen af skattelettelserne i det, der kaldtes lettelse af skatten på arbejde i 2007. Så man finansierede det med penge, man ikke havde, og derfor er det underfinansieret. Som hr. Nick Hækkerup også har redegjort for, var der nemlig 2 år, hvor indekseringen af energifgifterne ikke var gennemført endnu, men det blev besluttet på et senere tidspunkt. Det var det. Det var det eneste minimale finansieringsbidrag, der var til de skattelettelser på 11,1 mia. kr., der blev gennemført ved den lejlighed. Det er da fuldkommen uden sammenhæng.

Havde vi ikke haft den underfinansiering af reformen i 2003-2004 og reformen i 2007, havde vi haft knap 20 mia. kr. i kassen i dag, og dem havde vi haft hele vejen. Vores gæld havde været lavere. Det er simpelt hen uansvarlig økonomisk politik, Dansk Folkeparti har været med til at gennemføre, og nu skal de med de laveste indkomster betale.

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:10

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan konstatere, at vi er så langt, at vi er enige om, at arbejdsmarkedsbidraget skulle have været sænket med 0,5 pct. på det tidspunkt. Hr. Klaus Hækkerup ville så sænke det på den måde, at vi tog 0,5 pct. over hele linjen. Det ville gøre, at bankdirektøren, der tjener 5 mio. kr. om året, slap 25.000 kr. billigere i arbejdsmarkedsbidrag om året – fik en lettelse på 25.000 kr. Men en almindelig lavtlønnet LO-arbejder, der kun tjener 200.000 kr. om året, ville få en skattelettelse på 1.000 kr. Det er så den måde, hr. Klaus Hækkerup ville gøre det på.

Vi andre valgte bare en mere solidarisk løsning og gav lettelsen i form af et højere beskæftigelsesfradrag. Så fik alle beskæftigede noget ud af det – men der var en grænse for, hvor meget man kunne få – samtidig med at der også blev givet et ekstraordinært løft af personfradraget, sådan at også folk uden for arbejdsmarkedet fik en lille skattelettelse. Det syntes vi var mere rimeligt.

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så er det hr. Jesper Petersen som ordfører for SF.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Som det også stod klart under førstebehandlingen, betyder lovforslaget her, at regningen for de ufinansierede skattelettelser og for den finanskrise, som almindelige mennesker ikke har nogen skyld i, i høj grad havner hos børnefamilierne, der skal have en lavere børnecheck, og hos fagforeningsmedlemmerne, der får en skattestigning. Men andre danskere får sådan set også en skattestigning, i og med at der er forskellige beløbsgrænser, der bliver udhulet i skattelovgivningen. Et helt andet sted i pakken er det så de arbejdsløse, det går ud over, og det går ud over vores velfærdssamfund i de kommuneaf-taler, der nu er blevet indgået, og som kommer til betyder voldsomme nedskæringer i kommunerne i efteråret.

Det kommer altså bl.a. på grund af regeringens ufinansierede skattelettelser, lettelser gennemført i 2004 og 2007 uden dækning. Det er blevet sagt, at skatteministeren har godtgjort, at der var finansiering af de lettelser. Det er der jo ikke tale om. Han havde godt nok sagt ordene, men dokumentationen findes ikke, og det er klart, for selv professorer på landets universiteter siger, at lettelserne fra 2004 og 2007 var ufinansierede.

Siden førstebehandlingen har vi jo så kunnet komme lidt mere ned i detaljen, og behandlingen har vist, at det altså er sådan, at de velstillede godt nok må vente et par år på deres ekstra skattelettelser, men de får dem dog stadig væk, hvorimod alle andre kommer til at holde for, og for dem er det permanente skattestigninger. Det er også kommet frem i svaret på spørgsmål 503, og man kunne også læse det i Børsen forleden og i adskillige andre aviser her i weekenden, at det faktisk nu ender med at være sådan, at det løfte, man gav, ikke holdt. Godt nok var skattereformen skæv, og det medgav regeringen jo, da et flertal i Folketinget vedtog den sidste år. Godt nok var skattereformen skæv, men man sagde, at alle fik noget ud af den, at selv de la-

veste indtægtsgrupper fik en skattelettelse. Det har jo så vist sig, at det simpelt hen slet ikke stemmer, og at de ændringer, der bliver lavet her, altså betyder, at man ikke længere kan holde det løfte. De velstillede får lettelserne, de dårligt stillede får inddraget dem og mere til. De går decideret ned i indkomst.

Det viser sig også, at der er en tre gange så stor nedgang i indkomst for de fattigste som for de rigeste som følge af planen. Det har vist sig, at der kommer til at blive flere decideret fattige børnefamilier, selv om der i forvejen er en meget kedelig tendens til, at det tal vokser meget kraftigt – altså vokser antallet af børn, der ikke længe kan komme til de ting, som deres kammerater gør, og i det hele taget får en mere fattig opvækst med de konsekvenser i form af marginalisering, det kan have.

Det har også vist sig, at pakken er geografisk skæv. Det fremgår af svaret på spørgsmål 24. Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti mente ikke noget med al den snak om Udkantsdanmark, de førte indtil for et par uger siden. Det er faktisk også en geografisk skævhed, der kommer ud af forringelserne af børnechecken, idet ferilitetsraten er højere i udkantsområder end i de store byer.

Endelig er der så nu kommet en usikkerhed til de sidste par dage. Ikke nok med, at der er skåret voldsomt ned på børnechecken, måske har vi endnu mere til gode. Ikke mindst Det Konservative Folkeparti har jo klart sagt, at de sådan set ikke synes, at man er gået langt nok. De ville gerne skære endnu mere af børnechecken og sådan set også tage folkepensionen med, hvis de kunne få lov til at komme til det.

Det har så vist sig, at danskerne faktisk hellere vil have S og SF's plan end regeringens plan. Man vil hellere have, at vi arbejder mere, end at vi sparer os ud af krisen. Så sent som i dag har Ritzaus Bureau kunnet komme med meget klare indikationer på det i meningsmålinger. Ikke mindst medlemmer af fagforeninger og dem, der skal stemme en trepartsaftale igennem, har faktisk tilkendegivet, at de gerne vil være med på den plan. Det vil de langt hellere end at være med på regeringens asociale spareplan.

Med den spareplan og med de svar, vi nu har fået frem undervejs i behandlingen, er den sidste fernis af forsøg på social ansvarlighed fra den her regering og Dansk Folkepartis side skrælet fuldstændig væk. Regningen havner hos vores fælles velfærd, den havner hos de arbejdsløse og hos børnefamilierne. Tilmed er der skabt yderligere usikkerhed om, hvorvidt der vil komme nye velfærdsforringelser og forringelser af bl.a. børnechecken og folkepensionen, med de udmeldinger, der kommer fra de borgerlige partier i de her uger.

Alternativet er »En Fair Løsning«. Danskerne har taget godt imod det. Der er nu to meget klare veje i dansk politik. Finansministeriet selv erkender, at også den plan faktisk lever op til EU's konvergenskrav. Der er ikke noget, der er givet på forhånd i politik. Det her er politik. Der er forskellige muligheder at vælge imellem. Regeringen vælger en asocial spareplan. Oppositionen har valgt at fremlægge en anden økonomisk plan, der løser den økonomiske udfordring, for den skal løses, men gør det på en langt mere social måde, hvor de rigeste kommer til at bidrage mere, og hvor alle kommer til at skulle yde en større arbejdsindsats.

Der har været meget snak om, hvorvidt noget er nemt. Jeg synes ikke, det er nemt at skulle bede folk om at gøre en større arbejdsindsats. Der er mange, der har rigeligt nedslidende job i forvejen, men det er langt bedre end det, regeringen har foreslået. Vi tager også den hårde opgave på os at komme med en løsning på den økonomiske problematik, vi står i nu. Men der er flere måder at gøre det på, og vi gør det på en langt mere social måde, som stadig kommer til at gavne vores velfærdssamfund. Der skal ikke skæres ned. Vi finder rum til forbedringer af velfærden. Det koster noget for de mest velstillede, og det koster, i og med at vi er nødt til at gøre en større arbejdsindsats, hvis det skal hænge sammen.

De to veje står klart. Danskerne har indtil videre kvitteret meget positivt for S og SF's plan, og jeg håber, at vi snart får lov til at af-

prøve den ved et folketingsvalg, så danskerne bliver taget med på råd, når vi står i en så alvorlig økonomisk situation, som vi gør nu.

Kl. 14:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Mads Rørvig (V):

Under min ordførertale kom hr. Jesper Petersen ind på, hvordan regeringens genopretningsplan påvirker et folketingsmedlems økonomi; et folketingsmedlem tjener åbenbart ifølge hr. Jesper Petersen mange penge og mere end gennemsnittet, og det argument vil jeg gerne acceptere. Jeg gjorde så med henvisning til § 20-reguleringen rede for, at den genopretningsplan, der ligger, påvirker alle i det danske samfund.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Jesper Petersen: Hvis hr. Jesper Petersen har en høj indkomst, og hvis det i højere grad er høje indkomster, der skal være med til at finansiere det hul, som S og SF ikke kan finansiere, hvor meget og hvordan bliver hr. Jesper Petersens økonomi påvirket af S og SF's »Fair Forandring« og »En Fair Løsning«?

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:17

Jesper Petersen (SF):

Hr. Mads Rørvig ville jo absolut ikke svare på de spørgsmål, der blev stillet af adskillige ordførere, om, hvordan regeringens plan vil påvirke hans indkomstforhold. Det kan jeg sådan set godt forstå, for svaret er jo, at hr. Mads Rørvig godt nok kommer til at vente et par år på nogle skattelettelser, men de kommer sådan set stadig.

Effekten af S og SF's plan er jo, at det først og fremmest er de mest velstillede, det er millionærerne, der kommer til at betale mere i skat. Jeg ejer ikke selv nogen aktier. Gjorde jeg det, ville jeg, når jeg omsatte nogle af dem, komme til at betale en afgift. Det er typisk den mere velstillede del af befolkningen, der gør det. Endelig er der jo en række afgifter på usunde fødevarer, som jeg også kommer til at betale noget mere for.

Men når hr. Mads Rørvig ikke selv vil svare på, hvordan det kommer til at påvirke ham, er jeg glad for, at jeg har kunnet svare klart på egne vegne. Det ville da være rart, hvis hr. Mads Rørvig ville være lige så ærlig i sine svar.

Hvad det hele har med det at gøre, er sådan lidt vanskeligt, for det er jo stadig væk sådan, at skattereformerne er pilskæve; de er for en stor dels vedkommende ufinansierede, og regningen havner nu i børneværelset.

Kl. 14:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:18

Mads Rørvig (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Jesper Petersen kom ud på lidt dybt vand, for jeg gav jo i mit spørgsmål også svaret på det spørgsmål, som hr. Jesper Petersen tidligere stillede, nemlig at det er § 20-reguleringen, udskydelsen af topskattelettelserne og en række andre faktorer, der påvirker mig. Men hr. Jesper Petersen kunne jo så ikke forklare, hvilke indkomstskatte tekniske ting der gjorde sig gældende for et folketingsmedlems løn i S og SF's plan »En Fair Løsning«, for der er jo netop ikke nogle effekter.

Er det ikke hyklerisk, at man fremmaner et billede mod fremrykningen af topskattegrænsen til efter konsolideringsperioden de næste tre år? Hvis det er så forfærdeligt, hvordan kan man skrive i en til-lægsbetænkning, at man ønsker samme politik som regeringen? Det synes jeg simpelt hen er hyklerisk, og det synes jeg hr. Jesper Peter-sen skylder at forklare.

Kl. 14:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jesper Petersen.

Jesper Petersen (SF):

Den forklaring er sådan set ret nem at give. Vi har jo fuldstændig klart lagt frem, hvad det er for nogle skatteændringer, vi vil lave. Det ved hr. Mads Rørvig jo også godt. Topskattegrænsen er en del af re-geringens skattereform. Den bygger vi ovenpå, men konsekvensen af vores skatteudspil vil jo være, at de mest velstillede kommer til at bi-drage mere. Det gør de især i form af en millionærskat, en aktieom-sætningsafgift. Det betyder, at de velstillede kommer til at bidrage med mere. Vi står fuldstændig ærligt ved, at det er sådan.

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kasper Krüger for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Kasper Krüger (V):

Nu bliver de falske myter jo ikke mere sande af at blive gentaget, heller ikke af SF's ordfører. Den seneste skatteomlægning koster ik-ke velfærd, den bidrager til, at BNP bliver forøget med 30 mia. kr., når skatteomlægningen er fuldt indfasat. Det vil sige, at skatteom-lægningen bidrager til, at vi bliver rigere her i samfundet, og uden skatteomlægningen ville vi have været endnu fattigere. Skatteom-lægningen bidrager til flere arbejdspladser, skatteomlægningen bi-drager til, at staten på sigt vil få 5 ½ mia. kr. i ekstra skatteindtægter, som kan svare til 10.000 offentligt ansatte.

Højere skat er ikke et problem, det er en del af løsningen på de udfordringer, vi står over for. Vi har nu fået den sammensatte margi-nalskat ned på 67 pct. Resultatet af Socialistisk Folkepartis og So-cialdemokraternes økonomiske plan er, at vi skal have den sammen-satte marginalskat op på 71 pct. Hvordan skal det kombineres med, at man vil bede danskerne om at arbejde mere?

Kl. 14:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:21

Jesper Petersen (SF):

Spørgeren fik sagt, at højere skat er en del af løsningen, og det synes jeg sådan set er rigtig nok for de rigestes vedkommende. Det er det. Højere skat for de mest velstillede danskere er en del af løsningen på det økonomiske problem, vi står over for. Det mener S og SF at det er, og derfor vil vi gerne øge skatten på de største indtægter, derfor vil vi gerne øge skatten på aktieomsætning, på bankerne og andre steder. Der finder vi faktisk nogle af de midler, der skal til for at løse den økonomiske udfordring, vi står over for. Vi synes, at det er langt mere solidarisk og socialt retfærdigt end at placere regningen hos de arbejdsløse og børnefamilierne og betale den med vores fælles vel-færd

Det bliver også påstået, at nulvækst ikke kommer til at betyde ringere velfærd. Jeg ved ikke, hvad det er for en virkelighed, Ven-stres folketingsmedlemmer bevæger sig rundt i. Rundtomkring i kommunerne er man jo lige nu i gang med voldsomme besparelser.

De kommer til at blive langt voldsommere i de kommende år, fordi man nu har lavet en kommuneaftale, der giver kommunerne mindre råderum. Det går altså også ud over kernevelfærden i kommunerne, at man har givet ufinansierede skattelettelser.

Kl. 14:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kasper Krüger.

Kl. 14:22

Kasper Krüger (V):

Nu hørte jeg ikke noget svar fra ordføreren på, hvordan man vil for-vente, at danskerne vil arbejde mere, hvis man hæver den højeste sammensatte marginalskat fra 67 pct. til 71 pct., men der er jo for-skel på, hvad man mener er politisk rimeligt. Det kan godt være, at man synes, det er urimeligt, at de højeste indtægter skal betale mere i skat, men den samfundsøkonomiske konsekvens af højere skatter er, at vi alle sammen bliver fattigere, at vi får et lavere BNP, vi får færre indtægter i statskassen, der kommer færre arbejdspladser. Hvordan vil ordføreren forvente, at højere skatter er svaret på de samfunds-økonomiske udfordringer, vi står over for?

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:23

Jesper Petersen (SF):

Den løsning, vi har forestillet os, som fagbevægelsen har kvitteret for og taget meget venligt imod, og som et flertal af danskerne i dag også siger at de hellere vil have end regeringens spareplan, er at skulle lave en trepartsaftale, at inddrage de mennesker, det handler om, arbejdsmarkedets parter, og at man igennem dette simpelt hen skaffer et øget arbejdsudbud, en eller en form for øget arbejdstid; der er mange metoder til det. Vi vil ikke drage konklusionen på forhånd, men arbejdsmarkedets parter kommer til at være med til at lave den løsning. At opgaven er bundet, at pengene skal findes, er man med på, og jeg synes faktisk også, at det er en god måde at lede det her land på, altså at vi i stedet for herindefra at diktere nogle besparelser, der går ud over børnefamilier og skaber flere fattige og rammer de arbejdsløse, så tager de mennesker med på råd, som det handler om, og får lavet en trepartsaftale, der øger arbejdsudbuddet i Danmark. Det tror vi egentlig mere på end at forsøge at lokke mennesker, der i forvejen arbejder utrolig mange timer om ugen og får en enormt høj løn for det, til at arbejde mere ved at give dem nogle endnu større skattelettelser, end de i forvejen har fået.

Kl. 14:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:24

Birgitte Josefsen (V):

SF's ordfører udtalte her fra talerstolen for lidt siden, at de mest vel-stillede ville komme til at bidrage mest, såfremt SF's skattepolitik blev gennemført. Det er jo svært at forholde sig til realiteternes ver-den, for det gør de jo også i dag. Det er vi så enige om.

Det blev også sagt, at man ville en skattepolitik, der var mere so-cialt afbalanceret. Er det socialt afbalanceret at gå ud og sige, at far og mor skal på arbejde en time mere hver uge, og de skal så til at betale mere for at få børnene passet? Det hele hænger jo sammen. Når vi snakker skat, hænger det jo også sammen med, hvordan ens dagligdag fungerer. Er det socialt afbalanceret at sige, at man vil skrue endnu mere på afgifterne, for afgifterne skal vi alle sammen

bidrage til, så det rammer også den far og mor, der nu skal til at gå en time mere på arbejde hver eneste uge?

Kl. 14:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:26

Jesper Petersen (SF):

Jeg kan høre på indlægget, at fru Birgitte Josefsen er lige så dårligt orienteret om den skattepolitiske debat, som skatteministeren er, og er lige så dårligt orienteret om vores udspil, som skatteministeren er.

Ja, vi vil gennemføre en mere social skattepolitik, som betyder, at de mest velstillede skal bidrage med mere i stedet for at få yderligere i skattelettelser. Jeg kan slet ikke forstå, hvor det kommer fra, at der så er nogle børnefamilier, der skal betale mere for at få børnene pas-set. Det er jo noget skinbarligt vrøvl. Tværtimod vil vores udspil jo gavne kommunernes økonomi. De vil have mulighed for at sænke betalingen, hvis det er det, de vil. Det, der sker lige nu, er jo, at man presser kommunerne endnu mere, og at endnu flere kommuner får lyst til at hæve priserne for børnepasning. Det er en konsekvens af ufinansierede skattelettelser, at det bliver sværere at få pengene til at stemme ude i kommunerne.

I forhold til afgifterne er der jo indlagt en kompensation i S og SF's udspil, så folk på overførselsindkomst bliver kompenseret for de øgede afgifter, og dermed gør det, som fru Birgitte Josefsen på-står, sig slet ikke gældende.

Kl. 14:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 14:27

Birgitte Josefsen (V):

Det mindste, man kan forlange, er sådan set, at SF selv er klar over, hvad deres skattepolitik går ud på. For lidt siden blev det sagt, at de velstillede skulle betale mest, og nu skal de betale mere. Altså, de to ord er sådan set ikke det samme, så nu vil jeg gerne vide, hvad SF's skattepolitik går ud på.

Hvis man nu laver en skatteomlægning og vil hæve afgifterne, kan vi så få et bud på, hvordan den afgiftsforhøjelse helt konkret skal skrues sammen? Det er jo ikke bare børnefamilierne, for når vi snakker overførselsindkomster, er det jo ret mange grupper, og når jeg læser SF's skatteudspil, har jeg meget svært ved at se, hvordan man får økonomien til at hænge sammen i det. Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Kl. 14:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:28

Jesper Petersen (SF):

Sådan som debatten kører, må jeg sige, at jeg simpelt hen har svært ved at tro på, at fru Birgitte Josefsen rent faktisk har læst S og SF's skatteudspil.

Det er jo sådan, at der bl.a. er en kompensation til folk på overførselsindkomst, så de ikke bliver ramt af de øgede afgifter. De vil blive det, hvis de stadig ryger. Den del er ikke taget med, og det er med vilje, fordi vi virkelig vil øge incitamentet til at holde op med at ryge. Samtidig øger vi beskæftigelsesfradraget i vores plan, så folk med almindelige lønmodtagerindkomster faktisk oplever en skatteletelse.

Forskellen på mest og mere – jeg synes, vi er lidt ude i nogle underlige måder at diskutere på. Efter jeg har sagt et par gange, hvad

det er for nogle ting, der vil blive indført, for at de mest velstillede kommer til at betale mere i skat, tror jeg ikke, der er nogen tvivl. Den burde kunne sidde fast ved at være blevet sagt tre gange.

Kl. 14:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

Sophie Løhde (V):

Vi må jo nok desværre i dag erkende, at vi ikke kan få en forklaring på, hvorfor Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti i deres til-lægsbetænkningssbidrag vil udskyde den med skattereformen beslut-tede forhøjelse af topskattegrænsen, men ikke aflyse den, som der foreslås i ændringsforslaget fra Enhedslisten, og som hele kritikken her i dag jo har bygget på, når ordføreren har fået ordet og haft lej-lighed til at skose det ene, det andet og det tredje. Det er hyklerisk.

Men når jeg gerne vil tage ordet og stille spørgsmål til ordføreren for Socialistisk Folkeparti, er det sådan set, fordi hr. Jesper Petersen lige pludselig begyndte at bringe kommunerne ind i dette spørgsmål og udtalte, at kommunerne til næste år får et ringere råderum. Derfor vil jeg bare bede ordføreren om at bekræfte, at kommunerne til næ-ste år fastholder de nuværende historisk høje budgetter til kernevel-færden i landets 98 kommuner.

Kl. 14:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:30

Jesper Petersen (SF):

Det er sådan, at når man giver ufinansierede skattelettelser og gang på gang skaber et stort hul i kassen, skal den regning på et tidspunkt samles op. Det er det, der sker nu – med hr. Mads Rørvigs ord var bilen var nødt til at komme på værksted, fordi regeringen har kørt den i smadder. Den regning havner bl.a. hos kommunerne. De har større udgifter til bl.a. ældre og det specialiserede socialområde. På en række områder bliver opgaverne flere, og udgifterne stiger, men man får ikke flere penge med til at løse dem. Derfor ender det med, at kommunerne må skære endnu mere ned, end de er i gang med i forvejen, de må skabe ringere velfærd ude i daginstitutioner, folke-skole, ældrepleje og med hensyn til hjælpen til de socialt dårligt stil-lede. Hvis man virkelig stiller sig herop og prøver at påstå, at det, der ikke er ved at ske rundtomkring i landets kommuner, er, at der virkelig må skæres helt ind til benet, og det kommer til at ske endnu mere i efteråret, er man simpelt hen fuldstændig på vej ud mod en virkelighed, som slet ikke har noget med danskernes virkelighed at gøre.

Kl. 14:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:31

Sophie Løhde (V):

Hvis hr. Jesper Petersen er meget optaget af bilmetaforen, kan man jo sige, at vi har fyldt benzin på bilen, så der fortsat er mulighed for at køre videre i den bil, som S og SF foreslår skal køre en tur i grøf-ten. Det er selvfølgelig udtryk for et valg. Det er desværre bare også et meget simpelt valg i forhold til, hvad der er en ansvarlig vej at vælge fremadrettet.

Jeg synes, det er trist, at ordføreren fra Socialistisk Folkeparti fortsat ikke vil forholde sig til det, der var mit spørgsmål, nemlig om det ikke er korrekt, at kommunerne til næste år fastholder de histo-risk høje budgetter til kernevel-færden, og at der herunder også sam-

let set ikke er et demografisk pres i landets kommuner – i nogle kommuner bliver der flere børn, i andre kommuner bliver der færre, men samlet set er der ikke et demografisk pres på landets kommuner – og at det i øvrigt er en aftale, som Kommunernes Landsforenings formand, socialdemokraten Jan Trøjborg, har udtrykt tilfredshed med.

Kl. 14:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:32

Jesper Petersen (SF):

Aftalerne med Kommunernes Landsforening bliver indgået på en måde, hvor de har fået armen vredet om bag ryggen. Der er sådan set ikke så meget at gøre, de vil trods alt hellere lave en aftale, end de vil få dikteret deres økonomi fuldstændig fra Finansministeriet. Så jeg lægger altså ikke ret meget i det der forsøg på at sige, at kommunerne selv synes, at det absolut er en fremragende idé. Det var det bedste, der kunne opnås med den politik, som regeringen fører, og hvor man jo er nødt til at placere regningen hos kommunerne for de ufinansierede skattelettelser. Det er så det, der sker. Det er muligt, der er det samme beløb i kroner og øre. Det er det, man kalder nulvækst, og så skal det hele nok kunne løse sig i kommunerne. Men kommunerne får jo altså løbende flere opgaver. Der bliver flere ældre, der er et demografisk pres, og der er øgede omkostninger på en række områder. Sådan er det, og derfor er man lige nu rundtomkring i kommunerne i gang med store besparelser og kommer til at skulle have endnu flere besparelser gennemført til efteråret.

Jeg vil nødig være fru Sophie Løhde, hvis hun skal ud at møde vælgerne i efteråret, mens de står og protesterer over forringelser i daginstitutionerne, og hun så siger: Jamen det har intet som helst med regeringens politik at gøre, I har faktisk taget fuldstændig fejl, kommunerne har kassen fuld af penge, de burde i stedet for øge velfærden over for jeres børn i stedet for at gøre det modsatte. Det hænger simpelt hen ikke sammen for Venstre.

Kl. 14:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 14:34

Bent Bøgsted (DF):

Det, der fik mig til at gå herop og stille et lille spørgsmål til hr. Jesper Petersen, var bl.a. det, som hr. Jesper Petersen sagde om, at befolkningen hellere ville have den røde plan. Hr. Jesper Petersen sagde også, at når flere af ordførerne ikke forstod den røde plan, var det nok, fordi de ikke havde læst den.

Jeg vil gerne høre hr. Jesper Petersen, om det så er det, der gør sig gældende for LO-medlemmerne, hvoraf flertallet ifølge en meningsmåling, der blev offentliggjort den 15. juni, ikke er begejstret for den røde plan, men er uenige i den. Det er jo hos LO-medlemmerne, at den røde plan skal hente sit flertal i forbindelse med trepartsforhandlingerne. Er det så, fordi LO-medlemmerne heller ikke forstår den røde plan, og at S og SF i den forbindelse ikke har været gode nok til at formulere, hvad indholdet i den røde plan er?

Kl. 14:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:35

Jesper Petersen (SF):

Jamen det er faktisk sådan, at en meningsmåling, som Ritzaus Bureau i dag har bragt, viser, at der er et markant flertal for at gennem-

føre Socialdemokraternes og SF's plan frem for regeringens plan. Man vil hellere have, at man kommer til at skulle arbejde lidt mere på forskellige måder, som man jo selv kommer til at have indflydelse på i en trepartsaf tale, end at skulle udsættes for den fuldstændig asociale, pilskæve spareplan, som regeringen og Dansk Folkeparti står bag. De vil placere regningen hos de arbejdsløse, hos børnefamilierne og tage fra den fælles velfærd, og det er klart, at det siger folk fra over for.

Også blandt de fagforeningsmedlemmer, der deltager i den undersøgelse, der er blevet bragt her til morgen, er der et flertal for at skulle have vores plan frem for regeringens og Dansk Folkepartis.

Bliver man alene spurgt om, hvorvidt man har lyst til at arbejde 1 time mere om ugen i gennemsnit – det har der også været målinger, der viste flertal for – kan jeg godt forstå, at man er mere skeptisk, hvis ikke planerne bliver holdt op over for hinanden. Jeg forstår godt, at mange mennesker, der har et hårdt job, synes, at det er vanskeligt at skulle arbejde 1 time mere, men det viser sig, når man spørger dem og stiller de to planer op mod hinanden, at de langt hellere vil have det end den her fuldstændig asociale spareplan.

Kl. 14:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:36

Bent Bøgsted (DF):

Med hensyn til den her påstand om et flertal vil jeg spørge: Hvornår er der flertal? Ifølge den undersøgelse, der er lavet, og som er offentliggjort i Politiken, støtter 43,8 pct. af LO's medlemmer Socialdemokratiet og SF's økonomiske genopretningsplan, mens 44,4 pct. af LO's medlemmer afviser planen.

Hr. Jesper Petersen har lige sagt, at der er et flertal, der støtter planen. Hvordan regner man det der flertal ud, når der står sort på hvidt, at 43,8 pct. af LO's medlemmer støtter den røde plan, mens 44,4 pct. er imod? Altså, hvis det er den form for beregning af, hvornår man har flertal, som SF kører med, er vi ilde stedt, vil jeg sige. Det kræver en del forklaring.

Kl. 14:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:37

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil gerne påtage mig at kopiere og omdele den meningsmåling, der er bragt i formiddag, hvis det virkelig er nødvendigt. Men skulle vi ærlig talt ikke holde op med at bore i meningsmålinger og i stedet forholde os til, hvad det her lovforslag går ud på, nemlig at Dansk Folkeparti nu stemmer for og har lavet en aftale, som kommer til at betyde flere fattige børnefamilier, at helt almindelige danskere med små indkomster får en kraftig indkomstnedgang, at de arbejdsløse skal betale regningen, at der skal skæres ned i den kommunale velfærd?

Er det ikke vigtigere for de ældre, som kommer til at få en ringere hjemmehjælp på grund af den her aftale, at vi forholder os til det, end at vi bliver ved med at bore i nogle meningsmålinger? Jeg forstår godt, at Dansk Folkeparti hellere vil snakke om det end om, hvad det reelle indhold er. Men det er altså det, vi skal stemme om lige om et øjeblik, og jeg har forstået, at Dansk Folkeparti støtter forringelserne.

Kl. 14:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning – før hr. Mike Legarths ordførerindlæg.

Kl. 14:38

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Jeg har et opfølgende spørgsmål, som ikke er til selve lovelementet, men generelt til skattepolitik, til politik i almindelighed. Hvordan vil SF's ordfører fremlægge dokumentation for, at det kan lade sig gøre at spare de 24 mia. kr., når vi hører fra arbejdsmarkedets parter, at den forudsætning, som S og SF har, for, at de skal medvirke til at løse problemet, ikke er til stede?

Vi har hørt Sorgenfrey sige, at det ser meget vanskeligt ud, at det er der ingen forventning om kan stemmes hjem, altså at vi skal arbejde 12 minutter mere. AC, Akademikernes Centralorganisation, siger: Vi savner fortilfælde for, at der kan skaffes opbakning til det. Dennis Knudsen siger: Det vil jeg under ingen omstændigheder involveres i, det bliver ikke med mine stemmer, at vi hæver arbejdsugen til 38 timer. Altså, hvor er flertallet? Dansk Arbejdsgiverforening siger, at der skal laves fundamentalt om på forudsætningerne, for at det kan lade sig gøre. Hvor er flertallet henne?

Når det spørgsmål er besvaret, vil jeg spørge om noget helt andet. Men det kan jeg se at jeg ikke har tid til, så det bliver i min næste korte bemærkning.

Kl. 14:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:39

Jesper Petersen (SF):

Arbejdsmarkedets parter har faktisk taget meget positivt imod det udspil. De har sagt, at de gerne vil være med til at lave sådan en aftale, og de har sagt, at de synes, det er en god måde at lede landet på, at man faktisk vil have en dialog med de mennesker, altså ikke bare vil diktere tingene her fra Christiansborg. Vi siger, at vi ikke kan løse det selv, at vi er nødt til at bede om noget fra danskerne. Derfor bliver de taget med på råd, og derfor bliver der lavet en trepartsaftale, som fagbevægelsen har sagt at de gerne vil være med til. Formanden for FOA hedder ikke Dennis Knudsen, men Dennis Kristensen, og han har faktisk også sagt, at han godt vil være med til at forhandle om det.

Men selvfølgelig lægger de sig ikke ned på forhånd. Selvfølgelig siger de ikke bare: Ja, kom bare med det. Selvfølgelig vil de have løn for at arbejde 1 ekstra time. Selvfølgelig kommer der til at være nogle vilkår, for at en sådan aftale hænger sammen. Det er klart, det kender man jo fagbevægelsen godt nok til, og det skal de da gøre. De skal da sørge for, at deres medlemmers interesser bliver varetaget, og at de får noget for det, at man skal arbejde længere. Så jeg kan godt forstå, at man har taget positivt imod det, som man gør, men samtidig siger, at man nu må se i forhandlingerne, men at man er glad for dialogen.

Kl. 14:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:40

Mike Legarth (KF):

Sagen er vel den, at Dennis Kristensen – og undskyld til Dennis Knudsen derude – har tilkendegivet, at det jo ikke er LO, der kan lave sådan en aftale; LO underskriver jo ikke overenskomsterne. Men lad nu den debat ligge. Jeg glæder mig til at se, om der kan skaffes den opbakning, der lægges op til.

Så har jeg et enkelt, simpelt spørgsmål til hr. Jesper Petersen: Hvis man vil hæve beskatningen, afgifterne, over for dansk erhvervsliv svarende til 3 pct., er vi så ikke enige om, at vi så forringer konkurrenceevnen, og at det betyder færre arbejdspladser, altså at ar-

bejdspladser må lukkes, og at nogle virksomheder vælger at placere sig et andet sted, hvor det er noget mere konkurrencedygtigt at placere sig og skabe sin aktivitet og sin vækst, og at det tilsvarende faktisk gælder, når vi taler om personskatter?

Jeg har ikke behov for en politisk tilkendegivelse. Jeg har brug for en nøgtern økonomisk vurdering af, hvad konsekvensen er af at hæve beskatningen for dansk erhvervsliv og for personer. Hvad sker der?

Kl. 14:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:41

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil bare gentage, at også Dennis Kristensen for FOA faktisk har taget vel imod muligheden for at lave sådan en trepartsaftale; det har han faktisk. Jeg ved godt, at de borgerlige gerne vil udlægge ham anderledes, men det har han faktisk. Han lægger sig ikke ned på forhånd. Han vil have noget for det, men han har taget positivt imod.

I forhold til erhvervsbeskatning er det jo sådan, at Danmark faktisk har en lavere selskabsskat end mange af de lande, vi normalt sammenligner os med. Vi har en lavere selskabsskat end Tyskland og Sverige. Den ligger under gennemsnittet af EU15-landene, de typiske gamle vesteuropæiske lande, som vi sammenligner os med. Og så er det sådan, at vi mener, at vi faktisk for at øge vores konkurrencedygtighed og være et godt samfund at have virksomhed i, hvor Danmark jo ligger i top i forskellige undersøgelser med hensyn til at være interessant at placere virksomhed i, så handler det om meget andet end skatten.

Det handler om, hvor gode uddannelser vi har, om der foregår god forskning og innovation, om der er et godt velfærdssamfund, hvor man kan få sine børn passet, om der er stabilitet på arbejdsmarkedet, som vi jo har i kraft af vores flexicuritymodel og mange organiserede på arbejdsmarkedet, som der nu måske kommer til at blive færre af, hvis regeringen får sin vilje her. Man arbejder så den modsatte vej, for der bliver ringere uddannelse og et mindre fleksibelt arbejdsmarked, når man gør som regeringen, og det er til skade for dansk erhvervsliv.

Kl. 14:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 14:43

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak. Vi står foran et underskud på små 100 mia. kr., og hele den regering er jo sådan set forudsætningen for, at vi her i dag skal debattere det her lovforslag. Vi har som et led i håndteringen af krisesituationen skaffet 85.000 arbejdspladser. Vi har altså beskyttet 85.000 arbejdstagere mod at blive arbejdsløse. Vi har gennemført en resolut og ekspansiv finanspolitik for at imødegå konsekvenserne af finanskrisen. Vi ved nu i forhold til konvergensprogrammet, Ecofin, at der kommer et krav om, at vi skal overholde de aftaler, vi selv har været med til at indgå, nemlig at vi ikke må have et underskud på over 3 pct. af BNP. Vi ligger til i 2010 at få et underskud på 5,1 pct., og 4,4 pct. i 2011. Vi fik også en erklæring i går om, at vi skal adressere den problemstilling svarende til ½ pct. i 2011, 2012, 2013, altså 24 mia. kr.

Samtidig med det er vi nu i mere smult vande. Der er et bæredygtigt omsving på vej. Vi kan se, at ledighedstallet forventelig bliver 25.000 lavere, end vi havde skønnet. Så der er heldigvis positive tegn på vej. Det betyder, at vi skal i gang med exitstrategierne for de

finanspolitiske tiltag, vi har iværksat. Regningen skal betales, og vi skal sørge for, at vi ikke har en for høj gældsætning, at der ikke bliver skabt uro om den danske krone og kommer pres på dansk økonomi. Vi skal skabe tillid. Det er nøgleordet for lave renter, og de lave renter er jo katalysatoren for, at vi igen får vækst, stigende boligpriser osv. osv., som er en forudsætning for opsving og vækst.

Genopretningspakken er jo altså måden at få betalt den regning på hurtigt. Alle må medvirke. Fælles ansvar, fælles opgave. Lav og høj må bidrage, sådan at resultatet og udbyttet bliver til gavn for alle. Når det er til gavn for alle, er det, fordi det er til gavn for dansk økonomi. Så rammer det jo alle positivt. Vi må sætte tæring efter næring. Som det har været drøftet i dag, er der ikke nogen af tingene her, der er enkle. Der er ikke noget quick fix. Der er ikke nogen mere sympatiske attraktive løsninger, der kan bringe os i den position, for så havde vi selvfølgelig gjort det. Det her er en lempelig socialt rigtig plan.

De ting, vi har gjort for at modvirke krisen, synes jeg er på sin plads lige at adressere, fordi det lyder, som om ingenting er gjort. Men vi har f.eks. frigivet SP-opsparingen, hvor der altså var 48,6 mia. kr. indestående, for at styrke rådighedsbeløbet ude i den enkelte økonomi hos den enkelte borger i familierne. Vi har givet længere betalingsfrister til erhvervslivet, både for moms og skat. Vi har etableret en renoveringspulje på 1,5 mia. kr. Vi har med finansloven for 2009 bidraget til øget offentlig vækst og forbrug, og det gør den også i 2010. Så har vi lavet en transportinvesteringsplan for 5 mia. kr. og kommunale investeringer, hvor løftet i den kommunale anlægsramme var på 2 mia. kr. i 2009 og 5 mia. kr. i 2010. Vi har gennemført en bankpakke, stillet garanti for simple kreditorer i bankerne, sådan at der var sikkerhed for, at de penge, vi havde sat ind i banken i går, også var der i morgen, og lavet en kreditpakke, sådan at der var tilstrækkelig kapital i bankerne til at kunne yde lån til den enkelte dansker og til den enkelte virksomhed, sådan at man, hvis man havde orden i regnskaberne, kunne fortsætte sin drift og sit virke. Vi har gennemført »Grøn Vækst«. Vi har i det hele taget gennemført en lang række initiativer til gavn for dansk økonomi.

Vi, VK med støtte fra Dansk Folkeparti, har også for ganske kort tid siden gennemført en skattereform, som jo er værktøjet til, at vi er kommet lempeligere igennem krisen, fordi det har styrket den enkeltes økonomi. Det har styrket Danmarks konkurrenceevne, øget velstanden med 5 mia. kr., arbejdsudbuddet med 20.000. Så på alle måder er skattereformen et værktøj til, at vi er kommet lempeligere igennem krisen, og det har ikke været et spørgsmål om, at man ved at undgå skattereformen og de sympatiske skattelettelser, der lå i den, har påvirket velfærdssamfundet eller skaffet unødvendige omkostninger. Det har været det rigtige værktøj at bruge i den situation, vi har været i.

Kl. 14:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning. Jeg skal bede ordføreren om at gå ned et øjeblik, når det er en tredjebehandling.

Kl. 14:47

Nick Hækkerup (S):

Jeg ved jo, at Det Konservative Folkeparti er så optaget af effektiviseringer rundtomkring i den offentlige sektor, så jeg troede, at det var ordføreren, der gik foran med et initiativ til effektivisering, så vi begge to kunne stå heroppe og på den måde spare tiden til at løbe op og ned. Men det er det så ikke, fair nok.

Ordføreren gjorde en del ud af at forklare, hvad det er, der er gjort for at redde os ud af krisen, og samtidig har hr. Lars Barfoed jo løftet lidt af sløret for, hvad det er, der skal gøres. Der vil jeg bare gerne bede ordføreren forholde sig til de initiativer, der skal tages, når nu man har konstateret, at regningen alligevel ikke er betalt, nemlig øget brugerbetaling, en indtægtsregulering af folkepensionen

og i direkte forlængelse af det forslag, vi behandler her, at børnepen-
gene skal beskæres yderligere. Kan ordføreren ikke løfte sløret lidt
for, hvordan det er, de her initiativer skal gennemføres, og hvornår?

Kl. 14:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:48

Mike Legarth (KF):

Jeg skal med stor glæde og fornøjelse forklare, redegøre og stå på mål for de visionære tanker, Det Konservative Folkeparti har omkring, hvordan vores samfund skal skrues sammen i fremtiden, og det er jo det, hr. Lars Barfoed har annonceret bl.a. i dag. Det er jo den langsigtede dagsorden, der hedder: Hvordan skaber vi glade danskere? Hvordan skaber vi trivsel og vækst i vores samfund? Det tror vi vi gør ved, at vi bruger pengene mere fornuftigt og tænker på, om de penge, vi bruger i den offentlige sektor, bruges klogest, smartest, på den bedste måde. Er der nogen, der får nogen ydelser, som ikke behøver dem? Er der nogen, der får en ydelse, der er for høj? Den kunne måske være lavere, hvad ved jeg? Alle de ting skal vi jo kontinuerligt spørge os selv om.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at hvis man spørger neutrale nationaløkonomer, vil man få at vide, at skattepolitik er et konkurrenceparameter. Det er vigtigt, at vi altid i Danmark har en forholdsvis lav konkurrencedygtig selskabsskat, fordi vi ellers ikke kan tiltrække virksomheder, og det samme gælder personskatter.

Kl. 14:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:49

Nick Hækkerup (S):

Når man betragter, hvor mange gange Venstre i dag er løbet uden om at svare på spørgsmålene, synes jeg i virkeligheden, der er grund til at rose ordføreren for ærligheden og oprigtigheden i de svar, der er givet.

Det, som udestår som et spørgsmål nu, er selvfølgelig, om der i øjeblikket foregår en dialog med Venstre og Dansk Folkeparti om, hvornår i efteråret man skal indføre mere brugerbetaling, hvordan folkepensionen skal indtægtsreguleres, og om det vil være en del af den kommende lovpakke, at børnepen-
gene skal beskæres yderligere.

Kl. 14:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:50

Mike Legarth (KF):

Der er ikke nogen konkrete sonderinger eller dialog med nogen om det. Det Konservative Folkeparti har sat sig ned og lavet et strategiplæg med de tanker, planer og ideer, vi har til, hvordan et konservativt samfund kunne se ud i fremtiden. Her har vi påpeget, at det kunne være en god idé at nedsætte en kommission til at vurdere, om den måde, vi har skruet samfundet sammen på, nu også er den mest hensigtsmæssige. Der skal altid være plads og tid til dialog og debat, især her på den vigtigste talerstol i hele landet og i det her forum inde på Christiansborg, og til, at vi med hinanden debatterer om den måde, vi håndterer de ting på, vi nu håndterer, gøres på den bedste, smarteste og klogeste måde. Det er simpelt hen bare den debat, vi har søsat.

Kl. 14:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Jesper Petersen (SF):

Det er simpelt hen altid så ironisk, når man hører konservative politikere stå og tale om, at der nu skal tages et *fælles* ansvar, at vi alle er i samme båd, og at det er et fælles ansvar. Det er sjovt nok, at det er sådan, at når man giver skattelettelser, er det først og fremmest de velstillede, der skal have dem, og det er for at tage et fælles ansvar. Så skal regningen betales, og det er Underdanmark, der skal gøre det, og det er så også at tage et ansvar for fællesskabet. Jeg synes bare ikke, det hænger sammen. Jeg synes ikke, der er ret meget fællesskab i det, der bliver sagt. Der er blevet givet kæmpeskattelettelser, og de, der er uden ansvar for finanskrisen, er så dem, der nu skal betale mest, når regningen skal betales.

Man skal åbenbart regne med – og det er sådan, jeg forstår hr. Mike Legarth og justitsminister Lars Barfoed – at der kommer flere skæve skattelettelser, mere pres på at få øget brugerbetaling, lavere folkepension og en yderligere forringelse af børnechecken. Det er da mindre fællesskab.

Er det virkelig god konservativ politik med det her lovforslag at stemme for, at der bliver flere decideret fattige børn i det her samfund?

Kl. 14:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:52

Mike Legarth (KF):

Retorikken fra hr. Jesper Petersen er fuldstændig falsk og har intet som helst med det konservative grundsyn at gøre. Det, vi er optaget af, er, at vi får skabt frirum, rådighedsbeløb til at tage os af de svage og dem, der virkelig har behov for hjælp, ud fra den tese, at vi synes, vi smører et tyndt lag ud til for mange, så der rent faktisk ikke er råd til hjælpe dem, der virkelig har behovet.

Vi giver ikke en eneste skæv skattelettelse. Vi giver de skattelettelser, der skal til for at fremme, at man vil arbejde, tage en uddannelse og yde en ekstra indsats, at der placeres virksomheder i Danmark, og at der investeres i de virksomheder, der er placeret i Danmark, fordi det er til gavn for fællesskabet. På den måde får vi skabt flere penge til rådighed, og dermed kan vi udbygge og forbedre vores velfærdssamfund.

Kl. 14:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:53

Jesper Petersen (SF):

Det er simpelt hen så fantastisk, at man kan stå og sige, at man har delt ufinansierede skattelettelser ud i 2004 og 2007, og at det er til gavn for vores fælles velfærd. Det er det, der er påstanden: at man deler skattelettelser ud, som først og fremmest gavner de velstillede, uden at finansiere dem. Derfor er der et stort hul i kassen, og det skal velfærden og børnefamilierne nu være med til at betale for med det her lovforslag. Og så siger man, at det er fuldstændig rimeligt, og at det er for at skabe fremgang for de dårligt stillede i samfundet. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Jeg har efter mine år i politik forstået, at det konservative grundsyn handler om at give skæve skattelettelser og placere regningen hos Underdanmark, som man gør med det her lovforslag.

Lad os nu f.eks. bare tage det helt konkrete, som jeg spurgte om før uden at få svar. Under den her regering er der blevet 30.000 flere børn, mener jeg det er, der er vokset op i familier, der er decideret fattige, og hvor man ikke har råd til kontingentet til idrætsforenin-

gen, ikke har råd til gaven til børnefødselsdagen, ikke kan få tøj og medicin. Det vil der blive mere af med det her. Er det virkelig god konservativ politik? Kan vi ikke få et svar på det?

Kl. 14:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:54

Mike Legarth (KF):

Det styrker jo ikke den ellers så gode skatteordførers sag, at han her fra talerstolen fremlægger falske citater. Jeg har jo ikke sagt noget om, at jeg vil gennemføre flere ufinansierede skattelettelser. Det er lodret forkert. Jeg har netop hele tiden sagt, og det er jeg så i øvrigt ikke engang nået til her endnu, at hver eneste skattelettelse, vi har givet, er fuldt finansieret. Lad det ligge. Det er ikke det, det handler om.

Det, hele vores grundsynspunkt går på, er at skaffe penge nok til at kunne tage os af de svage. Så synspunktet fra hr. Jesper Petersen er jo fuldstændig forkert. Jeg ved godt, det er smart at stå her og prøve at lade, som om man selv er dem, der vil tage sig af de svageste, og at vi andre er de stygge ulve, der jo netop vil gøre endnu flere fattige og ramme dem, som er svagest.

Men det er altså det fuldstændig modsatte synspunkt, vi har: Vi vil gerne prioritere de penge, vi har, sådan at vi kan hjælpe dem, der har mest hjælp behov, så det er det, det handler om.

Kl. 14:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Christmas-Møller for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Pia Christmas-Møller (UFG):

Der findes ikke nogen plan, der er mere sympatisk end den foreliggende. Citat fra den konservative ordfører. Den lader vi lige stå et øjeblik, og alt imens vil jeg give ordføreren mulighed for at svare mig:

Er det korrekt, at det var Det Konservative Folkeparti, der under forhandlingerne, som jeg ved at ordføreren deltog i, modsatte sig, at indgrebet over for børnechecken blev gjort indkomstafhængigt, men derimod vendt til et overgreb mod familier med mange børn? Er det korrekt, at det var De Konservatives store sejr ved denne forhandling, som åbenbart er den mest sympatiske, der overhovedet findes?

Kl. 14:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:56

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, det er helt ubegribeligt, at man er nødt til at gå på Danmarks vigtigste talerstol og korrigere den forrige taler, i forhold til hvordan man citerer de folk, der har stået her. Altså, jeg har jo aldrig, vil jeg sige til fru Pia Christmas-Møller, stået her og påstået, at det her var den mest sympatiske plan af alle. Det er jo lodret forkert. Skulle vi nu ikke prøve at kvalificere debatten og prøve at udfordre hinanden på de synspunkter, vi har? Det ville da være fremmende, og dem, der sidder ude ved højtalerne og skærmene, har vel ret til en saglig debat og ikke det der mummespil, hvor man beskylder hinanden for nogle ting, der ikke har noget som helst på sig.

Men tilbage til det, det handler om: Fru Pia Christmas-Møller ved udmærket godt, at man ikke citerer, hvad andre har sagt og gjort i forhandlinger, og det ene og det andet, men jeg blev spurgt inden forhandlingerne, hvordan jeg så på, at vi skulle kigge på børnecheck-

en. Vi har aldrig været afvisende over for, at den skulle være indtægtsreguleret, men fællesresultatet blev altså noget andet.

Kl. 14:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14:57

Pia Christmas-Møller (UFG):

Nu er det jo så heldigt, at alt, hvad der bliver sagt fra denne talerstol, bliver skrevet ned, og jeg vil anbefale hr. Legarth at konfrontere sig selv med, hvad der fremgår af referatet. Det blev sagt, at det var et sympatisk indgreb, og det blev sagt, at det var socialt rigtigt. Det har ordføreren selv sagt, jeg skrev det ned med det samme, for jeg var ret forbløffet.

Jeg forstår ordføreren sådan, at Det Konservative Folkeparti faktisk havde foretrukket, at børnechecken var blevet gjort indkomstafhængig frem for afhængig af antallet af børn. Det er meget nyt, og det tror jeg at jeg vil spørge Dansk Folkepartis forhandlere om, for så tror jeg pludselig, der er grundlag for at få ændret pakken. Jeg har læst meldingerne i offentligheden sådan, at alle andre end Det Konservative Folkeparti faktisk var parate til at gøre den indkomstafhængig frem for afhængig af antallet af børn. Det er virkelig en nyhed, der er kommet her. Tak for det.

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:58

Mike Legarth (KF):

Det, jeg overordnet set hæfter mig ved, er, at vi har gennemført en genopretningspakke, hvor vi får betalt regningen, fordi det er til gavn for Danmark. Det bliver dermed til gavn for alle danskere. Alle bidrager, det er et fælles ansvar, en fælles opgave. Alle bidrager lidt til at betale den regning, der er. Det anerkender jeg, og det har jeg også tydeligt tilkendegivet. Høj som lav bliver ramt af det, også børnefamilier. Alle børnefamilier medvirker solidarisk til en løsning og får 5 pct. mindre. Nogle får et maks. beløb, man får 35.000 kr. skattefrit som loft, så der bliver børnefamilierne også ramt.

Der er nogle, der bliver ramt af fradragsgrenserne. Der er nogle, der bliver ramt af, at topskatteændringerne udskydes. Så alle medvirker til at betale den her regning. Det synes jeg er fair, og derfor siger jeg, at det er godt skruet sammen, i betragtning af at alle medvirker til at betale regningen. Andet har man ikke hørt her fra talerstolen.

Kl. 14:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning.

Kl. 14:59

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes bare, det kunne være interessant at få den konservative ordfører herop og lige forklare en gang til, hvordan det kan være, at når man giver ufinansierede skattelettelser til de rigeste, er det faktisk til gavn for de fattigste familier i Danmark, børnefamilierne. Det er faktisk de fattige, man hjælper ved at gøre de rige rigere, og det er faktisk de fattige, der burde være glade for De Konservatives politik, når der er givet ufinansierede skattelettelser i 2005 og 2007.

Jeg synes altså, det er noget af en pædagogisk øvelse, og jeg kunne meget godt tænke mig at få gentaget af den konservative ordfører heroppefra, at det faktisk er det, man gør. Det kunne jo være meget interessant i ens hverdag, når man også render rundt og siger til folk: Ved du hvad, du får altså et meget mindre stykke af lagkagen – eller rettere: Vi tager faktisk et stykke af din lagkage fra dig og giver det

til en, som i forvejen har masser af lagkage på sin tallerken, og det er faktisk til gavn for dig. Så skal der i hvert fald være en eller anden sundhedsmæssig logik i det i forhold til lagkagen, men jeg tror ikke, det hænger sådan sammen med skattepolitikken.

Kl. 15:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 15:00

Mike Legarth (KF):

I forbindelse med det spørgsmål vil jeg gerne henvise til Skattekommissionen, og jeg vil bede hr. Kamal Qureshi læse indholdet af deres rapport. Det var jo den tidligere socialdemokratiske minister Carsten Koch, der sad for bordenden og var formand, og her blev det tydeligt tilkendegivet, hvor det var, der var de største effekter og gevinster.

Hvis man tager det udgangspunkt, er det klart, at det er vigtigt, at det er den private sektor, der driver værket. Det er den, der er katalysatoren for al økonomi, det er den, der tjener pengene til statskassen, og så forholder vi os her i Folketinget til, hvordan vi skal bruge pengene.

Vi skal have et konkurrencedygtigt samfund, der kan sælge så meget som muligt ude på verdensmarkedet, og der derfor kan ansætte flere. På den måde får man skaffet provenu fra både skatter og afgifter, selskabsskatter osv. til statskassen, på den måde får man den størst mulige aktivitet og beskæftigelse, og dermed får man en større sum til rådighed, som vi så kan bruge på at fastholde og udbygge det velfærdssamfund, vi gerne vil have. Så der er en rigtig god idé i at gennemføre skattelettelser, fordi det øger virksomhedernes konkurrenceevne, og vi får altså dermed en større sum penge til fordeling til at styrke vores velfærdssamfund.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Kamal Qureshi.

Kl. 15:01

Kamal Qureshi (SF):

Jeg tror virkelig, det bliver et interessant budskab, De Konservative kommer til at skulle forsvare, når den kommende valgkamp går i gang. Man kan sige, at den i høj grad allerede er i gang, men det bliver i hvert fald interessant, når vi skal ud at diskutere med de almindelige vælgere, de almindelige børnefamilier, de dårligst stillede, lavindkomstgrupperne og for den sags skyld også med folk med almindelige håndværkerindtægter.

Når denne regering har givet milliarder og atter milliarder af kroner i ufinansierede skattelettelser i 2005 og 2007, har den egentlig gjort det for at gavne de dårligst stillede. Vi har mange tusinde flere fattige børn i Danmark i dag, end vi havde, da denne regering kom til, vi har mange flere folk på overførselsindkomster, og den grundlæggende fattigdom er steget under denne regering. Alt det er faktisk sket for at gavne de fattige. Det er faktisk for at gavne de dårligst stillede, at der er blevet flere fattige børn, at der er blevet flere rige, og at man har flyttet penge fra de dårligst stillede til de rigeste her i samfundet ved at give ufinansierede skattelettelser – en fest, som de dårligst stillede og børnefamilierne nu skal betale. Det har faktisk været til gavn for de dårligst stillede hele tiden.

Jeg synes godt nok, det er en pædagogisk øvelse, som denne regering og De Konservative er i gang med, og jeg tror, man skal være konservativ ordfører eller folketingsmedlem for Det Konservative Folkeparti for at kunne forstå omfanget af den.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:03

Mike Legarth (KF):

For det første har vi på intet tidspunkt givet ufinansierede skattelettelser. De har været finansieret krone til krone. Det har vi haft en lang debat om tidligere på dagen, så det behøver jeg nok ikke komme mere ind på. Jeg kan kun henvise til det referat, der måtte ligge om det.

Det, der er afgørende, er jo, at vi sikrer, at vi ikke bruger pengene til at betale renter. Hvis vi sår tvivl om dansk økonomi, betyder det nemlig, at renterne vil stige, og så kan vi som land betale himmelråbende høje beløb i renter af de lån, som vi er nødt til at optage, fordi vi har betalt for at komme lempeligt og skånsomt igennem krisen. De penge, som vi så skulle bruge på at betale renter, vil vi hellere bruge på at forbedre forholdene for de svageste og dem, der har det største behov for hjælp. Keep it simple, sådan er det.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er jo klart nok, at staten mangler penge. Problemet er bare: Hvorfor mangler den penge? Der har igen i dag været diskussioner om skattelettelserne, og om de er finansierede eller ikke finansierede, og der må jeg bare holde fast i det svar, vi har modtaget fra skatteministeren på et spørgsmål fra mig: Skattelettelserne har medført en udgift på 305 mia. kr., og det anføres, at det er en forbedring af borgernes, dvs. de rigeste borgers rådighedsbeløb. Og når der er tale om, at man forbedrer rådighedsbeløbet for borgerne, jamen så er det selvfølgelig ufinansieret, for hvis man havde taget pengene ind med den anden hånd, så ville man jo ikke have forbedret rådighedsbeløbet. Det giver sig selv; der er ingen diskussion.

Man kan diskutere, om det i 2019 eller endnu længere frem i tiden bliver finansieret, men her og nu, i 2010, taler vi om en udgift for staten på 305 mia. kr., og det ville naturligvis have sat statens finansiering i en helt anden situation, hvis det var sådan, at de penge ikke primært var blevet delt ud til dem, der bor nord for København. Alene i år, 2010, strømmer 53 mia. kr. ufinansieret ud af statskassen, og det er altså VKO's uansvarlige skattelettelser til de rigeste, der er problemet, mere end at det er krisen. Og der er det første spørgsmål: Hvorfor? Og det er regeringens egen politik.

Det andet spørgsmål er: Hvem skal betale? Her har vi fået et godt svar fra skatteministeren, der viser, at man bare kunne droppe yderligere skattelettelser til topskatteyderne, til dem, der tjener mere end 400.000 kr., så ville man få det samme i kassen, som man ville få, hvis man lader være med at skære i børnechecken. Det er et meget enkelt valg: Skære i børnechecken eller give yderligere skattelettelser til dem, der tjener mest. Det viser regeringens egne tal. Det er oven i købet på lang sigt et meget større beløb, man får ind ved at droppe skattelettelserne til de rige, end man får ind ved at skære i børnechecken. Men man vælger altså til fordel for dem, der tjener mest.

Så er der det med fordelingen mellem rige og fattige. Der kan vi igen henvise til beregninger fra regeringen, der viser, at det første år betyder det, at de, der tjener mindst, rammes med den højeste procent af indkomsten, og de, der tjener mest, rammes med den laveste procent af indkomsten. Sådan er det fra starten. Men så bad vi yderligere om at få en besvarelse af spørgsmålet: Hvordan kører det i årene fremover? Og der viser det sig, at for dem med de laveste indkomster stiger det, de taber på denne her pakke, i procent år for år, hvorimod det for de rigeste er sådan, at deres tab på pakken bliver

mindre og mindre. Det er altså uligheden, der vokser i samfundet. De, der tjener mindst, skal betale mest, og de, der tjener mest, skal betale mindst. Og det er regeringens egne udregninger, der viser, at uligheden i samfundet vokser. Det er derfor ikke så svært, synes vi, at tage afstand fra planen.

Jeg vil sige: Hvad kan vi så gøre? Der er vores forslag, at hvis man tilbageruller skattelettelserne til de allerrigeste, de skattelettelser, som dem, der tjener mere end 500.000 kr. om året, får, så vil man alene af den grund få 7,3 mia. kr. i statskassen, viser beregninger fra skatteministeren. Tak for det. Hvis vi lægger skat på spekulation, vil der komme 7,6 mia. kr. i statskassen, og hvis vi øger beskatningen af nordsøolien, vil der komme 10 mia. kr. Lige præcis de tre sympatiske forslag, tilbagerulning af skattelettelser, skat på spekulation og mere skat på nordsøolien, giver 24 mia. kr., altså det, som regeringen efterlyser. Det kunne man altså gøre, og så kunne man lade være med at tage penge fra de arbejdsløse, lade være med at skære i velfærden, lade være med at skære i børnefamiliernes indkomst, lade være med at skære i uddannelserne, lade være med at tage penge fra pensionisterne.

Altså, efter vores opfattelse burde det ikke være så svært at vælge mellem det sympatiske ...

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg gør opmærksom på, at der i øjeblikket er møde i Folketingssalen, og at der er forhandlinger, der er i gang, og det bedes man respektere. Ellers vil mødet blive afbrudt i 10 minutter, hvor man kan tale færdigt udenfor.

Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Altså, tage pengene dér, hvor de er flest, eller tage pengene dér, hvor det gør ondt? Det burde ikke være så svært at vælge. Det er det tilsyneladende heller ikke, for VKO synes, det her er en rigtig god idé, og derfor stemmer de for de her forslag. Vi synes i Enhedslisten, det er en rigtig dårlig idé, og derfor stemmer vi imod.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:10

Mads Rørvig (V):

Tak. Nu rejser hr. Frank Aaen rundt og siger, at hvis vi afskaffede udskydelsen af topskattelettelserne og annullerede dem helt, kunne det finansiere børnechecken, og han henviser til et svar fra skatteministeren. Så synes jeg lige, at vi en gang for alle skulle få opklaret, hvad det er, Skatteministeriet svarer. De laver en gennemgang af en beregning, og så konkluderer de: Det er derfor ikke muligt at sikre genopretningsaftalens samlede finansieringsbidrag til fremtidens velfærd ved at bytte de to elementer. Punktum. Så det kan man altså ikke.

Så vil jeg da spørge hr. Frank Aaen, nu da S og SF i tillægsbetænkningen til dette lovforslag har tilkendegivet, at man ønsker at bibeholde justeringen af topskattegrænsen, om det, hvis flertallet skulle skifte på et tidspunkt, vil være et ufravigeligt krav fra Enhedslistens side, at topskattegrænsen ikke bliver justeret.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 15:11

Frank Aaen (EL):

Det er rigtigt, at vi ikke er helt enige om det her, men vi er enige om, at de rige skal betale mere, så derfor vil de rige i Danmark komme til at betale mere, efter at vi får et regeringsskifte – det er uden for tvivl.

Hvad er det så, Skatteministeriet skriver? Jamen de giver mig jo ret i de tal, jeg siger, nemlig at man uden videre kan erstatte lempelsen af topskatten med at fjerne forringelsen af børnechecken. Det er der ingen diskussion om.

Så opfinder skatteministeren et argument om, at det på lang sigt vil give 4.000 flere i arbejde, hvis de skal betale lavere skat, og her snakker vi om de rigeste i samfundet. Det vil sige, at man tror, at de, der tjener mere end 400.-500.000 om året, vil arbejde mere, hvis de skal betale lidt mindre i skat. Det er det, jeg kalder hokuspokusøkonomi, og det har man så føjet ind i svaret for ligesom ikke at skulle bøje sig for argumentationen, vi kommer med.

Men de helt klare tal, som også fremgår af skatteministerens tal, er, at man uden videre kan udskifte forringelsen af børnechecken med fjernelse af lempelsen af topskatten.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 15:12

Mads Rørvig (V):

Nu kan vi diskutere fakta. Jeg læste lige ordret op, hvad der stod i svaret fra Skatteministeriet. Så henviser hr. Frank Aaen til beregninger fra 2014 og fremefter, men det er jo ikke noget, der løser vores konsolideringsbehov for 24 mia. kr. inden 2013.

Men så skylder hr. Frank Aaen at give et svar på, om hr. Frank Aaen er lige så hyklerisk som S og SF, når man tordner imod regeringens skattelettelser, men alligevel skriver i et betækningsbidrag, at man ønsker at indføre den justering af topskattegrænsen, som regeringen og Dansk Folkeparti også lægger op til. Selv om man tordner imod det, skriver man i betækningsbidraget, at man også ønsker at indføre det.

Så vil jeg spørge hr. Frank Aaen: Vil det så ikke være et ufravigeligt krav fra Enhedslistens side, hvis der skulle ske et flertalsskifte i Folketinget, at man lægger sig fast på, at topskattegrænsen skal fryses fast? Eller er man lige så hyklerisk som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:13

Frank Aaen (EL):

Vi er aldeles ikke hykleriske, må jeg være fri. Vi står ved det, vi siger, og vi ved, at vi kan arbejde sammen med S og SF om at forhøje skatten for de rigeste i samfundet, og det gør vi så. Og kan vi komme længere, har vi ikke nogen ultimative krav. Det eneste, vi siger, er, at vi kun stemmer for forbedringer og imod forringelser – så enkelt er det.

Men må jeg så sige igen: Jeg synes, at man bare snakker uden om. Vi kan se sort på hvidt, at samfundet – oven i købet på sigt – vil tjene mere, ved at man lader være med at skære i børnechecken, men til gengæld undlader at give endnu en ny skattelettelser til de rigeste i samfundet.

Altså, det helt enkle valg: Skal de rige undvære endnu en skattelettelser og så i stedet frede det med at tage penge fra børnefamilierne? Der synes jeg altså godt, at V og K og også Dansk Folkeparti kunne svare lidt mere udtømmende på, hvorfor man synes, det er

vigtigt at fastholde yderligere skattelettelser til de rigeste og så skære i børnechecken? Det synes jeg da er et interessant spørgsmål.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 15:14

Afstemning**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 53 (V, DF og KF), imod stemte: 48 (S, SF, RV, EL, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Midlertidig nedsættelse af grundvederlag til ministre).

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 02.06.2010. 2. behandling 10.06.2010).

Kl. 15:15

Forhandling**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi har jo under den foregående debat om børnefamilieydelsen forsøgt at få de forskellige ordførere til at svare på, hvor meget det er, de bidrager til at betale den regning, som regeringen og Dansk Folkeparti siger skal betales for de mange skattelettelser, som regeringen og Dansk Folkeparti har givet til de rigeste.

Jeg synes, det kunne være væsentligt, hvis finansministeren fortalte, hvad det egentlig er helt konkret, som ministrene kommer til at undvære, når man nu siger, at børnefamilierne – de fattigste af dem – altså skal undvære, at børnene f.eks. kan komme på ferie, kan holde en børnefødselsdag og kan have nogle af de mest nødvendige fornødenheder. De arbejdsløse kommer i mange tilfælde til at gå fra hus og hjem. Velfærden bliver skåret drastisk ude i kommunerne.

Hvad er det så helt konkret, ministrene bidrager med, når det, man går ned i løn, er mindre end den skattelettelser, man har fået? Hvordan er det man fra ministrenes side mener man bliver ramt, når man siger, at alle bliver ramt, og at det kommer til at gøre ondt på alle? Hvordan er det så helt konkret det gør ondt på finansministeren og de øvrige ministre, at man skal undvære så lidt af sin løn, at det

svarer til langt mindre end den skattelettelse, som man har tænkt sig at beholde?

Kl. 15:19

Kl. 15:17 (Ordfører)

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 15:17

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen er startet.

Afstemningen slutter.

For stemte: 99 (V, S, DF, SF, KF, EL, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 3 (RV og LA).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedsættelse af dagpengeperioden).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010. 2. behandling 10.06.2010. Tillægsbetænkning 14.06.2010).

Kl. 15:18

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør Venstres ordfører, og det er fru Ulla Tørnæs.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Så er vi nået til tredjebehandlingen af dagpengereformen, og efter en særdeles grundig behandling her i salen – jeg tror, vi samlet set er nået op på mere end 18 timers debat om L 222 og en mindst lige så grundig behandling i udvalget, hvor ministeren har svaret på mere end 100 spørgsmål – så er det, der kalder mig på talerstolen her ved tredjebehandlingen, at vi på trods af den grundige debat fortsat ikke har fået svar på en række spørgsmål fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti ...

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg beder om, at de, der ikke vil deltage før ved afstemningen, forlader salen hurtigt, således at ordføreren kan høre, hvad hun selv siger – det gælder også formanden – og jeg skal nok lægge tid til.

Så går vi videre med forhandlingen, værsgo.

(Ordfører)
Ulla Tørnæs (V):

På trods af den grundige debat har vi fortsat ikke fået svar fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti på en række spørgsmål: Vil man, som Enhedslisten forlanger det, genindføre den 4-årige dagpengeperiode, eller vil man fortsætte med en 2-årig periode? Er man enig med LO's formand, Harald Børsting, i, at det nu ikke længere er 15 mia. kr., man skal finde på arbejdsmarkedsområdet, men 11 mia. kr.? Ja, listen over ubesvarede spørgsmål til S og SF bliver længere og længere dag for dag; hver dag bringer ny tvivl om oppositionens såkaldte plan, »En Fair Løsning«.

Samtidig står det mere og mere klart, at »En Fair Løsning« netop ikke er nogen løsning, men blot en række løse ideer og hensigtsregler. For vi forsøgte jo under såvel første- som andenbehandlingen at få klarhed over, hvad Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti egentlig vil, men nej, og jeg kan konstatere, at forvirringen om oppositionens løse tanker om, hvordan de mener at de kan genoprette dansk økonomi, er total. Også internt hos oppositionen er forvirringen total, for slet ikke at tale om forvirringen – eller måske nærmere uenigheden – med fagbevægelsen om, hvordan og hvad fagbevægelsen skal bidrage med; ja, den er jo komplet.

Den sande leder af oppositionen, Harald Børsting, siger et den ene dag, fru Helle Thorning-Schmidt siger noget andet, og hr. Henrik Sass Larsen siger noget helt tredje. Hvad skal vi tro på? Først var der de 12 minutter, som fagbevægelsen vistnok først havde sagt ja til, men så sagde de nej, så det ikke kunne misforstås. Så var der de 15 mia. kr., som fagbevægelsen vistnok havde lovet at hjælpe vennerne i Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti med at finde, men pludselig – med et knips med fingrene – forsvandt de 15 mia. kr. og blev til 11 mia. kr. Det er da mageløst, ja, det er da mageløst, men man skal vide, at det er hamrende uansvarligt.

Midt i denne uklare og grumsede forvirring står det imidlertid fuldstændig tindrende, lysende klart, at S og SF ikke har noget svar på, hvordan de kan genoprette dansk økonomi, så vi fastholder tilliden til Danmark og vi undgår rentestigninger til ugunst for boligejerne og virksomhederne. Det står – ikke mindst siden i går – tindrende klart, at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti altså ikke har noget bud på, hvordan de vil indfri de krav, der er stillet til os fra EU. Det er intet mindre end skandaløst, at S og SF ikke vil – eller måske nærmere ikke kan – give os svar på, hvad de vil. Vi har derfor fortsat en kæmpe byge af spørgsmål, som jeg går ud fra at vi får svar på her i dag.

Men først vil jeg nu gerne benytte tredjebehandlingen her i dag til at slå fast, at vi med genopretningspakken betaler regningen en gang for alle, og at vi viser omverdenen, at Danmark har styr på økonomien. Vi lader ikke rudekuverten ligge uåbnet i køkkenskuffen, sådan som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vil det, vi lukker ikke øjnene over for de krav, EU stiller til os om at nedbringe vores offentlige underskud, sådan som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti gør det; nej, vi betaler som sagt regningen. Og hvis ikke vi gør det, ja, så risikerer vi højere renter og spekulation mod kronen og finansiel uro.

Med meldingerne fra EU i går står det tindrende klart, at man ikke bare kan se bort fra de krav, EU stiller, sådan som fru Helle Thorning-Schmidt – i mine øjne – fuldstændig naivt og uansvarligt har forsøgt at gøre det ved at nedgøre de krav, vi blev stillet over for, og så oven i købet forsøge at bilde danskerne ind, at der gælder et helt særligt regelsæt for Danmark, som ikke gælder for samtlige øvrige 26 EU-medlemslande, igen et tegn på, at Socialdemokraternes plan ikke hænger sammen, men blot er udtryk for et sæt løse tanker og hensigtsregler.

Med dagpengereformen, hvor vi nedsætter dagpengeperioden fra 4 år til 2 år, bidrager vi ikke kun til genopretningen af dansk økono-

mi på kort sigt, men vi bidrager samtidig også med en ganske betydelig udvidelse af arbejdsstyrken, idet beskæftigelsen vil blive forøget med 13.000 fuldtidspersoner, et væsentligt bidrag, der skal medvirke til at sikre, at vi har både de hjerner og de hænder, vi har brug for på arbejdsmarkedet, når de store efterkrigsårsgange går på pension og erstattes af de små årgange fra 1980'erne.

Meget tyder på, at det går fremad med dansk økonomi, tilliden er ved at vende tilbage, virksomhederne er igen begyndt at ansætte folk. Det seneste positive bevis på, at det er ved at vende for dansk økonomi, er ledighedstallene for april, som viste endnu et fald, i øvrigt for femte måned i træk. Og ledigheden er i dag 4,1 pct. af arbejdsstyrken.

Kl. 15:25

Dermed er ledigheden heldigvis ikke steget så meget, som vi frygtede. Det skyldes jo bl.a. den lempelige finanspolitik, som har været ført siden 2008. Den svagt stigende beskæftigelse, de nye job-åbninger, der viser sig, og ikke mindst aftalen om den kæmpe, gigantiske indsats på 500 mio. kr. til forebyggelse og bekæmpelse af langtidslidighed, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance, gør, at det er det helt rigtige tidspunkt at gennemføre en reform af vores dagpengesystem på. Socialdemokraterne valgte som bekendt at stå uden for aftalen om bekæmpelse af langtidslidighed, ikke fordi de er imod de enkelte elementer i aftalen; næh, alene fordi Socialdemokraterne er så optagede af deres egen valgkamp, at de koldt og kynisk har valgt ikke at medvirke til at forbedre de langtidslidiges muligheder for uddannelse og opkvalificering.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at den reform, vi nu gennemfører, helt sikkert vil bidrage til, at de ledige kommer hurtigere i job, nøjagtig som det skete, da den socialdemokratisk ledede regering i 1990'erne afkortede dagpengeperioden, først fra 7 til 5 år og siden fra 5 til 4 år. Begge reformer førte til, at de ledige kom hurtigere i job; det blev ganske glimrende sagt af formanden for LO, Harald Børsting, da han sagde: Det var en utrolig upopulær beslutning, men jeg tror, den var rigtig, og det har vist sig, at de ledige siden er kommet hurtigere i arbejde.

Se, nu har jeg forstået på Socialdemokraternes ordfører, hr. Torben Hansen – det blev udtrykt ved første- og siden ved andenbehandlingen af lovforslaget her – at regeringens forslag til en dagpengereform er usympatisk. Jeg mener faktisk, at det, når man bruger så voldsomme ord og udtryk for at afvise et forslag, forpligter; så skylder man danskerne, og man skylder Folketinget her åbent og ærligt at sige, hvad det så er, man vil i stedet.

Det står, som jeg var inde på tidligere, imidlertid fortsat fuldstændig hen i det uvisse, hvad Socialdemokraterne vil; man bliver ved med igen og igen at henvise til nogle løse hensigtserklæringer, som er formuleret i oplægget »En Fair Løsning«. Oplægget er jo, siden det blev offentliggjort for lidt over en måneds tid siden, fuldstændig blevet gennemhullet. Regnestykkerne hænger ikke sammen, og oplægget blev karakteriseret som økonomisk uansvarligt, og i forrige uge var det så de økonomiske vismænd, der i deres rapport fuldstændig afviste det socialdemokratiske oplæg som et svar på genopretning af dansk økonomi. Og i går kom så meldingerne fra EU's økonomikommissær, hvor det klart og tydeligt fremgår, at Danmark skal bringe orden i økonomien.

Som jeg nævnte tidligere, mener S den ene dag et for derefter at mene det stik modsatte dagen efter. Men én ting ligger dog – forstår jeg – fast, og det er, at man vil ringe til vennerne i LO, og det vil vi sikkert også høre her lige om lidt, for det hørte vi jo rigtig mange gange under både første- og andenbehandlingen. Vennerne i fagbevægelsen skal hjælpe Socialdemokraterne til regeringsmagten, og man har lovet at hjælpe med at finde 15 mia. kr. Eller er det måske nu 11 mia. kr.? Det vides ikke. Men hvordan skal det ske? Hvordan skal man finde enten de 15 mia. eller de 11 mia. kr.? Det må vi altså

ikke få at vide. Jeg er fuldstændig enig med fru Margrethe Vestager i, at der mangler svar fra Socialdemokraterne og fra Socialistisk Folkeparti på, hvordan de 15 mia. kr., som siden er blevet til 11 mia. kr., skal findes. Tak.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Jeg har foreløbig noteret fem korte bemærkninger. Den første korte bemærkning er fra fru Line Barfod.

Kl. 15:29

Line Barfod (EL):

Det var jo en helt utrolig tale, fru Ulla Tørnæs kom med her. Men jeg tror, at jeg vil holde mig til indholdet i det lovforslag, som regeringen og Dansk Folkeparti vil gennemføre, hvor man jo i bemærkningerne til lovforslaget regner med, at udgifterne til kontanthjælp vil stige med omkring 1,3 mia. kr., derved at mange tusind mennesker vil komme på kontanthjælp, og det fremgår af de svar, vi har fået, at der så vil være endnu flere, der ryger helt ud af systemet. Det, som regeringen så har sagt, og det, fru Ulla Tørnæs også har sagt i tidligere debatter, er jo, at man regner med, at folk kommer i arbejde, at det, der står i lovforslaget, slet ikke passer, men at folk i stedet vil komme i arbejde.

Derfor vil jeg gerne have svar på det, vi endnu ikke har kunnet få svar på, nemlig: Hvad er det helt konkret for nogle job, regeringen regner med? Vi har lige fået de nyeste tal, som viser, at beskæftigelsen falder og falder og fortsætter med at falde, så hvad er det helt konkret for nogle job, fru Ulla Tørnæs mener at de her mennesker skal have?

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:30

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er helt med på, at fru Line Barfod gentager de spørgsmål, som har været stillet rigtig mange gange, og så må fru Line Barfod også være indforstået med, at svarene følger nøjagtig den samme linje, som har været i de svar, der har været givet hidtil på lige præcis det spørgsmål. Spørgsmålet er i øvrigt også blevet stillet skriftligt – jeg tør ikke sige, om det er af fru Line Barfod, det kan også være af andre udvalgsmedlemmer – men i de svar, der er givet, er det for det første blevet beskrevet, hvorfor bemærkningerne i lovforslaget er, som de er. Det er rent lovteknisk, og det følger sædvanlig procedure. Så er det til side.

Så spørger fru Line Barfod, hvad det så er for job, Venstre forestiller sig at de ledige skal have fremover. Der viser al erfaring jo, at når vi, som vi gør her, afkorter dagpengeperioden, så ændrer søgemønstret sig hos de ledige, og man bliver typisk langt mere fleksibel, både omkring hvilket område man søger beskæftigelse i og også omkring den geografiske mobilitet, så både fleksibilitet med hensyn til hvilke brancher og også mobilitet med hensyn til geografien øges. Undskyld, hr. formand.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ja, og jeg kan lige så godt med det samme sige, at jeg agter at følge reglerne under resten af debatten, der meget vel kan blive på et antal timer. Det er fint nok, men altså korte bemærkninger og svar er på maks. 1 minut.

Så er det fru Line Barfod.

Kl. 15:32

Line Barfod (EL):

Jeg har forstået, at Venstres ordfører har den opfattelse, at jo flere ansøgninger der bliver sendt til arbejdsgiverne, jo flere job opstår der. Jeg har ikke mødt nogen, der kan forklare mig, hvordan det går til, at fordi en arbejdsgiver modtager 200 ansøgninger i stedet for 100 ansøgninger, så opretter man pludselig en ekstra stilling. Men kunne fru Ulla Tørnæs ikke bare fortælle, hvad det er for nogle brancher, man regner med der kommer flere job i. Når nu beskæftigelsen falder og falder, der er altså færre og færre mennesker i arbejde i Danmark, hvad er det så helt konkret for nogle job, man regner med der kommer, og er de på overenskomst-mæssige vilkår, eller er det, man reelt ønsker at opnå fra Venstres side, at der kommer flere og flere, der accepterer at arbejde på elendige løn- og arbejdsvilkår langt under overenskomsten?

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:33

Ulla Tørnæs (V):

Jeg forstår, at vi er enige om, at der sker en adfærdsændring hos de ledige, i det øjeblik dagpengeperioden forkortes som det, der er lagt op til her. Sådan hørte jeg i hvert fald fru Line Barfod her anerkende, at det er det, der kommer til at ske, nøjagtig som det skete i 1998 og i 1994-95, da man senest har ændret dagpengeperioden. Så viser al erfaring og al teori også – det peges der på af de økonomiske vismænd, og der peges på det i Arbejdsmarkedskommissionens rapport – at i det øjeblik arbejdsudbuddet øges, ja, så øges beskæftigelsen også, noget i øvrigt også OECD's økonomer er helt enige i. Det står ganske glimrende beskrevet i de svar, som beskæftigelsesministeren har givet til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg på de spørgsmål, der er stillet vedrørende lige præcis det her.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Torben Hansen.

Kl. 15:34

Torben Hansen (S):

Jeg vil i modsætning til Venstres ordfører forsøge at holde mig til lovforslaget, nemlig L 222, om afkortelse af dagpengeperioden. Vi har under udvalgsbehandlingen haft mange besøg af deputationer; der har været fra Frederikshavn, der har været fra Thy, Mors, Århus, Horsens, Odense, København, som alle sammen kunne fortælle om, at de ville stå med medlemmer, der nu vil falde ud af dagpengesystemet og komme over på kontanthjælp. Nogle af dem ville ikke kunne få kontanthjælp, og en del af dem ville blive nødt til at gå fra hus og hjem.

Hvad er egentlig Venstres ordførers svar til de mennesker, man nu sender ud af dagpengesystemet og over på en kontanthjælp, som de ikke kan få, så de dermed bliver nødt til at gå fra hus og hjem. Hvad er ordførerens svar på det?

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:35

Ulla Tørnæs (V):

Nøjagtig som det skete, da hr. Torben Hansen og hr. Torben Hansens parti stod i spidsen for afkortning af dagpengeperioden i 1990'erne, vil der denne gang ske en ændring i de lediges adfærds-

mønster. Det er der ingen grund til at antage ikke vil ske. Med andre ord vil de ledige ændre deres ansøgningsmønster.

Typisk ved vi jo, at der er en stor ansøgningsaktivitet i starten af ledighedsperioden, og så daler den, men så stiger ansøgningsaktiviteten igen hen imod afslutningen af dagpengeperioden. Noget tilsvarende vil helt klart også ske med afkortning af dagpengeperioden, altså sådan så man får fremrykket den øgede aktivitet til afslutningen af den 2-årige dagpengeperiode.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Torben Hansen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:36

Torben Hansen (S):

Men det betyder så, at Venstres ordfører dermed afviser de praktikerne, der kommer fra Frederikshavn, fra Thy, fra Mors, fra Århus, fra Horsens, fra Odense og fra København, og som siger, at det kommer til at gå ud over tusindvis af medlemmer. Det vil sige, at Venstre afviser dem og siger: Det ved praktikerne ikke noget om, vi ved bedre, det, der sker, er, at folk søger en masse arbejde, og så slipper de for at komme på kontanthjælp. Er det det, der er Venstres svar? Det må det jo være. Jeg synes, det er lidt flot, for selv om man hele tiden har hævdet, at det her vil give 13.000 flere arbejdspladser, står der klart og tydeligt i svaret på spørgsmål 81: Man kan dog ikke give et konkret bud på, hvor mange flere arbejdspladser afkortningen af dagpengeperioden skaber.

Så det, der er svaret, er: Vi får nogle, der kommer på kontanthjælp, og nogle, der bliver nødt til at gå fra hus og hjem.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:37

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil sige til hr. Torben Hansen, at der, som det også fremgår af de adskillige besvarelser, ministeren har givet på nøjagtig det her spørgsmål, ingen grund er til at antage, at antallet af personer, som bruger hele dagpengeperioden og ender på kontanthjælp, vil stige. Det er ikke sket tidligere, og der er heller ingen grund til at antage, at det vil ske denne gang, for som jeg var inde på i min tidligere besvarelse, hvor den røde knap så begyndte at lyse, så jeg ikke nåede at komme til anden del af besvarelsen, vil de ledige ændre adfærdsmønster.

Jeg ved godt, at hr. Torben Hansen forsøger at fortrænge det, men hr. Torben Hansen må heller ikke glemme, at regeringen ud over det har indgået en aftale med Det Radikale Venstre og Liberal Alliance og Dansk Folkeparti om en gigantisk satsning for forebyggelse og bekæmpelse af langtidsledighed. Og de to ting skal selvfølgelig ses i tæt sammenhæng; det handler om opkvalificering, det handler om at sikre, at man netop ikke kommer til at hænge fast i dagpengesystemet, men om at man kommer så hurtigt i job som overhovedet muligt.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:38

Bjarne Laustsen (S):

Det lykkedes fru Ulla Tørnæs stort set ikke at nævne regeringens eget forslag – en halvering af dagpengeperioden, en fordobling af genoptjeningskravet og en firedobling af beregningsgrundlaget. Hvilke konsekvenser får det? Det kan vi ikke se, men alligevel er det

vigtigt, at Folketinget giver en dispensation, så det her kan blive hastet igennem. Hvorfor kan vi ikke se det sidste? Regeringen begrundet det med, at folk skal melde sig ind i en a-kasse, og så skal de kende vilkårene. Hvorfor må man ikke se den sidste del af det?

Det her kommer til at ramme tusindvis af mennesker. Men hvordan kan det være, at regeringen siger, at det her ingen konsekvenser får, og at man kan spare 4 mia. kr.? Man har afsat 1,3 mia. kr. for dem, der falder ud, men regeringen siger, at der ikke er nogen, der falder ud – at det her ikke får nogen konsekvenser, og at folk kommer i arbejde. Hvad er det for nogle specifikke arbejdspladser, der kommer af, at man korter dagpengeperioden ned til 2 år? Det mangler vi at få at vide. Vi mangler også at få at vide, hvilke afledte konsekvenser der er i forhold til kontanthjælp på det her område.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:39

Ulla Tørnæs (V):

Jamen jeg er da skuffet over og også ked af, at hr. Bjarne Laustsen ikke har opdaget, at det her selvfølgelig har konsekvenser. Det har vi faktisk på intet tidspunkt lagt skjul på. Det har den positive konsekvens, at det bidrager til genopbygningen af dansk økonomi. Det gør det på kort sigt, og på lang sigt bidrager forslaget her til at sikre holdbarheden for dansk økonomi, i og med at forslaget her bidrager med 13.000 fuldtidspersoner til vores arbejdsstyrke, og 13.000 fuldtidspersoner er faktisk et ganske, ganske væsentligt bidrag til holdbarheden i dansk økonomi. For vi ved jo alle, at den allerallerstørste udfordring, vi kommer til at stå over for, lige præcis er den demografiske udvikling, og hr. Bjarne Laustsen ved udmærket godt, at det er de store årgange, der er på vej på pension, og de skal erstattes af de små 1980'er-årgange. Så jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at der er brug for alle hænder, og med dagpengereformen her bidrager vi til, at folk kommer hurtigere tilbage i job i stedet for at hænge fast i dagpengesystemet.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er det hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:41

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan nu forstå, at det her lovforslag ikke handler om forringelser, det handler om forbedringer, for det går jo ikke ud over nogen, det er kun de rige, der vil blive rigere af det her. Men jeg undrer mig bare over, når beskæftigelsesministeren, både den nuværende og den tidligere, statsministeren og hele partiet Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative har sagt, at de ikke rører ved dagpengene, hvorfor man ikke kom på den fremragende idé før, at man kunne skaffe 4 mia. kr. her, for det rammer jo ikke nogen. Dem kunne man have brugt til skattelettelser til de rige i stedet for at skulle udskyde skattelettelserne og sådan noget. Det har været lavthængende frugter.

Kan Venstres ordfører ikke bekræfte, at det her kommer til at gå ud over nogle? Man siger selv, at det er 2.200, som falder ud af dagpengesystemet og ryger over på kontanthjælp. Nogle af dem kan få kontanthjælp, og andre kan ikke, fordi forsørgelsen påhviler en anden. Og så mangler vi alle de afledte, men vi mangler også at få at vide, præcis hvad det er for nogle job, der kommer af at trykke de ledige.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:42

Ulla Tørnæs (V):

Jamen søde hr. Bjarne Laustsen, det har nu aldrig været nogen hemmelighed, at vi ønskede at ændre dagpengesystemet. Faktisk lagde vi det klart og åbent frem så sent som i 2008, lige forud for at den økonomiske krise buldrede derudaf, og så var tiden ikke til at gennemføre det. Så jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det er forkert at sige, at vi aldrig har villet ændre dagpengesystemet, faktisk tværtimod.

Så spørger hr. Bjarne Laustsen til nøjagtig det samme, som hr. Torben Hansen og i for sig også fru Line Barfod gjorde, nemlig: Hvad kommer der til at ske med dem, som ryger ud af dagpengesystemet? Og der vil jeg igen minde om den gigantiske satsning, som vi har vedtaget her i Folketinget, og som netop skal målrettes til at forebygge og bekæmpe langtidsledighed. Jeg kan godt forstå, hvis hr. Bjarne Laustsen er ked af, at han ikke kunne være med til at have indflydelse på udformningen af de mange rigtig, rigtig gode initiativer, som jeg er overbevist om vil medvirke til, at ledige får mulighed for at blive opkvalificeret, så deres kompetencer matcher de krav, som arbejdsmarkedet stiller. Det er faktisk synd for hr. Bjarne Laustsen, at han på grund af Socialdemokratiets valgtaktiske manøvrer og overvejelser ikke havde mulighed for at være med og få indflydelse.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg har siddet og funderet lidt over, om udtrykket søde hr. Bjarne Laustsen er et parlamentarisk udtryk. Jeg tror, der er ganske mange, der er enige i betragtningen, så derfor greb jeg ikke ind.

Så er der den næste korte bemærkning, og det er fra hr. Ole Sohn.

Kl. 15:43

Ole Sohn (SF):

Nu er jeg jo i den heldige situation, at jeg ikke overværede den seneste behandling af forslaget. Men da jeg hørte fru Ulla Tørnæs' ordførtale, kom jeg til at tænke på min mors 80-års-fødselsdag, hvor jeg, da jeg skulle holde min tale, startede med at sige: Jeg skylder ikke regeringen noget som helst med den måde, de behandler de gamle på – indtil jeg meget flovt konstaterede, at det var en forkert tale, jeg havde taget med til min mors fødselsdag. Jeg skulle selvfølgelig have sagt: Jeg skylder dig alt, mor.

Jeg tror også, at fru Ulla Tørnæs har taget en forkert tale med her. Det var, som om hun stod på en eller anden ølkasse i en Venstreforsamling og skulle harcelere over oppositionens forslag. Så jeg hørte egentlig ikke rigtig, hvad regeringen ville med sit forslag, men jeg bed mærke i, at der blev sagt to ting. Den ene var, at man, når man korter dagpengeperioden, skal gøre en stor indsats for de langtidsledige, og at man skal gøre en stor indsats med hensyn til efteruddannelse. Men er det ikke korrekt, at man i samme pakke har skåret over en milliard kroner væk på uddannelses- og forskningsområdet? Man har altså skåret ned der, hvor man ligesom skal sørge for, at man kan sætte ind med nye arbejdspladser.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:45

Ulla Tørnæs (V):

Nu siger hr. Ole Sohn, at han har været heldig ikke at deltage i første- og andenbehandlingen, men jeg synes da faktisk, at det er uheldigt, at hr. Ole Sohn ikke havde mulighed for at være en del af debatten. Havde hr. Ole Sohn haft den mulighed, ville han kende udmærket til dels begrundelserne, dels hvad regeringens og dermed også Venstres argumentation på det her område har været.

Jeg skal med den begrænsede taletid, jeg har til rådighed, forsøge at gøre det ultrakort. Jeg tror nu, at hr. Ole Sohn udmærket godt er klar over, hvad årsagen til, at regeringen har fremsat det her forslag, egentlig er, men i ultrakorte overskrifter handler det her selvfølgelig om at genoprette dansk økonomi. Og jeg vil sige til hr. Ole Sohn, at det er fuldstændig korrekt, at SF jo ikke har noget forslag til, hvordan man genopretter dansk økonomi, så vi kan fastholde tilliden til dansk økonomi og dermed undgå rentestigninger, som ville kunne gå ud over boligejerne og virksomhederne og dermed også arbejdspladser. Nu lyser den røde lampe desværre, men hr. Ole Sohn har jo en mulighed mere.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så det er Ole Sohn for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:46

Ole Sohn (SF):

Jeg vil fastholde, at jeg ikke tror, jeg er gået glip af noget med det niveau, debatten foregår på.

Men jeg fik nu ikke svar på mit spørgsmål, og jeg synes sådan set, at det er lidt interessant. Jeg er opmærksom på, at regeringen har lavet planen, fordi man vil skære 24 mia. kr. af det offentlige forbrug, fordi man har haft ufinansierede skattelettelser i 2004 og 2007, som statsministeren bekræftede her fra talerstolen under afslutningsdebatten. Det er jeg med på, men jeg er bare ikke med på selve konsekvensen af indholdet. Når man på den ene side siger, at man korter dagpengeperioden, og at der så skal sættes ekstra ind med uddannelse, og på den anden side skærer mere end en milliard i den samme pakke, synes jeg, der er noget, der ikke hænger sammen.

Jeg mener da sådan set, at det er god skik, at man argumenterer for sine egne forslag. Jeg vil også tro, at andre partier, når de kommer herop, så vil argumentere for deres forslag og ikke bruger så meget tid på at kritisere andre. Det tror jeg sådan at vælgerne har mest gavn af.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:47

Ulla Tørnæs (V):

Så kan jeg virkelig konstatere, at hr. Ole Sohn er gået glip af 13 meget vigtige timers debat her i Folketingssalen, for så ville hr. Ole Sohn jo udmærket vide, at vi netop ikke har fået fremlagt Socialdemokraternes og dermed heller ikke SF's forslag til, hvordan det så er, at de 15 mia. kr., som fagbevægelsen skal bidrage til, at der bliver fundet på arbejdsmarkedsområdet, skal realiseres. Det har vi jo ikke fået noget svar på.

Vi har ærligt og åbent fremlagt vores forslag til, hvordan vi mener, at vi kan genoprette dansk økonomi ansvarligt og nødvendigt, så vi lever op til de krav, der stilles til os fra EU, og så vi også sikrer, at det, vi laver, er langtidsholdbart. Det gør vi bl.a. med denne dagpengereform. Men vi har jo endnu ikke fået svar på, om dagpengereformen skal rulles tilbage, hvis det skulle gå så galt, at hr. Ole Sohn og SF får regeringsmagten. Det har vi endnu ikke fået svaret på, så vi ved ikke, om ...

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Inden vi går videre til de korte bemærkninger, skal jeg lige sige, når der indimellem er nogle, der synes, at de godt vil bruge ekstra taletid, at så indeholder forretningsordenen jo den mulighed, at man kan få det, der hedder en anden omgang, hvor ord-

førerne har 5 minutter yderligere til at gå op og udbygge deres argumentation i.

Så er der en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:49

Per Clausen (EL):

Jeg kan jo forstå på fru Ulla Tørnæs' indlæg her i dag, at hun er i gang med at øve sig i at være i opposition og kritisere den kommende regerings politik. Det er klogt. Der er meget at lære endnu, tror jeg.

Det andet, jeg godt vil sige til fru Ulla Tørnæs, er, at det jo er rigtigt, at man ikke skal ignorere det, når der kommer en rudekuvert. Men hvis den er fejladdresseret, skal man sende den tilbage, hvor den kom fra, og det er vel den rette måde at behandle den her rudekuvert på, når man er arbejdsløs.

Så vil jeg bare stille fru Ulla Tørnæs et enkelt meget simpelt spørgsmål: I en situation, hvor vi lige har fået at vide at antallet af arbejdspladser i Danmark er reduceret med 112.000 siden sidste år, hvordan kan fru Ulla Tørnæs få sig selv til at sige, at det er det helt rigtige tidspunkt at afkorte dagpengeperioden på? Det synes jeg lyder mærkeligt.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:49

Ulla Tørnæs (V):

Også det spørgsmål har vi jo været omkring ved flere forskellige lejligheder. Men først og fremmest glæder jeg mig faktisk over, at der er positive tegn i dansk økonomi. Der er flere jobåbninger, end vi har oplevet de seneste år, og virksomhederne er faktisk begyndt at hyre folk igen. Det synes jeg der er god grund til at glæde sig over. Jeg tror, at man skal være meget opmærksom på, at vi ikke er ovre krisen nu. Men så skal man jo til gengæld også være opmærksom på, at der er 2 års indfasning af det her forslag. Selve forslaget har først fuld effekt, når vi når frem til den 1. juli 2012, så på den måde er der 2 år til at indrette sig på, at vi altså nu har en kortere dagpengeperiode.

Men jeg vil sige, at de positive tegn, der er i dansk økonomi, sammen med den gigantiske satsning, vi som sagt foretager os i forbindelse med forebyggelse af langtidshed – altså de to elementer sammen – mener jeg gør, at det er det fuldstændig rigtige tidspunkt at gennemføre en afkortning af dagpengeperioden på.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at der er et enkelt svar, jeg har overset i bunken af svar. Det er det svar, hvori der står, at det er det absolut rigtige tidspunkt at afkorte dagpengeperioden på, når antallet af job falder med over 100.000 på et år, og når ingen, så vidt jeg har forstået, tør sige, at antallet af job vil stige i løbet af 2011. Jeg mangler svaret på, hvad det er for nogle job, som fru Ulla Tørnæs mener de arbejdsløse skal søge i en situation, hvor der hver eneste dag bliver færre job i Danmark. Det virker på mig meget, meget mærkeligt.

Så til det andet spørgsmål til fru Ulla Tørnæs: Jeg kan forstå, at søgemønsteret ændrer sig, så hver gang man afkorter dagpengeperioden, er der ikke en eneste, der ryger på kontanthjælp. Hvorfor har fru Ulla Tørnæs ikke foreslået, at vi skulle have en dagpengeperiode på 1 år eller ½ år? Det ville jo ændre søgemønsteret radikalt og føre til, at arbejdsløsheden ville forsvinde endnu hurtigere.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:52

Ulla Tørnæs (V):

Nu er det sådan, at den røde lampe har det med at lyse langt hurtigere, end jeg kan nå at formulere de mange ting, jeg gerne vil nå at sige. Men jeg vil ud over det, jeg allerede har svaret hr. Per Clausen, så også pege på den demografiske udvikling, som viser, at vi kommer til at mangle arbejdskraft. Det ved vi. Set i lyset af de jobåbninger og de positive tegn og signaler, der er i dansk økonomi, med, at virksomhederne begynder at ansætte flere folk, er det det rigtige tidspunkt at gennemføre en afkortning af dagpengeperioden på.

Ud over det er jeg helt sikker på, at de ledige med den indsats, der bliver gennemført i forbindelse med opkvalificeringsmuligheder og uddannelsesmuligheder, vil få mulighed for at komme hurtigere i job. Så viser al erfaring, at de ledige ændrer adfærdsmønster. Den erfaring afviser hr. Per Clausen åbenbart, på trods af at det ikke er en erfaring, jeg har fundet på. Det er noget, som de økonomiske vismænd peger på, det er noget, OECD peger på, det var noget, Arbejdsmarkedskommissionen og Velfærdskommissionen pegede på. Der er ingen grund til at antage, at dette ikke skulle ske denne gang.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere til korte bemærkninger. Fru Line Barfod har haft en kort bemærkning. O.k., der er ikke andre ordførere før fru Line Barfod. Så kommer fru Line Barfod på som ordfører nu, 10 minutter, og det er som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Regeringen har jo igennem adskillige år valgt at give massive skattelettelser til de rigeste, samtidig med at man har skåret ned på velfærden med den genopretningsplan, man nu står med, fordi det har vist sig, at den politik fører til et kæmpe hul i statskassen, og der vælger man så, at det er børnefamilierne og de arbejdsløse, de handicappede, de fattige i ulandene og velfærden generelt, der skal betale regningen, i stedet for at aflyse en del af de skattelettelser, som de rigeste skal have i årene fremover.

Vi kommer jo til under det næste forslag at diskutere noget mere om, hvad konsekvenserne bliver, ikke kun for de arbejdsløse, men for det danske samfund, når man laver så voldsomme ændringer af dagpengene og hele det grundlæggende arbejdsmarkedssystem i Danmark, som regeringen og Dansk Folkeparti har tænkt sig at gennemføre.

Vi har jo diskuteret det her forslag længe, både ved første og anden behandling, men uanset hvor mange gange vi har stillet spørgsmål til ordførerne fra regeringen og Dansk Folkeparti og til ministeren, har vi stadig ikke kunnet få noget svar på, hvor de mange job skal komme fra. Man bliver ved med at sige, at hvis de arbejdsløse sender nogle flere ansøgninger, opstår der pludselig på mirakuløs vis nogle job, men man har ikke været i stand til at sige, hvad det er for nogle job, der så opstår. Jeg synes altså, at det er utroligt, at man kan sidde og påstå, at det her forslag vil føre til, at der kommer en masse job i Danmark, uden at kunne sige noget om, hvad det er for nogle job. Skal folk være slagtere? Skal de være tømrere? Skal de være industriarbejdere? Hvad er det for nogle job, man forestiller sig der pludselig opstår, fordi der kommer flere ansøgninger? Det kan vi ikke få noget som helst svar på.

Det, vi klart kan se, er, at der bliver en række arbejdsløse, der bliver ramt af forslaget, som kommer til at miste deres dagpenge, og

som så må gå fra hus og hjem. Det giver i hvert fald ikke flere job. Det giver tværtimod en stor risiko for, at mange mennesker og ikke mindst børnene i de her familier får det så svært, at de aldrig kommer tilbage på arbejdsmarkedet. Det er det, vi har set tidligere, når man sender folk ud i rigtig alvorlige sociale problemer, nemlig at så er der en stor risiko for, at de aldrig igen kommer på arbejdsmarkedet.

Den anden mulighed er selvfølgelig, at det, der egentlig er formålet med det her frontalangreb på dagpengesystemet og hele det danske arbejdsmarked, er, at det er en helt anden type job, man ønsker, at det, man gerne vil have, er, at man får tvunget de arbejdsløse til at gå ud og tage et job, der ikke er på danske overenskomstvilkår, tage job, som er på elendige løn- og arbejdsvilkår.

Vi kan jo også med de seneste tal se, at antallet af arbejdspladser er faldet, samtidig med at man ser, at arbejdsløsheden faldt. Det kan umiddelbart være svært at forstå, hvordan både antallet af job og arbejdsløsheden kan falde, men det er jo, fordi mange mennesker er faldet helt ud af systemet. Enten betyder det, at de så bliver forsørget af deres mand, eller også betyder det, at de tigger på gaden, eller også betyder det, at de har taget sort arbejde, og det, som regeringen åbenbart ønsker, er, at der skal blive mange flere mennesker, der lever på den måde.

Det, man åbenbart også ønsker, er, at der skal være mange flere, der er med til at presse lønningerne. Det har ikke været nok at importere arbejdskraft fra Polen og andre steder til at presse de danske løn- og arbejdsvilkår. Nu ønsker man også, at mange, mange flere danskere skal gå ud og acceptere at tage job på elendige vilkår.

Det vil Enhedslisten under ingen omstændigheder være med til, og derfor har vi også et klart krav om, at de her forringelser skal rulles tilbage, og det har vi tænkt os at foreslå, når vi en dag får et nyt flertal, og jeg håber, at regeringen snart har modet til at gå ud og udskrive valg, så vi kan spørge befolkningen, hvad det er, man ønsker. Tak.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Juel Jensen, værsgo.

Kl. 15:58

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg vil gerne rose ordføreren for Enhedslisten for at gå på talerstolen, det havde resten af oppositionen ikke mod på. Jeg var ellers vel forberedt, også i dag.

Grunden til, at vi i dag behandler det her om at nedsætte dagpengeperioden, er jo, at vi har en genopretningsplan i Danmark. Over for den står der en flyvende og luftig løsning om at arbejde 12 minutter længere om dagen. Det er en time længere om ugen og ca. 1 arbejdsuge længere om året. Mener Enhedslisten, det er sympatisk at fjerne 1 ferieuge for at genoprette dansk økonomi, eller mener man, at regeringens genopretningsplan er mere sympatisk?

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:59

Line Barfod (EL):

Grunden til, at der er et stort hul i statskassen, som skal dækkes, er jo, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har ladet pengene fosse ud til skattelettelser til de rigeste. Hvis man lod være med at give skattelettelser til de rigeste i årene fremover, hvis man krævede, at de multinationale firmaer begyndte at betale skat, og hvis man krævede, at dem, der hiver olie op af Nordsøen, betalte en skat, der svarede til, hvad de betaler i vores nabolande, ville der overhovedet

ikke være noget problem. Det er det forslag, som Enhedslisten har lagt frem for, hvor vi finder pengene henne.

Men Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti vil hellere tage fra de arbejdsløse og børnefamilierne, og det er Enhedslisten lodret imod. Enhedslisten er også imod, at man begynder at røre ved ferieugen eller forhøje arbejdstiden eller andet.

Derimod vil vi meget gerne se på, om man kan lave nogle gode seniorjobordninger, om man kan forbedre arbejdsmiljøet, så langt færre bliver udstødt af arbejdsmarkedet, og om man i det hele taget kan gøre noget for, at vi ikke har flere hundrede tusinde mennesker uden for arbejdsmarkedet.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Peter Juel Jensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:00

Peter Juel Jensen (V):

Jeg må konstatere, at Enhedslisten tror, vi bare kan løse alle problemer ved at skrue skatten op. Se, det mener jeg ikke. Jeg mener, det her er en ordentlig og fair aftale om at genoprette dansk økonomi.

Så er jeg meget glad for det klare svar om, at man ikke vil røre ved ferieugerne, men tror Enhedslisten ikke, at det bliver konsekvensen, hvis man allerede fra 2013 skal løse udfordringerne med at skaffe penge nok til at løse de problemer, vi har rent økonomisk? Tror Enhedslisten ikke, konsekvensen bliver, at der ryger en ferieuge?

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod.

Kl. 16:00

Line Barfod (EL):

Jeg har meget svært ved at se, at det på nogen som helst måde skulle være fair eller rimeligt eller retfærdigt, at man giver skattelettelser til de rigeste i det her land, og at det så er de arbejdsløse, børnefamilierne, de socialt udsatte, de handicappede og de fattige i ulandene, der skal betale regningen for det. Det mener jeg er hamrende uretfærdigt, og jeg kan slet ikke forstå, at hr. Peter Juel Jensen kan finde på at kalde det fair.

Med hensyn til at fjerne en ferieuge vil jeg sige, at jeg simpelt hen ikke kan forestille mig, at fagbevægelsens medlemmer, der har kæmpet hårdt for at få mere ferie, skulle begynde at ville fjerne den ferieuge igen. Derimod er jeg overbevist om, at rigtig mange i fagbevægelsen meget gerne vil have et langt bedre arbejdsmiljø, så der ikke er 10.000-15.000 mennesker, der bliver udstødt af arbejdsmarkedet hvert år, og så vi ikke har en situation, hvor der er flere hundrede tusinde mennesker, der står uden for arbejdsmarkedet, men tværtimod kunne fordele arbejdet, så alle kunne få lov at være med.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Nu går vi tilbage til ordførerrækken, og det er den konservative ordfører, fru Helle Sjelle. Og det er igen op til 10 minutter.

Kl. 16:02

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

I dag tredjebehandler vi så lovforslaget, der har til formål at nedsætte dagpengeperioden fra 4 år til 2 år, og det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi Konservative har talt meget længe og også meget varmt for en dagpengereform, og for os er dagen i dag derfor en god dag.

Men hvorfor er vi Konservative så så vilde med reformer af det danske arbejdsmarked? Det er vi, fordi vi gerne vil have et Danmark

i topform. Vi danskere bliver stadig ældre, og det betyder, at færre skal forsørge flere. Derfor er reformer, der kan få flere i arbejde, den eneste fornuftige løsning.

Alternativer til reformer, der får flere danskere i arbejde, er der kun to af. Det ene alternativ er massive velfærdsforringelser som f.eks. ringere hjælp til vores ældre medborgere eller færre undervisningstimer i skolerne. Det er ikke et alternativ, som vi Konservative kunne tænke os at føre ud i livet. Vi vil derimod modernisere den offentlige sektor, med andre ord forandre den for at bevare den. Det andet alternativ til reformer er massive skattestigninger, sådan som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti lægger op til, for i takt med at vi danskere bliver ældre, vil skatten skulle stige dramatisk, hvis vi hverken gennemfører reformer eller velfærdsforringelser. Det vil betyde en tilbagevenden til fortidens socialdemokratiske brand-skatning af hårdtarbejdende danskere, og det er ikke en løsning, som vi Konservative på nogen måde synes er fair. Tværtimod.

Så vil S og Socialistisk Folkeparti naturligvis indvende, at de jo også ønsker at gennemføre en reform, de vil nemlig tvinge de danskere, der allerede arbejder superhårdt hver eneste dag, til at arbejde en hel uge mere hvert år, men den reform bliver næppe til andet end tankespind, selv hvis oppositionen engang langt ude i fremtiden skulle få danskernes opbakning til at danne regering. F.eks. er opbakningen til planen blandt LO's medlemmer ikke stor, og da det jo efterhånden står ikke bare klart, men lysende klart, at det i sidste ende er LO, der bestemmer oppositionens politik, så ser det på mange måder rigtig sort ud. Og det er måske også derfor, vi ikke kan få noget klart svar på, om dagpengeperioden skal rulles tilbage eller ej, hvis oppositionen kommer til magten. Vi har forsøgt og forsøgt, men uden held. Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis plan er altså et fantasifoster, der næppe nogen sinde bliver til virkelighed. Det er spin, som er udtænkt af smarte reklamefolk, men som allerede er faldet til jorden.

Den dagpengereform, som vi Konservative nu gennemfører sammen med Venstre, Dansk Folkeparti, De Radikale og Liberal Alliance, er derimod anderledes håndgribelig. Det er en reform, som Arbejdsmarkedskommissionen, Det Økonomiske Råd og OECD alle har anbefalet, og det har de, fordi de ved, at en dagpengereform vil få flere danskere i arbejde, og det er der altså i allerhøjeste grad brug for i fremtiden.

I fremtiden bliver der også brug for andre reformer, der kan få flere danskere i arbejde. Det skyldes, at de store efterkrigsårgange i disse år er på vej på efterløn og pension, og at de unge årgange er langt mindre. Uden reformer bliver det ganske enkelt umuligt at opretholde velfærdsstaten i fremtiden. Venstrefløjen vil selvfølgelig bare sætte skatter og afgifter op, som de altid har gjort, men det løser naturligvis ikke problemerne. Når man sætter skatten op, arbejder folk nemlig mindre og betaler dermed mindre i skat, og faktum er, at Danmark trods de skattelettelser, vi heldigvis har kunnet sikre danskerne, har verdens højeste skattetryk.

Vi synes altså, at reformer af det danske arbejdsmarked er vejen frem, hvis vi også i fremtiden skal sikre vækst, velstand og dermed velfærd i Danmark. Derfor bakker vi Konservative også fuldt og fast op om den dagpengereform, som Folketinget forhåbentlig vedtager i dag.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til korte bemærkninger. Det er først hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:06

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil bare lige prøve en disciplin, som jeg ikke tror jeg er særlig god til, men det lykkedes for Venstres ordfører at tale udenom og ikke at svare på noget af det, der har med forslaget at gøre, og det lyk-

kedes faktisk også for den konservative ordfører. Derfor vil jeg prøve at få et svar ved stille et spørgsmål om noget, som ikke er til debat i dag. Kan den konservative ordfører, fru Helle Sjelle, garantere, at der ikke kommer noget forslag fra den konservative folketingsgruppe om at forringe efterlønnen eller helt at afskaffe den?

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:06

Helle Sjelle (KF):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Vi Konservative meget gerne vil have nogle reformer af vores arbejdsmarked, og det er også derfor, at vi naturligvis er meget glade for en reform som dagpengereformen, som øger arbejdsudbuddet. Med hensyn til efterlønnen må vi jo altså erkende, at der i øjeblikket ikke er flertal for at ændre noget ved efterlønnen, og vi står naturligvis også ved det velfærdsforlig, som vi har indgået. Så lige nu og her er der jo ikke noget, der tyder på, at vi er på vej til at kigge på efterlønnen i dens nuværende form, men det er ikke nogen hemmelighed, at vi meget gerne vil være med til at kigge på efterlønnen i dens nuværende form.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Bjarne Laustsen (S):

Det vil så sige, at hvis Dansk Folkeparti kommer og siger, at de vil forringe eller afskaffe efterlønnen, bliver De Konservative kistegladde, så siger de ja, uanset de bryder endnu et forlig.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:07

Helle Sjelle (KF):

Som jeg sagde før til hr. Bjarne Laustsen, vil Vi Konservative meget gerne have, at vi også fremover har et samfund, hvor vi er i stand til at tage hånd om de allersvageste, og hvis vi skal være i stand til det, er vi også nødt til at lave nogle reformer af vores arbejdsmarked. Vi lægger ikke skjul på, at vi også meget gerne vil have en reform af efterlønnen, men vi må også konstatere, at der lige nu og her ikke er et flertal for det. Og så synes jeg, at hr. Bjarne Laustsen jo også lige skulle tænke på, at hr. Bjarne Laustsens egen formand, fru Helle Thorning-Schmidt, jo tidligere og for ikke særlig længe siden har været ude netop at sige, at det kan blive nødvendigt at tage efterlønnen med og kigge på den.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:08

Line Barfod (EL):

Sproget har det jo med at ændre sig, og i dag må man konstatere, at ordet reform betyder nedskæringer på velfærd. Så når De Konservatives ordfører siger, at De Konservative ønsker endnu flere reformer, er der grund til at ruste sig, fordi det betyder, at der skal skæres endnu mere på velfærden. Vi har jo hørt en række udspil her de seneste dage fra forskellige medlemmer af De Konservative om, hvorvidt det er folkepension, brugerbetaling, efterløn eller andet, som man vil skære yderligere i.

Men i forhold til det konkrete forslag, vi står med her, hvor man skærer ned over for de arbejdsløse for at få lov til at finansiere skattelettelser til de rigeste, som man mener har så mange behov, der ikke kan opfyldes, hvis de ikke får lov til at beholde skattelettelserne, så der bliver råd til al den kaviar og champagne, de har bestilt, forsvaret man det jo med, at det vil skabe job. Derfor vil jeg bare høre, om det er konservativ holdning, at de job skal være på danske løn- og arbejdsvilkår, for så skylder man et svar på, hvad det er for nogle brancher, man forestiller sig de job skal være i. Eller mener De Konservative, at man skal ud og hente løntrykkere?

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:09

Helle Sjelle (KF):

Det, vi har lagt vægt på, er netop, som fru Line Barfod jo også siger, at vi får nogle reformer af det danske samfund, og her det så en dagpengereform, vi står over for. Det, vi også lægger vægt på, er naturligvis, at de reformer, vi gennemfører, øger arbejdsudbuddet, og det er det, reformen her har til hensigt. Netop fordi vi øger arbejdsudbuddet, har reformen jo også en afsmittende effekt på selve den situation, at der bliver skabt flere job, og det er det, vi har lagt vægt på i denne sammenhæng.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:10

Line Barfod (EL):

Fru Helle Sjelle svarer jo ikke på spørgsmålet: Hvordan fører det, at man pisker de arbejdsløse og skaber flere arbejdsløse, til, at der kommer flere job, og hvad er det helt konkret for nogle job? Skal de være slagtere eller tømrere eller industriarbejdere, eller hvad er det helt konkret, De Konservative forestiller sig? Og skal det være på danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår, eller er meningen med det her egentlig, at en masse danskere skal blive tvunget ud i at være løntrykkere, og at det er den type job, som De Konservative regner med der kommer mange flere af?

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:11

Helle Sjelle (KF):

Historien viser jo, at når man forkorter dagpengeperioden, er der også et øget incitament til i det hele taget at søge job, og det er også med til at skabe det arbejdsudbud, som igen også er med til at styrke, at der kommer flere i beskæftigelse. Det er det korte svar på det, som fru Line Barfod spørger om.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 16:11

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jeg er nødt til at stille den konservative ordfører et spørgsmål, som er foranlediget af avisartiklerne om sagen og de mange indlæg, der har været fra konservativ side i dag, hvor man hele tiden siger, at man er nødt til at gennemføre besparelser og reformer af hensyn til de svageste.

Jeg kunne godt tænke mig at få bare ét bud på: Hvem er det blandt de svageste i vores land, som vi har mange af, der skal have lidt mere? Jeg hører aldrig De Konservative komme med et sådant forslag, og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvem det konkret er, man fra konservativ side gerne vil hjælpe og give en hånds-rækning. Og hvornår kan man forvente et sådant konservativt forslag blive fremlagt?

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:12

Helle Sjelle (KF):

Nu er det jo et forslag vedrørende en halvering af dagpengeperioden, men når nu fru Pia Christmas-Møller stiller netop det spørgsmål i forhold til de svageste, synes jeg, det i den forbindelse er væsentligt at komme ind på, at vi jo netop har vedtaget en plan mod langtidsledighed, hvor vi altså også bruger en hel del ekstra midler på at hjælpe de langtidsledige i job, altså de, der har svært ved at komme i job. Det synes jeg bestemt er en måde at hjælpe nogle af dem, der kunne få det bedre og har brug for hjælp her i Danmark, på.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 16:13

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jeg har forstået, at den forebyggelsesplan skulle afværge, at forslaget her om en forkortelse af dagpengeperioden fører til, at folk bare bliver losset over i bistanssystemet og skal gå fra hus og hjem. Det har jeg forstået var ideen. Næh, den overordnede plan bag de konservative reformkrav går ud på, at man skal hjælpe de svageste, som øjensynligt ikke bliver hjulpet godt nok i dag, hvilket jeg er enig i. Men hvem er det overordnet set, som står først i køen til at få en hånds-rækning? Jeg forstår, at det ikke er de børnefamilier på lavindkomst, som har mange børn, de skal tværtimod fratages det lidt, de har, og hvem er det så, man gerne vil hjælpe ekstraordinært og hurtigt?

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:13

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes, det er nogle meget relevante spørgsmål, fru Pia Christmas-Møller stiller her. Der er jo ikke nogen tvivl om, at vi synes, det er væsentligt, at vi fremover også har råd til netop at tage hånd om de allersvageste i vores samfund, og det var også derfor, jeg før kom med et konkret bud på, hvad det var, vi gerne ville gøre ekstra.

Med hensyn til langtidsledigheden, for ligesom at færdiggøre den, er vi selvfølgelig for at afbøde nogle af de problemer, der eventuelt kan opstå i forbindelse med en afkortning af dagpengeperioden. Man kunne godt forestille sig, at der alligevel ville være nogle mennesker, der kunne komme i klemme, men formålet er naturligvis netop at forebygge, at der er nogle, der kommer i klemme i systemet.

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går igen lidt tilbage i ordførerrækken. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti.

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Det er sådan lidt mærkværdigt. Vi har haft en meget lang debat under første- og andenbehandlingen, og nu er vi så kommet til tredjebehandlingen. Man kunne forudse, at der blev en stor debat, og så bliver der det alligevel ikke rigtig, eller måske bliver der en stor debat alligevel. Det ved vi ikke. Vi skal jo også have en første behandling her bagefter.

Men det, der ligger i det, er jo, at vi nu har fået konstateret, at vi skulle lave en besparelse for at leve op til aftalen vedrørende euroen og nogle konvergensprogrammer, og der kom en melding i går om, at vi skulle lave en besparelse. Der har så været en stor diskussion om, hvorvidt vi skulle have den besparelse, eller vi ikke skulle have den besparelse. Det er så kommet fra EU, at vi skulle lave den besparelse for at leve op til aftalen om ikke at afvige fra de her 3 pct. vedrørende euroen. Det kunne vi så være ligeglade med i Dansk Folkeparti, kunne man sige, da vi ikke er de store tilhængere af euroen, men vi tager trods alt et ansvar for, at vi skal have Danmark på ret køl, og genopretningspakken står vi fuldt ud inde for.

Det, der er mest mærkværdigt, er holdningen hos modstanderne af genopretningspakken. Den plan, der bliver fremlagt, »En Fair Løsning«, får vi ingenting at vide om hvad indeholder. Vi får ikke andet at vide, end at det er om 3 år, og så er det trepartsforhandlinger, og så er det alt efter, hvad Harald Børsting lover og vil komme med, altså om han kan finde de 15 mia. kr. Så sent som forleden udtalte Harald Børsting, at det måske ikke var nødvendigt at finde 15 mia. kr., for nu var det kun 11 mia. kr. For når genopretningspakken blev ført igennem på dagpengeområdet, var det kun 11 mia. kr., de skulle finde. Så blev det noget nemmere for LO at finde de penge.

Det er bare sådan lidt beskæmmende, at der bliver fremlagt et forslag om, hvordan man retter Danmark op, og at det indebærer trepartsforhandlinger, og at det er afhængigt af, hvad LO gør, altså hvad de siger, og hvad de vil i den forbindelse. Det er at overlade ansvaret til nogle andre. Find en løsning på 15 mia. kr., ellers skærer vi i efterlønnen. Det var det, fru Helle Thorning-Schmidt sagde. Vi ved faktisk ikke noget om, hvad vi skal forholde os til. Vi ved ikke noget om »En Fair Løsning«, undtagen at det er noget med 12 minutter. Det er det, der så skal sendes ud til en urafstemning, når der er overenskomstforhandlinger. Hvad vil arbejderne så? Vil de stemme ja til det? I den sidste måling, der er lavet, siger de nej til det. Så det er sådan lidt mærkværdigt.

Vi ville så gerne have noget mere at vide om »En Fair Løsning«, men det får vi ikke. Derfor har vi ansvaret for, at vi skal rette Danmark op igen. Og det gør vi med genopretningspakken, som vi gennemfører sammen med regeringen, og som Dansk Folkeparti fuldt ud står inde for.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:18

Line Barfod (EL):

Dansk Folkeparti har jo lagt stemmer til de mange skattelettelser for mange milliarder kroner, der er givet af denne regering, og som er årsag til, at der er et kæmpe hul i statskassen. Dansk Folkeparti har nu også tænkt sig at lægge stemmer til, at man lader de arbejdsløse betale regningen, og at rigtig mange arbejdsløse kommer til at gå fra hus og hjem. Jeg vil bare gerne høre, hvorfor hr. Bent Bøgsted mener, at det er rimeligt, at det er de arbejdsløse, der skal betale for de rigestes skattelettelser? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Regeringen bliver ved med at påstå, at der kommer job ud af det her, tror hr. Bent Bøgsted for alvor på, at

der kommer job, fordi man siger, at de arbejdsløse skal sende nogle flere ansøgninger? Hvis hr. Bent Bøgsted tror på det, hvilke slags job tror hr. Bent Bøgsted så det er? Er det, Dansk Folkeparti i virkeligheden er med til at stemme for her, at der kommer en lang række løntrykkere på arbejdsmarkedet?

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:18

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror såmænd ikke, at vi vil se en masse løntrykkere på arbejdsmarkedet. De løntrykkere, der er på arbejdsmarkedet, er dem, der er kommet ind fra Østeuropa, fordi S og SF har været med til at lukke op for Østeuropa og har sagt: Kom bare til Danmark og søg arbejde. Det er de løntrykkere, vi ser, og det er dem, fagbevægelsen kæmper imod. Det har Dansk Folkeparti ikke del i.

Jeg tror ikke, at de danskere, der kommer i den situation, at de skal ud at søge arbejde, fordi de falder for grænsen, går ud og søge job som løntrykkere. Det tror jeg simpelt hen ikke de gør. Fru Line Barfod skal også huske på, at vi laver en ekstra indsats for at hjælpe de langtidsledige til igen at komme ud på arbejdsmarkedet og tilbage til et job. Der bliver lavet en massiv indsats der. Den er jeg sikker på kommer til at virke.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
En yderligere kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:19

Line Barfod (EL):

Betyder det, at hr. Bent Bøgsted ikke tror på alle de deputationer, der har været i Arbejdsmarkedsudvalget, som har fortalt om, hvad det her vil have af konsekvenser, og fortalt om, hvor mange af deres medlemmer der kommer til at gå fra hus og hjem, og som ikke er i stand til at finde job på almindelige løn- og arbejdsvilkår? Er det, hr. Bent Bøgsted siger, at det simpelt hen ikke passer, hvad de mange mennesker fra hele landet, der sidder med arbejdet med de arbejdsløse i dagligdagen, fortæller?

Tror hr. Bent Bøgsted virkelig ikke, at hvis man må gå fra hus og hjem og dermed en voldsom social nedtur for hele familien, kan man blive presset til at være nødt til at acceptere et job med elendige arbejdsvilkår og en løn langt under overenskomsten?

Endelig for det tredje: Hvis det nu viser sig, at de job, der kommer, er løntrykkerjob, vil Dansk Folkeparti så stemme for at ophæve det her igen?

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:20

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror selvfølgelig på, at der sker en udvikling i Danmark, at der sker fremskridt og kommer en øget vækst. Vi har jo været igennem en krise, der heldigvis er ved at klinge af. Når der sker en udvikling i væksten, så medfører det selvfølgelig også, at der kommer job.

Vi ved også, at det er et meget stort antal, der forlader arbejdsmarkedet i de næste år. Det er en meget stor årgang, der forlader arbejdsmarkedet, og derfor bliver der selvfølgelig også flere job til de ledige, og med den ekstra indsats, der bliver lavet, er jeg sikker på, at det vil hjælpe rigtig mange.

Men jeg kan selvfølgelig ikke stå her og garantere, at der ikke er nogen, der falder ud over kanten. Med de regler, der er i dag med

dagpenge i 4 år, vil der være 1.000-1.200, der falder ud over kanten og mister dagpengereetten. Det skyldes ikke de regler, som Dansk Folkeparti har været med til at lave. Det skyldes de regler, der blev indført i 1990'erne under den tidligere SR-regering.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:22

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Bent Bøgsted og undertegnede har deltaget i mange debatter sammen i det nordjyske. Jeg kan ikke huske, at hr. Bent Bøgsted har sagt, at Dansk Folkeparti går ind for at indskrænke dagpengeperioden eller dagpengenes størrelse. Jeg har aldrig oplevet det. Jeg kan selvfølgelig have været uopmærksom et øjeblik, men jeg vil gerne have, at hr. Bent Bøgsted bekræfter, at han aldrig nogen sinde som arbejdsmarkedsordfører har udtalt sig positivt om at nedsætte hverken dagpengene eller at afkorte dagpengeperioden.

Derfor er det helt uforståeligt, at hr. Bent Bøgsted går med til det nu. Grunden til, at jeg nævner det, er selvfølgelig, at der her forleden var en historie i Avisen.dk om en dame fra Frederikshavn, der kun kunne skaffe sig 22 timer, men nu var nødt til at melde sig fuldtidsarbejdsløs, fordi hr. Bent Bøgsted har været med til at stemme for, at hun kun kan få 30 ugers supplerende dagpenge og dermed er nødt til at melde sig fuldtidsledig. Og så siger hr. Bent Bøgsted, at han gerne vil lave det om, men at han ikke kan få regeringen til at makke ret. Kan han ikke bekræfte det?

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:23

Bent Bøgsted (DF):

Det har jo ikke noget med den her lov at gøre. Det er jo en tidligere lov om supplerende dagpenge. Det er ikke den, vi behandler i dag.

Vedrørende dagpenge har jeg tidligere sagt, at det ikke betyder så meget, om perioden er på 2 eller 4 år, hvis man gør den rigtige indsats for de ledige. Det har jeg faktisk stået og sagt heroppe fra talerstolen.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Bjarne Laustsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 16:23

Bjarne Laustsen (S):

Nu spurgte jeg jo helt specifikt til det, at når vi har været til debat i Nordjylland, er der aldrig kommet et ord fra hr. Bent Bøgsted om at skære ned i hverken dagpengene eller dagpengeperiodens længde. Jeg kan heller ikke huske, at han har sagt noget om det med de supplerende dagpenge. Nu kan jeg så forstå, at hr. Bent Bøgsted har fortrudt. Jeg forstår også godt, at han ikke vil snakke om det, men nu forsøger jeg at redde en hædersmand fra at komme til at stemme forkert her ved tredjebehandlingen.

For der er jo ingen grund til, at han skal gå rundt med to skuffelser; en må jo være rigeligt: at man er kommet galt af sted ved at støtte en sag, man ikke skulle have støttet, fordi det rammer nogle af hans egne borgere i kommunen, der er nødt til at melde sig fuldtidsarbejdsløse. Jeg synes, det er prisværdigt, at der er et menneske i Frederikshavn, en kvinde, der er i stand til at have tre forskellige job, skaffe sig 22 timer. Hun ville gerne have mere, men det kan hun ikke, og derfor er hun nødt til at træffe det valg at svigte de tre arbejdsgivere og melde sig fuldtidsarbejdsløs. Det er nøjagtig den udvik-

ling, som vi peger på. Jeg kan simpelt ikke forstå, at hr. Bent Bøgsted kan støtte den politik.

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:24

Bent Bøgsted (DF):

Selvfølgelig er det prisværdigt, når folk tager det arbejde, der er – helt sikkert, helt afgjort, der skal ikke være noget der.

Vedrørende situationen her i dag vil jeg sige, at der da ikke var noget, vi i Dansk Folkeparti hellere ville være foruden, end at vi skulle igennem en genopretningspakke. Vi ville hellere end gerne have været fri for det her, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, men situationen er jo den, at vi har haft en krise, og at vi skulle have lavet en genopretning af den danske økonomi for at leve op til de aftaler, som bl.a. Socialdemokratiet har været med til at indgå med EU: at kronen altid skulle leve op til de her 3 pct., altså at vi ikke må have et underskud på over 3 pct. Det er det, Socialdemokratiet har været med til at afgøre, altså at vi skulle være tilknyttet EU og euroen på den måde. Det tager vi så et ansvar for at rette op på, modsat af hvad S gør.

Man må sige, at det er sådan lidt bemærkelsesværdigt, at hr. Bjarne Laustsen så kommer herop og skoser Dansk Folkeparti for at tage ansvar for at rette op på de aftaler, de krav, som S selv har været med til at stemme igennem.

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Så er det beskæftigelsesministeren, og der er op til 20 minutters taletid.

Kl. 16:26

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo sandt at sige en bemærkelsesværdig dag i dag, for jeg må sige, at jeg egentlig havde regnet med, at jeg skulle gå op og takke for en grundig debat, for det her er jo et meget, meget vigtigt forslag. Det er jo faktisk så vigtigt et forslag, at man må sige, at oppositionen af flere omgange har trodset imod det. Men man må så omvendt sige, at når de så faktisk har muligheden for at tage debatten i Folketingssalen, ja, så bliver de væk. Der er jo noget tomt, må man sige, på stolerækkerne i oppositionens side af salen i dag. Og jeg må bare ærligt indrømme, at det undrer mig.

Vi havde en særdeles god og grundig første behandling. Vi havde en god og grundig anden behandling. Vi har haft samråd om det her spørgsmål. Og man må sige, at regeringen og Dansk Folkeparti har lagt genopretningsplanen på bordet – klokkeklart, så enhver ved, hvad der kommer til at ske, og enhver får god tid til at indrette sig på de ændringer, der kommer til at ske, også her på dagpengeområdet naturligvis.

Men det, der så står tilbage, er jo, at oppositionen ikke vil sige, hvad der skal ske, hvis det var sådan, at oppositionen rent faktisk fik magt, som den har agt. Eller det vil sige: Det, oppositionen har fremlagt, er jo mange forskellige holdninger. Det er jo oven i købet lykkedes at få en demonstration på Slotspladsen imod de her ændringer på dagpengeområdet, men det holdt så lige indtil i lørdags, for man kan jo sige, at det, Harald Børsting, der er formand for LO, glemte at sige til alle de folk, der stod på Slotspladsen, var, at det, de demonstrerede imod, var han sådan set indirekte for.

For Harald Børsting siger i avisen her i weekenden, at de dagpengeændringer, der er lagt op til, regner man jo bare ind i planen nu, så de skal ikke rulles tilbage igen. Men det glemte man jo fuldstændig at sige den dag, man stod på Slotspladsen her uden for Christiansborg. Og det kunne jo nok være, at det kunne være interessant for

resten af Folketinget at få et svar på det i dag: Hvorfor sagde man ikke det til de folk, der havde taget turen i bus fra Brønderslev, fra Frederikshavn, fra Lemvig, og hvor de alle sammen kom fra? Det kunne være ret godt at få et svar på det.

Altså, faktisk har vi slet ikke fået svar fra oppositionen på, hvad der skal ske. Nogle siger, at det skal rulles tilbage. Nogle siger, at det ikke skal rulles tilbage. Nogle regner det ind i den såkaldte genopretningspakke eller »En Fair Løsning«, som oppositionen har lavet. Men det hele står bare og flagrer i vinden i dag. Og der havde jeg jo så troet, at dagen i dag skulle være dagen, hvor vi fik et svar fra oppositionen. Men der må man sige, at det blaffer i vinden, og det, der står tilbage, er vel så egentlig, at man holdt de 40.000 mennesker, der stod herude og demonstrerede, mere eller mindre for nar.

Men jeg vil sige, at ud over det har vi lige indtil i dag haft en meget seriøs behandling af det her lovforslag. Jeg har besvaret 123 skriftlige spørgsmål fra udvalget. Der har været fire samrådsspørgsmål. Og vi har jo så her i salen drøftet det i omkring 13 timer.

Med aftalen om genopretningen af dansk økonomi har vi taget et vigtigt skridt i retning af at løse de udfordringer, det danske samfund står over for på både kort og lang sigt. Et væsentligt led i aftalen er en samlet dagpengereform, som indeholder tre elementer: en nedsættelse af dagpengeperioden fra 4 år til 2 år, som vi behandler her i dag, en harmonisering af optjenings- og genoptjeningskravet for ret til dagpenge, så ledige fremover skal have 52 ugers beskæftigelse inden for 3 år for at genoptjene retten til dagpenge, som vi så også senere skal behandle, og endelig det sidste forslag, som kommer til efteråret, nemlig en ændring af beregningsperioden.

Kl. 16:31

Lovbehandlingen af det sidste element vil vi vende tilbage til til efteråret, men med det lovforslag, som vi behandler lige nu, får vi jo ændret dagpengeperioden fra 4 år til 2 år. Vi er dermed godt på vej til at imødekomme den store udfordring, som det danske samfund står over for, nemlig at skulle skaffe 24 mia. kr.

Dagpengereformen er en god løsning. Det er faktisk noget, som de fleste økonomer er enige om at den er. Der er bred enighed om, at en kortere dagpengeperiode og en harmonisering af beskæftigelseskravet vil styrke strukturerne på arbejdsmarkedet. Det har både vismændene, OECD, Arbejdsmarkedskommissionen og Velfærdskommissionen sagt. Reformen har den fordel, at den øger arbejdsudbudet på sigt og dermed også er med til at sørge for, at vi mere varigt kan finansiere velfærden, eller sagt med nogle lidt finere ord: Vi styrker den finanspolitiske holdbarhed.

Pilen peger mod lysere tider. Ledigheden er ikke steget i ½ år; den er faktisk stille og roligt faldet med omkring 3.900 personer siden november måned. Meget tyder på, at vi er ovre det værste, og at vi kan se en spirende vækst igen i det danske samfund. Det bekræfter, at en dagpengereform nu er timet helt rigtigt. Forslagene vil styrke strukturerne på arbejdsmarkedet, når der for alvor kommer gang i hjulene igen, og vi giver danskerne god tid til at forberede sig på de nye forhold. Alle, som bliver omfattet af de nye regler, får 2 år til at indrette sig på de nye regler.

Jeg har under min tale ved andenbehandlingen adresseret en lang række spørgsmål, som er gået igen og igen i debatten, og som jeg også kort lige vil bruge lejligheden til at gentage her. Det er nemlig spørgsmålet om, om en nedsættelse af dagpengeperioden ikke også er enden på den danske flexicuritymodel. Der vil jeg sige: Tværtimod. Vi har en stærk flexicuritymodel i Danmark; den vil fortsat bestå. Et andet spørgsmål, der er blevet diskuteret grundigt, er, om dagpengereformen betyder, at vi får store sociale problemer. Der vil jeg også sige: Nej, tværtimod. Faktisk er det sådan, at den dagpengereform, der nu lige om lidt bliver vedtaget, vil tilskynde til, at ledige kommer hurtigere tilbage i job. Så har der været diskussion om, hvorvidt dagpengereformen vil skabe løntrykkeri, og der vil jeg også

sige: Tværtimod. Den her dagpengereform vil betyde, at ledige tidligere og mere intensivt vil søge job.

Så regeringen har sammen med de andre ansvarlige partier her i Folketinget sikret vejen til genopretning af dansk økonomi, og det er på en måde, så alle kommer til at bidrage.

Men jeg vil gerne sige tak for debatten – ikke tak for den debat, der har været i dag, for den har ikke været der, men tak for den debat, som vi har haft ved førstebehandlingen og andenbehandlingen, og også for den grundige debat i samråd og via de spørgsmål, der er blevet sendt.

Kl. 16:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen til ministeren.

Kl. 16:35

Bjarne Laustsen (S):

Det er da kedeligt, at ministeren sådan en onsdag eftermiddag klokken lidt over halv fem allerede har meldt sig ud af debatten. Vi er jo lige begyndt! Der er masser af muligheder endnu i henhold til Folketingets forretningsorden.

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi står med et forslag om at halvere dagpengeperioden, fordoble genoptjeningskravet og firedoble beregningsperioden. Hvorfor fortæller beskæftigelsesministeren ikke, hvad de samlede konsekvenser af det her forslag er, når nu hun reserverer sig selv taletid? Der er jo en hel pakke, der er også forringelser på uddannelsesområdet. Dengang vi lavede en afkortning af dagpengeperioden, var der en massiv indsats på uddannelsesområdet af al mulig slags for at hjælpe de folk her. Det er der ikke her, for der kommer en nedskæring samtidig. Hvorfor kan vi ikke få de samlede konsekvenser, f.eks. hvad det er for nogle arbejdspladser, der bliver flere af? Hvad kommer det til at koste i afledte omkostninger? Ministeren siger 1,3 mia. kr. Hvad er det for nogen omkostninger, der også bliver pålagt kommunerne, når der bliver flere, der ryger ud af dagpengesystemet?

Kl. 16:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:36

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det sådan set ikke mig, der har meldt mig ud af debatten, det er oppositionen, der har meldt sig ud af debatten. Det er sådan set bare det, der ærgrer mig en lillebitte smule, for jeg har egentlig altid troet, at oppositionen netop var interesseret i at få drøftet det her grundigt, komme til bunds i det her. Og så synes jeg jo altså stadig væk, at oppositionen skylder ikke bare mig et svar, men i høj grad også de 40.000 mennesker, der tog bussen fra bl.a. Frederikshavn og Brønderslev og stod her og demonstrerede, om, hvad man egentlig vil med dagpengeområdet, hvis det er sådan, at man engang skulle få magt, som man har agt. Man holdt jo de her 40.000 mennesker for nar med den udtalelse, som Harald Børsting kom med i avisen i sidste weekend, hvor han nemlig siger: Vi ruller ikke dagpengene tilbage.

Det er bare det, jeg har søgt svar på her i dag. Jeg synes, det er meget, meget mærkværdigt at opleve, at man, når der er en tredje behandling, ikke benytter sig af muligheden for at gå op på talerstolen. Vi har jo ikke set Socialdemokraternes ordfører eller SF's ordfører for den sags skyld på talerstolen i dag.

Kl. 16:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har da tænkt mig at skrive mig på som privatist, så det skal der ikke være noget problem i.

Jeg kan bare igen forstå, at det, ministeren gerne vil have, er en debat, og i en debat er der også en dialog. Hvis man stiller ministeren nogle spørgsmål, går man ud fra at få svar. Vi fik ikke noget svar. Nej, hun holder hele Folketinget for nar, Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, 50.000, der står derude, ved ikke at fortælle dem, hvad det er, den her sag drejer sig om. Hvorfor må vi ikke se hele pakken? Hvorfor vil ministeren ikke fremlægge alle konsekvenserne af de handlinger, man foretager sig sammen med Dansk Folkeparti? Hvorfor må vi ikke få det at vide? Nej, det kommer engang til efteråret.

Vi havde et samråd, og der spurgte jeg direkte: Kan vi få de samlede konsekvenser belyst af de lovforslag, der kommer, en firedobling af beregningsperioden, en fordobling af genoptjeningsperioden og en halvering af dagpengeperioden? Hvorfor kan vi ikke få et samlet overblik over det? Det vil ministeren ikke svare på, inden vi stemmer her ved tredje behandling. Det synes jeg simpelt hen er for dårligt.

Kl. 16:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:38

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, jo, man kan sagtens få svar på konsekvenserne af det her lovforslag, og det har hr. Bjarne Laustsen i øvrigt fået. Jeg har ikke engang antallet af mundtlige besvarelser om det, og der har også været skriftlige svar. Så hr. Bjarne Laustsen kender jo udmærket godt tallene. Hvor der i dag er omkring 1.000-2.000, der falder ud af den dagpengeperiode, som vi har nu på de 4 år, forventer vi, at det bliver et sted mellem 2.000 og 4.000. Det er sådan, at omkring en tredjedel vil komme på kontanthjælp. Det er jo svaret til hr. Bjarne Laustsen. Så simpelt er det.

Med hensyn til beregningsmetoden er det jo en gammel, kendt beregningsmetode. Hr. Bjarne Laustsen er jo fuldstændig klar over, at man ikke regner dynamiske effekter ind, ligesom man heller ikke gjorde i 1998. Der regnede man heller ikke dynamiske effekter ind. Skulle det så være sådan, at hr. Bjarne Laustsen bare lige en gang mere for prins Knud spørger om, om man så kan give et andet eksempel på, at man heller ikke har regnet med dynamiske effekter, kan jeg sige, ja, da man lavede hele velfærdsforliget, regnede man heller ikke med dynamiske effekter, men dengang var der jo ingen kritik fra hr. Bjarne Laustsen, for dengang var hr. Bjarne Laustsen godt klar over, at det var en helt sædvanlig måde at regne på, men det har hr. Bjarne Laustsen åbenbart glemt fra velfærdsforliget og indtil nu.

Kl. 16:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:40

Line Barfod (EL):

Ministeren sagde i sit indlæg, at de job, som regeringen mener at der pludselig vil komme, fordi der bliver flere arbejdsløse, og der er flere arbejdsløse, der bliver tvunget til at sende flere ansøgninger, ikke ville være løntrykkerjob. Kan ministeren så ikke røbe, hvad det er for nogle job, regeringen forestiller sig? Hvad for nogle job er det helt konkret, man forventer at der vil komme?

Hvad er det for nogle job, regeringen regner med at dem, der lige nu bliver fyret rundtom i kommunerne, dem, der har gået arbejdsløse i lang tid, fordi rigtig mange industriarbejdspladser er nedlagt, skal have? Skal de være slagtere, skal de være tømrere, kommer der lige pludselig nye industriarbejdspladser, eller hvad er det for nogle job, regeringen forestiller sig at der vil opstå, fordi man pisker de arbejdsløse?

Kl. 16:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:41

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Man må nok sige, at det er noget af en stramning, fru Line Barfod kommer med, når hun siger, at man pisker de arbejdsløse. Vi har en aktiv arbejdsmarkedspolitik på alle fronter. Senest har vi vedtaget en gigantisk indsats over for langtidsledighed – det er jo en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Det er jo ikke et spørgsmål om at piske folk, det er et spørgsmål om at hjælpe folk. Så fru Line Barfod kan godt droppe de der stramninger, som hun gentagne gange forsøger at komme med.

Med hensyn til, hvor det er, de her job vil opstå, så er det jo en kendt sag, at når arbejdsudbuddet stiger, øges beskæftigelsen også. Det er, hvad alle økonomer, som vi normalt betragter som seriøse og dygtige, siger. Og sådan vil det også være nu. Jeg er godt klar over, at det ikke står i marxistiske lærebøger, at det er sådan, men sådan er det i den virkelige verden, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Så med den indfasning, der kommer til at ske nu i forbindelse med dagpengene, og som vil øge udbuddet med 13.000 mennesker, vil man naturligvis også se, at der vil opstå job. Sådan har det altid været, og sådan vil det også være denne gang.

Kl. 16:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod.

Kl. 16:42

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at ministeren ikke mener, at det, at man mister sine dagpenge og må gå fra hus og hjem, er at blive pisket, men ret mange arbejdsløse opfatter det altså, som om de bliver pisket, når de skal gå fra hus og hjem.

Ministeren siger, at når der bliver flere arbejdsløse og de bliver tvunget til at søge flere job, så kommer der rent magisk nogle job, og at det viser virkeligheden. Betyder det, at ministeren siger, at den virkelighed, der findes lige nu, alle de mange deputationer, der har været fra en lang række fagforeninger og a-kasser rundtom i hele verden, ikke er den rigtige virkelighed?

Ministeren mangler at fortælle os, hvor det helt konkret er, regeringen mener at der skal satses? Hvor er det helt konkret, at regeringen tror på at der kommer job? Hvad er det for en type job, man regner med at der kommer, hvis det ikke er løntrykkerjob?

Kl. 16:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Først og fremmest er jeg meget imponeret over, at det er deputationer fra hele verden, der er kommet – det må jo så være for at kigge på flexicuritymodellen, for den er man nemlig interesseret i i hele verden, og den består fortsat. Så hvis de kommer fra hele verden, går jeg ud fra, at det er på grund af det.

Med hensyn til, hvad det er for nogle job, kan jeg bare igen sige til fru Line Barfod, at OECD og de bedste økonomer i verden regner på den her måde. Det er helt normalt. Og jeg håber da også på, at fru Line Barfod har en vis tiltro til, at når man øger arbejdsudbuddet, følger beskæftigelsen med, for ellers er den da helt gal med den socialistiske plan, for der skal man ud og skaffe 70.000 ekstra arbejdspladser. Men det er ikke over en langsom indfasning, som det er tilfældet med vores 13.000 arbejdspladser, nej, det er over night, fordi man har indgået en overenskomst med fagbevægelsen.

Så fru Line Barfod må jo vælge side her: Tror fru Line Barfod på sådan en eller anden marxistisk ideologi, eller tror hun på den virkelige verden? Jeg ved godt, i hvilken kurv jeg lægger mine æg.

Kl. 16:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 16:44

Frank Aaen (EL):

Måske først lige til det med økonomer: De der økonomer, ministeren omtaler, var jo dem, der ikke lige så krisen komme, og det er jo de økonomer, vi i dag ser hver eneste aften i fjernsynet fortælle, at ih, hvor det går, selv om beskæftigelsen styrtdykker. Jeg tror, man skal passe meget på med bare – jeg er jo selv økonom – at stole på økonomer sådan uden videre. Men jeg giver da et godt tilbud her.

Ministeren siger hele tiden, at man ikke regner med dynamiske effekter. O.k., jeg står her med et svar fra skatteministeren, som giver den for regeringen ubehagelige oplysning, at hvis man udskifter beskæringen af børnechecken med at lade være med at øge skattelettelserne til de rigeste, så kommer der flere penge i statskassen. Det er en oplysning, regeringen ikke kan lide, for man vil helst øge skattelettelserne og skære i børnechecken. Og så opfinder man lige pludselig: Nå ja, men hvis man ikke øger skattelettelserne, så er der 4.000 færre, der kommer i arbejde, og så mister staten 1 mia. kr. Er det ikke det, man plejer at kalde dynamiske effekter? Så når regeringen har brug for det, så er det godt at sende i et svar, men når man ikke synes om det, så kommer det ikke ind.

Kl. 16:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:46

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Når jeg taler om at regne med dynamiske effekter, er det naturligvis i lovforslag, og det ved hr. Frank Aaen udmærket godt.

Kl. 16:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:46

Frank Aaen (EL):

Mig bekendt er beskæftigelsesministeren og skatteministeren i samme regering, og man må jo gå ud fra, at man på en eller anden måde regner efter nogenlunde samme principper. Og jeg siger bare, at her, hvor regeringen ikke bryder sig om det, siger man, at man ikke har regnet med dynamiske effekter, men der, hvor man skal argumentere for, at det er en god idé at skære i børnechecken for at kunne give penge til at lette topskatten for dem, der tjener mere end 400.000 kr., der tager man lige pludselig dynamiske effekter ind fra sidelinjen for at forklare: Det lyder meget godt, det, hr. Frank Aaen spørger om,

men det koster 1 mia. kr., når vi lige har regnet på de dynamiske effekter.

Kl. 16:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:47

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne uddybe det, for det er helt normal praksis, som det også var i 1998, da man lavede en dagpengeændring under den socialdemokratiske ledede regering; i det lovtekniske arbejde, der lå i det lovforslag, var der heller ikke regnet med dynamiske effekter. Det er fuldstændig normal praksis, det er normal tradition, og sådan har vi også regnet den her gang med de her dagpengeændringer. Og det ved hr. Frank Aaen udmærket godt.

Kl. 16:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Eva Kjer Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:47

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes jo, det er rigtig dejligt, at der nu er kommet gang i debatten om det her forslag med en række spørgsmål fra folketingsmedlemmerne. Men jeg skal følge op over for ministeren og spørge ministeren, om ministeren ikke synes, det er underligt, at lige præcis ved det her lovforslag, hvor der være stillet så mange spørgsmål, hvor der har været så megen debat, har hverken ordføreren fra SF eller Socialdemokraterne følt noget behov for at kommentere deres synspunkter på lovforslaget her under tredje behandling. Nu kan jeg forstå, at hr. Bjarne Laustsen her i spørgerunden har meddelt, at han nu vil gå op på talerstolen som privatist og sige nogle ord, men ville det ikke være mere hensigtsmæssigt, hvis også ordførerne fra Socialdemokratiet og SF gik på talerstolen og deltog i debatten, vil jeg spørge ministeren.

Kl. 16:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan blot sige, at jeg også er fuld af forundring, men hvis man skulle have præsenteret alle de holdninger, som vi har hørt hos Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti i de uger, hvor vi har diskuteret det her, så skulle vi jo have haft en hel sværm af ordførere herop. Det kan vi selvfølgelig nå at få endnu, for man kan jo sende privatister op. Men det undrer mig meget, fordi man jo normalt fra oppositionens side bruger meget tid på at sige, at man ønsker en god debat og en saglig debat, både under første, anden og tredje behandling, og derfor kan det virke noget besynderligt, at man så netop ikke tager en debat om et så vigtigt lovforslag som det her.

Kl. 16:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er der i hvert fald to ordførere, der har meldt sig til en anden omgang.

Fru Ulla Tørnæs fra Venstre.

Kl. 16:49

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Også jeg må medgive, at jeg er fuld af forundring. Jeg startede faktisk mit indlæg i første runde med at understrege, at grunden til, at jeg overhovedet tog ordet, var, at jeg mente, at ikke bare jeg, men

Folketinget og de danske vælgere ikke havde fået svar på en række meget vigtige og for mig at se helt afgørende spørgsmål fra Socialdemokraterne og fra Socialistisk Folkeparti. Men nu forstår jeg, at vi muligvis, når hr. Bjarne Laustsen tager ordet som privatist, får mulighed for at få afklaret nogle af de udeståender, vi har, og så vil det naturligvis, når hr. Bjarne Laustsen er færdig, stå fuldstændig krystallysende klart – eller hvad?

Efter mere end 13-14 timers debat er det faktisk stadig fuldstændig uklart, hvad Socialdemokraterne og SF vil på det her område. Vil man, som vi har hørt Enhedslisten gentage det her i dag, rulle tilbage og vende tilbage til den 4-årige dagpengeperiode, eller vil man, som Det Radikale Venstre har understreget, fastholde en 2-årig dagpengeperiode? Eller er det muligvis, som også ministeren antydede, fordi man ikke tør at give svaret, at man har afstået fra at tage ordet her i dag? Hvorfor skulle der så samles knap 40.000 lønmodtagere på Slotspladsen forleden? Hvorfor skulle fagbevægelsen bruge medlemmernes penge på en så stort anlagt demonstration her i København, hvis man ikke engang her ved tredjebehandlingen tør fortælle, hvad det er, man egentlig vil på det her område? Ja, jeg er fuld af forundring, må jeg sige.

Vi ved jo, som hr. Bent Bøgsted tidligere var inde på, at S og SF har været inde på noget med 12 minutter. Det var de så inde på, indtil fagbevægelsen sagde fra. Så har vi hørt, at der skal findes 15 mia. kr. med hjælp fra fagbevægelsen, men senere har vi så hørt fra netop fagbevægelsen, at det nu ikke længere er 15 mia. kr., der er tale om, nej, nu er det 11 mia. kr. Kort sagt: Vi ved simpelt hen ikke, hvad det er, S og SF vil på det område, og derfor er jeg fuld af forundring over, at Socialdemokraterne har valgt ikke at deltage i debatten her. Jeg synes ikke bare, som hr. Bent Bøgsted var inde på, at det er mærkeligt, nej, jeg synes faktisk, det er ynkeligt, at man i et, må man forstå, for Socialdemokraterne så vigtigt lovforslag afstår fra at deltage i debatten.

Jeg vil så alligevel, når nu jeg ved, at hr. Bjarne Laustsen har valgt at tage ordet, tage forskud på noget af det, som jeg har tænkt mig at spørge hr. Bjarne Laustsen om. Da jeg nu ikke har mulighed for at spørge den socialdemokratiske ordfører, så vil jeg spørge hr. Bjarne Laustsen, om hr. Bjarne Laustsen er enig med Harald Børsting i, at det nu ikke længere er 15 mia. kr., der er brug for at finde på arbejdsmarkedsområdet, men at det er 11 mia. kr. Så vil jeg også spørge hr. Bjarne Laustsen, om hr. Bjarne Laustsen er enig med den socialdemokratiske arbejdsmarkedsordfører, eller om hr. Bjarne Laustsen er enig med Socialdemokraternes formand om, hvad der skal ske på det her område, nemlig at man bliver nødt til at se på efterlønnen, såfremt at man ikke leverer på de øvrige områder. Og sådan kunne man blive ved, listen over uafklarede særdeles vigtige spørgsmål, som jeg mener at Socialdemokraterne skylder Folketinget at give svar på, er uendelig.

Kl. 16:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:53

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå på fru Ulla Tørnæs, at hun mangler nogen at snakke med, og jeg kan jo se, at hr. Torben Hansen har markeret som Socialdemokratiets ordfører, så det bliver der rig lejlighed til.

Jeg vil gerne snakke om det lovforslag, L 222, som regeringen har lagt frem sammen med Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er for ringe, at vi nu har haft så lang en debat, som fru Ulla Tørnæs siger, og at vi stadig væk ikke kan få et samlet overblik over, hvad det betyder for de arbejdsløse i Danmark og dem, der melder sig ind i en akasse, at man halverer dagpengeperioden, fordobler genoptjeningskravet og firdobler beregningsperioden. Kan fru Ulla Tørnæs ikke spørge?

Jeg ved godt, at der er masser af spørgsmål, hun gerne vil stille, og at hun gerne vil snakke med nogen – det er helt fair. Men jeg synes bare, at det ville være ansvarligt at fortælle, hvorfor de skal betale den her regning for ufinansierede skattelettelser. Og vi mangler stadig væk at få at vide, hvad det er for nogle arbejdspladser, der kommer. Der er en lang række saglige spørgsmål, som vi mangler svar på. Det håber jeg at fru Ulla Tørnæs vil give os nu.

Kl. 16:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 16:55

Ulla Tørnæs (V):

Ja, så kom lige den der med de arbejdspladser. Hvad er det for arbejdspladser? Altså, nu er det sådan, at vi jo klart og tydeligt siger, at lovforslaget her vil bidrage med 13.000 fuldtidspersoner til arbejdsstyrken. Det er faktisk et væsentligt bidrag, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen.

Nu forholder det sig sådan, at de løse tanker, som findes i »En Fair Løsning«, og som muligvis betyder, at vi alle skal arbejde 12 minutter mere hver dag, indebærer, at der skal findes 70.000 job. Så jeg kunne jo spørge hr. Bjarne Laustsen, hvad det er for 70.000 job, hr. Bjarne Laustsen forestiller sig at de mennesker, som arbejdsstyrken vil blive udvidet med gennem de eventuelle 12 minutter, skal have.

Kl. 16:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:56

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, at jeg vil vælge at lade være med at nævne nogle tal, for så bliver det for svært for Venstres ordfører. Det, det bare handler om, er simpelt hen, om ikke fru Ulla Tørnæs vil give nogle ganske få, men konkrete eksempler på, hvad det er for nogle job, de her 2.000-4.000 mennesker, som falder ud af dagpengesystemet, kan regne med at få.

Hvordan er de afledte udgifter for kommunerne? Det mangler vi også at få et svar på. Hvordan skal de finansieres? Når der kommer en stigning i ledigheden, bliver de så kompenseret fuldt ud?

Vi ved, at regeringen siger, at det kommer til at koste 1,3 mia. kr. mere, at folk kommer på kontanthjælp. Nogle får slet ingenting, og der er også både boligsikring og varmhjælp osv. osv. Hvorfor får vi ikke et samlet overblik over det sammen med en samlet oversigt over, hvad det her betyder i forhold til de folk, der vil melde sig ind i en a-kasse? For de kender jo ikke vilkårene, inden de melder sig ind i dag, fordi vi ikke kender hele regningen for pakken.

Kl. 16:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 16:57

Ulla Tørnæs (V):

Jamen svaret ændrer sig ikke, blot fordi man stiller det samme spørgsmål igen og igen og igen, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. Det er faktisk ikke mange minutter siden, hr. Bjarne Laustsen stillede nøjagtig det samme spørgsmål til beskæftigelsesministeren, og der fik hr. Bjarne Laustsen et ganske, ganske fyldestgørende svar på netop det spørgsmål. At man ikke kan lide svaret, er jo noget andet, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, men at sige, at der ikke bliver svaret, passer ganske enkelt ikke.

Jeg har ovre på min plads samtlige skriftlige besvarelser på de spørgsmål, som er stillet i udvalget, for man har jo også stillet det skriftligt, og hr. Bjarne Laustsen er velkommen til at komme ned til mig, så skal jeg nok sortere i dem, og så kan hr. Bjarne Laustsen få kopi af de svar, som beskæftigelsesministeren har givet på de spørgsmål, som hr. Bjarne Laustsen har stillet igen og igen og igen.

Prøv nu at være lidt mere opfindsom, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. Jeg synes, at hr. Bjarne Laustsen nu skulle prøve at forholde sig til, hvad det er, jeg beder hr. Bjarne Laustsen om at forholde sig til, nemlig at svare på, hvordan den plan, som hr. Bjarne Laustsens parti har fremlagt, overhovedet skal forstås. Er hr. Bjarne Laustsen enig med Harald Børsting i, at det ikke længere er 15 mia. kr., der skal findes på arbejdsmarkedsområdet, men derimod 11 mia. kr.?

Det er da et ganske simpelt spørgsmål, som hr. Bjarne Laustsen burde kunne svare på. Og hvis ikke hr. Bjarne Laustsen kan svare på det nu, får vi jo lejlighed til at stille spørgsmålet igen, når hr. Bjarne Laustsen går op som privatist.

Kl. 16:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Torben Hansen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Regeringens løftebrud står i kø med det her lovforslag.

Daværende beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen sagde i Jyllands-Posten den 29. januar 2006, at der ikke bliver tale om at indføre brugerbetaling eller afkorte dagpengeperioden. Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen sagde også i Information den 9. januar 2007, at vi risikerer, at det går ud over vores flexicurity, hvor det er nemt at hyre og fyre, hvis vi reducerer dagpengene, fordi i givet fald vil lønmodtagerne nemlig ved overenskomstforhandlingerne kræve længere opsigelser eller bedre godtgørelse ved fyringer. Samme Claus Hjort Frederiksen sagde også den 31. maj 2007 til Ritzau: Vi rører ikke ved dagpengeperioden.

Den nuværende beskæftigelsesminister Inger Støjberg sagde den 5. februar 2010 til Ugebrevet A4:

Det er overhovedet ikke aktuelt med en dagpengereform, og derfor vil vi ikke tale om det. Vi skal ikke gøre folk usikre på deres økonomi.

Citaterne er mange, men vidner alle om, at løftebruddene er mange i det her lovforslag. Det er jo et faktum, som en del af de næsten 20 deputationer, der har været i Arbejdsmarkedsudvalget for at protestere mod de her dagpengeforringelser, tog op. Deputationerne gjorde også opmærksom på, hvilke konsekvenser lovforslaget har rundtomkring i landet. Tak til dem for det.

De 40.000, 45.000 eller 50.000, der stod ude på Slotspladsen, gjorde jo også opmærksom på, hvordan de i deres hverdag kommer til at føle de her forringelser.

Der har været deputationer fra Frederikshavn, fra Thy, fra Mors, Århus, Horsens, Odense, og København, og alle har fortalt om medlemmer, der ikke kan finde arbejde, og som vil falde ud af dagpengesystemet på baggrund af forringelserne af dagpengeperioden. Flere deputationer kunne da også fortælle om ledighedsprocenter under en, da det gik godt, og at de nu er tocifrede.

Aldersmæssigt er det også alle, der bliver ramt. Eksempelvis var det inden for byggefagene de unge og nyuddannede og inden for andre brancher var det de uuddannede over 50 år, der stod for skud.

Mange deputationer nævnte også, at de ikke forstod, at det skulle komme som en tyv om natten uden grundige drøftelser med arbejdsmarkedets parter. Mange nævnte også, at de mente, at det ville føre til et stift og ufleksibelt arbejdsmarked med de uheldige konsekvenser, det har.

FOA nævnte, at en typisk langtidsledig hos dem oftest boede i et udkantsområde. Flere deputationer så også det her sammen med regeringens voldsomme besparelser på VEU, vokseneftervidereguddannelsen, og SVU'en. Et lavere uddannelsesniveau giver automatisk større risiko for langtidsledighed.

Nogle deputationer nævnte også, at mobiliteten, som altid er højt besunget, både den geografiske og den fagmæssige, vil komme under pres, og det er jo et synspunkt, som tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen jo også gjorde sig til talsmand for den 17. december 2003 i Folketingssalen.

Det vil sige, at praktikerne, der sidder med problemerne til dagligt, altså var og er imod forringelserne, da de direkte kan se konsekvenserne.

Deputationerne understregede således den argumentation, som Socialdemokratiet har brugt under både første- og andenbehandlingen. Regeringens forslag vil være ruinerende for mange familier, og allerede for nuværende er der næsten 10.000 ledige på dagpenge, der har været ledige i mere end 2 år. Endvidere har 25.000 ledige været ledige mellem 1 og 2 år. Tusindvis af dem vil komme på kontanthjælp, da der ikke for nuværende er et arbejdsmarked, der står og skrider på deres arbejdskraft.

Med den her såkaldte genopretningspakke har regeringen også gjort eftervidereguddannelse sværere og dyrere ved at skære i VEU-godtgørelsen og SVU'en. Det er hævet over enhver tvivl, at en af de helt store udfordringer for dette samfund de kommende år er manglende uddannelse. Der kommer til at mangle uddannet arbejdskraft, og der vil samtidig være et stort overskud af ufaglært arbejdskraft. Netto forsvinder der et eller andet sted mellem 140.000 og 150.000 ufaglærte job, og der kommer minimum til at mangle det samme sammenlagt inden for det faglærte område og området med de mellem- og videreuddannede. Derfor virker det også et eller andet sted fuldstændig ude af trit med virkeligheden, når det, der kan skabe beskæftigelse og forhindre ledighed, nemlig uddannelse, med denne pakke gøres sværere. Det er ikke at skabe vækst. Det er at skabe misvækst.

Så sent som i går kom tallene, der viste, at antallet af beskæftigede falder voldsomt: minus 112.000 fra første kvartal 2009 til første kvartal 2010. Det er drastisk, og medicinen mod det er altså ikke dårlige muligheder for uddannelse og forringelse af dagpengeperioden, men bedre uddannelsesmuligheder og offentlige investeringer.

De stramninger, som regeringen agter at gennemføre nu her i løbet af i eftermiddag, vil forringe de væsentligste søjler i den danske flexicurity. Efter Socialdemokratiets opfattelse vil de udhule en del af sikkerhedsnettet og forringe de efteruddannelsesmuligheder, der sikrer arbejde, og som opretholder en arbejdsstyrke, der hurtigt kan omstille sig i takt med nye og konkurrencemæssige vilkår. På den ene side har regeringen i årevis rejst Europa tyndt for at holde skåltaler for den danske model over for de øvrige lande, mens den på den anden side støt og sikkert forringer modellen. Og det hele er kommet som en tyv om natten.

Konklusionen på lovforslaget og pakken er klar: Efteruddannelsesmulighederne er voldsomt forringet, kortere dagpengeperiode, det bliver vanskeligere at genoptjene retten til dagpenge, mange vil ende på kontanthjælp, og mobiliteten, både den geografiske og faglige, vil blive sat ned.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en masse korte bemærkninger til ordføreren, så ordføreren bedes blive heroppe. Næh, det er rigtigt, vi skal have fru Ulla Tørnæs herop som den første, værsgo.

Kl. 17:05

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil gerne starte med at rose hr. Torben Hansen for endelig at tage sig mod til at gå på talerstolen, men jeg må nok erkende, at jeg ikke fik svar på de mange ubesvarede, men fortsat meget vigtige spørgsmål, som vi gennem mere end 14-15-timers debat her i Folketinget har forsøgt at få svar på fra hr. Torben Hansen.

Derfor har jeg sådan set et ganske, ganske simpelt spørgsmål, som jeg mener at hr. Torben Hansen må have modet til at kunne svare på, og mit spørgsmål er, om hr. Torben Hansen er enig med hr. Torben Hansen, når hr. Torben Hansen den 25. maj om det forslag, der behandles her, udtalte til Newspaq: Forslaget om 2 år er fuldstændig uacceptabelt; folk har krav på 4 år på den nuværende sats. Er hr. Torben Hansen enig i det, hr. Torben Hansen sagde den 25. maj? Det bør ikke være svært at svare på.

Kl. 17:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:07

Torben Hansen (S):

Jeg vil gerne bortfejle og bortvejle enhver misforståelse om ordførerrækken. Vi har været i gang med det her i 15 timer, ungefær, ved første- og andenbehandlingen, og når vi er færdige her, går vi i gang med L 224, som jeg tror bliver en rigtig stor reprise af den diskussion, der har været indtil nu af L 222, så det var sådan set bare et forsøg på at få tingene til at glide lidt mere smooth, men det skulle de så ikke.

Med hensyn til spørgsmålet om dagpengeperioden – jeg ved godt, at der vil være enkelte, der nu vil ryste på hovedet; det vil jeg straks kunne høre – drejer det sig helt grundlæggende om det, som jeg har sagt hele vejen igennem, og som fru Ulla Tørnæs også havde med i sine ordførerbemærkninger, nemlig at jeg synes, at det her lovforslag er usympatisk. Jeg synes, at den periode, vi får, er usympatisk kort. Vi vil gerne tage en snak med arbejdsmarkedets parter og lægge pengene tilbage og se på, hvordan vi kommer videre derfra. Sådan er det.

Med hensyn til det, der står i Newspaq, er det en konstatering af, hvad fakta er for nuværende, indtil det her bliver vedtaget.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der kommer flere lejligheder, men det er 1 minut ad gangen. Det er fru Ulla Tørnæs for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:08

Ulla Tørnæs (V):

Jamen så fik vi det der om en snak med arbejdsmarkedets parter, og så er det så arbejdsmarkedets parter, der skal afgøre, hvordan dagpengeperioden skal se ud.

Når nu hr. Torben Hansen ikke ville svare på mit konkrete spørgsmål, bliver jeg nødt til at stille et andet lige så præcist og konkret spørgsmål, som jeg går ud fra at hr. Torben Hansen kan svare på: Er hr. Torben Hansen enig med Harald Børsting i, at det ikke længere er 15 mia. kr., der skal findes på arbejdsmarkedsområdet, men at man har indkasseret de 4 mia. kr., som forslaget her bidrager med, og at man fremover alene har brug for, at fagbevægelsen bidrager med 11 mia. kr.? Er hr. Torben Hansen enig i dette synspunkt, ja eller nej?

Kl. 17:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:09

Kl. 17:13

Torben Hansen (S):

Jeg kan forstå på Venstres ordfører, at vi er ovre i de inkvisitoriske ja- eller nejsspørgsmål. Så kan jeg spørge Venstres ordfører: Synes Venstres ordfører, at det er rimeligt, at tusindvis af mennesker sendes fra dagpenge på kontanthjælp? Kan Venstres ordfører også bekræfte, at den her sag er fyldt – og jeg siger fyldt – med løftebrud fra regeringen? Jeg tog i starten af min ordførelse finansministerens udtalelser i Information den 9. januar 2007, og hans udtalelser til Ritzaus Bureau den 31. maj, og jeg nævnte også den nuværende beskæftigelsesministers udtalelser. Kan fru Ulla Tørnæs bekræfte det? Det kan fru Ulla Tørnæs ikke, for fru Ulla Tørnæs har kun to korte bemærkninger.

Men udgangspunktet for den her debat, og det er også det udgangspunkt, der er i »En Fair Løsning«, er, at arbejdsmarkedets parter – det her er jo ikke et onemansshow til den ene eller til den anden side – og en kommende S-ledet regering skal sætte sig ned under trepartsforhandlinger og finde 15 mia. kr., og det er det beløb, der står fast.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er kun to tilbage til korte bemærkninger, og den næste er hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:11

Jacob Jensen (V):

Jeg vil bare gerne spørge hr. Torben Hansen, om hr. Torben Hansen er enig med LO's formand, Harald Børsting, når Harald Børsting siger, at hvis forslaget her bliver gennemført, er det ikke 15 mia. kr., man skal finde i S-SF-planen, men kun 11 mia. kr. Med andre ord anerkender Harald Børsting, at man faktisk finder 4 mia. kr. ved forslaget her. Er hr. Torben Hansen enig i den udlægning?

Kl. 17:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:11

Torben Hansen (S):

Det kan gøres meget kort: Jeg vil sige til hr. Jacob Jensen, at udgangspunktet for »En Fair Løsning« er 15 mia. kr. Det var det den 11. maj, da det blev lagt frem. Det var det for 14 dage siden, det var det i går, og det er det også i morgen. Det er det, som arbejdsmarkedets parter – *parterne*, vel at mærke – sammen med en kommende S-ledet regering skal sætte sig ned og finde, og det er jeg overbevist om sker. Det er udgangspunktet og ikke noget som helst andet.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:12

Jacob Jensen (V):

Så vil jeg prøve at spørge på en lidt anderledes måde.

Nu har vi jo hørt meget om demonstrationen, der var herude forleden dag, og jeg kunne også forstå, at der var flere ledende politikere, bl.a. formanden for Socialdemokratiet, nede på slotspladsen. Der blev der jo spurgt, om man var bekymret for, at dagpengeperioden nu blev halveret. Der var et ønske om at have en 4-årig dagpengeperiode i stedet for den 2-årige, som vi lægger op til, men hvad svarede man fra Socialdemokratiets side?

Hvad er svaret fra Socialdemokratiets side til de bekymringer? Er det, at man er enig i deres bekymringer, og at man vil have en 4-årig periode, eller hvad svarede man?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:13

Torben Hansen (S):

Nu ved hr. Jacob Jensen jo ganske udmærket, hvad svaret er på det spørgsmål. Man skal også en gang imellem passe på med at stille nogle spørgsmål, som man kender svaret på, det er en kendt teknik herinde.

Men det, der i hvert fald er stensikkert, er, at vi stiller os op og siger: Vi laver ikke løftebrud på samme måde, som hr. Jacob Jensens parti har gjort.

Jeg henviste i min indledning bl.a. til den tidligere beskæftigelsesminister, Claus Hjort Frederiksen, i Information den 9. januar 2007 og på Ritzau den 31. maj 2007, hvor han siger: Vi rører ikke ved dagpengeperioden. Og den nuværende beskæftigelsesminister siger i Ugebrevet A4 den 15. februar 2010, at det overhovedet ikke er aktuelt med en dagpengereform.

Så vores svar er: Punkt 1, vi laver ikke løftebrud. Punkt 2, man kender remsen, nemlig at vi synes, det her er dybt, dybt usympatisk.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Mads Rørvig er den næste på min talerliste til en kort bemærkning.

Kl. 17:14

Mads Rørvig (V):

Hold da op, det var godt, vi endelig fik hr. Torben Hansen herop, så vi forhåbentlig kan få svar på nogle af de spørgsmål, vi hverken har kunnet få svar på under første eller anden behandling.

Der er jo sket lidt i de forskellige udmeldinger gennem tiden, siden regeringen fremlagde sit forslag, og siden Socialdemokraterne fremlagde »En Fair Løsning«. Der er et åbenbart finansieringsproblem, og det er jo ikke kun dagpengesagen, der gør, at det her forslag fuldstændig smuldrer. Der er næsten ikke en krone tilbage, som er finansieret ved den måde, man vil bringe Danmark ud af den økonomiske krise på.

Jeg skal bare spørge hr. Torben Hansen – jeg har stillet spørgsmålet før: Hvis en dagpengeperiode på 2 år er usympatisk, hvad er så en sympatisk dagpengeperiode?

Kl. 17:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:15

Torben Hansen (S):

Der er to ting, der er usympatiske i det her. Den ene er den dagpengeperiode, som man får, og som bliver vedtaget nu lige om lidt. Jeg tror også, at Venstres ordfører, det håber jeg da, har været til en del af møderne i Arbejdsmarkedsudvalget, hvor der har været folk fra Frederikshavn, Thy, Mors, Aalborg, Horsens, Århus, Odense og København, som alle sammen har gjort opmærksom på – og det er praktikere, vi taler om her – at de har medlemmer, der nu falder ud af dagpengesystemet, at de har medlemmer, der nu sandsynligvis må gå fra hus og hjem, fordi de heller ikke kan få kontanthjælp. Det synes jeg er dybt, dybt usympatisk.

Det, kombineret med at man fra regeringens side har lavet et eklatant løftebrud, synes Socialdemokratiet er dybt usympatisk. Man stod i begyndelsen af det her år og sagde, at man ikke ville røre noget som helst. Man stod i august sidste år, da Arbejdsmarkedskommissionen kom med sin rapport, og sagde, at man ikke ville røre noget som helst.

Kl. 17:16

Kl. 17:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 17:16

Mads Rørvig (V):

Det her er så sidste chance. Nu er jeg været her ved både første, anden og tredje behandling og har ikke kunnet få svar.

Regeringen er usympatisk, fordi den vil indføre en dagpengeperiode på 2 år i stedet for 4 år. De Radikale, en eventuel kommende samarbejdspartner, hvis man får magt, som man har agt i dansk politik, er også usympatiske, og mit sidste spørgsmål til hr. Torben Hansen skal så være: Er hr. Harald Børsting også usympatisk, når han heller ikke er enig i hr. Torben Hansens betragtninger?

Kl. 17:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:17

Torben Hansen (S):

Det, Socialdemokratiet synes er usympatisk her – og det er jo ellers et hårdt ord at bruge, det kan virkelig stemple folk, men i det her tilfælde er der også tale om selvstempling, når det drejer sig om regeringen – er, punkt 1, løftebruddene, og punkt 2, som jeg sagde både ved første og anden behandling og nu også siger ved tredje behandling, rent faktisk også det, at man nu går ind og fjerner forsørgelsesgrundlaget for i titusindvis af mennesker, hvoraf nogle af dem må gå fra hus og hjem.

Det er jo ikke bare noget, vi står og finder på. Vi har haft praktisk inde fra hele landet, som siger, at det bliver konsekvensen i deres område, fordi der ikke er mulighed for at få arbejde. Der er rigtig mange af de mennesker, som også har været inde og sige, at de gerne vil have noget uddannelse, men det kan man heller ikke få. Og oven i det hele gør man også med den her genopretningspakke voksefteruddannelsen og -videreuddannelsen mere besværlig. Det er altså ikke vækst, det er misvækst.

Kl. 17:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra fru Sophie Løhde.

Kl. 17:18

Sophie Løhde (V):

Endelig kom hr. Torben Hansen på talerstolen i anden runde. Det var så sandelig også på tide. Så er næste spørgsmål blot: Hvor er SF? Når de to partier putter sig i debatten her i dag, må det jo være, fordi man er flov over, at de 40.000 mennesker, som stod her udenfor og demonstrerede for ikke særlig længe siden, demonstrerede forgæves. I hvert fald kan de og vi ikke få noget svar på, hvad oppositionen vil.

Kan vi i dag regne med det, hr. Torben Hansen udtalte til Newspaq den 25. maj om, at det hele skulle rulles tilbage – ingen problemer? Eller er hr. Torben Hansen enig med hr. Henrik Sass Larsen? Eller er hr. Torben Hansen enig med fru Helle Thorning-Schmidt? Eller er hr. Torben Hansen enig med den, man efterhånden må tro er den sande leder for oppositionen, nemlig Harald Børsting? Hvem er man egentlig enig med? Det må være dybt pinligt for ordføreren for Socialdemokratiet, at han i dag ikke kan komme med noget klart svar på, hvad politikken egentlig er.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Jeg kan forstå på fru Sophie Løhde, at jeg skal være flov. I den her sag vil det ligge mig meget fjernt. Jeg synes altså, at de, der skal være flove i den her sag, er højre side af salen – inklusive fru Sophie Løhdes parti – der har stået måned efter måned, år efter år og udstedt det ene løfte efter det andet, og så løber man lige pludselig fra dem, kommer som en tyv om natten. Nu er det jo blevet et udtryk, som også mange af demonstranterne brugte. Det kan jeg sådan set godt forstå. Nogle af dem havde sorte briller på, nogle af dem havde solbriller på efter en minister.

Det er da det, man skal være flov over fra regeringens side, nemlig at man stiller sig op og lover en hel masse, og lige pludselig hen over en pinse løber man fra det hele. Jeg synes, det er sundt, jeg synes, det er godt, at der er 40.000-50.000 mennesker, der reagerer mod det, og jeg synes, det er sundt, og jeg synes, det er godt, at der er kommet deputationer fra hele landet til Arbejdsmarkedsudvalget for at gøre opmærksom på, hvad det her kommer til at betyde for deres medlemmer, som mister deres forsørgelsesgrundlag. Det synes jeg er flovt, vil jeg sige til fru Sophie Løhde.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 17:21

Sophie Løhde (V):

Så var det bare trist, at de 40.000 mennesker, som demonstrerede, ikke kunne få et svar på, hvad Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti vil, og at formanden for Socialdemokraterne ikke turde fortælle det samme til de 40.000 demonstranter, som hun turde til et kamera efterfølgende, nemlig at så kom efterlønnen i spil, hvis det var, at man ikke kunne finde de her penge, som det ikke rigtig fremstår klart for nogen som helst hvor skal komme fra.

Men hr. Torben Hansen svarede jo ikke på de spørgsmål, jeg stillede, og det kan jeg godt forstå, for det må grundlæggende også være et dilemma for en ordfører som hr. Torben Hansen at tage stilling til, om man skal være enig med den ene eller den anden eller den tredje eller den fjerde person fra sit eget parti, eller om man skal være enig i det, som formanden for LO udtaler på vegne af fagbevægelsen. Det må være et dilemma. Men det kunne være rart at vide, hvad hr. Torben Hansen mener om hr. Harald Børstings udtalelser om, at nu skal man jo ikke længere finde 15 mia. kr., nej, nu skal man kun finde 11 mia. kr., fordi nu er der jo 4 mia. kr. ved det her forslag, ergo opererer man åbenbart med den finansiering fremadrettet i forhold til de forslag, man har lagt frem, og ergo er der ikke så meget som et eneste løfte til de mennesker, der stod herude og demonstrerede.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:22

Torben Hansen (S):

Fru Sophie Løhde koger lige nu suppe på den pind, der hedder, at vi aldrig nogen sinde har svaret. Hvis det var sådan, og det tror jeg faktisk at det var, at fru Sophie Løhde var både til førstebehandlingen af det her lovforslag og til andenbehandlingen af det her lovforslag, ville hun vide, at jeg har sagt det så mange gange til ulidelighed for nogle, men jeg vil gerne gøre det igen: Jeg synes, at den her er usympatisk kort.

Vi vil have et moderne, tidssvarende og trygt dagpengesystem, og vi er ikke ude i det her, og vi vil ikke lave den besparelsesøvelse, som regeringen vil. Det betyder jo så også, at så skal det lige pludselig

lig se ud, som om vi har skjult noget for de 40.000 mennesker derude. Næh, tværtimod, fordi det, jeg lige har sagt, blev sagt herinde den 31. maj. Det blev sagt herinde den 10. juni, og nu siger jeg det igen den 16. juni, og det her er vel et eller andet sted også rigets måske fornemste talerstol. Skal vi ikke satse på, at der også er nogle ude i det åbne land, der også har opdaget det?

Men årsagen til, at Venstre bliver ved med at stille det spørgsmål, som man har fået svar på hundrede gange, er jo, fordi man forsøger at lægge røgslør over egne løftebrud.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Peter Madsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:24

Peter Madsen (V):

Hr. Torben Hansen nævnte de 40.000 mennesker på Slotspladsen og deputationerne, som vi har haft i udvalget. På det tidspunkt var hr. Torben Hansens budskab, at regeringens forslag var dybt, dybt usympatisk, og at forslaget skulle ruller tilbage. Nu er Slotspladsen tom, og deputationerne er taget hjem. Er det ikke sådan, at budskabet fra hr. Torben Hansen i dag er noget mere uklart? I dag ved hr. Torben Hansen vel egentlig ikke, om han vil rulle forslaget tilbage eller ej, er det korrekt?

Kl. 17:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:24

Torben Hansen (S):

Det, der er uklart, er, om hr. Peter Madsen hørte efter, hvad jeg sagde i min tidligere besvarelse. For det, jeg har sagt i dag, er fuldstændig det samme som det, jeg sagde den 31. maj og igen den 10. juni. Så det, der er uklart, er, om hr. Peter Madsen har hørt, hvad jeg sagde.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Peter Madsen.

Kl. 17:25

Peter Madsen (V):

Jo, jeg har skam hørt efter, men jeg har ikke fundet svaret i hr. Torben Hansens udtalelser. Kan det eventuelt være en hjælp for hr. Torben Hansens besvarelse af spørgsmålet, at manden, der ligesom skal skaffe pengene, hr. Harald Børsting fra LO, mener, at man nu kun skal finde 11 mia. kr. i stedet for 15 mia. kr.? Det betyder vel, at man har indregnet den dagpengereform, vi vedtager nu.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:25

Torben Hansen (S):

Jeg vil sige, at det faktisk fortsætter med at være uklart, om hr. Peter Madsen har hørt, hvad der er blevet sagt under debatten. For jeg tror, at jeg sagde i min første eller anden replik, at »Fair Forandring« og de 15 mia. kr. er det, der er udgangspunktet for trepartsforhandlingerne med parterne og en kommende S-ledet regering. Og det, der også er fuldstændig stensikkert og klart, er, at vi ikke går ud og laver sådan nogle eklatante løftebrud, som regeringen har gjort her. – under ingen omstændigheder!

Man har stået måned efter måned og år efter år og sagt, at man ikke vil røre noget som helst, og lige pludselig kommer det hen over

en pinse. Det synes jeg ikke er særlig pænt, men i modsætning til noget uklart står det dermed i hvert fald ganske klart, at V og K og Dansk Folkeparti ikke holder sig tilbage for at lave eklatante løftebrud.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Kasper Krüger.

Kl. 17:26

Kasper Krüger (V):

Det mest konkrete, vi kan læse af Socialdemokraternes og SF's kriseplan, er, at de offentlige udgifter skal vokse med yderligere 18 mia. kr., og så skal man sende en kaskade af skattestigninger for 18 mia. kr. ud over danskerne. Det efterlader så et hul i kassen på 20 mia. kr. Man kan ikke anvise konkrete ideer til, hvordan man skal få danskerne til at arbejde mere, der er ingen konkrete ideer om reformer, incitamenter, bortset fra at danskerne skal betale 18 mia. kr. mere i skat, og dermed øges den sammensatte marginalsat fra 67 pct. til 71 pct. Det er ikke ligefrem en skatteprocent, der får danskerne til at få lyst til at droppe 1½ uges ekstra ferie, droppe helligdage eller tage senere hjem fra arbejde.

Hvordan forventer Socialdemokraterne, at man kan kombinere mere skat på arbejde med en lyst til at tage en ekstra tørn på arbejdsmarkedet?

Kl. 17:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:28

Torben Hansen (S):

Nu er jeg overbevist om, at hr. Kasper Krüger har læst »Fair Forandring«, men hvis hr. Kasper Krüger måske – hvad jeg ikke tror – har glemt et par af tingene, så vil jeg da gøre opmærksom på, at der er en millionærskat, at der er et loft for fradrag på pensionsopsparing på over 100.000 kr., en aktieomsætningsafgift på 0,25 pct., opstramning over for skatteunddragelse, afskaffelse af fradraget for sundhedsforsikringer, afgift på usunde fødevarer, arbejdsskadeafgift, selskabsskat, lønsumsafgift og en indsats mod målrettet skattesnyd. Det tror vi rent faktisk på er den skattepolitik der skal drive det her fremad.

Men når hr. Kasper Krüger spørger, som han gør, er det jo bare for at lægge et røgslør ud over, at den her genopretningspakke fra regeringens side er et eklatant løftebrud, og at man med den her genopretningspakke går ind og forringer den almindelige danskers mulighed for voksen-, efter- og videreuddannelse, for Voksen-SU og dermed på lang sigt ikke skaber vækst i det her samfund, men skaber misvækst. Det er det, man er i gang med, når man går ind og piller så hårdt ved hele voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet – og jeg kunne også nævne de andre ting i den forfærdelige genopretningspakke omkring forskning og universiteter.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Men det bliver i en næste omgang. Så er det hr. Kasper Krüger for den anden korte bemærkning.

Kl. 17:29

Kasper Krüger (V):

Se, det er jo så det sædvanlige fra Socialdemokraternes side, nemlig at man ikke har nogen konkrete ideer til, hvordan man skal finansiere de udfordringer, man står over for, men at man har travlt med at bruge en masse nye penge, før man har fået styr på de gamle, og at

det hele skal finansieres af luftkasteller og løse ideer uden konkret indhold om, at alle skal arbejde mere. I Venstre går vi selvfølgelig også ind for at øge arbejdsudbuddet og ønsker også, at flere skal gøre en ekstra indsats, men det får jo ikke regeringen til at lægge disse mulige ekstra indtægter ind i budgetterne.

Det er dybt uansvarlig økonomi, at man har travlt med at bruge en masse nye penge og baserer det på indtægter, som man ikke har nogen planer for at skaffe.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:30

Torben Hansen (S):

Det er jo sådan set lidt fantastisk, at hr. Kasper Krüger kan stå og sige, at der ikke var nogen eksempler. Altså, hvor mange nævnte jeg? Var det otte, ti stykker fra »Fair Forandring«? Jeg tror også, at jeg ved både første- og andenbehandlingen nævnte, at misforståede pædagoger en gang imellem siger, at gentagelse er al lærdoms moder. Jeg kunne selvfølgelig læse dem op igen, men det vil jeg undlade af hensyn til hr. Kasper Krüger, for hvis jeg ikke gør det, har hr. Kasper Krüger jo mulighed for selv at gå ind på nettet og finde oplægget og læse det der.

Men der var konkrete eksempler, og så er det ikke fair, at man går op og forsøger at tegne et billede af, at der ikke var skyggen af eksempler.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Helle Sjelle for en kort bemærkning.

Kl. 17:31

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne starte med at understrege, at jeg har hørt, hvad der er blevet sagt ved diverse behandlinger af forslaget her, og jeg er stadig væk i tvivl om, hvad Socialdemokratiet egentlig vil.

Først raser og demonstrerer LO og Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet sammen mod regeringens ansvarlige økonomiske politik og halveringen af dagpengeperioden. Så er LO-formanden og De Radikale klar til at reducere de 15 mia. kr. i planen med de 4 mia. kr., som forkortelsen af dagpengeperioden giver, men så lover Socialdemokratiets politiske ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, at tage udgangspunkt i at hæve dagpengeperioden til 4 år, for så senere samme dag at betone, at spørgsmålet om dagpengeperiodens længde naturligvis afhænger af, hvad bl.a. LO vil.

Jeg spørger bare: Hvad er det egentlig, man vil? Hvad er det, Socialdemokratiet vil?

Kl. 17:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:32

Torben Hansen (S):

Det er meget simpelt, skal jeg sige til fru Helle Sjelle. De 15 mia. kr. er udgangspunktet i planen om fair forandring, sådan er det. I forhold til dagpengeperioden vil jeg gerne for det første gentage, at jeg synes, det her er usympatisk, for det andet vil vi gerne have en snak med arbejdsmarkedets parter om, hvordan man sikrer et trygt dagpengesystem, hvordan man sikrer et fremadrettet dagpengesystem, og for det tredje er det her for os ikke en spareøvelse.

Det vigtige i dette her er jo sådan set – og det er det vi lover – at vi sætter os ned med de praktikere, der har med det at gøre til hverdag, og ser på, hvordan vi så kommer videre herfra oven på det

miskmask, der kommer ud af det her. Som hr. Bjarne Laustsen jo også meget korrekt har sagt indtil flere gange, kommer en halvering af dagpengeperioden, en fordobling af genoptjeningskravet og en firedobling af beregningsgrundlaget til at skubbe mange, mange tusinde mennesker ud af dagpengesystemet, og det lægger vi simpelt hen ikke stemmer til.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Helle Sjelle.

Kl. 17:33

Helle Sjelle (KF):

Jamen så bliver jeg jo ganske enkelt nødt til at gentage mit simple spørgsmål: Hvad er det egentlig, oppositionen med Socialdemokratiet i spidsen vil? Vil Socialdemokratiet rulle dagpengeperioden tilbage, og i så fald til hvad?

Kl. 17:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:34

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet synes, at det her er noget miskmask. Vi synes, det er usympatisk, vi vil sikre et trygt, fremadrettet dagpengesystem, og for os er det ikke en spareøvelse. Derefter vil vi sætte os ned sammen med arbejdsmarkedets parter, som er de praktikere, der dag efter dag har stået herinde i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg og gjort opmærksom på, hvad det her miskmask betyder for mange tusinde familier. Det er jo også dem, der har stået ude på Slotspladsen og gjort opmærksom på, hvad de rigtig, rigtig trælse konsekvenser er af det her for mange tusinde familier.

Jeg tror faktisk, svaret er klart nu, men hvis det er sådan, at fru Helle Sjelle vil have det en gang mere, giver jeg det med glæde en gang mere.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 17:35

Bent Bøgsted (DF):

Det er sådan set meget enkelt, vil jeg sige til hr. Torben Hansen. Jeg skal egentlig bare spørge, om hr. Torben Hansen er enig med hr. Eigil Andersen i synspunktet vedrørende de 12 minutter, for i forbindelse med andenbehandlingen den 10. juni sagde hr. Eigil Andersen, at det her med at arbejde 12 minutter ikke var ensbetydende med, at det var alle, der skulle arbejde 12 minutter – de 12 minutter var bare et gennemsnit. Det kunne godt være, at nogen skulle arbejde mere end de 12 minutter, og at andre ikke skulle arbejde 12 minutter.

Hvordan hænger det sammen? Er det kun udregnet som et gennemsnit af alle på arbejdsmarkedet? Hvis nogle arbejder 1 time mere om dagen og andre ikke arbejder mere, så har man regnet et gennemsnit på 12 minutter ud? Det var det, hr. Eigil Andersen sagde.

Jeg vil spørge, om hr. Torben Hansen er enig.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:36

Torben Hansen (S):

Jeg kan henvise til arbejdsmarkedets del af »En Fair Løsning«, som jeg da kan anbefale hr. Bent Bøgsted at læse. Jeg kunne selvfølgelig også spørge, om hr. Bent Bøgsted er enig med hr. Kristian Thulesen

Dahl, der for et års tid siden bedyrede, at der overhovedet ikke blev rørt ved det her. Er hr. Bent Bøgsted stadig enig med hr. Thulesen Dahl i det? Det er hr. Bøgsted næppe.

Kl. 17:40

Men det står klart, at det er den gennemsnitlige arbejdstid, og det står også i »En Fair Løsning«. Jeg kan ikke huske på hvilken side, men jeg skal lige tage den med op næste gang. Der er fem eller seks skruer, som der kan skrues på sammen med arbejdsmarkedets parter for at få hævet den gennemsnitlige arbejdstid.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:37

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det var egentlig klar tale fra hr. Torben Hansen. Det er den gennemsnitlige arbejdstid, der skal hæves med 12 minutter. Sagt på en anden måde: Der kan sagtens være store grupper, der *ikke* skal arbejde mere end 12 minutter, men så er der nogle, der skal arbejde mere end 12 minutter. Det er egentlig det, der fremstår, når det er et gennemsnit. Det er ikke sådan en generel hævelse af arbejdstiden for alle, der er tale om, men det er et gennemsnit for arbejdstiden. Det må være det, der står tilbage.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:37

Torben Hansen (S):

Det er den gennemsnitlige arbejdstid, og på side 49 står der seks punkter om, hvad det egentlig er for nogle skruer, man sammen med arbejdsmarkedets parter skal skrue på.

Så sagde hr. Bent Bøgsted: Det står klart. Ja, men det, der sådan set også står klart, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted, er, at Dansk Folkeparti og hr. Bent Bøgsted lige nu – om et kvarter eller en halv time eller en time, eller hvornår det nu bliver – lægger stemmer til, at tusindvis af mennesker ryger ud af dagpengesystemet og ind på konstanthjælp. Hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti lægger også stemmer til at fordoble genoptjeningskravet. Hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti lægger også stemmer til at firdoble beregningsgrundlaget, sådan at endnu flere falder ud af dagpengesystemet.

Det er det, der står ganske klart efter det her, nemlig at hvis Dansk Folkeparti nogen sinde har forsøgt at have en social profil, så er den i hvert fald fuldstændig fordampet de sidste fire uger.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 17:39

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Det ligner jo debatten fra både første og anden behandling. Jeg havde faktisk håbet, at jeg, inden vi nåede tredjebehandlingen, ville blive klogere. Men jeg synes, at det eneste, som står fuldstændig fast i dag, er, at såfremt ordførerens parti får magt, som man har agt, vil der komme en sand kaskade af nye skatter og nye afgifter. Nå.

Der er blevet talt en del om ordet usympatisk i løbet af i dag, og i mine ører er det faktisk et utrolig hårdt ord. Ordføreren kalder forslaget for usympatisk, men alligevel vil ordføreren ikke lave det om, såfremt man får muligheden. Se, det at kritisere andre og kritisere med brask og bram uden selv at have et bedre bud på, hvordan man skal løse problemerne, vil nogle opfatte som usympatisk. Er ordføreren enig med mig i de betragtninger?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:40

Torben Hansen (S):

Nej, det er jeg ikke, netop fordi jeg så mange gange har gjort opmærksom på, hvad det er, Socialdemokratiet og SF vil på det her område.

Men det, der i hvert fald står fuldstændig klart – for nu gør vi jo opmærksom på, hvad vi vil, så vælgerne ved det – er, at alle de løfter, der blev givet fra Venstre, fra finansministeren, fra beskæftigelsesministeren, fra Dansk Folkeparti ved hr. Kristian Thulesen Dahl, fra hr. Peter Juel Jensens parti, løb man fra i pinsen hurtigere, end skosålerne kunne bære. Jeg tager ikke Det Konservative Folkeparti med, for de har jo altid villet afskaffe al ting. Det er det, det er den klokkeklare konklusion på det.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 17:41

Peter Juel Jensen (V):

Jeg synes ellers, jeg har fulgt godt med i debatten, men jeg synes absolut ikke, der er noget, der står klokkeklart. Der er ikke noget, der står klokkeklart i forbindelse med den politik, som ordføreren gerne vil føre.

Men jeg vil gerne tilbage til ordet usympatisk. Den 12. juni udtalte Harald Børsting til Berlingske Tidende, at hvis regeringens plan gennemføres, er der ikke længere tale om 15 mia. kr., for så er de 4 mia. kr. allerede fundet. Det forstår jeg sådan, at hvis Harald Børsting får indflydelse på det her i stor stil, har man allerede fundet de 4 mia. kr. i den opgave, der hedder, at der skal findes 15 mia. kr. Så er mit spørgsmål til ordføreren egentlig ganske simpelt: Fører fagbevægelsen og Harald Børsting en usympatisk politik?

Kl. 17:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:42

Torben Hansen (S):

Jeg tror ikke, hr. Peter Juel Jensen er i tvivl om, at dem, som jeg synes fører en usympatisk politik, er regeringen. Det er Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, der er løbet fra alle løfter inden for det her område – alle.

Ja, som jeg sagde før, kan man ikke helt beskyldte Det Konservative Folkeparti for det, for de har jo altid gerne villet halvere dagpengeperioden og altid gerne villet afskaffe efterlønnen. Det er sådan en konservativ drift i den sammenhæng, og det må man klare internt i regeringen. Men så ved vi bare, at de får ret en gang imellem, og så kan vi andre jo frygte, at efterlønnen bliver det næste.

Så vil jeg gentage til hr. Peter Juel Jensen, at de 15 mia. kr., der er i »Fair Forandring«, og som skal findes på arbejdsmarkedsområdet, i arbejdsmarkedspolitikken, som udgangspunkt er 15 mia. kr.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Erling Bonnesen er det først for en kort bemærkning.

Kl. 17:43

Erling Bonnesen (V):

Når vi spørger ind til, hvad Socialdemokraterne vil på det her punkt, så får vi sådan et lidt afvigende svar om, at det vil man tage en snak

med arbejdsmarkedets parter om. Det er jo så også fint nok, at man vil tage en drøftelse med dem, men jeg går ikke ud fra, at Socialdemokraterne har deponeret hele deres holdning hos dem. Så kunne man så spørge på denne måde: Hvad er så Socialdemokraternes indmelding? Hvis man forestiller sig, at man sidder ved det bord nu ved de drøftelser, som man så gerne vil have, hvad er så Socialdemokraternes indmelding? Eller har man meldt sig fuldstændig ud og så blot overladt stafetten til Harald Børsting? Det er nu, man har chancen for at give svaret på det, som man så selv kalder et moderne dagpengesystem, det er det, man har dækket sig under indtil nu. Nu har man chancen for at beskrive, om man har nogle bud på det, eller om man blot har meldt sig ud.

Kl. 17:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:44

Torben Hansen (S):

Det, der var rigtig mange af deputationerne, der var trætte af, der var kede af, ud over at de nu på baggrund af det, der sker, ved at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti nu vil have, at tusinder af mennesker nu ryger ud af dagpengesystemet, nogle af dem ryger måske på kontanthjælp, og nogle ryger på gaden, var, at man ikke havde taget en dialog, at det her skulle komme som en tyv om natten, for det var et eklatant brud på den danske model. Og det, som Socialdemokratiet vil i modsætning til hr. Erling Bonnesens parti, er, at vi vil have dialog frem for løftebrud.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:45

Erling Bonnesen (V):

Tak. Det er jo det, man kalder et ikkesvar. Man siger, man vil have dialog. Og vi står jo faktisk nu her ved landets fornemste talerstol, og der har man jo alle tiders chance for at få dialog. Vi prøver så at spørge ind til: Hvad er det så Socialdemokraternes indmelding er i den her dialog? Man beskriver det, man vil have, som et moderne dagpengesystem. Så er det nu, man har chancen for at folde det ud. Jeg har forstået, at man gerne vil have dialog. Så lad os tage dialogen. Og for at få den, må vi jo så have en beskrivelse af, hvad Socialdemokraternes bud på et moderne dagpengesystem er. Lad os høre det nu. Vi har hørt, at ordføreren siger 4 år, og det må vi så stadig væk tro på. Men så lad os høre det herfra.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:46

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiets udgangspunkt er det, som jeg har gjort opmærksom på ved førstebehandlingen, ved andenbehandlingen og nu også ved tredjebehandlingen. Jeg tror, det er ved at være hr. Erling Bonnesen bekendt; ellers synes jeg næsten, det er synd for hr. Bonnesen.

Men det, der også ligger klart, er, at i modsætning til det, som vi har set her de sidste 3-4 uger fra hr. Erling Bonnesens parti, vil vi jo gerne have en dialog med praktikerne, de praktikere, der er kommet ind fra Frederikshavn, fra Thy, fra Mors, fra Aalborg, fra Horsens, fra Århus, fra Odense og København og har gjort opmærksom på, hvad det her betyder for deres medlemmer: tusindvis af mennesker, der ryger ud af dagpengesystemet, og som ikke har en kinamands chance, føler rigtig mange af dem, for hverken at komme ind i ud-

dannelsessystemet eller få et job. Det er det, som Socialdemokratiet er meget, meget optaget af. Derfor vælger vi dialogen frem for løftebruddet, som vi jo har set rigeligt af de sidste 3 uger fra V, K og O's side.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Eva Kjer Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 17:47

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg har lyttet mig frem til, at hr. Torben Hansen ikke kan lide det forslag, som er til behandling i dag. Jeg har også lyttet mig frem til, at vi nok ikke i dag får svar på, hvad Socialdemokraterne vil i forhold til dagpengeperioden. Så kan man jo håbe, at der kommer en ordfører for SF på banen og fortæller, hvad SF's politik egentlig er på området, eller er situationen den samme, nemlig at vi heller ikke kan få svar fra SF's side på, hvor lang dagpengeperioden skal være? Nu kan jeg se, at der er rigtig mange medlemmer af partiet til stede, og det kan jo være, at det, der foregår lige nu, er sådan et minigruppemøde med henblik på at finde ud af, hvad SF's position på området egentlig er.

Eller også kan vi måske se frem til, at hr. Bjarne Laustsen får ordet. Han har jo bedt om at komme på som privatist – det kan jeg forstå at forretningsordenen ikke rigtig tillader – men så kunne hr. Bjarne Laustsen måske flette ind i et spørgsmål, hvad hr. Bjarne Laustsens bud på, hvor lang dagpengeperioden skal være, er.

Det, jeg gerne vil spørge hr. Torben Hansen om, er, om vi, når vi nu ikke kan få svar i dag, får svar inden et folketingsvalg på, hvor lang dagpengeperioden skal være efter Socialdemokratiets opfattelse.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:49

Torben Hansen (S):

Hvis fru Eva Kjer Hansen havde været – og det ved jeg ikke om fru Eva Kjer Hansen har – til stede under første- og andenbehandlingen af det her lovforslag, ville fru Eva Kjer Hansen også have vidst, hvad det sådan set er, jeg har sagt til stor ulidelighed for nogle og til stor glæde for andre. Og det står altså fast:

Vi synes, det her er usympatisk. Vi er ikke ude på at lave en spærøvelse på det her område; vi skal have et trykt og sikkert og godt dagpengesystem, og vi vil tage en snak med parterne. Det er det, der er politikken.

Men når man så spørger om det der med at få et svar, kan jeg jo også konstatere, at fru Line Barfod indtil flere gange – og også andre spørger – har spurgt til alle de der arbejdspladser, der lige pludselig kommer væltende ud af det her forslag; 13.000 bliver der nævnt. Hvor er de henne? Inden for hvilke brancher er de, hvad er det for nogle? Der, vil jeg sige til fru Eva Kjer Hansen, har regeringen ikke på noget som helst tidspunkt i løbet af eftermiddagen leveret bare skyggen af svar på, hvad det er, man vil, og hvad det er, man kan på det område.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Når den røde lampe lyser, betyder det, at taletiden er slut.

Så er det fru Eva Kjer Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 17:50

Eva Kjer Hansen (V):

Jamen dog, vil jeg sige til hr. Torben Hansen, jeg stillede et ganske simpelt spørgsmål. Jeg spurgte, om vi får svar fra Socialdemokraterne på, hvor lang tid de ønsker dagpengeperioden skal være, inden et folketingsvalg. For alle de mennesker, som hr. Torben Hansen siger at han kerer sig om og er bekymret på vegne af, har vel om nogen krav på at vide, hvad de kan vente Socialdemokraterne vil gøre efter et folketingsvalg?

Så jeg vil spørge hr. Torben Hansen: Får vi svar på, hvad Socialdemokraterne synes dagpengeperiodens længde skal være, inden et folketingsvalg? Det er helt simpelt: Ja eller nej.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:51

Torben Hansen (S):

Svaret er vel blevet givet et sted mellem 20 og 30 gange under førstebehandlingen, andenbehandlingen og tredjebehandlingen. Det kan man jo også slå op i Folketingets forhandlinger og læse bagefter.

Men jeg forstår da godt, at fru Eva Kjer Hansen vil forsøge at lægge debatten derover for at dække over det eklatante løftebrud, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har begået her. For 4 uger siden troede danskerne, at dagpengeperioden var på 4 år. Det var det, som de havde hørt fra finansminister Claus Hjort Frederiksen, beskæftigelsesminister Inger Støjberg og hr. Kristian Thulesen Dahl, det stod slet ikke til diskussion. Og lige pludselig kom regeringen så som en tyv om natten og lavede det om til 2 år.

Jeg kan godt forstå, man forsøger at dække over det og lægge røgslør ud, men det, der er konstaterbare fakta, er, at man har lavet et eklatant løftebrud fra regeringens side.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Kirk for en kort bemærkning.

Kl. 17:52

Jens Kirk (V):

Undertegnede tog ikke ordet under førstebehandlingen, heller ikke under andenbehandlingen, og måske skulle jeg også lade være med det under tredjebehandlingen, for efter at have lyttet til den debat her nu i 15-16 timer kan jeg konstatere som alle andre, der måske ser det her program på tv, at der ingen svar er på de spørgsmål, man stiller. Uanset om det er fru Ulla Tørnæs, hr. Jacob Jensen, hr. Mads Rørvig, fru Sophie Løhde, hr. Per Jensen, hr. Kasper Krüger, fru Helle Sjelle, hr. Bent Bøgsted, hr. Peter Juel Jensen, hr. Erling Bonnesen eller fru Eva Kjer Hansen, er der ingen svar på nogen som helst ting.

Spørgsmålene er fortsat: Er det 2 eller 4 år? Vil man rulle det tilbage? Er det 15 eller 11 milliarder, vi snakker om? Svaret er, at det vil man aftale med arbejdsmarkedets parter i det gedulgte.

Er det sådan, det er, vil jeg spørge jeg hr. Torben Hansen. Tak.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:53

Torben Hansen (S):

Jeg må sige, at det eneste, der er en smule gedulgt her, er, om hr. Jens Kirk har hørt debatten om de 11 eller 15 milliarder. Jamen jeg har sagt 3, 4, 5 gange her i eftermiddag, at det står i »En Fair Løsning«, at det er de 15 milliarder, der skal findes, og at det er det, som er udgangspunktet. Længere er den ikke.

I forhold til dagpengene har jeg flere gange sagt, at vi for det første synes, at det er usympatisk; for det andet, at vi vil lave et nyt og sikkert og trygt system; og for det tredje, at vi vil gøre det sammen med arbejdsmarkedets parter, fordi det er dem, der som praktikere ved, hvor skoen trykker, og det er dem, der som praktikere her de seneste uger har haft deputation efter deputation herinde for at gøre opmærksom på, at der er tusindvis af mennesker, der nu risikerer at måtte gå fra hus og hjem på grund af det, som hr. Jens Kirk og resten af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti vedtager her i løbet af eftermiddagen.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Kirk for en kort bemærkning.

Kl. 17:54

Jens Kirk (V):

Det er muligt, at hr. Torben Hansen mener, at der er givet et svar, men jeg kan garantere, at der i det ganske land ikke er en eneste, der lytter ved tv'et, der mener at have fået svar på nogen som helst ting. Jeg tror, at de for længst har slået over på et andet på program for at se fodbold eller sådan noget lignende, selv om der ikke scores mange mål i øjeblikket.

Her må jeg nok sige, at jeg tror, at hr. Torben Hansen har scoret et stort selvmål, for vi har ingen svar fået på nogen ting. Men det kommer måske inden valget, eller gør det?

Kl. 17:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:55

Torben Hansen (S):

Jeg kan i hvert fald se, at dem, der ikke scorer mål, er regeringen. Dem, der er ovre i selvmålsbranchen for nærværende, er sådan set regeringen, både fordi vi jo netop har haft deputationer fra hele landet, der har været inde at gøre opmærksom på, hvor socialt skævt det her er, og at tusindvis af mennesker må gå fra hus og hjem, og fordi der har stået et sted mellem 40.000 og 50.000 mennesker ude på slotspladsen og gjort opmærksom på, at det her er et eklatant løftebrud fra regeringens side. Det er det selvmål, som regeringen har lavet.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torsten Schack Pedersen er den sidste, der får ordet til en kort bemærkning i den her runde, for så er der gået 1 time, siden ordføringen startede. Værsgo.

Kl. 17:56

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen så er det jo meget passende at starte med at slå fast, at det altså ikke er længere tid siden end i 2008, regeringen indkaldte til forhandlinger om reformer af dagpengesystemet, så man skal vist være socialdemokrat for at mene, at ændringerne er kommet som en tyv om natten.

Jeg synes, det er rart, at vi nu har fået bekræftet, at man i Socialdemokratiet er fuldstændig uenig med Harald Børsting, som mener, at udfordringen alene er 11 mia. kr. Det har hr. Torben Hansen fuldstændig afvist – den er 15 mia. kr. Det er jo sådan set fint nok.

Så synes jeg egentlig her til sidst, at hr. Torben Hansen skal have muligheden for at bekræfte, hvad hr. Torben Hansen nemlig selv har sagt, for den 25. maj sagde hr. Torben Hansen: Forslaget om 2 år er fuldstændig uacceptabelt. Folk har krav på 4 år på den nuværende sats.

Mener hr. Torben Hansen stadig væk det?

Kl. 17:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:57

Torben Hansen (S):

Jeg kunne forstå, at hr. Torsten Schack Pedersen mente, at de eneste, der kunne se løftebruddet her, var Socialdemokraterne. Arh, det tror jeg rent faktisk de 40.000 mennesker, der var ude på slotspladsen, bliver kede af at høre. Jeg tror også, at de mange deputationer, der har været herinde, bliver kede af at høre det. Og jeg tror rent faktisk også, at der er nogle journalister, der bliver kede af at høre det, for jeg vil da godt lige tage det frem, finansministeren sagde i Informationsen den 9. januar 2007:

»Vi risikerer, at det går ud over vores flexicurity, hvor det er nemt at hyre og fyre, hvis vi reducerer dagpengene.«

Finansministeren sagde til Ritzau den 31. maj 2007: Vi rører ikke ved dagpengeperioden.

Beskæftigelsesministeren sagde i Ugebrevet A4 den 15. februar 2010: Det er overhovedet ikke aktuelt med en dagpengereform, og derfor vil jeg ikke tale om det.

Jeg må sige, at man skal være en noget kreativ Venstremand for at benægte, at det er klokkeklare løftebrud.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 17:58

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi har været vidne til det længe: Ingen klare svar på meget håndgribelige spørgsmål.

Det er da vel ikke så vanskeligt for den socialdemokratiske ordfører at svare på, om den socialdemokratiske ordfører står ved den besked og melding, han gav til bl.a. de 40.000, der har demonstreret. Står hr. Torben Hansen ved, hvad hr. Torben Hansen selv har sagt: Forslaget om 2 år er fuldstændig uacceptabelt. Folk har krav på 4 år på den nuværende sats?

Var det bare en gang ordgejl? Var det sådan en løs kommentar, der kom, indtil Harald Børsting eller fru Helle Thorning-Schmidt eller hr. Henrik Sass Larsen sagde noget andet? Kan den socialdemokratiske ordfører ikke bare forklare, om han står ved et løfte – det må jeg formode det er – om, at folk har krav på 4 år på den nuværende sats, eller om det bare var tom tale? Tak.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:59

Torben Hansen (S):

Jeg vil starte med at sige til hr. Torsten Schack Pedersen, at det, der står i det telegram, er en konstatering af fakta, der er gældende. For det første synes vi ikke, at det er specielt sympatisk, at man nu halverer dagpengeperioden; for det andet konstaterer vi, at som lovgivningen er i dag – indtil det her desværre bliver vedtaget – har folk ret til 4 år. Det er en konstatering af fakta.

Men det, man også kan konstatere, er, at regeringen med det her forslag – som Socialdemokratiet ser det – lægger hele den danske aftalemodel ned. Vi har haft deputationer inde fra hele landet, som har gjort opmærksom på, at der er tusindvis af mennesker, der ryger ud af dagpengesystemet og ind på kontanthjælp. Vi har haft folk inde, der siger, at det her går ud over ikke alene den geografiske mobilitet,

men også den faglige mobilitet. Og vi har haft folk inde, der har konstateret det, som Socialdemokratiet og resten af oppositionen også har kunnet se hele vejen igennem, nemlig at det her fra regeringens side er udtryk for et eklatant løftebrud langt ud over alle grænser.

Det eneste, man kan frygte, er, hvornår man endnu en gang kommer som en tyv om natten og går ind og begår et løftebrud, der på den måde – hen over en pinseferie – fratager tusindvis af mennesker forsørgelsesgrundlaget.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så siger vi tak til ordføreren. Den næste, der har bedt om ordet som ordfører, er hr. Karsten Hønge fra SF – Socialistisk Folkeparti.

Kl. 18:01

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Jeg er glad for, at formanden kan sige partiets navn rigtigt.

Forringelserne af dagpengene er et så massivt løftebrud, at det giver udslag på Richterskalaen. Dagpengenes dækningsgrad er faldet gennem årene, så de i dag kun dækker cirka halvdelen af en LO-arbejders løn, og midt i den krise, vi står i, med faldende beskæftigelse ser VKO altså en løsning i at ramme de ledige hårdt med en mavepuster. Det er en kamp på flere fronter, hvor både den enkelte ledige og fagbevægelsen udsættes for et koordineret angreb.

Det, der er på spil, er ikke bare den lediges velfærd og fagbevægelsens fodfæste i samfundet – det er jeg sikker på at VKO sagtens kan leve med – men VKO skal være opmærksom på, at det, de leger med her, er at kaste grus ind i det maskinrum, som arbejdsmarkedet er for vores velfærdssamfund. Det er lige nøjagtig det fleksible arbejdsmarked, der gør vores samfund rigt, men fleksibiliteten kommer jo ikke af sig selv. Alle siger, at de er så begejstrede for fleksibiliteten, men det fungerer jo ikke uden de enkelte bestanddele, som understøtter fleksibiliteten. Lønmodtagerne er omstillingsparate, når der er tryghed med en ordentlig dagpengeperiode og en ordentlig dagpengedækning. Derfor accepterer de, at det er let at hyre og fyre.

Nu halveres dagpengeperioden, beskæftigelseskravet fordobles, og beregningsgrundlaget firedobles. VKO rammer også fagbevægelsen ved at gøre det dyrere at være medlem og rækker derved ved den overenskomststøjle, som arbejdsmarkedet bygger på. Det, man leger med her, er det velorganiserede og det velregulerede marked, for det er nemlig heller ikke kommet af sig selv. VKO har også gennemført en voldsom forringelse på voksen- og efteruddannelsesområdet. Vi er bombet 14 år tilbage, i forhold til at de unge kan få en uddannelse. Beskæftigelsen og produktiviteten falder. Det er altså fuldstændig utroværdigt at påstå, at man er begejstret for fleksibiliteten, hvis man ikke vil levere trygheden.

Truslen om kontanthjælp er rykket tættere på mange lønarbejdere. Vi får skattelettelser til de rige, kortere dagpengeperiode og lave dagpengedækning, og der er truslen om kontanthjælp til lønarbejderne. For resultatet af og målet med det her er jo netop også at få skabt et løntrykkeri på arbejdsmarkedet, så arbejdsgiverne kan få en højere profit. Det er godt, at vi snart får en ny regering.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Der er en række korte bemærkninger. Vi forsøger at tage dem i en god rækkefølge. Den første er i hvert fald fru Ulla Tørnæs.

Kl. 18:04

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil gerne takke SF's ordfører for her i anden runde at gå op og tage ordet. Det synes jeg er godt – og godt for debatten. Men i lighed med, hvad vi hørte fra Socialdemokraternes ordfører, mangler vi

fortsat også svar fra SF om dagpengeperiodens længde. Derfor bliver jeg nødt til at spørge hr. Karsten Hønge, om hr. Karsten Hønge er enig i det synspunkt, som kom fra LO's formand, hr. Harald Børsting, om, at man nu ikke længere skal finde 15 mia. kr. på arbejdsmarkedsområdet for at bidrage til at gennemføre »En Fair Løsning«, men at man fremover alene skal finde 11 mia. kr.

Kl. 18:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:05

Karsten Hønge (SF):

Under den tidligere debat med hr. Torben Hansen var jeg fuld af beundring. Jeg var fuld af beundring over hr. Torben Hansens tålmodighed. Jeg synes virkelig, det vidnede om overskud og overhalingskraft, at han kunne blive ved med at stå og forsøge på at forklare VKO's repræsentanter Socialdemokraternes politik. SF's politik ligger jo ret tæt på Socialdemokraternes, og det skulle måske give mig en ambition om at prøve at forklare den, så det i hvert fald bliver forstået. Den har jeg så ikke rigtig, da det ikke lykkedes den tålmodige hr. Torben Hansen, men jeg skal da gøre et kort forsøg.

De midler, som er afsat til en 4-årig dagpengeperiode, er fortsat afsat. Vi har så den ambition, at vi gerne vil i dialog, ikke kun med fagbevægelsen, men både med fagbevægelsen og med arbejdsgiverorganisationerne for at se, om vi i fællesskab kan finde en løsning, der passer til det danske arbejdsmarked, inden for den økonomiske ramme, der svarer til 4 års dagpengeperiode.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 18:06

Ulla Tørnæs (V):

Jamen så er vi jo sådan set tilbage der, hvor vi startede. Det vil sige, at vi stadig væk ikke har fået noget svar. For svaret fra SF's ordfører her forstår jeg er, at man, som det også har været fremme, vil ringe til vennerne i fagbevægelsen og så drøfte med fagbevægelsen, hvordan man får realiseret de 15 mia. kr. Det mangler vi fortsat et svar på. Jeg er sådan set fuldstændig enig med fru Margrethe Vestager i, at »En Fair Løsning« ikke har for fem flade øres troværdighed, så længe man ikke kan pege på, hvordan de 15 mia. kr. skal realiseres, og det fik vi altså heller ikke noget svar på fra hr. Karsten Hønge.

Jeg forstår, at de besparelser, som genopretningsplanen her bidrager med på dagpengeområdet, skal tilbagerulles, så pengene bliver på dagpengeområdet. Altså, vi fastholder den 4-årige dagpengeperiode, måtte jeg forstå. Men hvordan skal de 15 mia. kr., som er forudsætningen for »En Fair Løsning«, så realiseres? Det mangler SF fortsat at give et bud på.

Kl. 18:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:07

Karsten Hønge (SF):

Fru Ulla Tørnæs levede fuldstændig op til mine fordomme om, at det ikke ville trænge igennem. Jeg kan selvfølgelig prøve en gang til. Det er rigtigt nok, at vi vil ringe til vores venner i fagbevægelsen, men nu er det sådan, at vi, uanset om Venstre ikke er så begejstret for det – det har vi jo hørt – også har venner i erhvervslivet. Dem har vi faktisk mange af både blandt virksomhederne og blandt arbejdsgiverorganisationerne. Så vi vil såmænd ikke nøjes med at ringe til vores venner i fagbevægelsen. Vi vil i den grad også holde møder i fæl-

lesskab med virksomheder, arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger og fagforbund, for vi ønsker faktisk at finde en god og konstruktiv løsning, der fungerer på det arbejdsmarked, som vi har foran os.

Pengene ligger der til en 4-årig dagpengeperiode, og det er en mulighed, at det ender med en 4-årig dagpengeperiode, hvis arbejdsgiverne og fagforeningerne mener, at det er det, der er brug for. Hvis det, der fungerer bedst for at opretholde vores fleksible arbejdsmarked, er en fortsat 4-årig dagpengeperiode; hvis parterne med deres kendskab til den konkrete hverdag insisterer på, at det er det, der fungerer bedst, så kan jeg forestille mig, at det er det, vi ender med. Men man kan godt forestille sig andre konstruktioner.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 18:09

Sophie Løhde (V):

Jeg vil i lighed med Venstres arbejdsmarkedsordfører takke for, at der endelig var en fra Socialistisk Folkeparti, som vovede sig op på talerstolen i debatten. Det er positivt. Den første udmelding, vi fik her fra ordføreren for Socialistisk Folkeparti, var, og nu citerer jeg:

De penge, som er afsat til en 4-årig dagpengeperiode, er fortsat afsat.

Det udtalte ordføreren lige før. Så er det bare, man må spørge ordføreren, om han er enig med Harald Børsting fra LO i, at man kun skal finde 11 mia. kr. i stedet for 15 mia. kr. som oprindeligt forudsat i S-SF-planen »En Fair Løsning«. Begge dele kan jo ikke gøre sig gældende. Så enten har Harald Børsting taget fejl og har dermed ikke belæg for sine udtalelser, eller også må vi i dag kunne få et klart svar fra hr. Karsten Hønge på, hvor SF stiller sig, herunder også om hr. Karsten Hønge er enig med sin egen ordfører for Socialistisk Folkeparti, om han er enig med sin partiformand, hr. Villy Søvnald, eller om han er enig med Socialdemokraternes formand, fru Helle Thorning-Schmidt. Kunne vi ikke få et svar på det?

Kl. 18:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:10

Karsten Hønge (SF):

Jeg kan forstå på fru Sophie Løhde, at hun er meget begejstret for at se mig på talerstolen. Bare jeg kunne sige det samme. VKO har belejret talerstolen de sidste par timer i en udspørgen af hr. Torben Hansen, og jeg synes jo, det var en opgave for VKO. Det er sådan set den eneste grund til, at jeg ventede, til det blev min tur i rækkefølgen til at gå på talerstolen. Mere kompliceret er det sådan set ikke.

Jeg kan bare sige, at svaret er, at vi har de midler, der skal til for at finansiere en 4-årig dagpengeperiode. De vil fortsat være der. Hvorvidt Harald Børsting regner på den ene måde eller den anden måde, kommer ikke det her smør ved. Jeg repræsenterer SF, og vi har de penge, der skal til for at finansiere en 4-årig dagpengeperiode. Som sagt: Hvis man insisterer på det fra de parter, der arbejder med det her i det daglige, er det da en mulighed, at den fortsat bliver 4-årig. Man kunne sagtens forestille sig andre måder at skruer det sammen på, hvis de parter, der skal håndtere det i dagligdagen, mener, det er mere anvendeligt.

Kl. 18:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 18:11

Kl. 18:15

Sophie Løhde (V):

Hr. Karsten Hønge fra Socialistisk Folkeparti havde jo rig lejlighed til at blande sig under hele første runde af behandlingen af det her lovforslag, men Socialistisk Folkeparti gik ikke på talerstolen som ordfører. Ergo kom der en anden runde, og det er her, jeg kvitterer for at Socialistisk Folkeparti nu også har meldt sig i debatten.

Det var ikke et særlig klart svar, vi fik her til sidst, men vi fik da alligevel det svar, at midlerne til at finansiere en 4-årig dagpengeperiode er til rådighed ifølge Socialistisk Folkeparti. Ergo tager Harald Børsting fra LO fejl, når han siger, at der ikke længere skal findes 15 mia. kr., men kun 11 mia. kr. Det var rart, at ordføreren for Socialistisk Folkeparti kunne sætte fagforeningsformanden fra LO på plads og sige, at han har taget fejl i sine udtalelser.

Nu har hr. Torben Hansen jo her i dag udtalt adskillige gange, at en dagpengeperiode på 2 år er usympatisk kort. Hvis hr. Karsten Hønge deler den opfattelse, hvad mener han så om, at hverken hans egen partiformand eller partiformanden for Socialdemokratiet vil garantere en 4-årig dagpengeperiode efter et folketingsvalg?

Kl. 18:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:13

Karsten Hønge (SF):

Jeg er sikker på, at det, der interesserer lønarbejderne og virksomhederne, er at kende den økonomiske ramme, inden for hvilken de kan få et dagpengesystem til at understøtte fleksibiliteten, så det giver tryghed i forhold til dækningsgraden, som jo nu er nede på ca. 50 pct. for en almindelig lønarbejder, og også at få en periode, der gør, at lønarbejderne føler sig så trygge, at de ikke vil fokusere på meget lange opsigelsesvarsler eller andre ting, f.eks. afgifter, man kan knytte op på afskedigelser, sådan at virksomhederne kan få en arbejdskraft, der har den uddannelse, der passer til det, de har brug for, og som også er villig til at lade sig fyre og flytte rundt med.

Det, der er det unikke ved det danske arbejdsmarked, er, at man som lønarbejder er villig til at lade sig hyre og fyre med kort varsel, og det, der er fordelene for virksomhederne, er, at de hurtigt kan få fat i kvalificeret arbejdskraft. Det kan man skrue sammen på forskellige måder, og det vil vi meget gerne diskutere med både arbejdsgivere og fagforeninger. Men der er penge til en 4-årig periode.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Kirk for en kort bemærkning.

Kl. 18:14

Jens Kirk (V):

Det er selvfølgelig spændende at få en ny ordfører for SF, hr. Karsten Lynge, på banen. Men jeg må nok sige, at som den debat med hr. Karsten Lynge (*Den fg. formand* (Pernille Frahm): Medlemmet hedder Karsten Hønge) ... hr. Karsten Hønge, sorry, er begyndt, er der ikke meget nyt i de første svar, man har givet. Det er – jeg er ikke engang sikker på, at man må sige det herinde – god dag mand, økseskaft. Men hvis der virkelig er nogen seere derude nu, der følger med, så bør der snart komme nogle klare svar, så man ved, hvad man har at rette sig efter til næste valg.

Vi fik dog et lille pip her. Det var ikke klart med de 15 mia. kr. og de 11 mia. kr., men en 4-årig periode er der dog penge til, hvilket hr. Torben Hansen ikke ville udtale sig om. Er det rigtigt, at man er enig om, at der er til en 4-årig periode? Tak.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:15

Karsten Hønge (SF):

Tjo, men lige så vel som det kan være svært at høre, hvad jeg hedder til efternavn, tror jeg også, det var svært at høre, hvad hr. Torben Hansen udtalte. Jeg hørte overhovedet ingen uenighed.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Kirk.

Kl. 18:15

Jens Kirk (V):

Det blev dog sagt af SF's ordfører, at der var til en 4-årig periode. Hr. Torben Hansen ville ikke sige, om det skulle rulles tilbage, om det skulle være 4 år eller 2 år. Hr. Torben Hansen ville heller ikke sige, om vi fik det at vide før et valg, eller hvornår vi får det at vide. Det er det, vi gerne vil vide her, og det mener jeg sådan set at seerne har krav på at få at vide, hvis de fortsat skal følge sådan en debat. Tak.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:16

Karsten Hønge (SF):

Jeg beundrer i hvert fald seernes tålmodighed, hvis de bliver ved med at høre på de her spørgsmål.

Jeg hørte ingen uenighed mellem hr. Torben Hansen og mig. Det kommer an på, hvordan det bliver opfattet. Når jeg hører hr. Torben Hansen sige, at det ikke skal rulles tilbage, så skal det selvfølgelig forstås sådan, som hr. Torben Hansen utallige gange forsøgte at sige, og det var, at det ikke nødvendigvis skal rulles tilbage på den måde, at det ender med 4 år, men at den økonomiske ramme er den samme.

Det kan da godt være, at det ender med 4 år. Hvis arbejdsmarkedets parter insisterer på, at 4 år altså er den model, der fungerer bedst på det fleksible danske arbejdsmarked, så kan vi godt lade os overbevise om det. Den økonomiske ramme er til stede. Det hørte jeg også hr. Torben Hansen sige, men han åbnede op for den mulighed, at man faktisk ved at snakke med de mennesker, der skal arbejde med det her i praksis, kan skrue en anden model sammen, hvor man bruger den samme mængde penge, men på en anden måde. Den mulighed står bare åben, ligesom det står åbent, at den er der i 4 år. Er det så svært at forstå?

Kl. 18:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er hr. Mads Rørvig, der har den næste korte bemærkning.

Kl. 18:17

Mads Rørvig (V):

Jeg vil også gerne rose hr. Karsten Hønge for at være gået op og have taget ordet. Det gik vi jo desværre glip af under førstebehandlingen, hvor SF ikke var til stede på talerstolen.

Vi skal finde 24 mia. kr., det er et konsolideringskrav til det offentlige økonomi i de næste 3 år. Dagpengene er en del af det. SF og Socialdemokraterne har tordnet imod det her forslag. Der har været massive demonstrationer på slotspladsen mod det her forslag, hvor man har været ude at snakke med demonstranterne. Så jeg er bare nysgerrig efter at høre, hvad det er, man har lovet de her demonstranter, der har været. Hvad er det, man har lovet fagbevægelsen?

sen og de andre, man har snakket med? Kan vi ikke få et klart svar fra hr. Karsten Hønge på, om man vil sætte dagpengeperioden op til 4 år igen? Det skylder man vælgerne et klart svar på.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:18

Karsten Hønge (SF):
Svaret er, at der er penge til en 4-årig dagpengeperiode.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 18:18

Mads Rørvig (V):

Jeg synes, det er fair, man får svar på det, man spørger om. Ordføreren siger, at der er penge til en 4-årig dagpengeperiode. Men det besvarer jo ikke noget som helst. Det er jo fint nok, der kan være penge til en 4-årige dagpengeperiode, men vil man så bruge de penge på at opretholde en 4-årig dagpengeperiode, eller hvad vil man bruge pengene på? Kan vi ikke få et klart svar? Hvis man siger, der er penge – o.k., det har vi så konstateret – hvad vil man så bruge de penge på? Vil man bibeholde en dagpengeperiode på 4 år, eller hvad er planen?

Kl. 18:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:19

Karsten Hønge (SF):
Ja, det kan godt være, at nogle synes, at svaret var dårligt, men det stod i rimelig relation til det spørgsmål, jeg fik.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 18:19

Jacob Jensen (V):

Jeg vil ligesom de tidligere talere også rose hr. Karsten Hønge for endelig at komme op på talerstolen og repræsentere Socialistisk Folkeparti i den her meget vigtige debat, og så vil jeg sådan set konstatere, at det jo må være lidt irriterende og måske også frustrerende – og det er måske også derfor, vi får de her lidt arrogante svar – at være ordfører for Socialistisk Folkeparti på et område, hvor Socialistisk Folkeparti tydeligvis ikke har en selvstændig holdning til et så centralt spørgsmål, som hvor lang en dagpengeperiode i Danmark skal være.

Derfor vil jeg gerne spørge, om det så er LO's pris for at støtte S og SF, at LO dermed også skal bestemme S og SF's politik på det her område?

Kl. 18:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:20

Karsten Hønge (SF):
LO har ikke fået nogen pris i nogen sammenhæng. Vi har en dialog med LO, som vi også har en dialog – og det ved jeg jo er til stor irritation for især Venstre – med både virksomheder og arbejdsgiverorganisationer. Selv om man i landspressen kan opleve selv en minister være åbenlyst irriteret over, at SF har dialog med virksomheds-

ejere og arbejdsgiverorganisationer, er det en del af vores løbende arbejde. Vi har ikke nogen pris, hverken til arbejdsgiverne eller til LO, men det løfte, vi giver, er, at vi ønsker at have et samfund, der hænger sammen. Vi ønsker faktisk at understøtte et samfund, hvor vi har et arbejdsmarked, som i den grad er maskinrummet i det velfærdssamfund, som vi er så glade for.

For at få det maskinrum til at fungere tror vi på at man skal lave løsninger i samarbejde med de parter, der er der, og det er arbejdsgiverne, og det er LO. Og vi har ikke på forhånd lovet nogen af parterne noget andet, end at vi har sagt, at vi gerne gå ind i en meget seriøs dialog om, hvordan man kan få skruet et dagpengesystem sammen med udgangspunkt i den økonomiske ramme, der svarer til 4 års dagpenge. Igen vil jeg sige – ikke fordi jeg har de store forhåbninger om, at der vil blive lyttet til det – at det er muligt, det ender i 4 år. Det er også muligt, at det ender på en anden måde, men pengene er der.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 18:21

Jacob Jensen (V):

Det tror jeg godt vi har forstået, men det, vi ikke har forstået, og det, som ingen andre har forstået, er, hvad det så er for en holdning, som Socialistisk Folkeparti har med ind til den her dialog med fagbevægelsen om de her spørgsmål. Hvad er det for en holdning, man går ind i den debat og dialog og de forhandlinger, som vi kan forstå man skal have med den sande leder af oppositionen Harald Børsting, med? Det synes jeg da hr. Karsten Hønge må give et svar på.

Man må da have en holdning til det udgangspunkt, man tager, når man starter en debat og en dialog, og så kan man selvfølgelig forhandle ud fra forskellige præmisser og forskellige spørgsmål og holdninger, som så kommer til udtryk under en debat og en forhandling. Men hvad er det for et udgangspunkt, Socialistisk Folkeparti har med ind i den forhandling med Harald Børsting om, hvor lang dagpengeperioden i Danmark skal være? Er det 2 år, 3 år, 4 år, eller er det noget andet?

Kl. 18:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:22

Karsten Hønge (SF):

Jeg ved, hvor vanskeligt det kan være at håndtere flere bolde i luften på én gang, og det er vi jo også udsat for her, for dagpenge består af flere ting end dagpengeperioden, så det er jo ikke nødvendigvis interessant kun at diskutere en dagpengeperiode. Det, der også er interessant, er at diskutere, hvad dækningen er. Der er beskæftigelseskravet, der er beregningsgrundlaget, så der er altså flere elementer i at diskutere dagpenge.

Det er ikke nødvendigvis det afgørende, om perioden er 4 år eller 2 år, for som vi kommer til at diskutere senere i dag, er det sådan, at hvis man strammer beskæftigelseskravene så meget, som man vil gøre med det lovforslag, vi skal behandle senere i dag, har det egentlig langt større betydning end en afkortning af dagpengeperioden. Jeg ved ikke lige, hvad man vil, om det skal være det ene eller det andet, men det er jo den samlede konstruktion, der er det interessante. Konstruerer vi det med en vis dækningsgrad i bestemte perioder, eller gør vi det på anden vis?

Vi er meget interesserede i at finde frem til en løsning sammen med arbejdsgiverne og fagforeningerne, og jeg er sikker på, at det vigtigste for de folk, der arbejder med det, er, at de ved, at økonomi-

en er til stede. Hvordan vi konkret skruer det sammen med de flere elementer, der er, finder vi ud af.

Kl. 18:23

Formanden :

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:23

Torsten Schack Pedersen (V):

I dagbladet Børsen fra den 10. juni indrømmede den socialdemokratiske næstformand, hr. Nick Hækkerup, at hvis det nu måtte lykkes at lave de her aftaler – det ser måske lidt vanskeligt ud, vi har i hvert fald svært ved at få et svar på det – vil de nok først få virkning i 2014.

Nu er det forhåbentlig hr. Karsten Hønge bekendt, at EU netop har bekendtgjort, at vi har en opgave i at forbedre vore offentlige budgetter i 2011, 2012 og 2013. Jeg skal bare høre, om hr. Karsten Hønge er enig med hr. Nick Hækkerup i, at de eventuelle budgetforbedringer, der måtte komme, først kommer i 2014. Og ifald svaret er bekræftende, hvad er det så for nogle tiltag, SF vil bruge for at rette op på dansk økonomi?

Kl. 18:24

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:24

Karsten Hønge (SF):

Jeg har jo sagt før, også under tidligere debatter, at man altid skal glæde sig, når andre mennesker får sunde interesser, og jeg synes, det er en sund interesse, VKO har fået, når de i den grad går ind i, hvad SF's og Socialdemokraternes politik er. I den forstand kan jeg selvfølgelig glæde mig over, at man så gerne vil have en forklaring på vores løsningsforslag her.

Men som jeg husker det, er det, vi skal diskutere, VKO's forslag om at halvere dagpengeperioden – dette fuldstændig eklatante brud på alle de løfter, man tidligere har givet – ikke engang for længe siden, men også i år, hvor man lover, at det ikke er noget, man vil røre ved. Også Venstre lover det og siger til lønmodtagerne, at der ingen grund er til at gå i gang med det nu og slet ikke i en krisetid. Men den situation får man så alligevel vendt, på tværs af hvad man i øvrigt har annonceret, og forringer ikke bare dagpengeperioden, men gør det også voldsomt vanskeligere at opfylde beskæftigelseskravene.

I den situation med et klokkerent løftebrud fra VKO siger vi i SF, at vi vil garantere, at vi vil lave et system, der passer til det fleksible danske arbejdsmarked, og vi vil gøre det inden for den økonomiske ramme, som der var under det gamle system.

Kl. 18:25

Formanden :

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 18:25

Torsten Schack Pedersen (V):

Ja, vi diskuterer et forslag, som er en del af regeringens genopretningspakke, og jeg synes bare, det ville være så befriende, hvis vi kunne få et ærligt svar fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Partierne siger, at man anerkender kravet, og man mener måske også gerne at ville leve op til det, men vi kan jo ikke få konkrete svar på, hvordan man vil løse udfordringerne i 2011, 2012 og 2013. Det er bare uærligt, at man ikke tør fortælle danskerne, at man ikke har svar på de udfordringer, vi står over for, og jeg synes bare, det er pinligt, at man ikke har nogen som helst konkrete bud på, hvordan vi her og nu retter op.

Derfor er det jo også interessant, at vi får at vide, hvad det så er, der ligger i de forblommede ord. Når Socialistisk Folkepartis arbejdsmarkedsordfører bliver spurgt, om man vil rulle dagpengereformen tilbage, lyder svaret: Ja, det vil vi helt sikkert, der må ikke ske forringelser af det sikkerhedsnet, som folk har. Men hvorfor kan vi så ikke få et klart svar på, om det er tilbage til præcis de 4 år eller ej? Er det bare lidt løs snak og lidt hensigtserklæringer? Vi burde kunne få klare svar.

Kl. 18:26

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:27

Karsten Hønge (SF):

Ja, det med de sunde interesser fik jo så også en ende, for jeg forstår ikke helt pointen i at være så interesseret i, hvorvidt det skal være de 4 år, eller det skal være en kortere periode, når vi ved, at dagpenge-systemet er sammensat af flere elementer, som tilsammen udgør det sikkerhedssystem, som gør, at lønarbejderne vil være rede til at lade sig fyre på et fleksibelt arbejdsmarked, der tilpasser sig de omskiftelige vind- og vejrforhold.

Det interessante er jo, hvordan vi laver et system, der passer her og nu til de krav, som efterspørges på arbejdsmarkedet, og om det så lige skal være 4 år, når der i øvrigt er andre elementer, der spiller lige så voldsomt ind, i forhold til at man føler sig tryk på arbejdsmarkedet, er ikke givet. Her er det, vi garanterer, at den økonomiske ramme, der svarer til en 4-årig dagpengeperiode, fortsat vil være til stede, og hvis det er den 4-års-periode, som arbejdsmarkedet mener passer bedst til den aktuelle situation, jamen så bliver det sådan. Hvis de bestemt mener, vi kan skruer det sammen på andre måder, som gør det mere fleksibelt, får virksomhederne til at stå bedre og gør det lettere at være lønarbejder, jamen så kan vi godt overtales til det.

Kl. 18:28

Formanden :

Tak. Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 18:28

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu har vi jo i dag fået konstateret, at det er under halvdelen af LO's medlemmer, der støtter S og SF's plan, altså den socialistiske plan. Det vil sige, at over halvdelen er imod den plan, og det kan man godt forstå, efter at vi også ved første og anden behandling fik konstateret, at den socialistiske plan er hullet som en si. Det får mig så til at stille et spørgsmål. Ved store annoncer og store plakater lover S-SF-planen, altså den socialistiske plan, at bare man giver 12 minutters arbejdstid mere om dagen, så er alt reddet, men hvor skal pengene komme fra? Det offentlige lønbudget vil jo stige med 10 mia. kr. til alene at aflønne de offentlige ansatte, men de penge mangler i planen. Hvor skal pengene komme fra? Det vil jeg gerne have at vide af hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:29

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:29

Karsten Hønge (SF):

Grundlaget for SF og S' plan er, at vi ønsker at uddanne os, investere os og arbejde os ud af krisen. Vi tror faktisk ikke på, at man kan spare sig ud af den her krise. Der er sigtemålet simpelt hen forkert sat. Konkret vil vi for at få en bedre økonomi gå i gang med at af-

skaffe fradraget for sundhedsforsikringer. Der skal f. eks. være højere afgifter på cigaretter, sodavand, sukker, mættet fedt, chokolade og slik, der skal være en arbejdsskadeafgift på farligt arbejdsmiljø, der skal være en ny millionærskat, der skal være et loft på 100.000 kr. over fradragsberettigede pensionsopsparinger, der skal være en aktieomsætningsafgift, og der skal ske en opstramning på lignings- og skatteunddragelsesområderne, især over for de store indkomster med lav skattebetaling.

Kl. 18:30

Formanden :

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 18:30

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det, hr. Karsten Hønge remser op her, er jo vedrørende penge, der skal bruges til andre ting i planen, men der mangler jo det, som skal til, for at det offentlige budget kan hænge sammen, der mangler 10 mia. kr. Man kan også sige det på en anden måde: Det svarer til 25.000 stillinger inden for det offentlige. Det betyder altså, kan jeg forstå, at der skal nedlægges 25.000 stillinger i den offentlige sektor. Er det rigtigt forstået?

Kl. 18:30

Formanden :

Karsten Hønge.

Kl. 18:30

Karsten Hønge (SF):

Nej, der skal ikke fyres 25.000 i det offentlige. I S og SF's plan kompenserer vi det offentlige i forhold til de ekstraudgifter, der bliver. Vi mener ikke, at der skal fyres 25.000. Med det sigtemål, vi har sat, for så vidt angår dagpengeperioden, er vi jo villige til at diskutere med arbejdsmarkedets parter, hvordan en løsning skal føres ud i livet, og der kunne en af løsningerne være at arbejde 12 minutter mere om dagen. Men vi er jo meget villige til at lytte til andre for at høre, om man kunne finde andre metoder til at opnå det samme resultat på. Det kunne være det med ferieugen, eller at man kunne skrue det sammen i forhold til andre brancher, der har andre typer arbejdstider. Det er vi meget åbne over for. Det, der er vores pointe, er, at vi tror på, at man skal investere sig, arbejde sig og uddanne sig ud af krisen, man skal ikke spare og ødelægge uddannelserne og gøre det sværere at være arbejdsløs; det er en dårlig idé at gå efter de arbejdsløse i stedet for at skabe vækst og beskæftigelse.

Kl. 18:31

Formanden :

Så er det hr. Peter Madsen for en kort bemærkning, og det er stadig til hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:32

Peter Madsen (V):

Nu har vi lidt fat i S og SF's plan. Under førstebehandlingen sagde Socialistisk Folkepartis ordfører jo – det var ganske vist ikke hr. Karsten Hønge – at det med, at den røde plan udvidede de offentlige budgetter, ikke var noget problem, for man kunne sagtens ansætte flere i den offentlige sektor; det ville ikke udvide budgetterne, for disse personer ville jo betale skat, og dermed kom der indtægter. Er hr. Karsten Hønge enig i den model med, at man bare ligesom kan blive ved med at ansætte folk i den offentlige sektor, og at det finansierer sig selv, fordi folk betaler skat?

Kl. 18:32

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Karsten Hønge (SF):

Det er jo ikke nogen pointe, at man bare ansætter mennesker i det offentlige, hvis de ikke har en funktion at udfylde. Det er jo ikke et mål i sig selv at få en større offentlig sektor. Målet er at få bedre velfærd. Det er det, der er pointen ved det hele. Når man står i en situation, hvor 20 pct. af de unge ikke får en uddannelse – hver fjerde dreng får aldrig en ungdomsuddannelse – tror vi faktisk på, at det er en god idé at investere i uddannelser. Det kan godt føre med sig, at der skal ansættes nogle flere på erhvervsskolerne, men det er jo en god investering.

Vi tror på, at det er vigtigt, at arbejdsmarkedet er omstillingsparat, så virksomhederne kan få den fleksible og højt kvalificerede arbejdskraft, de har brug for, hvis de skal kunne klare sig i fremtidens konkurrence. Vi tror på, at man skal bryde med, at produktiviteten er faldende i Danmark. Det vil betyde, at man skal investere massivt i voksen- og efteruddannelse. Det tror jeg mere er en løsning i stedet for at se på besparelser og nedskæringer.

Vi skal ikke spare 1 mia. kr., som VKO-flertallet lægger op til her, noget, som i øvrigt især vil ramme ufaglærte i Udkantsdanmark – det er det åbenlyse forræderi, især fra Dansk Folkepartis side, over for ufaglærte i Udkantsdanmark. Det står tydeligt.

Kl. 18:33

Formanden :

Så er det hr. Peter Madsen for en kort bemærkning.

Kl. 18:33

Peter Madsen (V):

Jamen jeg takker for bekræftelsen af, at hr. Karsten Hønge også i fremtiden ønsker at flytte arbejdskraft over fra den private sektor til den offentlige. Vi mener så, at man bør gå en anden vej.

Når man mener, at man har samme politik på det her område som Socialdemokraterne, vil jeg gerne spørge, om hr. Karsten Hønge så er enig med Socialdemokraternes formand, fru Helle Thorning-Schmidt, i, at såfremt der ikke kan findes 15 mia. kr. sammen med fagbevægelsen, bør der skæres i efterlønnen. Fru Helle Thorning-Schmidt har jo udtalt, at alle og enhver ved, at hvis ikke man skaffer de 15 mia. kr., betyder det enten velfærdsforringelser eller meget brutale reformer som f.eks. afskaffelse af efterlønnen. Er ordføreren enig i det synspunkt?

Kl. 18:34

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:34

Karsten Hønge (SF):

Netop med den her udbredte sunde interesse fra VKO-flertallets side for S og SF's politik vil man jo vide, at det står højt og tydeligt i »En Fair Løsning«, at der ikke bliver rørt ved efterlønnen. Det er svar på det.

Nej, se, vi har nemlig ikke noget ønske om, at det offentlige skal vokse bare for at vokse. Vi har netop følt et oprigtigt ansvar for at løse det problem, der er opstået med, at i titusindvis af private job fosser ud af landet. Vi ønsker faktisk at tage den udfordring op. Det gør man ikke ved at ødelægge uddannelserne, ved at spare. Man gør det ved at uddanne folk, ved at investere sig ud af den situation.

Løsningen fra VKO-flertallets side på, at de private job fosser ud af landet, er at gøre arbejdsmarkedet stift ved at forringe dagpengene, at gøre arbejdsmarkedet stift, ved at folk får sværere ved at efter- og videreuddanne sig. Man har færre unge, der uddanner sig. Er det en fin løsning? Nej, tværtimod skal vi uddanne os ud af krisen.

Kl. 18:35

Kl. 18:38

Formanden :

Så er det hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 18:36

Erling Bonnesen (V):

Tak. For ikke ret længe siden lød det fra hr. Villy Søvnal, formanden for Socialistisk Folkeparti, og fra fru Helle Thorning-Schmidt, formanden for Socialdemokraterne: Sådan bliver det. Det sagde de, da de fremlagde deres egne planer, det stod fuldstændig fast, det var skrevet ned, det var så at sige klappet og klart til at stemme igennem.

Som debatten så har kørt nu, bliver det sådan mere og mere åbent. Så hører vi her, at man gerne vil have en dialog, og at det kan blive lidt på den ene måde, og at det kan blive lidt på den anden måde. Det synes jo fuldstændig at have skiftet karakter over til, at nu er det ikke sådan, som det blev fremlagt i første omgang med, at sådan bliver det, nej, nu kan man sådan set drage den konklusion, at det bliver, som fagforeningerne siger at det skal være. De kommer med en løsning, eller hvad? Er der bare frit valg på alle hylder nu?

Kl. 18:36

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:36

Karsten Hønge (SF):

Jeg er da helt sikker på, at hr. Erling Bonnesen også var i salen, da jeg udtrykkeligt sagde – og jeg vil sige igen, at jeg ved, at det generer Venstrefolk – at vi har en intens dialog med både virksomheder og med arbejdsgiverorganisationer. Så det her handler ikke om, at SF og Socialdemokraterne skal ud og aftale noget med fagbevægelsen. Det skal vi også, men vi skal samtidig aftale det med arbejdsgiverne. Det er simpelt hen, fordi vi tror på dialog og samarbejde. Vi tror ikke på den her blokpolitik, som har rykket Danmark midt over, og hvor regeringspartierne sammen med Dansk Folkeparti ensidigt kan genere de ufaglærte i Udkantsdanmark og forgylde de rige ved at lempe topskatten.

Vi vil have et samarbejde, og i det samarbejde er vi sikre på, at vi finder de rigtige løsninger, som passer til det arbejdsmarked, hvor både virksomheder og lønarbejdere skal operere.

Kl. 18:37

Formanden :

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 18:37

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Allerførst kan vi konkludere, at det, der først blev fremlagt af de to partiformænd fra henholdsvis Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, hvor de sagde, at sådan bliver det, ikke længere bliver sådan. Det kan vi fastslå. Man vil have den dialog, og det er jo fint med dialog. Det har man så også alle tiders chance for at få, fordi vi nu står på landets fornemste talerstol.

Så kunne det jo være fint at forestille sig den situation, at man så har de drøftelser og vi stiller spørgsmålet: Hvad er det så, Socialistisk Folkeparti vil melde ind i de forhandlinger der? Der kan vi jo høre, at der så er en mulighed for, at det skal være op til 4 år. Når man så skal prøve at have erstattet det, bliver det også nævnt, at selv ferien selvfølgelig er i spil – det nævnte hr. Karsten Hønge selv. Og så kan jeg jo prøve at gøre det helt konkret til sidst, så jeg vil gerne spørge hr. Karsten Hønge: Hvis der kommer et forslag om at fjerne, om man så må sige, en uges ferie for at få tingene til at gå op, er det så det, SF vil stemme for?

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:38

Karsten Hønge (SF):

Jeg stod lige og tænkte på, at det måske er nogle helt andre ting, der også er i spil i den her debat, hvor VKO-flertallet i al deres magtarrogance er blevet så snæversynet, at VKO-flertallet mener, at når man møder op til forhandlinger med fagforbund og arbejdsgivere, skal man have en hug- og stikfast pakke med. Det er måske igen et eksempel på, hvor det dog er på høje tid, at der kommer frisk luft ind i regeringskontorerne. VKO-flertallet trænger til at komme på oppositionsbænkene, når man går til en opgave på den måde, at man siger: Her har vi en løsning, og det kan ikke blive anderledes.

Her søger SF og Socialdemokraterne en helt anderledes, åben dialog, i øvrigt med alle partier i Folketinget. Vi søger en åben dialog med arbejdsgivere og fagforbund for at finde den mest optimale løsning i stedet for at presse en løsning ned over hovedet på mennesker, fordi vi tror, at vi har opfundet både den dybe tallerken og det varme vand herinde.

Det kunne være, at man kunne blive beriget af at diskutere med arbejdsgiverne og fagforbundene. Jeg ved godt, at det nærmest er utænkeligt, sådan som det er blevet med den magtarrogance efter for mange år ved magten. Men det er faktisk planen fra SF og Socialdemokraternes side.

Kl. 18:40

Formanden :

Så er det fru Eva Kjer Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 18:40

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan forstå, at hverken hr. Karsten Hønge eller hr. Torben Hansen i dag vil give os et svar på, hvad deres bud på en dagpengeperiode er. Jeg kan ikke få svar på de spørgsmål, jeg stiller, så derfor skal jeg bare helt enkelt spørge hr. Karsten Hønge: Får vi svar inden et valg? Vil SF inden et folketingsvalg melde ud, hvor lang dagpengeperioden skal være?

Kl. 18:40

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:40

Karsten Hønge (SF):

Nej, vi har ingen planer om at melde det ud før et valg, for sådan en trepartsforhandling forudsætter, at SF og Socialdemokraterne – forhåbentlig sammen med De Radikale – udgør regeringen. Det, vi forestiller os, er, at regeringen går til arbejdsgiverne og til fagforbundene og sammen med dem finder den løsning, der passer til det fleksible arbejdsmarked, som passer til den hårde globale konkurrence, der er, og som betyder, at titusindvis af job fosser ud af Danmark. Lindø lukker, og i sidste uge fik vi at vide, at 300 arbejdspladser bliver nedlagt på metalvirksomheden Wittenborg i Odense.

Det skal der findes nogle svar på, og de svar findes, ved at vi både har tryghed gennem dagpengesystemet, tryghed ved, at vi har nogle ordentlige grunduddannelser, tryghed ved, at vi har et godt voksen- og efteruddannelsessystem, der gør, at virksomhederne får den arbejdskraft, de har brug for, og at lønarbejderne vil være fleksible og ikke gå så meget op i, hvornår de bliver hyret og fyret, men vil tilpasse sig de omskiftelige vind- og vejrforhold. Så nej, svaret kommer efter et valg, hvor vi udgør regeringen sammen med Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre.

Kl. 18:41

Kl. 18:44

Formanden :

Fru Eva Kjer Hansen.

Kl. 18:41

Eva Kjer Hansen (V):

Jamen så er der jo kun at takke hr. Karsten Hønge for nu i det mindste at give et klart svar, nemlig at man ikke vil sige noget om, hvordan dagpengeperioden skal være. I modsætning til hr. Torben Hansen blev der dog afgivet et svar, der jo så fortæller lønmodtagerne, at de ikke får noget som helst at vide om, hvordan det er, at SF og Socialdemokraterne vil indrette systemet. Så har vi dog fået et svar ud af den her meget lange debat i dag.

Jeg synes, det er ualmindelig interessant, at vi altså står her med oppositionspartierne, der i den grad kritiserer, hvad det er, vi har til behandling i dag, og hvad regeringen har lagt frem, men som ikke tør komme med et bud på, hvad det er, de selv vil tage ansvar for. Man dækker sig ind bag, at man skal have dialog, at man skal have samtale. Det er jo bare et skalkeskjul for, at SF ikke vil melde ud, hvad de synes, den rigtige længde af dagpengeperioden er.

Kl. 18:42

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:42

Karsten Hønge (SF):

Jeg anerkender, at der findes mennesker med sådan et snæversyn, at de tror, at man skal møde op med løsninger på alt over for alt og alle. Det her er et tilbud om, at Socialdemokrater og SF sammen med De Radikale vil levere en anden måde at være regering på. Vi vil komme andre partier i Folketinget i møde, men i høj grad komme dem i møde, som ved, hvad det her handler om. Det her handler om et samarbejde for at få det bedst mulige resultat ud af et fleksibelt arbejdsmarked. Med det her fuldstændig rå løftebrud over for lønmodtagerne synes jeg at man skulle prøve holdningen af. Interesserer det faktisk lønmodtagerorganisationerne og arbejdsgiverne ret meget, om vi lægger os fast på 2 år eller 4 år? Der ville man opdage, hvis man havde en dialog med dem, at de faktisk er mere interesseret i den økonomiske ramme.

Kl. 18:43

Formanden :

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 18:43

Peter Juel Jensen (V):

Jeg vil gerne hilse ordføreren velkommen på talerstolen.

Jeg har noteret mig, at ordføreren taler om magtarrogance, frisk luft i regeringskontorerne, om at gå i dialog, og at det er det, man vil. Nu er »En Fair Løsning« jo kommet ud, og jeg mener, at den er luftig, men i »En Fair Løsning« kommer man også efter mange andre. Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Vil man også gå i dialog med landbruget, som man kan brandskatte med 1 mia. kr.? Vil man gå i dialog med skatteyderne, som man vil beskatte yderligere? Vil man gå i dialog med de pendlere, som bliver ramt af en flyafgift? Og vil man gå i dialog med millionærerne om den millionærskat, der hænges som et truende sværd over deres hoveder?

Kl. 18:44

Formanden :

Ordføreren.

Karsten Hønge (SF):

Til det sidste, det der med sværdet over millionærernes hoveder, vil jeg sige, at der var det da lige før, der trillede en tåre.

Men selvfølgelig vil en S-SF-R-regering være i dialog med hele samfundet. En ny regering er en regering for hele samfundet, og selvfølgelig vil vi også være i dialog med landbruget, især i en dialog om, hvordan vi kan få indstillet landbruget på den nye situation, hvor det er et ansvar for naturgrundlaget, der spiller ind først, hvor det handler om at bevare arbejdspladser i Danmark, og hvor det handler om at indstille landbruget på den nye virkelighed med hensyn til brug af energi osv.

Så vi vil da selvfølgelig bestrebe os på at være en regering, der er i dialog med alle, men jeg synes, at VKO skulle prøve det her af. Hvor interessant er det overhovedet blandt lønmodtagerorganisationerne og arbejdsgiverorganisationerne at diskutere 2 år eller 4 år? Nu er det jo VKO's forslag, der ligger på bordet til behandling. Jeg kunne godt tænke mig at høre nogle bud på, hvor vigtigt man egentlig mener at de her organisationer synes at det her er. Det, de interesserer sig for, er den økonomiske ramme. Det, de interesserer sig for, er at få medindflydelse på, hvordan den bliver forvaltet og bliver omsat ude i virkeligheden. Men prøv at tage en dialog med dem.

Kl. 18:45

Formanden :

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 18:45

Peter Juel Jensen (V):

Der kom jeg ikke meget længere. Så prøver vi noget nyt.

Under førstebehandlingen var det hr. Eigil Andersen fra SF, der var ordfører, og direkte adspurgt, om man ville rulle dagpengeperioden tilbage til de 4 år, svarede hr. Eigil Andersen: Det vil vi helt sikkert; der må ikke ske forringelser af det sikkerhedsnet, folk har. Er ordføreren fra SF enig med hr. Eigil Andersen, eller er ordføreren fra SF enig med Harald Børsting, som allerede har indregnet de 4 mia. kr., som vil være provenuet af den tilbagerulning?

Kl. 18:46

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:46

Karsten Hønge (SF):

Jeg er fuldstændig enig med SF's ordfører, hr. Eigil Andersen. Det, hr. Eigil Andersen siger, er, at vi vil rulle forringelsen af dagpengene tilbage, og det betyder den økonomiske besparelse i det. Det betyder ikke, at vi eller hr. Eigil Andersen skulle mene, at de så skal ende på 4 år igen. Han sagde, at de her forringelser skulle rulles tilbage, forstået sådan, at den økonomiske ramme skal tilbage til det, den er med 4 års dagpenge.

Jeg synes jo også, at der er noget, der er interessant i det, man gør her. Når vi er midt i en krise, jobbene forsvinder, beskæftigelsesgraden falder, hvilken løsning finder man så fra VKO? Det er at give de arbejdsløse en mavepuster. Det er at gå efter de arbejdsløse, genere de arbejdsløse med kontanthjælp, med, at de kan blive vippet ud af systemet, for at man dermed også kan få lavet et løntrykkerarbejdsmarked, for det er jo den underliggende dagsorden, der ligger i det her, nemlig at man kan få lavet et løntrykkerarbejdsmarked, hvor arbejderne bliver tvunget til at sælge sig selv så billigt som muligt. Det er den mavepuster, som det her lovforslag er et udtryk for.

Formanden :

Så er det hr. Kasper Krüger for en kort bemærkning.

Kl. 18:47

– det er rigtig smart, for der kan man flytte rundt på lønarbejderne – men vi vil ikke give dem trygheden. Det er ligesom her: Vi vil gerne have de højtuddannede, men vi vil ikke betale skat. Sådan hænger tingene ikke sammen i et velfærdssamfund.

Kl. 18:47

Kl. 18:50

Kasper Krüger (V):

Det er jo glædeligt at høre, at SF udtrykker bekymring for de mange tabte private arbejdspladser, som vi har tabt i den seneste tid til udlandet på grund af krisen og den internationale konkurrence, men hvordan harmonerer det så med, at de mest konkrete elementer i socialisternes kriseplan handler om 18 mia. kr. i byger af nye skattestigninger til borgerne og til virksomhederne? Vi kan forvente en strøm af skattestigninger som højere lønsumsafgift, højere erhvervsskat, aktieomsætningsskat, mindre pensionsfradrag, højere cigaretafgift. Er det det, der er medicinen til, at vi kan forbedre vores konkurrenceevne og skabe et bedre erhvervsklima i Danmark?

Kl. 18:48

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 18:48

Karsten Hønge (SF):

Ja, helt konkret tror jeg da, at højere cigaretafgifter vil være en del af medicinen, som der blev sagt, til at løse nogle af de helbreds-mæssige og også økonomiske problemer, der er. Det er et lille hjørne af det.

Vi har fremlagt en stribe forslag til at få flere indtægter og en stribe forslag til at få sat gang i vækst og jobskabelse her i samfundet. Vi tror jo på, at hvis vi skal have gang i væksten, skal produktiviteten op. Virksomhederne opererer ud fra mange andre ting end lige netop beskatning. Det kan da godt være, at VKO vil lefle for virksomhederne ved at stille skattelettelse i udsigt, men hvad nytter det, når ungdommen ikke bliver uddannet, når arbejdskraften ikke bliver efteruddannet, og når man laver et arbejdsmarked, der er stivnet, fordi folk ikke vil lade sig hyre og fyre? Hvad nytter så en smule skattelettelse? Det er en så snæversynet erhvervspolitik, og det er ikke det, der bliver efterspurgt af et moderne erhvervsliv.

Kl. 18:49

Formanden :

Hr. Kasper Krüger for en kort bemærkning.

Kl. 18:49

Kasper Krüger (V):

Men hvordan harmonerer det med, at de mennesker, der skal skabe de her mange nye private arbejdspladser, så skal belastes af en ny strafskat, hvor man hæver den højeste sammensatte marginals-kat fra 67 pct. til 71 pct.? Vi vil jo med de skatter, som socialisterne lægger op til, skræmme alle de gode hoveder ud af landet, som skal skabe de arbejdspladser, vi alle sammen skal leve af fremover.

Kl. 18:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 18:49

Karsten Hønge (SF):

Hvordan er det så, vi har fået alle de her mange gode hoveder? Det har vi fået, fordi vi har et uddannelsessystem, der har givet dem en uddannelse. Er det kommet sendt fra himlen eller hvor? Nej, det er kommet, fordi vi har et velfærdssystem med skatteindtægter, der gør, at vi kan finansiere et uddannelsessystem, der gør, at vi har de kloge hoveder. Tingene hænger jo sammen. Det er ligesom det der med dagpengene. Det er, som om man tror, at man kan tage dele ud, og det vil man gerne have: Uha, vi vil gerne have fleksibilitet, uha, uha

Formanden :

Tak. Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører i anden omgang.

Kl. 18:50

(Ordfører)**Margrethe Vestager (RV):**

Det er min vurdering, at der både under første- og andenbehandlingen er redegjort meget klart for Det Radikale Venstres holdning til lovforslaget. Vi støtter en halvering af dagpengeperioden i en samlet reform af det danske dagpengesystem. Det har vi gjort meget, meget længe, og vi har ved en lang række lejligheder talt åbent og højt om vores ønske om en reform af dagpengesystemet. Derfor skal jeg i dag kun beklage, at vi ikke har set den samme åbenhed fra regeringspartierne side.

Jeg kan i dag forstå på ministeren efter afslutningen af første runde, at ministeren sådan set mener, at det er et socialt gode, at dagpengereformen bliver gennemført. Så meget desto mere besynderligt er det, at det ikke var en del af regeringens egen plan, men at regeringen i stedet for fremsatte et forslag om meget ublufærdigt at forringe mulighederne for de mennesker, som lever af SU, førtidspension, folkepension – altså alle dem på overførselsindtægt. Det er tankevækkende, og det er godt nok træls, at vi ikke kan have en ordentlig og åben debat om de reformer, som det er rigtigt og ordentligt at gennemføre for at få dansk økonomi på ret køl.

I forlængelse af den debat, der har været om forslaget her i dag, vil jeg gerne gøre det meget klart, at det for Det Radikale Venstre er helt afgørende, at dagpengesystemet fungerer som et sted, hvor man kan få den uddannelse og de færdigheder, der skal til for at kunne skifte branche, hvis der ikke er udsigt til, at man kan få arbejde inden for 2 år. Derfor tror jeg også, det bliver nødvendigt at vende tilbage til spørgsmålet om dagpengereform efter et regeringsskifte, fordi den aftale, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har lavet med hinanden om dagpengereform, desværre ikke åbner tilstrækkelig vidtrækkende muligheder for uddannelse og brancheskift.

Ligeledes er det tankevækkende og ærgerligt, at den ellers udmærkede aftale, der er lavet om at bekæmpe langtidsledighed, ikke bliver fulgt op af lige så offensive og kraftige indsatser for at sørge for uddannelse til mennesker, der er i risiko for langvarig ledighed, hvis deres branche ser ud til at have negative beskæftigelsesmuligheder. I forbindelse med det vil jeg blot sige det enkle, nemlig at det, som har været tankevækkende ved debatten i dag, ikke så meget har været de spørgsmål, som har været stillet til ordførerne fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, men snarere, at regeringen på den her måde er blevet meget, meget glad for noget, som den ikke selv var i nærheden af at tage ansvar for, før forhandlingerne begyndte.

Det synes jeg er rigtig ærgerligt, fordi det gør, at folk i sagens natur bliver skeptiske over for det, som er en grundlæggende opgave, nemlig at sørge for, at vores samfund er i en god økonomisk stand, og at der er et tilstrækkeligt antal mennesker til at forsørge dem, der har et selvfølgeligt og åbenlyst behov for at blive forsørget – det være sig uanset om det er folk, der trækker sig tilbage på en velfortjent pension, mennesker, der har brug for uddannelse, eller mennesker, der har brug for omsorg, fordi de er slidte eller syge. Det er velfærdssamfundets kerneopgave.

Det Radikale Venstre støtter som bekendt forslaget, og vi ser frem til, at den samlede dagpengereform bliver gennemført, men vi tror også, det bliver helt afgørende nødvendigt at vende tilbage til

spørgsmålet – meget, meget gerne i samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Kl. 18:53

Formanden :

Tak til fru Margrethe Vestager.

Der er ikke flere, der har meldt sig, og det vil sige, at vi skal til afstemning. Det bliver om 4 minutter.

Kl. 18:56

Afstemning

Formanden :

Vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes. (*Der opstår problemer med afstemningssystemet*).

Det er genialt. Jeg har ikke stoppet afstemningen, så man kan stadig stemme og skifte afstemningsknap. Min lyser grønt. Jeg ved ikke, hvad der er galt. Systemet har ikke registreret, at der har været formandsskifte. Men med det nye system er det hele bestemt på forhånd. (*Munterhed*).

Vi er nødt til at starte forfra med afstemningen, for det er systemet her, der er meget glad for de grønne farver.

Så er der ryddet op i farverne, og det er stadig væk afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 56 (V, DF, KF, RV og LA), imod stemte: 42 (S, SF, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Harmonisering af beskæftigelseskravet).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 02.06.2010).

Kl. 19:00

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Der skal lige være ro i salen. Den første, der får ordet, er fru Ulla Tørnæs som ordfører for Venstre.

Kl. 19:01

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Så er vi endelig nået til førstebehandlingen af det element i dagpengereformen, der handler om harmonisering af beskæftigelseskravet.

Med lovforslaget her sidestiller vi optjening og genoptjening af retten til dagpenge, således at fuldtidsforsikrede fremover i alle situationer skal have haft beskæftigelse i et omfang, der svarer til sammenlagt 52 ugers fuldtidsbeskæftigelse inden for 3 år for at optjene og genoptjene ret til dagpenge. I dag skal man kun have haft 26 ugers fuldtidsbeskæftigelse svarende til 2 måneders fuldtidsbeskæftigelse i gennemsnit pr. år i de 3 år for at genoptjene retten til dagpenge, når ens dagpengeperiode er udløbet.

Med lovforslaget her vil en person i hvert af de 3 år skulle have 4 måneders fuldtidsarbejde i gennemsnit for at få dagpenge i en ube-

grænset periode. Det synes vi i Venstre faktisk er et rimeligt krav at stille.

Harmoniseringen af beskæftigelseskravet vil sammen med nedsettelsen af dagpengeperioden, som vi netop har vedtaget, helt sikkert være med til at øge den enkelte lediges incitament til at søge og tage arbejde. Beregningerne viser også, at forslaget her, altså selve harmoniseringen af genoptjeningskravet, på sigt vil udvide arbejdsstyrken med 2.000 fuldtidspersoner.

For Venstre er det vigtigt, at ledige har en klar tilskyndelse til at komme tilbage i job, og det mener vi faktisk dagpengereformen bidrager til, nøjagtig som tidligere reformer af dagpengesystemet har vist.

Med dagpengereformen bidrager vi på kort sigt til genopretningen af dansk økonomi, og samtidig bidrager vi med en ganske betydelig udvidelse af arbejdsstyrken, idet beskæftigelsen samlet set vil forøges med 13.000 fuldtidspersoner. Forslaget her bidrager altså isoleret set som nævnt med 2.000 fuldtidspersoner.

Dagpengereformen udgør således samlet set et meget væsentligt element i den genopretningspakke, som vi netop har vedtaget ved tredjebehandlingen i løbet af i dag. Med genopretningspakken betaler vi regningen en gang for alle, og vi viser omverdenen, at Danmark har styr på økonomien. Sidst, men ikke mindst: Vi lever op til de krav, som EU stiller til os om at nedbringe vores offentlige underskud. Det er de krav, som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti i øvrigt har forsøgt at bortforklare, men så sent som i går kom det i klokkeklare meldinger fra EU-kommissær Olli Rehn, at dem skal Danmark naturligvis efterleve.

Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen af L 224, tak.

Kl. 19:04

Formanden :

Der er ønsker om korte bemærkninger. Jeg har noteret hr. Bjarne Laustsen, fru Line Barfod, hr. Leif Lahn Jensen og hr. Frank Aaen.

Værsgo til hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 19:04

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, søde fru Ulla Tørnæs, om hun kan give et par eksempler på de her 2.000-4.000 mennesker, som regeringen selv siger vil falde ud af dagpengesystemet i fremtiden. Jeg tror, at det er flere.

Men jeg vil gerne høre, om ikke fru Ulla Tørnæs kan bekræfte, at det her jo drejer sig om bl.a. de ufaglærte, at det er kvinderne, og at det er dem, der har sæsonarbejde. Det var også dem, der blev ramt i forbindelse med de nye regler for de supplerende dagpenge. Og det vil typisk gå ud over folk i yderområderne i Danmark.

Hvad er det for nogle job, de skal frekventere, når de skal have 52 ugers ustøttet beskæftigelse? Jeg vil gerne vide, om fru Ulla Tørnæs har nogle bud på det.

Kl. 19:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:05

Ulla Tørnæs (V):

Som jeg har været inde på tidligere bl.a. under behandlingen af L 222, glæder jeg mig faktisk over, at der er lysere udsigter for dansk økonomi. Der er jobåbninger. Virksomhederne ansætter flere personer. Det er jo også de seneste ledighedstal et klart udtryk for. Der har faktisk været et fald i ledigheden de seneste 5 måneder, så ledigheden nu er på 4,1 pct. af arbejdsstyrken samlet set. Så jeg glæder mig faktisk over, at der er positive udsigter for dansk økonomi. Vi hører det jo også internationalt. Når vi ser på analyser af den internationale økonomiske situation, hører vi økonomer pege på, at der er ved at

komme gang i den internationale samhandel, hvilket selvfølgelig også afspejles i den danske økonomi.

Så ja, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, jeg glæder mig over, at der er jobåbninger, og at virksomhederne ansætter flere personer.

Kl. 19:06

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 19:06

Bjarne Laustsen (S):

Det kan blive en lang aften, når ordføreren ikke vil svare på de stillede spørgsmål. Jeg spurgte til, om ikke ordføreren kunne bekræfte, at det er de ufaglærte, at det er kvinderne, at det er sæsonarbejderne, der også tidligere er blevet ramt, som vil stå for skud her og ikke vil kunne få 52 ugers udstøttet arbejde, som det kræves for at genoptjene til en ny periode.

Jeg er helt med på, at fru Ulla Tørnæs glæder sig over, at det går godt for bankdirektøren. Men kan de mennesker, der ryger ud af dagpengesystemet, glæde sig over, at der er nogle højt på strå, der får en stor skattelettelse? De andre får færre uddannelsesmuligheder, og så ryger de ud af dagpengesystemet, og nogle vil ikke engang kunne få kontanthjælp.

Jeg spørger bare, om fru Ulla Tørnæs ikke synes, det er rimeligt, at de får nogle muligheder for at blive i dagpengesystemet. Og hvad er det for nogle job? Kan man ikke give dem et eller andet uddannelsesforløb og så sige, at det er det, de skal? Og hvis de får det uddannelsesforløb, falder de heller ikke ud af dagpengesystemet. Er det ikke muligt?

Kl. 19:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:07

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil sige, at jeg sådan helt grundlæggende faktisk er enig med hr. Bjarne Laustsen, hvis det skulle forstås derhen, at uddannelse er en vigtig forudsætning for at kunne fastholde tilknytning til arbejdsmarkedet. Derfor har regeringen jo også en målsætning om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse for netop at sikre, at de unge har afsættet til enten at kunne videreuddanne sig gennem de videregående uddannelser eller også et afsæt til gennem en faglig ungdomsuddannelse at kunne have en fastere tilknytning til arbejdsmarkedet.

Derfor lavede vi jo også en ungepakke sammen, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, hvor vi netop fokuserer på vigtigheden af, at unge får et uddannelsesstilbud, og at de får det lige efter folkeskolen. Så jeg er faktisk enig med hr. Bjarne Laustsen i, at uddannelse er en vigtig forudsætning.

Kl. 19:08

Formanden :

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 19:08

Line Barfod (EL):

Jeg ville gerne høre, hvad fru Ulla Tørnæs mener man skal sige til de unge, der i denne tid bliver færdig med at tage en håndværkeruddannelse, og som jo startede på et tidspunkt, hvor alle sagde, at det går rigtig godt, og at man der er sikker på at få arbejde osv. De bliver færdige nu og kan ikke få arbejde og har svært ved at optjene dagpenge. Hvis det endelig lykkes dem at komme ind i dagpengesystemet, vil de hurtigt ryge ud, og så vil det være svært for dem at genoptjene dagpengereetten.

Hvad er svaret fra Venstre til de her unge? Er det: I kan lige så godt glemme alt om at få dagpenge? I kan lige så godt spare kontingentet væk og så søge over i et andet fag, hvor man kan blive funktionær og få fuldtidsarbejde? Eller hvad er det for et svar, Venstre har til de unge, der bliver færdige i denne tid med håndværkeruddannelser?

Kl. 19:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:09

Ulla Tørnæs (V):

Svaret til fru Line Barfod er sådan set ikke anderledes end det første svar, jeg gav til hr. Bjarne Laustsen, nemlig at jeg faktisk glæder mig over, at der er positive udsigter for dansk økonomi, og at der sker flere og flere ansættelser også i de små håndværksvirksomheder. Det glæder jeg mig umådelig meget over. Jeg har selv haft lejlighed til at tale med håndværksmestre, som nu beskriver, at det lyser, og at situationen er ved at ændre sig, og at de får flere ordre i deres bøger. Det glæder jeg mig faktisk over, og det er jeg helt sikker på også vil have indflydelse på nyuddannede håndværkere.

Kl. 19:09

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 19:09

Line Barfod (EL):

Beskæftigelsen fortsætter jo med at falde, så jeg har lidt svært ved at få øje på den optimisme. Det er heller ikke det, jeg hører fra dem, der sidder og skal rådgive de arbejdsløse.

Men selv om man skulle være så heldig at få et arbejde, er der jo stort set ingen på det område, der får fast, permanent arbejde. Så hvad er Venstres svar til de unge, som ikke kan regne med, at de kan have så meget arbejde, at de kan fastholde dagpengene med de her voldsomme indskrænkninger, som Venstre vil gennemføre her? Hvad er Venstres svar til de unge? Er det, at det er rigtig godt at være i dagpengesystemet, eller er det, Venstre faktisk ønsker at sige, at i de brancher, hvor man ikke er funktionæransat på fuld tid og permanent ansat, kan man lige så godt lade være med at være i dagpengesystemet?

Kl. 19:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:10

Ulla Tørnæs (V):

Svaret til de unge er i hvert fald ikke, at det er godt at være i dagpengesystemet. Det er jo ikke noget mål i sig selv. Dagpengesystemet er, som vi ser det, en forsikringsordning, hvor vi betaler til forsørgelse, hvis man midlertidigt mister sit forsørgelsesgrundlag. Så det er ikke noget mål i sig selv, at unge skal være i dagpengesystemet.

Det, der derimod er målet, er at sikre, at de unge er i job. Skulle de risikere at blive ledige, handler det selvfølgelig om, at de gennem den aktive arbejdsmarkedspolitik så hurtigt som overhovedet muligt forlader dagpengesystemet og vender tilbage til beskæftigelse. Det er det, der er hele pointen med den aktive beskæftigelsespolitik, og det er også det, der er pointen med vores dagpengesystem, i hvert fald sådan som vi ser det. For os er det intet permanent forsørgelsesgrundlag, heller ikke for unge nyuddannede.

Kl. 19:11

Formanden :

Så er det hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 19:11

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Jeg hørte fru Ulla Tørnæs sige, at der er gang i jobbene, og at der er i gang i Danmark. Samtidig har vi også hørt, at regeringen forventer, at der kommer flere ledige. Ellers har jeg ikke forstået det.

Har ordføreren slet ikke lyttet til alle deputationerne? Har ordføreren slet ikke hørt alle de mennesker, der er kommet ind og har sagt: Vi kan ikke få fat i nogen job. Der er ingen job. Vi søger og søger. Har ordføreren heller ikke hørt alle de mennesker, der siger: Der er ingen uddannelse. Vi søger og søger uddannelse. Der er ikke noget at få.

Hvor er de job? Hvor er de uddannelser? Vi hører, at de borgerlige herinde er ufattelig kloge på det, men dem derude, der er i det til daglig, har ikke et bud på det, fordi de ikke er der. Man må da komme med et bud. Jeg hørte også, at de borgerlige til sidste sag sagde, at de ikke kunne få svar. Vi kan da heller ikke få svar. Så kom da med nogle svar!

Kl. 19:12

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:12

Ulla Tørnæs (V):

Ja, så kom spørgsmålet igen, oven i købet fra et socialdemokratisk medlem, om de 13.000 job, altså de 13.000 fuldtidspersoner, som vi med dagpengereformen udvider arbejdsstyrken med: Hvad er det for job, de skal have? Jeg kunne jo vende det om og spørge hr. Leif Lahn Jensen: Hvad er det for 70.000 job, hr. Leif Lahn Jensen forestiller sig der er til rådighed for de personer, som hr. Leif Lahn Jensens målsætninger og hensigtserklæringer i »En Fair Løsning« fører til? For udvider vi vores arbejdstid, hvilket jo i princippet kan være en god idé, med 12 minutter hver dag, så betyder det, at der skal skaffes 70.000 job. Så hvad er det for job, hr. Leif Lahn Jensen og hr. Leif Lahn Jensens parti har i tankerne, når man foreslår det i »En Fair Løsning«?

Kl. 19:13

Formanden :
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:13

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er lige ved at tro, at ordføreren kender mere til »En Fair Løsning« end til det her forslag. Jeg er faktisk i tvivl om, om ordføreren kender det her forslag og L 222. Alle de spørgsmål, vi har stillet, har vi jo ikke fået svar på. Men prøv at lægge mærke til, hvad det er, der sker: halvering af dagpengeperioden, fordobling af genoptjeningsperioden, en beregningsperiode, der er fire gange højere.

Det, man har gang i, er jo fuldstændig forrykt. Den her sag, selv om den er mere teknisk, er langt alvorligere end forkortelsen af dagpengeperioden. Jeg kan sige til alle, at der altså er 18 timer tilbage af den her debat, for det var det, den sidste sag varede, og den her er langt mere alvorlig. Så der er ikke sommerferie endnu.

Er det ikke korrekt, at det her virkelig er en forringelse, der vil noget på det her område?

Kl. 19:14

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:14

Ulla Tørnæs (V):

Det er jeg sådan set slet ikke enig med hr. Leif Lahn Jensen i. Lad os se på, hvad det rent faktisk er, der kommer til at ske. I dag er det så-

dan, at man kun skal have haft 26 ugers fuldtidsbeskæftigelse svarende til 2 måneders fuldtidsbeskæftigelse i gennemsnit pr. år i de 3 år, som det gælder, for at genoptjene retten til dagpenge, når ens dagpengeperiode er udløbet. Med de nye krav i forslaget her skal man i gennemsnit have været i beskæftigelse i 4 måneder i løbet af de 3 år. Det synes jeg faktisk er et rimeligt krav at stille.

Jeg er helt sikker på, at også det her forslag vil bidrage nøjagtigt som det forslag, vi netop har vedtaget om afkortning af dagpengeperioden, til en adfærdsændring hos de ledige. Man vil ændre søgemønster, man vil udvise større fleksibilitet i forbindelse med de job, man vil tage, og man vil også udvise større geografisk mobilitet til gavn for det danske samfund i det hele taget.

Kl. 19:15

Formanden :

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 19:15

Frank Aaen (EL):

Først vil jeg sige til ordførerens optimisme, at selv om Dagbladet Børsen er trykt på rødt papir, bliver den ikke anset for at være særlig rød, og der er overskriften i dag altså, at beskæftigelsen falder med 35.000. Gør det det nemmere eller sværere at finde et job? Det er spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er: Kan man ikke prøve at give en forklaring på, hvordan det, at det gøres vanskeligere at opretholde dagpengeretten, skulle skaffe 2.000 nye stillinger? Der er ingen tvivl om, at det vil få flere til at søge. Der er ingen tvivl om, at folk vil acceptere dårligere arbejdsvilkår. Det er klart, at når man er ved at miste sin dagpengeret eller har mistet den, gør man selvfølgelig noget, der går på kompromis med det, man ellers ville have gjort. Men hvordan skaber det nye stillinger, at der kommer flere ansøgere? Det der hokusfokus med, at bare vi pisker folk til at søge noget mere, så kommer der også flere stillinger, har jeg stadig væk ikke helt forstået.

Kl. 19:16

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:16

Ulla Tørnæs (V):

Jeg tror, det er lidt en gentagelse af et spørgsmål, som hr. Frank Aaen tidligere har stillet til beskæftigelsesministeren, og derfor skal jeg forsøge at gentage, hvad beskæftigelsesministeren sådan set allerede har svaret hr. Frank Aaen på netop det spørgsmål. Bl.a. økonomer hos OECD, som jeg forstår at hr. Frank Aaen ikke anerkender, men som dog trods alt er nogle af de mest anerkendte økonomer, også når det drejer sig om spørgsmål om arbejdsmarkedet og udviklingen på arbejdsmarkedet rundtomkring i OECD-landene, har flere gange påpeget, at der er en sammenhæng imellem arbejdsudbuddet og beskæftigelsen. Det har de peget på i flere analyser, og det har jo også vist sig, at de gange, vi har ændret dagpengesystemet, og hvor vi har øget arbejdsudbuddet, er beskæftigelsen steget.

Kl. 19:17

Formanden :
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:17

Frank Aaen (EL):

Det er nok nærmest modsat. For det viste sig jo også under det sidste opsving, at når der er flere job at få, kommer der flere ansøgere. Så kommer nogle af dem, der var skubbet ud af arbejdsmarkedet, tilbage igen. Det er nemt at forstå den mekanisme, at når der er flere job, er der også flere, der prøver lykken med hensyn til at få et job. Men

det er modsat i en periode, hvor beskæftigelsen falder. Hvordan skulle der så på nogen måde kunne komme flere job af, at flere søger? Altså, det kan godt være, at en eller anden regnemaskine kan det regne ud. Jeg vil ikke bede ordføreren om så at forklare, hvad det er for nogle algoritmer, der ligger i de regnemaskiner. Men kan ordføreren ikke bare med brug af noget sund fornuft forklare, hvordan der skulle komme en eneste ny stilling, bare fordi der kommer en ny ansøger?

Kl. 19:18

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:18

Ulla Tørnæs (V):

Nu er det sådan, at ser man på dagpengereformen og de 13.000, som arbejdsstyrken udvides med, så sker det jo ikke sådan over night med et fingerknips, sådan som S og SF lægger op til med »En Fair Løsning«, hvor de 70.000 job skal findes over night. Nej, det er den langsigtede effekt af forslaget her. Det er en kendsgerning, at bl.a. OECD-økonomer peger på sammenhængen imellem arbejdsudbuddet og beskæftigelsen.

Så vil jeg også gerne nævne den demografiske udvikling, som er en kæmpe udfordring. Hr. Frank Aaen ved jo udmærket godt, at det er de store efterkrigsårgange, som i øjeblikket er på vej på pension, og at de skal erstattes af de små 1980'er-årgange. Det betyder alt andet lige, at der bliver brug for alle både hjerner og hænder på fremtidens danske arbejdsmarked.

Kl. 19:19

Formanden :

Så er det hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 19:19

Karsten Hønge (SF):

Jeg kunne tænke mig at spørge fru Ulla Tørnæs, om hun kan genkende dette citat: Beskæftigelsessituationen har jo ændret sig væsentligt, siden Arbejdsmarkedskommissionen blev nedsat tilbage i 2007. Derfor er tiden ikke inde til forringelser i dagpengeperioden. Citat slut.

Kl. 19:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:20

Ulla Tørnæs (V):

Det tror jeg godt jeg kan. Jeg tror, det er sagt af mig selv her fra Folketingets talerstol tilbage i april måned, da vi behandlede et beslutningsforslag fremsat af, tror jeg, Liberal Alliance, som nogenlunde var en afskrift af Arbejdsmarkedskommissionens forslag om ændringer i dagpengesystemet. Har jeg vundet i lotteriet og svaret rigtigt på hr. Karsten Hønges spørgsmål?

Kl. 19:20

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 19:20

Karsten Hønge (SF):

Ja, ordføreren har faktisk vundet. For to måneder siden mente ordføreren ikke, tiden var inde til forringelser i forhold til Arbejdsmarkedskommissionen, som foreslog 2½ år. Hvordan kan det lade sig gøre, at man så i dag to måneder efter ikke bare vil gå ned på 2½ år, men går helt ned på 2 år? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Er det ikke rigtigt, at det her især rammer folk, som ofte skifter job og flytter rundt, altså bl.a. bygningsarbejdere? Og det tredje spørgsmål er: Når man bruger det pæne ord adfærdsændring, som ordføreren brugte, og også henviser til, at OECD-økonomerne kan konstatere en adfærdsændring, er adfærdsændring så ikke bare et pænt ord for, at det, man ønsker, er løntrykkeri, altså at folk skal gå ud og sælge sig selv endnu billigere end til de lønninger, som er derude, og at man måske på den måde kan få skabt nogle dårligt betalte job?

Kl. 19:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:21

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er faktisk meget beæret over, at hr. Karsten Hønge har været inde at finde tidligere citater fra en simpel arbejdsmarkedsordfører, så mange tak for det.

Men jeg skal såmænd sige til hr. Karsten Hønge, at da jeg i april måned var Venstres ordfører på det forslag, som var fremsat af Liberal Alliance, kendte vi endnu ikke omfanget af EU's krav til os. De kom i maj måned, og på baggrund af de meldinger fra EU lavede regeringen et udspil til genopretning af den danske økonomi. Det forhandlede man hen over pinsen, og det er det, der så har udmøntet sig i de lovforslag, som vi bl.a. har behandlet ved tredjebehandlingen her i dag. Sådan hænger det såmænd sammen, og derfor er der en god sammenhæng i både tidligere citater fra mig og det, der nu siges af mig på Venstres vegne her i dag.

Kl. 19:22

Formanden :

Så er det hr. Torben Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 19:22

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jeg kan forstå på fru Ulla Tørnæs' rigtige gæt på hr. Karsten Hønges spørgsmål, at nu er det i hvert fald gjort klart, at der også ligger et løftebrud fra regeringen bag det her lovforslag.

Men det, der jo også er en del af det, som hr. Leif Lahn Jensen jo også tidligere har sagt, er, at man halverer dagpengeperioden, man fordobler genoptjeningsperioden, og man firedobler sådan set det antal uger, der ligger i beregningsgrundlaget.

Samtidig bliver man jo stadig væk ved med at komme med besværgelser om, at det her er en styrkelse af den danske model. Hvordan kan det være en styrkelse, når man gør alting meget mere besværligt, og når man sætter folk ud af den danske model? Og hvordan kan det være en styrkelse, når de parter, der sidder med det til hverdag, bl.a. LO og FTF, har sagt i deres høringssvar til lovforslaget, at det ikke er en styrkelse, men tværtimod en kraftig forringelse af den danske model?

Kl. 19:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:23

Ulla Tørnæs (V):

Hele den diskussion om løftebrud har vi jo sådan set haft, må jeg bare sige til hr. Torben Hansen. Det har på intet tidspunkt været nogen hemmelighed, at regeringen ønskede ændringer i dagpengesystemet. Vi lagde det faktisk frem til forhandling i 2008, hvor også hr. Torben Hansens parti mødte op, og dengang var der ikke nogen snak om løftebrud eller noget som helst, så det er det rene vås, hr. Torben Hansen her kommer med.

Jeg forstår, at hr. Karsten Hønge har været omkring, hvad jeg tidligere har sagt om dagpengesystemet. Men jeg tror ikke, hr. Torben Hansen vil kunne finde, at jeg har talt om, at dagpengereformen er en styrkelse af den danske model. Det mener jeg faktisk jeg aldrig har påstået. Men det, jeg har understreget, er, at det ikke, som det hævdes af Socialdemokraterne og SF, er en forringelse af den danske model. Den danske model vil fortsat bestå af tre vigtige elementer, og flexicurity vil fortsat være intakt.

Kl. 19:24

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 19:24

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. De her lovforslag, L 222 og L 224, skal jo ifølge regeringen ses sammen. Det, der er et gennemgående træk i alle svarene vedrørende L 222, er besværgelsen om, at det her jo sådan set er en styrkelse af hele området og flexicurity, så jeg vil da gerne høre, om fru Ulla Tørnæs så mener, at ministeren er på afveje, når ministeren siger, at L 222 og L 224 de facto er en styrkelse af den danske model.

Kl. 19:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:25

Ulla Tørnæs (V):

Det, der hævdes fra Socialdemokraternes og også fra Socialistisk Folkepartis side, er jo, at det her vil forringe – ja, jeg tror oven i købet, man har påstået, at det vil ødelægge den danske model. Man er gået så vidt som til at påstå, at dette her vil ødelægge den danske model.

Dertil er at sige, at forslagene vedrørende dagpengereformen, altså L 222 og L 224, på ingen måde forringer den danske model. Den danske model vil fortsat være intakt, vi vil have en dagpengeperiodelængde, som fortsat vil være i den, hvad kan man sige, lange ende, sammenlignet med lande vi normalt sammenligner os med. Vi vil også fortsat have en høj kompensationsgrad, ligeledes når vi sammenligner os med lande, vi normalt sammenligner os med, så der er intet at komme efter med påstandene om, at den danske model skulle blive udsat for forringelser med lovforslaget her.

Kl. 19:26

Formanden :

Tak til fru Ulla Tørnæs. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Bjarne Laustsen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 19:26

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Der har været sagt, at man måske kan forholde sig til en halvering af dagpengeperioden, men at det her lovforslag, hvor man taler om en fordobling af genoptjeningskravet, er langt værre. Det er jeg fuldstændig enig i. Det er lidt synd, at vi har en debat her ved førstebehandling, hvor vi ikke kan få det samlede overblik, og derfor er jeg selvfølgelig også ked af, at de initiativer, der var under det foregående forslag, hvor der var tiltag til, at Venstres ordførere, alle sammen endda, næsten ville lave en underskriftsindsamling for, at jeg kunne få lov til at få ordet som privatist, ikke lykkedes. Men nu har vi muligheden for at få en debat om det her lovforslag.

Se, når folk er helt ude på kanten af en dagpengeperiode, hvor man så står i den situation, at man ikke kan finde noget arbejde, har

det tidligere været sådan, at man kunne nøjes med 26 ugers udstøttet arbejde. Det ønsker regeringen og Dansk Folkeparti – og desværre også Det Radikale Venstre – med det her lovforslag at forhøje til 52 ugers udstøttet arbejde. Det giver selvsagt nogle meget, meget store problemer. For hvis man ikke har været i stand til at skaffe sig et fuldtidsarbejde inden for de første 2 år, er man selvsagt i risikogruppen. Det vil sige, at det er et usympatisk forslag, der udelukkende rammer de svageste i samfundet, dem, der er på kanten af arbejdsmarkedet. Og vi kan allerede nu forudse, at de, der vil blive ramt af det her, er dem, der har trukket mindst på uddannelseskontoen, det er dem, der ikke har fået del i de ufinansierede skattelettelser, som kommer til at betale regningen i form af, at de så også ryger ud af dagpengesystemet. Kan de få noget kontanthjælp? Hvor meget får de? Har de en ægtefælle, der bare har lidt, ja, så kan de ingenting få. Vi kender rumlen.

Vi så i 2008 også, at de samme partier stod bag en forringelse af reglerne om de supplerende dagpenge. Der har været talt rigtig meget om deltidsbrandmændene, og det er den første gruppe, der bliver ramt. Det er helt uforståeligt, at en gruppe, der udfører et stort og samfundsnyttigt arbejde, skal straffes af rigide arbejdsmarkedsregler. Det har man gjort. Der er også andre i den gruppe, som vi kunne kigge på. Der har også været nævnt rengøringsassistenter osv., der ikke er i stand til at kunne skaffe sig 37 timers arbejde, og så må de gå arbejdsløse. Den tidligere beskæftigelsesminister, hr. Claus Hjort Frederiksen, sagde, at det ca. er 3.000 mennesker, der ville blive ramt alene på den konto. De kan så også her se frem til at ryge ud af dagpengesystemet.

De grupper, vi kender til her, er folk, der kommer i og bor i udkantssområderne; det er folk i fiskeindustrien, det er folk med sæsonarbejde, det er folk inden for byggeriet. Det vil være ufaglærte, og det vil i høj grad være kvinder, der vil ryge ud af dagpengesystemet. Hvor mange det præcis bliver, ved regeringen ikke, og jeg ved det heller ikke. Jeg ved bare, at det kommer under pres.

Hvis man ser på alle de lovforslag, der er lavet her, kan man se, at de tager sigte på én ting, og det er, hvad jeg vil kalde en trykning af de svageste i samfundet. Det er ganske usympatisk. For det er ikke sådan, at man siger, at man vil have en kortere dagpengeperiode, men at man til gengæld vil sørge for, at de mennesker, der er på kanten af arbejdsmarkedet, og som er ved at falde ud, får uddannelse og kompetencer, så de kan fastholde deres arbejde. Der er jo behov for det, for der er forsvundet over 200.000 arbejdspladser i Danmark igennem de senere år. Der er blevet outsourcet dele af produktionen, og hele virksomheder er flyttet. Beskæftigelsen er faldet med 110.000, ved vi fra i dag. Det, der er spørgsmålet, er jo: Hvad betyder alle de her manøvrer? Kommer der flere eksakte job, som de kan søge?

Jeg har spurgt, om man kunne give nogle eksempler, og i samrådet her den anden dag sagde beskæftigelsesministeren, at det kunne f.eks. tænkes, at en murerarbejdsmand, hvor der ikke var mere murerarbejde, måske kunne gå lidt til hånde i skurvognen og servere noget mad og rydde lidt op og sådan nogle forskellige ting og sager. Men folk med forstand på det ved, at det i mange, mange år har været sådan, at håndværkerne selv har skullet rydde op, de har ikke nogen til at gå og være barnepige for dem; de job er væk. Skulle der være et enkelt job dér, er det fint, men jeg tror, at et pølsekursus, som ministeren foreslog i den forbindelse, nok ikke rækker, hvis man er ved at falde ud af dagpengesystemet. Så jeg synes da, at vi under den her debat og under det forestående udvalgsarbejde skal bore noget mere i, hvad det er for nogle fantastiske muligheder, de får. Det her er jo en besparelspakke, og det har man heller ikke lagt skjul på. Der er ingen forbedringer for dem, der er ved at falde ud; det er et af problemerne ved det her.

Tidligere, da SR-regeringen, bl.a. på baggrund af en tredje fase af arbejdsmarkedsreformen, gennemførte det, og hvor LO og DA kom

med forslag om det, var der jo en massiv indsats for netop at sikre, at folk ikke røg ud af dagpengesystemet, og den er sådan set lykkedes. Og derfor kan jeg kun sige, at vi mangler at få at vide, hvad de samlede konsekvenser af, at man halverer dagpengeperioden, fordobler optjeningskravet og firedobler beregningsperioden, vil være. Der vil være rigtig, rigtig mange, der aldrig nogen sinde vil komme til at optjene den fulde dagpengesats, og der vil være endnu flere, der mister alle dagpengene, og derfor kan jeg nu sige, at vi selvfølgelig vil stemme imod, men at vi også vil forfølge forslaget igennem udvalgsarbejdet.

Kl. 19:31

Formanden :

Der er ønske om en kort bemærkning, og det er fra fru Ulla Tørnæs.

Kl. 19:31

Ulla Tørnæs (V):

Nu har vi jo undervejs i debatten om dagpengereform brugt rigtig meget tid på at finde ud af, hvad Socialdemokraterne egentlig vil, og derfor synes jeg også, at hr. Bjarne Laustsen skal have chancen og dermed også muligheden for at give et klokkeklart svar på, hvad Socialdemokraterne egentlig vil. Derfor stiller jeg et meget kort og præcist spørgsmål til hr. Bjarne Laustsen, som jeg forventer et lige så kort og præcist svar på: Vil hr. Bjarne Laustsen rulle dagpengereformen tilbage, altså vil hr. Bjarne Laustsen annullere det, som vi netop har vedtaget med L 222, og det, vi kommer til at vedtage med L 224?

Kl. 19:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:32

Bjarne Laustsen (S):

Det kan godt være, det er svært at forstå, men jeg vil alligevel gøre et forsøg. Vi vil gøre det intelligent. Vi vil gøre det på en sådan måde, at vi siger, at de penge, som de borgerlige sparer her, ruller vi tilbage, og så starter vi på en frisk. Og så vil vi gøre det, der ligger i, og som er fundamentet i den danske aftalemodel, nemlig at indkalde til trepartsforhandlinger omkring det her. Og så skal der selvfølgelig være en massiv indsats over for de svageste.

Nu ved vi, at det her først skal træde i kraft, så folk først kan falde ud efter 2012 osv. Vi må håbe, at regeringen er gået af inden da, og så vil vi, som vi altid har gjort, efter at vi er kommet til efter en borgerlig regering, selvfølgelig påtage os opryddningsarbejdet og sørge for, at de, der er blevet trådt under fode, kommer tilbage på arbejdsmarkedet og får uddannelse igen. Det vil være den plan, vi vil arbejde efter.

Kl. 19:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 19:33

Ulla Tørnæs (V):

Det synes jeg var et rigtig interessant svar, for det, hr. Bjarne Laustsen her har sagt, betyder jo, at hr. Bjarne Laustsen er uenig med LO's formand, Harald Børsting, i, at det ikke længere er 15 mia. kr., det drejer sig om, men at det er 11 mia. kr. Kunne hr. Bjarne Laustsen så ikke gøre mig den tjeneste, da det nu er de 15 milliarder på bordet, som skal realiseres, at pege på, hvordan de 15 milliarder skal realiseres, for nu forstår jeg, at dagpengeperioden skal fastholdes som en fireårig periode. Men hvad er det så for områder? Er det, som fru Helle Thorning-Schmidt var inde på forleden dag, efterlønnen, som skal bringes i spil?

Kl. 19:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:34

Bjarne Laustsen (S):

Det var dog en utrolig masse, der blev blandet sammen. Altså, man stiller et spørgsmål og får et meget, meget klart svar på, hvad der skal ske med dagpengeperioden, når vi kommer til. Vi synes, at det her er usympatisk, at det straffer og går nøjagtig efter de svageste i samfundet, og vi siger så, hvad vi vil gøre ved det. Så begynder fru Ulla Tørnæs at snakke om en hel masse andre ting – om folk, der ikke sidder i parlamentet her, efterlønsordninger osv.

Det er sikkert alt sammen meget interessant for fru Ulla Tørnæs, men man stiller et spørgsmål, og det klare svar er simpelt hen, at vi ruller det her tilbage. De penge, som man sparer, ved jeg udmærket godt at man vil bruge til skattelettelser til de rigeste, men det, vi vil gøre, er at sikre de svageste i systemet. Det er nøjagtig derfor, vi ikke kan støtte den borgerlige regerings politik. Desværre støtter Dansk Folkeparti den. Men alle partier har jo sagt: Vi rører ikke dagpengene og heller ikke perioden.

Kl. 19:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Madsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:35

Peter Madsen (V):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren er enig med Harald Børsting fra LO i, at man nu kun skal finde 11 mia. kr. i stedet for de 15 mia. kr., som oprindeligt var forudsat i planen »En Fair Løsning«, og som man talte om herude på slotspladsen og til alle deputationerne, der var i udvalget.

Kl. 19:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:35

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ved ikke, hvad det er for en verden, hr. Peter Madsen lever i. Først vil jeg sige, at Harald Børsting ikke talte ved den demonstration, der var herude, eller det gjorde han, men han er jo ikke medlem af parlamentet, og det vil være den socialdemokratiske gruppe og de partier, der vil støtte fru Helle Thorning-Schmidt, der skal komme med et udspil om det her. Vi har lagt et forslag frem. I »En Fair Løsning« kan man læse alt om, hvordan planen er, også i forhold til at rette op efter den borgerlige regering.

For det er jo helt rigtigt, at der er en regning, der skal betales. Der har vi en anden og mere intelligent måde at løse det på end at straffe de svage i samfundet. De, der ikke har brugt noget på uddannelseskontoen, de, der ikke har fået glæde af skattelettelserne, skal selvfølgelig ikke straffes ved at ryge ud af arbejdsmarkedet og helt ud af dagpengesystemet. Dem skal der tages hånd om. Det er klogt, for de er jo en ressource for samfundet. I stedet for at de går arbejdsløse, skal de selvfølgelig have uddannelse og arbejde.

Kl. 19:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Madsen.

Kl. 19:36

Peter Madsen (V):

Tak. Nej, Harald Børsting er selvfølgelig ikke medlem af parlamentet, men når nu man har deponeret hele sin handlekraft hos LO, har

det vel en vis interesse, hvad Harald Børsting mener om sagen. Jeg kunne så godt tænke mig at vide – det fremgik ikke helt af ordførerenes første svar – hvilken tilgang man har til de trepartsforhandlinger, man nu vil indlede. Skal dagpengeperioden rulles tilbage til de 4 år, eller skal den blive ved de 2 år?

Kl. 19:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:37

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Peter Madsen har jo også været i dansk politik i en årrække og har måske også fulgt lidt med i almindelighed. I 1998 sagde den daværende SR-regering til LO og DA: Prøv at se, om I kan komme med et forslag. For de havde 4 år tidligere protesteret over, at de ikke var blevet hørt og ikke var kommet med osv. osv. Så tog de to parter hinanden i hånden, og de kom tilbage til Folketinget og regeringen og sagde: Det her er vores bud på det. Vi havde givet dem frie hænder, frie tøjler, om man vil, til at komme med forslag om det her, og det gennemførte vi. Og tænk sig, det var så klogt, at både Venstre og Konservative støttede det. Vi blev forligspartnere, og vi lavede en tredje fase af arbejdsmarkedsreformen.

Det har sådan set holdt indtil i dag. Der har indtil i dag ikke været angreb på den model. Altså, jeg kan jo ikke gøre noget ved, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har skiftet mening. Vi har lavet et forlig, regeringen har endda kaldt os forligskredsen og svaret os som sådan. Altså, jeg kan jo ikke svare på, hvorfor Venstre og Konservative lige pludselig ikke holder ord nu, men jeg kan se, at det er et løftebrud, både over for vælgerne og over for de forligspartnere, man var sammen med om at lave tingene dengang.

Kl. 19:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 19:38

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Det her er så et andet element vedrørende dagpenge-systemet, der ligger i genopretningspakken, og det går i sin enkelhed ud på, at man ændrer optjeningsperioden på 26 uger over en 6 års periode, hvor man har 4 år med dagpengeret. Det ændrer man så ned til en genoptjeningsperiode på 3 år med 2 års dagpengeret. Det er for at harmonisere optjenings- og genoptjeningsretten til dagpenge, at vi nu går ind og laver den lovændring med 2 års dagpengeret.

Jeg synes, det er fair at gøre det på den måde, altså at sige, at når man har en 2 års dagpengeperiode, skal man selvfølgelig også kigge på optjeningsretten til dagpenge. Det er ikke sådan, at folk så ikke kan komme på dagpenge, for hvis man arbejder 4 måneder hvert år, har man selvfølgelig optjent sin dagpengeret. Så det er ikke sådan, at man får de store problemer.

Vi er overbeviste om, at den udvikling, der er på arbejdsmarkedet, med at der bliver behov for mere og mere arbejdskraft, fortsætter, fordi der er flere og flere, der forlader arbejdsmarkedet på grund af alder. Vi får behov for en ny, stor tilgang til arbejdsmarkedet, og vi er sikre på, at folk nok skal komme i arbejde. De, der så mangler noget i at kunne tage et job, skal selvfølgelig også hjælpes til det, og der laver vi også en ekstra indsats.

Men det er et forholdsvis lille forslag, der er ikke så meget indhold i det. Der er selvfølgelig også nogle, der vil sige, at det betyder ret meget, og det gør det selvfølgelig også, men vi er sikre på, at det sagtens kan komme til at fungere, og derfor siger vi ja til forslaget.

Kl. 19:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:40

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Er hr. Bent Bøgsted ikke enig i, at det handler om mennesker, at det handler om de svageste på arbejdsmarkedet? Man kan ikke nøjes med bare at give en knyttet næve til et blått øje, de skal også have et slag i nakken og en dolk i ryggen. Det er jo de tre ting, det her betyder. Hvis man ville, kunne man bare nøjes med at afkorte dagpengeperioden, ikke? Hvorfor skal de, der er helt ude på kanten, så også have et dobbelt optjeningskrav?

Det her er endda Dansk Folkepartis eget forslag. De har jo presset regeringen, for ellers havde den afgivet magten, så Dansk Folkeparti har jo indflydelse. Man kunne jo have ladet være med at komme med sådan et forslag. Det er jo at tænke tanker, selv om man har sagt, at man ikke ville.

Hvorfor er det lige, at de ledige skal rammes virkelig, virkelig hårdt både første, anden og tredje gang? Det bliver sværere at få fat i dagpenge, man kan få dem i kortere tid, og man får også mindre, fordi beregningen bliver ændret til efteråret og vil forhindre folk i at få maks. dagpenge.

Kl. 19:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:42

Bent Bøgsted (DF):

Jamen vi får at vide, at vi er skyld i meget og har ansvar for meget, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, og vi tager selvfølgelig også ansvar for det, vi skal tage ansvar for. Hr. Bjarne Laustsen nævnte, at det var Dansk Folkepartis forslag, men det her med en ændring af optjeningsretten fra 26 til 52 uger er altså ikke Dansk Folkepartis forslag. Det er ikke Dansk Folkeparti, der har foreslået det her – det er en del af regeringens udspil.

Det, vi har foreslået, er at nedbringe dagpengeperioden fra 4 til 2 år. Det tager vi på os. Men det her er ikke Dansk Folkepartis forslag. Vi har sagt ja til det, fordi vi kan se sammenhængen.

Kl. 19:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 19:42

Bjarne Laustsen (S):

Tak for det klare svar. Det kaster jo lys over, hvad det er for nogle tumultagtige ting, der er foregået. Altså, Dansk Folkeparti foreslår 2 år som det første slag; så kommer slag nr. 2, og når de ledige så er helt nede, kommer slag nr. 3.

Hvordan kan det være, at Dansk Folkeparti støtter så usympatisk en politik? For hvis man laver de rigtige redskaber, betyder det jo mindre, hvor lang dagpengeperioden er, altså hvis man sørger for, at folk ikke falder ud.

Hr. Bent Bøgsted støtter jo også en politik, hvor de med de bedste uddannelser kan nøjes med støttet beskæftigelse, hvorimod ganske almindelige lønmodtagere i Frederikshavn, rengøringsassistenter osv., skal have udstøttet arbejde i 52 uger, for ellers kan det ikke lade sig gøre at komme ind i dagpengesystemet igen. Det er jo teknikken, og det er jo også derfor, vi ikke har set det endnu. Det er kompliceret, og det er derfor, vi ikke har fået et samlet overblik over det.

Jeg kan slet ikke forstå, at Dansk Folkeparti har sagt ja til de to dele af arbejdsmarkedsreformen. Jeg kan godt forstå, at man ikke

selv har foreslået det, men jeg kan ikke forstå, at man støtter regeringen i det.

Kl. 19:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:43

Bent Bøgsted (DF):

Der er noget, jeg er enig med hr. Bjarne Laustsen i, nemlig at man skal lave den rigtige indsats over for de ledige. Det er også det, vi gør med pakken for de langtidsløse, som Socialdemokratiet sagde nej til, for det måtte de ikke for LO. Der var jo egentlig forhandlet meget på plads med LO og DA, men så blev det jo sådan, at man ikke skulle sige ja til det, for der måtte ikke gennemføres noget før efter et valg.

Det er noget af det, der er så tydeligt og gør det hele så klart, nemlig at Socialdemokratiet overhovedet ikke på nogen måde har været interesseret i at rette Danmark op igen, efter at der er blevet stillet krav om, at vi skal rette op på økonomien. Socialdemokratiet har ikke på nogen måde vist interesse for at løse krisen. Det hele er lagt ind i »En Fair Løsning«, og det er efter 2013. Og så er det så nemt at sige, at vi skal lave en indsats der.

Men regeringen og Dansk Folkeparti er jo kommet med en løsning på, hvordan vi retter landet op igen, så det slipper man helt for i Socialdemokratiet. Man lader det bare køre videre, og man behøver ikke at tage ansvar for noget før efter et valg. Jo større krisen er, når vi kommer til et valg, des bedre er det for Socialdemokratiet. Det er den politik, man kører frem efter, og så er man ikke interesseret i at løse noget som helst.

Kl. 19:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 19:45

Leif Lahn Jensen (S):

Det er rigtigt, at Dansk Folkeparti har taget ansvar. Dansk Folkeparti har taget det ansvar sammen med regeringen, siden regeringen fik magten i 2001. Man har givet skattelettelser til de rige og taget fra de fattige, man kører hårdt på de svage. Det er det, vi har set nu. Det er rigtigt, at det ansvar har Dansk Folkeparti taget.

Så står hr. Bent Bøgsted og siger, at det her bare er en harmonisering, og det betyder ikke så meget. Det hørte jeg hr. Bent Bøgsted sige før. Før snakkede vi om en halvering af dagpengeperioden, nu snakker vi så om at fordoble genoptjeningsperioden. Man laver en fire gange længere beregningsperiode. Det vil sige, at folk ikke kan gå så lang tid på dagpenge, det bliver endnu sværere at få dem, og udbetalingen til nogle bliver ikke ret stor, fordi de måske ikke har mulighed for bruge den rette beregningsmodel, fordi de har nogle specielle arbejdspladser.

Det her må hr. Bent Bøgsted da indrømme er en stor forringelse og ikke bare en harmonisering.

Kl. 19:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:46

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det her er en harmonisering af reglerne. Det er helt klart. Hr. Leif Lahn Jensen hentyder også til beregningsmodellen, men den har jeg ikke set endnu, og det ikke den, vi behandler i dag. Der står godt nok, at det er det tredje element, men jeg har ikke set noget lovforslag endnu, så derfor kan jeg ikke udtale mig så meget om den i dag.

Men det ligger helt klart, at vi selvfølgelig står ved, at vi ændrer på dagpengeperioden fra 4 til 2 år, og at vi ændrer på optjeningskravet fra 26 til 52 uger over en 3-årig periode. Det står helt klart, og vi står selvfølgelig ved, at det er det, vi har lavet.

Kl. 19:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:47

Leif Lahn Jensen (S):

Det er jo fantastisk at høre hr. Bent Bøgsted stå og sige, at han ikke vil snakke om noget, vi ikke har til behandling i dag. Man har sådan set lige brugt jeg ved ikke hvor mange timer på at snakke om »En Fair Løsning«, som heller ikke har været til behandling. Det er jo helt fantastisk. Det vil man gerne snakke om, for det gør nemlig ikke så ondt. Det jo helt fantastisk at høre.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Er hr. Bent Bøgsted enig i det, som Venstre sagde, nemlig at der er gang i Danmark, at der sker noget mere, og at det er derfor, man gør det her? Og hvis hr. Bent Bøgsted er enig i det, mener han så, at alle de, der var i deputation – man kan f.eks. nævne dem fra Frederikshavn – ikke taler sandt? Det, de siger om, at der ikke er job, det, de siger om, at der ikke er uddannelse, passer simpelt hen ikke, fordi der er gang i Danmark; de har simpelt hen ikke ret. Er det det, jeg hører ordføreren sige?

Kl. 19:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:48

Bent Bøgsted (DF):

Nej, det er det ikke, vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen, og det vil man også kunne se på et udskrift af referatet. Det har jeg aldrig nogen sinde sagt. Jeg har aldrig nogen sinde påstået, at de deputationer, der kommer ind, lyver – aldrig nogen sinde, det kunne jeg ikke drømme om at sige.

Men noget andet er, når hr. Leif Lahn Jensen siger, at jeg ikke vil diskutere noget, som ikke er til behandling her, at det her med »En Fair Løsning« er lidt mere spændende, for den pakke, genopretningspakken, som regeringen og Dansk Folkeparti har lagt frem, er der indhold i. I »En Fair Løsning« er der ingen indhold; det er bare et spørgsmål om, hvad Harald Børsting siger. Vil Harald Børsting levere det, som Socialdemokratiet siger han skal levere, trods det, at han så bagefter skal ud i en urafstemning og sandsynligvis have det stemt ned, fordi medlemmerne ikke synes om det, og så er vi lige vidt?

Det store problem i den her forbindelse er, at der ikke er en sjæl herinde – undtagen måske et par enkelte stykker i Socialdemokratiet – der ved noget om, hvad »En Fair Løsning« indeholder. Den indeholder ikke andet, end at Harald Børsting skal skaffe 15 mia. kr.

Kl. 19:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 19:49

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at hr. Bent Bøgsted ikke har lyst til at tale om det her forslag og om, hvad det er, Dansk Folkeparti stemmer for. Jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Bent Bøgsted kan sige, at det er et forholdsvis lille forslag, vi behandler her. Det er jo et voldsomt omfattende forslag. Det har jo betydning for den meget store del af arbejdsmarkedet, hvor man ikke er funktionæransat i et permanent

fuldtidsarbejde – hele byggeriet, alle de mange forskellige andre brancher, hvor man ikke arbejder på fuld tid, og det er større og større dele af arbejdsmarkedet i dag, selv akademikere er i dag ofte projektsat. Hvordan mener Dansk Folkeparti at alle de mange mennesker, der ikke er funktionæransat, skal have mulighed for at genoptjene dagpengereetten, når det, de skal genoptjene, sættes op til 52 ugers arbejde, før de igen har dagpengeret?

Kl. 19:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:50

Bent Bøgsted (DF):

Når jeg taler om et forholdsvis lille forslag, er det, fordi der ikke står så meget om det i forslaget. Det er det, jeg mener med et forholdsvis lille forslag. Jeg ved godt, at det udeomkring har stor betydning for folk, der bliver ledige; selvfølgelig har det en stor betydning. Det er klart. Det er også derfor, at vi samtidig gør en ekstra indsats for at hjælpe de ledige i beskæftigelse, for der er masser af jobåbninger, og der er muligheder for at få job, mange af de ledige skal bare have den rigtige hjælp. Men der er selvfølgelig ingen garanti for, at der ikke er nogen, der falder ud. Det er der jo heller ikke i dag, vil jeg sige til fru Line Barfod. Der er også folk, der falder ud af det system, vi har i dag, efter 4 års ledighed.

Kl. 19:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 19:51

Line Barfod (EL):

Nu er det ikke forslaget om at halvere fra 4 år til 2 år, vi står med her. Det her forslag går ud på, at når man har mistet sin dagpengeret og skal genoptjene ret til dagpenge, skal man i dag have 26 ugers arbejde, men med det her forslag skal man op på at have 52 ugers arbejde. Og så er det, jeg spørger hr. Bent Bøgsted: Hvordan skal det lykkes? Hvad med de unge mennesker, der bliver færdige lige nu med håndværkeruddannelserne? Vil hr. Bent Bøgsted sige til dem: Det er en rigtig god idé at melde sig ind i a-kasse og betale kontingent osv., og selv om I ryger ud, skal I bare blive ved, for I skal nok på en eller anden måde få et fuldtidsjob med 52 ugers ansættelse på fuld tid som håndværkere? Hvorhenne mener hr. Bent Bøgsted at man har de håndværkerjob, hvor man får 52 ugers arbejde?

Kl. 19:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:52

Bent Bøgsted (DF):

Som dagpengesystemet er i dag, skal man have 52 ugers arbejde for at optjene dagpengereetten, så enkelt er det jo, og det er det, der harmoniseres her, så man også skal genoptjene 52 uger. Så nævner fru Line Barfod de nyuddannede, der er specielle regler for, og det er jeg fuldstændig klar over. Det går efter nogle helt specielle regler, når de er nyuddannede, og det er også noget med, at nyuddannede heller ikke får så høj en sats. Efter ½ år falder satsen. Det var for øvrigt noget, som den tidligere regering fik indført, altså at de gik ned på en lavere sats efter ½ års ledighed.

Kl. 19:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torben Hansen for en kort bemærkning.

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jeg kan forstå på hr. Bent Bøgsted, at hr. Bent Bøgsted sådan set ikke er stolt over det her forslag. For det første siger hr. Bent Bøgsted, at det ikke har den store betydning, og det er i hvert fald en vurdering, som jeg er meget uenig i, fordi det her kommer til at gå ud over rigtig mange mennesker, især dem, der har en løsere tilknytning til arbejdsmarkedet. For det andet kan jeg forstå, at hr. Bent Bøgsted ikke har set de beregninger, der ligger bag, og for det tredje siger hr. Bent Bøgsted, at det der med at gå fra 26 uger til 52 uger, som det her drejer sig om, og som vil være et stort problem for rigtig mange mennesker, sådan set heller ikke er noget, som DF har fundet på.

Så er det helt grundlæggende spørgsmål: Hvordan kan det så være, at hr. Bent Bøgsted synes, at man skal skibe sig ind i sådan noget, som man egentlig grundlæggende er imod, og som man jo bare kunne have undgået ved at sige nej?

Kl. 19:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:53

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror egentlig aldrig, at jeg har lagt skjul på, at Dansk Folkeparti helst ville have været den her genopretningspakke foruden. Det ligger da helt fast. Hvis vi ikke havde haft en krise, hvis der ikke var kommet et krav fra EU om, at vi skulle spare for at tilpasse os de 3 pct., vi må have i underskud – det er for øvrigt regler, som Socialdemokratiet har været med til at sige ja til, altså at vi skulle tilpasse den danske mønt til euroen – og hvis det ikke havde været der, og hvis vi ikke havde haft krisen, var genopretningspakken aldrig kommet.

Det, der ligger i det, er så, at Dansk Folkeparti går ind og tager et ansvar og siger: O.k., her er nogle problemer, vi skal have løst, og vi tager det ansvar på os. Det er mere end, hvad Socialdemokratiet har gjort. Socialdemokratiet har sagt, at de ikke vil løse noget her og nu, og at de venter til efter et valg, og de venter til, der har været trepartsforhandlinger, og så venter de, til Harald Børsting har sagt, hvad han vil. Det er det, der ligger i det. Dansk Folkeparti går ind og tager ansvaret her.

Kl. 19:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 19:55

Torben Hansen (S):

Jamen synes hr. Bent Bøgsted så, at det er at tage ansvar, at det her går ud over dem med tidsbegrænsede ansættelser, eksempelvis inden for undervisningsområdet, inden for det pædagogiske område? Synes hr. Bent Bøgsted, at det er at tage ansvar, at det går ud over håndværkerne? Synes hr. Bent Bøgsted, at det er at tage ansvar, når vi også kan se, som fru Line Barfod siger, at der er mange nyuddannede, der kommer i klemme ved det her? Synes hr. Bent Bøgsted også, at det er at tage ansvar, at det nu eksempelvis er dem i fiskeindustrien, fiskepigerne, som hr. Laustsen har nævnt, der bliver klemte? Det er dem, der har en somme tider og meget ofte meget, meget svag tilknytning til arbejdsmarkedet, eller som ryger ind og ud i forskellige job. Synes hr. Bent Bøgsted, at det er at tage ansvar og sådan set slå på dem, der i forvejen har sværest ved at skaffe sig et permanent arbejde, grundet de bliver udsat for vinterfyringer og andre ting? Synes hr. Bent Bøgsted, at det er at tage ansvar, eller er det ikke netop at slå på nogle, der i forvejen i forhold til det her system har det svært?

Kl. 19:56

Kl. 19:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:56

Kl. 19:59

Bent Bøgsted (DF):

Når man kigger på, hvilke muligheder der var, blev vi præsenteret for, at vi skulle fastfryse overførselsindkomsterne, og der var vores vurdering, at vi nemmere kan gå ud og hjælpe de ledige tilbage på arbejdsmarkedet, end vi kunne tage penge fra dem på overførselsindkomster. Det stod vi med i den situation, og så skulle vi finde en løsning. Hvor kunne vi finde pengene til at rette Danmark op igen? Det er det ansvar, vi går ind og tager, og vi står fuldt ud ved det, vi har gjort, men det er da ikke noget, vi har gjort med begejstring.

Hvis vi havde kunnet undvære krisen, hvis vi havde kunnet undvære, at vi skulle filtrere os ind i EU-reglerne vedrørende tilpasning til euroen, havde det ikke været nødvendigt at lave den her pakke, og vi må samtidig så bare konstatere, at Socialdemokratiet ikke på nogen som helst måde har vist nogen vilje til at ville løse de problemer, Danmark kom til at stå i. Socialdemokratiet har ikke vist, hvad de vil gøre. Der er kommet »En Fair Løsning«-pakke, og det skal på plads, når Harald Børsting har bestemt sig. Og så er det ikke engang sikkert, for så skal det ud til urafstemning. Det kunne vi ikke nøjes med, og det kunne vi ikke vente på.

Kl. 19:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 19:57

Per Clausen (EL):

Tak. Jeg er ikke helt klar over, om hr. Bent Bøgsted går ind i det her, fordi han tror på, at det er økonomisk nødvendigt, eller fordi det er EU, der tvinger ham. Det er sådan lidt uklart.

Men det, jeg godt vil spørge hr. Bent Bøgsted om, er: Synes hr. Bent Bøgsted, man har ramt rigtigt, når det er de arbejdsløse, der kommer til at betale prisen, mens dem med høje lønninger, som har fået skattelettelse, slipper betydelig billigere? Synes hr. Bent Bøgsted, at det er i overensstemmelse med, hvad han mener er socialt ansvarligt, retfærdigt osv.?

Hr. Bent Bøgsted siger, at alternativet var at droppe stigningerne i overførselsindkomsterne. Sagen er vel, at Dansk Folkeparti også kunne have foreslået, at man f.eks. skulle have droppet skattelettelserne til de højtlønnede. Det var vel også en mulighed. Dansk Folkeparti havde jo fat i den lange ende her, for hvad Dansk Folkeparti ikke vil være med til, kan jo ikke blive til noget. Og tror hr. Bent Bøgsted, at der var blevet valg, hvis DF havde stået fast på, at man ikke ville tage fra de arbejdsløse, men ville tage fra dem, som reelt var med til festen?

Kl. 19:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:58

Bent Bøgsted (DF):

Den pakke, der er blevet vedtaget her i dag, og som vi lige har vedtaget det sidste element i, er jo en bred pakke, der dækker over mange områder, også skat; der er nogle skattelettelser, der bliver suspenderet. Så det er alle, der skal være med til at betale den her genopretning. Jeg ved ikke, hvor mange der kommer til at gå fri af det, det har jeg ikke tal på, men det er bredt funderet.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Vi har tidligere i dag, da vi diskuterede nedgangen i ministerlønningerne, fået det klart illustreret, for på grund af skattelettelsen i år til mennesker, der har en ministerløn, vil de stadig væk næste år have flere penge, selv efter at deres løn er sat ned, og selv om de ikke får den ekstra skattelettelse næste år. Det afslører meget tydeligt, at det godt kan være, der er nogle, som får udsat en skattelettelse næste år, men de har fået den, og de har brugt den. Og så lader man de arbejdsløse betale.

Så bare til allersidst: Det går fremad, der er masser af jobåbninger, siger hr. Bent Bøgsted. Spændende teori. Er det ikke rigtigt, at der er forsvundet 112.000 job i Danmark det sidste år? Det giver vel ikke den største optimisme med hensyn til at gå ud og søge arbejde.

Kl. 19:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:59

Bent Bøgsted (DF):

Det er da rigtigt, at tallene viser, at der er sket et fald i antallet af job, det er da fuldstændig rigtigt, men det, de også viser, er jo, at der er fremgang, at der er fremgang i væksten. De her regler kommer først til at slå igennem om 2 år, og der kommer til at ske rigtig meget de næste 2 år, vil jeg sige til hr. Per Clausen.

Kl. 20:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 20:00

Karsten Hønge (SF):

Da Venstres ordfører, fru Ulla Tørnæs, var på talerstolen, spurgte jeg hende, som en lille gættekonkurrence, hvor et bestemt citat kom fra. Det viste sig selvfølgelig, at det var et citat af fru Ulla Tørnæs, hvori hun jo for bare 2 måneder siden fuldstændig afsvør muligheden for at kunne gå ind og forringe dagpengene. Det her dobbeltmoraliske spil, den her fuldstændige ryggesløse løben fra tidligere løfter blev åbenbart.

Jeg skal ikke udsætte hr. Bent Bøgsted for den prøvelse at gætte et citat, så derfor vil jeg gå direkte til det. For kun 2 måneder siden sagde hr. Bent Bøgsted her i salen: I Dansk Folkeparti kan vi ikke se nogen grund til at halvere dagpengeperioden. Se, det var oven i købet sagt med lidt runde tal faktisk en reaktion på Arbejdsmarkedskommissionens forslag om 2 ½ år. Selv 2 ½ år ville man på det tidspunkt ikke gå med til. Er det her ikke det mest åbenbare forræderi mod tidligere løfter, et forræderi mod især de kortuddannede og mod de mennesker, der har skiftende arbejde?

Kl. 20:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 20:01

Bent Bøgsted (DF):

Nej, det vil jeg nu ikke sige, for samtidig har jeg også sagt, at om det var 2 år eller 4 år ikke betød så meget, hvis man lavede den rigtige indsats over for de ledige. Samtidig med det her bliver der lavet den der pakke for langtidsledige for at hjælpe dem tilbage til arbejdsmarkedet.

For 2 måneder siden vidste vi ikke, at vi skulle til at arbejde med den her genopretningspakke. Det vidste vi ikke for 2 måneder siden. Der er sket meget på 2 måneder, også en større udvikling end vi havde regnet med ville ske for 2 måneder siden. Det er det, der er årsagen til – ja, det er vel efterhånden lidt mere end 2 måneder siden – at vi står her i dag og har en forlænget samling herinde i Folketinget. Det gør ingenting.

Kl. 20:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 20:02

Karsten Hønge (SF):

2 måneder skulle der til, og så løber Dansk Folkeparti fra alle løfter over for ufaglærte, over for de mennesker, der har skiftende arbejdspladser – 2 måneder skulle der til. Og så hæfter jeg mig ved en ting, som ordføreren faktisk har en vis pointe i, nemlig udtalelsen om, at dagpengeperioden ikke nødvendigvis betyder så meget. Sat sammen med den tidligere udtalelse nu her i dag, hvor ordføreren siger, at det her er en forholdsvis lille ændring – det var ikke noget med, at ordføreren sagde, at det var et lille forslag, nej, det var en forholdsvis lille ændring – så er det nemlig rigtigt, at det ikke ville gøre helt så meget at halvere dagpengeperioden, hvis vi fastholdt de gamle regler for beskæftigelseskravet. Det er jo netop kombinationen af at halvere dagpengeperioden med det meget omfattende forslag, der ligger foran os her, der gør det, for det her er faktisk meget værre end at halvere dagpengeperioden, men kombinationen af de to ting er rigtig galt. Her forråder man endegyldigt især de ufaglærte i Udkantsdanmark og alle mennesker med skiftende arbejdspladser, og man pleaser funktionæransatte, som ikke lige bliver ramt af det. Hvordan har ordføreren det med det?

Kl. 20:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 20:03

Bent Bøgsted (DF):

Jeg har det faktisk fint med, at vi gør en ekstra indsats over for de ledige og hjælper dem tilbage på arbejdsmarkedet. Det, vi selvfølgelig skal holde meget øje med, er jo, om de folk, der sidder ude omkring i a-kasserne og i jobcentre, også vil arbejde med det, vi laver, at de vil bruge de redskaber, vi giver dem. Vi har jo kunnet se, at der er flere steder rundt omkring, bl.a. hos nogle af hr. Karsten Hønges kollegaer, hvor man bevidst prøver på at sabotere det, vi laver herinde, og ikke vil arbejde efter de regler, vi laver. Det er det, vi så skal arbejde på at få ud til alle jobcentre og ud til alle a-kasserne og sige: Her er de regler, I skal arbejde efter, gør nu den indsats over for de langtidsledige, som det er meningen at I skal gøre. Så er jeg ret sikker på, at der vil blive gjort en god indsats.

Kl. 20:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, hr. Karsten Hønge.

Kl. 20:04

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Lad mig starte den her ordførertale ordret, som jeg startede ordførertalen under den forrige debat: Forringelserne af dagpengene er et så massivt løftebrud, at det giver udslag på Richterskalaen. Velfærds-samfundet bygger på et fleksibelt arbejdsmarked, hvor der er gode grunduddannelser, gode muligheder for voksen- og efteruddannelse, stærke faglige organisationer med holdbare overenskomster og med

et samlet dagpengesystem, der skaber tryghed hos lønarbejderne. Det er jo summen af de her enkeltdele, der gør vores arbejdsmarked så parat til omstilling, en omstillingsparathed, der gør, at virksomheder kan klare sig i den globale konkurrence, både ved at være parate til at tage ny produktion i anvendelse og ved at levere en høj produktivitet.

De her dagpengeforringelser er en kynisk knibtangsmanøvre over for de arbejdsløse. Resultatet er, at flere falder uden for det forsikrede system, men det er også en del af planen om at få sænket lønningerne i Danmark. Pressede mennesker vil være villige til at sælge sig selv billigere på arbejdsmarkedet. Så når job i titusindvis fosser ud af landet, når beskæftigelsen falder, når produktiviteten falder, så vælger VKO at ramme de arbejdsløse og forringe mulighederne for uddannelse.

Er det virkelig det svar, der er brug for? Et stift arbejdsmarked med et dårligere uddannelsesniveau og med en løntrykkerklasse – er det virkelig lige det, vi står og har brug for nu? Nej, tværtimod. Jamen regningen skal betales, bliver der sagt. Jeg må spørge: Skal den virkelig betales af de ledige, eller skulle vi ikke i stedet tage og gå hen og finde en fair løsning?

Kl. 20:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, fru Helle Sjelle.

Kl. 20:06

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Lovforslaget fra beskæftigelsesministeren er set ud fra et konservativt synspunkt et rigtig godt forslag, og det er jo også en del af dagpengereformen. Det er en reform, som efter vores opfattelse vil gøre det mere attraktivt for arbejdsløse at finde sig et arbejde, og som betyder, at flere kommer i arbejde, bliver selvforsørgende og bidrager til fællesskabet. Det er efter vores opfattelse god konservativ politik, og derfor synes vi også, det er et godt forslag.

Tidligere i dag har vi vedtaget et lovforslag, som lægger op til at forkorte Danmarks meget lange dagpengeperiode fra 4 til 2 år, og nu førstebehandler vi så et forslag, der vil betyde en ændring af kravene til genoptjening af dagpenge. I dag er hovedreglen, at man skal have arbejdet 52 uger inden for de seneste 3 år for at optjene ret til dagpenge, men der er en undtagelse. Hvis man har opbrugt sin ret til dagpenge, får man denne ret igen ved blot at arbejde 26 uger.

Med forslaget vil det blive sådan, at enhver skal have arbejdet 52 uger inden for de seneste 3 år for at opnå retten til dagpenge. Med andre ord betyder forslaget, at kravet til optjening og genoptjening af dagpenge bliver det samme, og det synes vi Konservative er en god idé, fordi det vil tilskynde flere mennesker til at blive på arbejdsmarkedet. I Danmark har vi brug for alle hænder på arbejdsmarkedet, og derfor er den eneste ansvarlige økonomiske politik den, der også sikrer, at flere kommer i arbejde. Ellers bliver Danmark et land uden vækst og velstand, og dermed bliver der heller ikke råd til velfærd.

Alt i alt bakker vi Konservative således fuldt og fast op om lovforslaget, og det gør vi, fordi forslaget er en del af dagpengereformen – en reform, der vil få flere danskere i arbejde til gavn for vækst, velstand og dermed velfærd. Jo flere mennesker i arbejde, desto bedre råd har vi til at tage os af de svageste danskere, og det er den tankegang, som dagpengereformen bygger på.

Kl. 20:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 20:08

Kl. 20:11

Line Barfod (EL):

Jeg ved godt, det er konservativ politik, at det vigtigste i denne verden er at sikre så mange skattelettelser som muligt til de rigeste, så de kan opretholde et kæmpehøjt luksusforbrug, og så må arbejdsløse, børnefamilier og andre betale regningen.

Det, jeg ikke helt forstår, er det, som ordføreren sagde i sin ordførtale om, at de her nedskæringer af dagpengene skulle føre til, at flere bliver på arbejdsmarkedet. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Hvis man først er røget ud af dagpengesystemet og ikke har en jordisk chance for at få 52 ugers arbejde, hvordan skulle det så føre til, at man bliver på arbejdsmarkedet, især hvis man ryger så langt ud, at man mister hus og hjem og får en række andre sociale problemer oveni? Hvordan skulle det føre til, at man bliver på arbejdsmarkedet?

Kl. 20:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:09

Helle Sjelle (KF):

Vi har jo efterhånden talt om det rigtig, rigtig mange gange. Vi har talt om, at når man styrker incitamenterne til at søge arbejde og styrker et effektivt arbejdsudbud, øger det også netop muligheden for at få et job og komme i beskæftigelse, og det er jo det, dagpengereformen gerne skulle være med til at styrke. Den skulle netop gerne sørge for, at folk i højere grad får et incitament til at komme ud på arbejdsmarkedet og øge arbejdsudbuddet, og undersøgelser viser altså, at bl.a. tidligere forkortelser af dagpengeperioden har været med til at gøre sit til, at folk er kommet ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 20:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 20:10

Line Barfod (EL):

Jeg spørger ikke til al mulig økonomisk teori. Jeg spørger helt nede på jorden, om fru Helle Sjelle ikke kan forklare det for mig og de unge, som lige nu bliver færdige med håndværkeruddannelser og andre uddannelser.

Der er masser af erhverv, hvor man ikke bliver ansat på funktionærsvilkår med en permanent ansættelse på fuld tid. I dag er det normale på store dele af mange af arbejdsmarkedet, at man kun har korte ansættelser, og hvordan er det så helt konkret, når de er faldet for reglen om 2 års dagpenge, og når de ikke har nogen mulighed for at optjene 52 ugers arbejde? Hvordan er det så helt konkret fru Helle Sjelle mener, at det her forslag skal få dem til at blive på arbejdsmarkedet i forhold til i dag, hvor de har en mulighed for at genoptjene dagpengereetten?

Kl. 20:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:11

Helle Sjelle (KF):

Der er jo en grund til, at de her forslag skal ses i en sammenhæng. De skal bl.a. ses i en sammenhæng, fordi det, at arbejdsudbuddet stiger, også bevirker, at beskæftigelsen følger med. Det har bl.a. OECD-undersøgelser påvist, og så tror jeg ikke, der er så meget mere at sige om det, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 20:11

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne høre den konservative ordfører, fru Helle Sjelle, hvem der er kommet med det modbydelige forslag her. Undskyld udtrykket, men Dansk Folkeparti har jo lige fortalt os, at de er meget humane, og at de kun har foreslået en halvering. Det, der er straffen her, er jo, at når man er helt ude på kanten, skal man i dag have 26 ugers beskæftigelse inden for 4 år, men fremover bliver det 52 ugers beskæftigelse. Hvorfor skal de have den knytne? Er det Det Konservative Folkeparti, der har overtrumfet Dansk Folkeparti og har sagt: Det, Dansk Folkeparti kom med, var alt for blødsødent, så vi Konservative giver den lige en ekstra skalle? Skal det forstås sådan?

Kl. 20:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:12

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest vil jeg gerne slå fast over for hr. Bjarne Laustsen, at jeg ikke ser det her forslag som nogen straf. Det, det handler om for os, er at hjælpe mennesker, det er at sørge for, at folk kommer i beskæftigelse. Det er altså det, der er det primære, og det må vi som politikere sætte nogle rammer for. Hvis vi også fremover skal have det her samfund til at have en ordentlig vækst, en ordentlig velfærd, er vi også nødt til at sørge for, at der er et arbejdsudbud, der gør, at der er mulighed for at skabe noget beskæftigelse. Det er derfor, at vi synes at det er en god idé med en dagpengereform. Jeg vedkender mig gerne, at det her forslag er kommet fra regeringen og deriblandt også Det Konservative Folkeparti.

Kl. 20:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 20:13

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at det drejer sig om arbejdsudbud, men den plan, der ligger her, vil føre til 20.000 flere arbejdsløse. Så der er jo ikke noget arbejdsudbud – det bliver bare værre. Jeg synes, at det kunne være rart at høre fra den konservative ordfører, om det virkelig er dem, der har foreslået at træde på folk, der i forvejen ligger ned – at de simpelt hen bare skal have.

Vi har tidligere i dag diskuteret, hvordan mulighederne er for at få SVU, når man er i beskæftigelse, så man ikke falder ud af systemet. Vi halverer, og vi tager lige 20 pct. af satsen også for en sikkerheds skyld, siger man.

Hvad angår ret og pligt og rådighed vil jeg spørge fru Helle Sjelle, om hun kender nogen mennesker, der har sagt nej tak til et arbejde? Straffen er jo hård, hvis ikke man tager et arbejde, for så bliver man frataget dagpengene. Er det ikke rigtigt?

Kl. 20:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:14

Helle Sjelle (KF):

Jamen jeg køber simpelt hen ikke præmissen. Det, der er væsentligt, er, at folk kommer i beskæftigelse, det, der er væsentligt, er, at vi også sørger for, at vi har en sund, stærk og god økonomi fremover, og

det er det, vi fra Det Konservative Folkepartis side gør vores til. Jeg ved godt, at det er fuldstændig sort snak for en socialdemokrat, men det er altså det, der er vores udgangspunkt.

Kl. 20:16

Kl. 20:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 20:14

Leif Lahn Jensen (S):

Så kan jeg spørge, hvorfor man gør det her. Vi har jo igen og igen hørt, at det er for at få flere i gang. Hvis man gør det her, hvis man straffer dem lidt hårdt og giver dem noget pisk, så får de selvfølgelig også mere lyst til at komme i arbejde, hører vi igen og igen. Kan man være sikker på det? Hvordan kan man være sikker på det? Er det ikke bare et gæt ligesom alt muligt andet, man gør? Man leger simpelt hen med skæbner, man leger med mennesker, for det er jo egentlig bare et gæt. Vi har flere gange hørt, at man har sagt: Ja, de kommer i gang. Men hvordan kan man være så sikker?

Kl. 20:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:15

Helle Sjelle (KF):

Jamen tidligere erfaringer viser jo, at folk netop kommer i gang igen. Det er det, der bl.a. gør, at vi synes, det er en god idé at gøre det her. Igen, den overordnede idé med det her er jo netop at sørge for, at vi også fremover har et sundt og velfungerende Danmark, hvor der også er råd til at tage hånd om de allersvageste. Hvis vi ikke sørger for, at der er en sund og stærk økonomi, har vi ikke råd til det. Vi prioriterer i Det Konservative Folkeparti, at der er råd til at tage hånd om de svageste.

Kl. 20:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 20:15

Leif Lahn Jensen (S):

Så sagde man, at der tidligere er blevet gjort sådan nogle ting, og at det bl.a. skete i 1998. Forskellen er bare, at i 1998 sikrede regeringen også, at der var noget uddannelse, og sikrede, at der var noget aktivering. Det, man gør nu, samtidig med at man forringer det her, er, at man også laver besparelser på uddannelsesområdet. Tror man virkelig på, at ved at lave besparelser på uddannelsesområdet, ved at gøre det sværere for de her mennesker at komme i gang senere, så kommer de bedre i gang? Kan fru Helle Sjelle ikke give mig ret i, at forskellen på nu og dengang i 1998 er, at regeringen dengang også sikrede, at der var noget uddannelse?

Kl. 20:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:16

Helle Sjelle (KF):

Det, jeg kan slå fast, er, at hvis vi også fremover skal have et Danmark, som er sundt og velfungerende, og hvor der er en økonomi, som ikke er kørt fuldstændig ned, så er vi nødt til at lave nogle reformer. Vi er nødt til bl.a. at lave en dagpengereform, og det er derfor, vi gør det her. Det er jo, fordi vi gerne vil sikre, at der er et arbejdsudbud, som igen kan være med til at generere noget beskæftigelse. Det er den vej, vi skal fremad, og ikke den vej, som Socialdemokratiet m.fl. har foreslået.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 20:17

Karsten Hønge (SF):

Ordføreren nævnte jo selv – og ganske uopfordret – OECD-økonome og deres teorier om arbejdsudbud og jobskabelse. Det er sådan set, fordi ordføreren selv bringer det på bane, at jeg synes, at man da må kunne forvente bare sådan en anelse indsigt i den her teori. Det er ikke, fordi det skal være så avanceret – slet ikke – så jeg synes ikke, at ordføreren behøver at kaste sig ud i en lang udredning af den her teori. Men kunne jeg ikke bare få sådan en vis lavpraktisk indføring i, hvordan det her fungerer? Altså, vi står nu med et samfund, hvor jobbene fosser ud af landet, og vi står med arbejdsløse. Hvordan skaber det job, at vi presser de arbejdsløse? Kan jeg få ordføreren til at forklare mig det, bare ud fra en lavpraktisk tilgang, uden at ordføreren behøver at føle sig presset til at komme med en meget avanceret teoretisk gennemgang. Men bare helt lavpraktisk: Hvordan fungerer det her?

Kl. 20:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:17

Helle Sjelle (KF):

Jeg føler mig overhovedet heller ikke presset. Det, der er væsentligt at slå fast her, er, at til forskel fra Socialdemokratiet og SF m.fl. i oppositionen, der ønsker at føre Danmark ud i et sandt økonomisk morads, så ønsker vi faktisk, at der er en sund og fornuftig økonomi her i landet, og det nødvendiggør altså også, at der er et arbejdsudbud, som igen kan være med til at generere noget beskæftigelse.

Jeg tror, at jeg har sagt rigtig mange gange, at erfaringerne tilbage fra 1990'erne viser det. Jeg tror ikke ligefrem, man kan påstå, at Poul Nyrup Rasmussen m.fl. førte en konservativ politik, men selv de kunne se, at det var nødvendigt at gøre noget på det her område. OECD påpeger jo så også og er med til at vise, at det, at man øger arbejdsudbuddet, altså også er med til at generere noget beskæftigelse. Så tror jeg efterhånden ikke, at jeg kan komme det nærmere.

Kl. 20:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 20:18

Karsten Hønge (SF):

Nej, vi kommer i hvert fald ikke nærmere en forklaring. For i en situation, hvor man har en hel masse arbejdsløse og en hel masse ledige job, og hvor de der arbejdsløse nægter at tage de der job, så kan jeg faktisk godt forestille mig et eller andet med, at man laver noget med noget adfærdsregulering, eller hvilket udtryk man vil bruge. Det kan jeg egentlig godt sætte mig ind i. Det er bare ikke det, der er situationen. Folk bliver jo ikke pludselig kvalificeret til at tage et job, og vi får ikke pludselig ny produktion i Danmark, fordi man gør livet besværligt for nogle arbejdsløse. Den kobling har jeg svært ved at forstå.

Men så lad os da i 2 sekunder tage den der, synes jeg, noget syrede teori til os. Den er ikke syret, hvis det er, at man ønsker at etablere et Løntrykkerunderdanmark, der så kan tilbyde sig til lavlønjob. Hvis det er det, der er teorien, så hænger den selvfølgelig sammen. Men hvis den ellers holder stik, skulle vi så ikke tage og korte perioden ned til ½ år og gøre beskæftigelseskravene endnu skrappe? Så må der virkelig ske noget på arbejdsmarkedet – eller hvad?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 20:19

Endelig vil Det Radikale Venstre fortsætte med at arbejde for at gøre det attraktivt at forsikre sig mod ledighed. Vi foreslår, at man sænker a-kasse-kontingenten, således at vi får en meget lavere selvfinansiering af dagpengene, og finansieringen kunne ske ved at hæve efterlønsbidraget.

Kl. 20:19

Helle Sjelle (KF):

Jeg forstår godt, at der bliver spurgt lidt i øst og i vest. For når man ser på den plan, som netop oppositionen, S og SF, har fremlagt, så må man sige, at der altså ikke er meget sammenhæng i den. Men det, der er væsentligt at slå fast her, er jo, at hvis vi også fremover skal sørge for, at vi har et Danmark, som fungerer, og som også er i stand til at tage hånd om de svageste – som jeg efterhånden har sagt rigtig, rigtig mange gange – så er vi også nødt til at have en sund og stærk økonomi, hvor der er et arbejdsudbud, der kan være med til at generere noget beskæftigelse.

Med dagpengereformen m.m. styrkes incitamentet til at søge arbejde, og dermed bliver der også det her effektive arbejdsudbud. Det viser erfaringer, og det viser statistikker.

Kl. 20:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Margrethe Vestager.

Kl. 20:20

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre støtter en harmonisering af optjenings- og genoptjeningskravet i dagpengesystemet. Både Velfærdskommissionen og Arbejdsmarkedskommissionen har anbefalet en reform, som ikke bare forkorter dagpengeperioden, men som også harmoniserer optjenings- og genoptjeningskravet til dagpenge. Det Radikale Venstre lægger afgørende vægt på, at beskæftigelseseffekten ved at øge genoptjeningskravet fra 26 til 52 uger er omkring 2.000 personer. Samtidig skaber lovforslaget større gennemsigtighed, fordi optjeningskravet er på 52 uger inden for 3 år, uanset hvor i dagpengesystemet man befinder sig, og endelig fjerner det en u hensigtsmæssig belønning for forudgående ledighed i dagpengesystemet.

Men når det er sagt, havde vi gerne set en lempeligere indfasning, hvor hensynet til provenuet i 2013 ikke var det afgørende. Man kunne have styrket den enkelte lediges retssikkerhed ved at have fulgt Arbejdsmarkedskommissionens anbefaling om kun at lade forslaget gælde nyledige dagpengemodtagere. Vi havde også meget gerne set en anden og mere inddragende proces i forbindelse med vedtagelse af lovforslaget. For mens Det Radikale Venstre i årevis har argumenteret for ændringen, kom det ud af VKO-forhandlingslokalet som en trolde af en æske, og uden at man søgte nogen inddragelse af de øvrige partier i Folketinget eller opbakning fra de faglige organisationer. Beskæftigelsespolitik kan med fordel føres *med* arbejdsmarkedets parter og ikke *imod* arbejdsmarkedets parter.

Det Radikale Venstre er med i aftalen om en ekstraordinær indsats for langtidsledige i de kommende år, og her fordeles 0,5 mia. kr. i de kommende år til erhvervelse af basale kompetencer blandt de langtidsledige, grundlæggende færdigheder som at læse, skrive og regne. Der bruges også penge til en målrettet regional indsats i samarbejde med parter i beskæftigelsesrådene, og endelig finansieres et løft i jobcentrenes bevillinger, sådan at der kan være en tættere kontakt med de ledige og tættere kontakt med virksomhederne.

Samtidig foreslår Det Radikale Venstre et mere individuelt fokus i beskæftigelsesindsatsen. Forsøg har vist rigtig gode erfaringer med en langt mere håndholdt indsats samt en fremrykket aktivering. Tiltagene skal være rettet mod den ledige og ikke bare være styret af rettidighed i kommunerne, som mest risikerer at handle om at få re-fusion og måske i mindre grad at handle om at få de ledige i arbejde.

For Det Radikale Venstre er reformarbejdet ikke gjort med dagpengereformen, som vi vedtager den i de her måneder. Vi ønsker at give reformen et eftersyn i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, bl.a. for at sikre, at ledige, der er i risiko for at blive fanget i en branche uden jobmuligheder, får mulighed for uddannelse og får færdigheder med henblik på job i en ny branche. Vi vil også fortsætte med at arbejde for en ændring og afvikling af efterlønnen af den meget enkle grund, at det hul, der er i statskassen, skal lukkes, for at velfærden kan sikres. Alternativet kender vi: regeringens perspektivløse besparelser på uddannelse, forskning, børn og integration.

Kl. 20:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 20:24

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, det er direkte synd, at der ikke er nogen, der vil tale med Det Radikale Venstre i dag. Det vil jeg gerne. Jeg vil også gerne stille mig til rådighed som samtalepartner, for vi har jo lavet rigtig mange gode ting sammen, der har sådan set mest været tale om glansperioder, når Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har fundet ud af det sammen. Det håber jeg også vi kan igen.

Jeg vil høre, hvor argumenteresistent Det Radikale Venstre er, hvis det nu skulle vise sig, at der er nogle u hensigtsmæssigheder i den her dagpengereform, som man desværre giver opbakning til. Hvis der er det, vil man så arbejde på at få dem væk?

Grunden til, at jeg spørger, er sådan lidt det der med deltid-brandmændene, hvor man laver nogle rigide regler, der gør, at nogle af de folk, der laver et stort stykke arbejde i beredskabet, på grund af nogle ret rigide regler faktisk skal stoppe med deres brandmandsjob og gå på fuldtidsdagpenge. Er det ikke helt skørt?

Kl. 20:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:25

Margrethe Vestager (RV):

Så vidt jeg kender til sagen om det frivillige brandværn, er der en meget konstruktiv, åben diskussion mellem De Radikales sædvanlige ordfører på området, hr. Morten Østergaard, og hr. Bjarne Laustsen. Jeg oplever også, at der er meget bred anerkendelse af lige præcis den diskussion. Jeg tror, at problemet ligger i, at vi løber ind i en ret lukket dør hos finansministeren, uanset velviljen hos Det Radikale Venstre.

Men det er klart, at lige så vel som at vi går ind for – hvad skal man sige? – den sådan helt grundlæggende arkitektur i en dagpenge-reform, vil vi selvfølgelig være med til at diskutere, hvordan det her kommer til at virke i virkelighedens verden. Og det er en af grundene til, at jeg synes, at regeringen har været ramt af et strejf af fornuft, da den udsatte behandlingen af forslaget om beregning af dagpenge. For det er jo sådan et forslag, hvis indhold bliver til hverdagsregler for sagsbehandlere og folk, der er i dagpengesystemet. Og der har man brug for at få detaljerede, ordentlige, eftertænksomme hørings-svar på, hvordan det egentlig kommer til at virke. Det er sådan et meget godt eksempel på, at selvfølgelig skal det virke i virkelighedens verden. Derfor diskuterer vi selvfølgelig meget gerne, om der er noget, der bliver for ringe.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 20:26

nuftigt at lade være med at fortsætte med at give skattelettelser til de rigeste, men det er selve baggrunden for forslaget her.

Kl. 20:26

Så er der spørgsmålet om, hvad forslaget kommer til at betyde. Forslaget har utrolig store konsekvenser, og jeg forstår simpelt hen slet ikke, hvordan Dansk Folkeparti kan være med til det her forslag, medmindre det virkelig er udtryk for, at Dansk Folkeparti slet ikke ønsker at have et organiseret arbejdsmarked; at Dansk Folkepartis slet ikke ønsker, at de mange mennesker, der ikke arbejder på områder, hvor man er funktionæransat og har et fast, permanent arbejde på fuld tid, skal være omfattet af et organiseret arbejdsmarked; at man mener, at hele byggebranchen og hele den del af industrien, hvor man ikke har fast arbejde, og mange andre brancher som grafikere og IT-folk og mange andre, der ikke har faste ansættelser, ikke skal have muligheden for at være en del af dagpengesystemet.

Bjarne Laustsen (S):

Jamen det med, at vi lever i den virkelige verden, synes jeg er klogt sagt af fru Margrethe Vestager. I den virkelige verden er der deltidsbrandmænd, der bliver forhindret i at udføre det, de er bedst til det. Det synes jeg simpelt hen er tåbeligt.

En ting er, at man foreslår en afkortning af dagpengeperioden og andre modbydelige forslag, som jeg kalder dem. En anden ting er, at regeringen samtidig med en anden partner skærer ned på det, der er forudsætningen for, at de svage ikke falder ud af dagpengesystemet, altså skærer i SVU-satserne osv. Det synes jeg er i direkte modstrid med det. Altså, det andet kan man sige måske er en lidt ideologisk diskussion, men jeg tror også, at den radikale ordfører kan se, at dem, der er på kanten af arbejdsmarkedet og ikke kan holde sig fast, er dem, der har fået mindst uddannelse, det er dem, der er fra yderområderne osv., og det er de ufaglærte kvinder. Det er da dem, der har mest behov for en særlig indsats, for SVU osv., som vi ved giver en positiv effekt. Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, at Det Radikale Venstre kan støtte den dagpengereform, når konsekvenserne af den er, som de er.

Kl. 20:27

Forslaget her lægger jo sammen med de andre forslag om nedskæringer af dagpengene op til, at når man bliver nyuddannet som f.eks. tømrer eller murer, ja, så kommer man ind i dagpengesystemet. Men efter 2 år ryger man ud, og hvis man ikke er i stand til at få 52 ugers arbejde, ja, så kan man ikke genoptjene dagpengeretten. Det fremgår simpelt hen ikke, hvordan regeringen og Dansk Folkeparti har forestillet sig, at de mennesker skal kunne få 52 ugers arbejde. Der er en kolossal forskel på at skulle skrabe sammen til 26 uger og så til 52 uger.

Det fremgår oven i købet af ministerens kommentarer til de hørings svar, der er kommet, og nu citerer jeg fra høringsnotatet, at forslagene samlet set vil medvirke til at tilskynde ledige til at søge permanent beskæftigelse, herunder beskæftigelse på fuld tid, inden for de brancher, hvor dette er muligt at få. Citat slut.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 20:27

Betyder det så, at meningen er, at man ikke synes, folk fremover skal arbejde i alle de mange brancher, hvor man ikke kan få permanent beskæftigelse, herunder hele byggebranchen? Er meningen, at man vil have, det er nogle helt andre, der skal overtage byggeriet, eller hvad er det for et arbejdsmarked, man lægger op til? Er sandheden om det her frontalangreb på hele dagpengesystemet og det organiserede arbejdsmarked i virkeligheden, at man er mere optaget af at skabe gode muligheder for løntrykkeri, af at sikre, at der er mennesker, som bliver så pressede, fordi alternativet er, at de må gå fra hus og hjem, at de er parate til at acceptere at arbejde under langt ringere løn- og arbejdsvilkår end dem, der ellers er opnået gennem mange års hårdt arbejde af fagbevægelsen? Det virker, som om det i virkeligheden er det, man er ude på fra regeringens og Dansk Folkepartis side, og så synes jeg, man skulle sige åbent, at man ønsker, at vi skal ud og konkurrere på langt dårligere løn- og arbejdsvilkår.

Margrethe Vestager (RV):

Det er svært at være glad for et lille plaster på såret, hvis såret er stort. Men den aftale, vi har lavet, om en øget indsats for de langtidsledige synes jeg er et godt skridt på vejen. Med det fælles, stærke syn, der er på uddannelse i Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten for den sags skyld, håber jeg også, at det er en af de ting, som vi allerførst vil vende tilbage til.

For uanset hvordan man vender og drejer det, og uanset hvor godt vores dagpengesystem som sådan måtte fungere, er det afgørende for den enkelte at opleve dette: Jamen her er jeg ikke overladt til mig selv, hvis det viser sig, at alle jobmulighederne i den branche, jeg gerne vil være i, lukker, har jeg brug for noget uddannelse, så har jeg brug for at få hjælp til at kunne skifte branche og komme et andet sted hen. Det er derfor, det er rigtig ærgerligt, at vi også i dag har set VKO vedtage markante forringelser i voksnes muligheder for uddannelse, voksne, som har fået meget lidt uddannelse som unge, voksne, som med god ret kunne trække mere på uddannelsessystemet som voksne, specielt i en situation, hvor de er ledige.

Kl. 20:28

Jeg har bare svært ved at se, hvordan det skulle kunne redde dansk økonomi, og jeg har meget svært ved at se, hvordan man tror at vi skal kunne konkurrere med kolonnearbejdere fra Rumænien, der får 20-30 kr. i timen, eller vi skal kunne konkurrere med skibsværftsarbejdere i Sydkorea eller tekstilarbejdere i Indien og Kina. Hvordan forestiller man sig at danske arbejdere skal kunne komme ned på de løn- og arbejdsvilkår, selv med alle de forringelser man laver af systemerne? Det kommer vi ikke.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 20:28

Det eneste, man får ud af det her, er at smadre arbejdsmarkedet i Danmark, og at økonomien kommer til at gå endnu dårligere. Beskæftigelsen falder i forvejen, der bliver færre og færre job i Danmark, bl.a. jo også, fordi der er brancher, der får statsstøtte af regeringen og Dansk Folkeparti til at flytte jobbene ud af Danmark.

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi har jo hele dagen diskuteret det store problem, der er opstået, fordi regeringen og Dansk Folkeparti har ladet pengene fosse ud af statskassen for at give skattelettelser til de rigeste. Der er en regning, som skal betales, og Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti mener, at det er børnefamilierne, de arbejdsløse og velfærden, der skal betale. I Enhedslisten synes vi, det ville være noget mere for-

Vi mangler nogle svar. Nu har vi diskuteret det andet forslag i dagpengereformen i rigtig, rigtig mange timer og stillet rigtig, rigtig mange spørgsmål, men der er endnu ikke kommet ét eneste svar fra én eneste ordfører på, hvad det helt konkret er for nogle job, man forestiller sig. Hvad er det for nogle job, man vil have folk skal have i Danmark fremover? Det fremgår overhovedet ikke, og det her vil bare gøre det endnu værre.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 20:33

skal således opfylde et beskæftigelseskrav på 52 uger inden for 3 år for at påbegynde en ny dagpengeperiode den 2. juli 2012 og herefter.

Kl. 20:38

Da der er godt 2 år til, at reglen træder i kraft, vil alle selvfølgelig også have god tid til at indrette sig på den nye regel. Selv om vi har været ramt af en økonomisk krise, er der stadig væk job at få. F.eks. skifter 10.000 danskere job hver eneste uge. De løbende jobåbninger kombineret med et gryende opsving og en fremtidig og måske også mere permanent mangel på arbejdskraft gør, at der vil være gode muligheder for at indstille sig på de ændrede beskæftigelseskrav i de kommende 2 år.

Så vil jeg gerne her til slut igen lige slå fast – jeg har sagt det tidligere, men det kan ikke siges for tit – at det danske dagpengesystem stadig væk vil være et af verdens allerbedste, og at der for den enkelte vil være god tid og også gode muligheder for at sætte sig ind i de nye regler.

Jeg vil endnu en gang gerne takke for behandlingen af lovforslaget, og jeg ser frem til en god og formodentlig og forhåbentlig også grundig udvalgsbehandling.

Kl. 20:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 20:39

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg har tidligere brugt udtrykket modbydeligt om det forslag her, og det mener jeg til fulde. Jeg kunne godt tænke mig at vide – da Dansk Folkeparti har lagt kortene på bordet og sagt, at de ikke er så slemme, de har kun foreslået en halvering af dagpengeperioden – hvem det så er, der har sat trumf på her. Jeg har forstået, at regeringen har sagt, at det ikke er godt nok, at folk er helt nede i skidt; det er ikke straf nok, de skal simpelt hen lige have kniven drejet rundt i såret, som nogle måske kunne finde på at sige. Hvorfor skal de have den her tillægsstraf oveni, når de er ved at falde ud af dagpengesystemet, samtidig med at man skærer ned i SVU'en osv.? Hvorfor skal de så lige også straffes, ved at de skal have dobbelt op, altså 52 ugers udstøttet arbejde? Hvorfor skal de det? Hvem har fundet på det forslag?

Kl. 20:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 20:40

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

For det første er jeg ganske enkelt ikke enig, når hr. Bjarne Laustsen bruger ord som modbydeligt og andre mindre pæne udtryk om det her forslag. Det er altså vigtigt at få på plads, at vi stadig væk har et af verdens allerbedste dagpengesystemer. Det er altså også vigtigt at holde fokus på, at vi stadig væk har en meget, meget aktiv beskæftigelsespolitik i Danmark. Og så glemmer hr. Bjarne Laustsen jo altså også den meget, meget store indsats, der nu også bliver gjort omkring langtidsledighed. Tingene hænger jo sammen, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. Og det er altså vigtigt, at man ikke mister fokus i den her debat i sin iver efter at prøve at gå efter regeringen.

Jeg synes, det her er et rigtig godt forslag, og det er regeringen, der har lagt det på bordet. Nu har jeg jo bidt mærke i, at hr. Bjarne Laustsen har spurgt både den konservative ordfører og Dansk Folkepartis ordfører om det, og der fik hr. Bjarne Laustsen fuldstændig det samme svar, som han også får fra mig igen, nemlig at det her er regeringens forslag.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne takke for behandlingen af forslaget. Med aftalen om genopretningen af dansk økonomi har vi taget et vigtigt skridt hen imod at løse de udfordringer, som det danske samfund står over for både på kort sigt og på lang sigt. Et væsentligt led i aftalen om en samlet dagpengereform som den her, der jo indeholder tre elementer, er for det første en nedsættelse af dagpengeperioden fra 4 år til 2 år. For det andet er der en harmonisering af beskæftigelseskravet for optjening og genoptjening af ret til dagpenge, så man fremover i alle situationer skal have 52 ugers beskæftigelse inden for 3 år for at kunne optjene en dagpengeperiode. Og for det tredje er der en ændring af perioden for beregningen af dagpengesatsen.

Elementet om en nedsættelse af dagpengeperioden indgår i L 222, som vi jo fik vedtaget her for få timer siden, og nu behandler vi så det element i reformen, der handler om en harmonisering af optjenings- og genoptjeningskravet for ret til dagpenge. Når regeringen har valgt også at fremsætte lovforslaget om dette element i reformen, er det med henblik på en vedtagelse inden sommerferien, og det er selvfølgelig, fordi det er vigtigt for regeringen, at de mennesker, der bliver berørt af dagpengereformen, også får mulighed for at se disse to elementer i sammenhæng. Det giver den enkelte mulighed for at vurdere sin samlede situation, som den ser ud, når elementerne er trådt i kraft. Den enkelte får dermed også mulighed for i god tid at indrette sig på reformen og på dens konsekvenser. Regeringen vil i næste folketingssamling fremsætte lovforslaget om en ændring af perioden for beregningen af dagpengesatsen.

Som jeg har sagt flere gange, bl.a. under behandlingen af L 222, er dagpengereformen en god løsning. Det er faktisk også noget, som langt de fleste økonomer er enige med os i. Der er bred enighed om, at en kortere dagpengeperiode og en harmonisering af beskæftigelseskravet vil styrke strukturerne på det danske arbejdsmarked; det har både vismændene, OECD, Arbejdsmarkedskommissionen og Velfærdskommissionen sagt. Sammen med aftalen om en styrket forebyggende indsats imod langtidsledighed, som bl.a. indeholder jobrettet uddannelse til langtidsledige i aktivering og aktive tilbud ude på arbejdspladserne, indebærer dagpengereformen en væsentlig styrkelse af beskæftigelsen på lidt længere sigt. Og vi giver danskerne god tid til at forberede sig på de nye forhold; alle, som bliver omfattet af de nye regler, får 2 år til at indrette sig på ændringerne.

Harmoniseringen af beskæftigelseskravet betyder, at fuldtidsforsikrede personer fremover i alle situationer skal have haft beskæftigelse i et omfang, der svarer til sammenlagt 52 ugers fuldtidsbeskæftigelse inden for 3 år, for at optjene eller genoptjene ret til dagpenge. Kravet har således som i dag i første omgang betydning, når man optjener ret til dagpenge, samt når man optjener ret til en ny dagpengeperiode i løbet af en dagpengeperiode.

Med forslaget gælder det nu også, at man optjener ret til en ny dagpengeperiode, efter at dagpengeperioden er udløbet. I dag skal man kun have haft 26 ugers fuldtidsbeskæftigelse, altså svarende til 2 måneders fuldtidsbeskæftigelse, i gennemsnit pr. år i de 3 år for at optjene retten til dagpenge, når ens dagpengeperiode er udløbet. Med de nye krav til beskæftigelse vil en person i hvert af de 3 år i gennemsnit skulle have 4 måneders fuldtidsarbejde. Det synes jeg er et rimeligt krav.

Harmoniseringen af beskæftigelseskravet vil sammen med de øvrige elementer i dagpengereformen være med til at øge den enkelte lediges incitament til at søge og til at tage arbejde, og det vil samtidig også være med til at øge beskæftigelsen på sigt. Harmoniseringen af beskæftigelseskravet træder i kraft den 2. juli 2012. En person

Kl. 20:41

Kl. 20:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 20:41

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, det er en god ting at ære den, der æres bør. Altså, hvis der er nogle, der har gjort noget godt, skal de selvfølgelig have æren for det, og er der nogle, der har gjort noget skidt, hvad jeg mener det her er, må man jo også tage ansvaret for det. Jeg ved ikke, præcis hvem det er, der er kommet med det her, og jeg har kun brugt et enkelt ord om det, nemlig modbydeligt – for det var det bedste, jeg lige kunne komme på – og det er selvfølgelig irriterende for regeringen.

Jeg vil bare gerne vide, hvorfor man skal rammes ekstra hårdt sådan oven i det andet. Så siger ministeren, at det her bliver lavet i så god tid, at man kender tingene. Hvis nu nogle melder sig ind i en akasse her til den 1. juli, ved de så, præcis hvordan reglerne er hele vejen igennem? Kommer der ikke et forslag, hvori beregningsperioden firedobles? Og gad vide, hvem der så egentlig har foreslået det.

Kl. 20:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er fuldstændig korrekt, at der er lagt op til, at der også kommer et forslag om beregningsperioden. Men jeg synes nu, at hr. Bjarne Laustsen gør vold på det her forslag, og jeg synes, at hr. Bjarne Laustsen i sin iver – jeg ved det ikke, han forsøger vel bare i virkeligheden at være i opposition, og det er jo også fair nok – skylder at sætte sig ind i tingene. Når man vil være i opposition, synes jeg, at man skylder, at man sætter sig ind i tingene, og at man så også ser på helheden i tingene. Og det er der, hr. Bjarne Laustsen går så gruelig galt i byen. Vi har en meget, meget aktiv arbejdsmarkedspolitik, vi har et af verdens allerbedste dagpengesystemer. Vi gør noget ekstra, en stor indsats omkring langtidsledighed, og så er der altså også meget lang tid til at sætte sig ind i de her regler.

Derfor skuffer det mig faktisk lidt, at hr. Bjarne Laustsen måske ikke sådan lige sætter sig lidt ind i tingene og tager debatten der, hvor den er saglig og god og måske også lidt mere konstruktiv.

Kl. 20:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så bliver det hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 20:43

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg hører ministeren sige, at det er et rigtigt skridt for at skabe flere job og få flere i gang. Man kunne også sige – det havde jeg jo nok valgt – at det er et skridt i retning af en forringelse af dagpengene. Ja, o.k., man må jo stadig væk påstå, at det er verdens bedste dagpengesystem, men det er et skridt mod en forringelse af den dagpengeregulering, vi har nu. Det må ministeren da indrømme.

Så kan jeg ikke lade være med at spørge om noget. Nu kom ministeren også selv ind på beregningsperioden. Hvad er egentlig grunden til, at man også vil røre ved den?

Kl. 20:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes, at dagpengesystemet kræver en modernisering, og det er jo derfor, vi har lavet de her tiltag. For det vil jo netop betyde, at vi får flere mennesker ud på arbejdsmarkedet. Og når man kigger på den situation, vi står i om bare ganske få år, vil man se, at det vil være et helt nødvendigt skridt.

Derudover må man altså også sige til hr. Leif Lahn Jensen, at vi jo har haft en international finanskrisen, som har ramt verden som en tsunami. Vi er så kommet bedre igennem den, end de er i mange andre lande, og det er vi af en eneste årsag, nemlig fordi vi sparede op i de år, hvor det gik rigtig godt. Vi undlod at lytte til Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, som jo ikke kunne se én krone, før der skulle bruges to. Så vi sparede op, og det har betydet, at vi kunne sætte en lang række initiativer i gang, som sammenlagt – og så lige tillagt den lave rente – har betydet, at omkring 80.000 danskere er sluppet for at få en fyreseddel i hånden. Det koster, og det er den regning, vi betaler nu. Vi er ansvarlige, og det er vi også sammen med Dansk Folkeparti. Det er derfor, vi lægger de her ting frem nu. Jeg vil ikke kalde det forringelser. Jeg vil kalde det for en modernisering.

Kl. 20:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 20:45

Leif Lahn Jensen (S):

Det vil sige, at ministeren mener, at det er ansvarligt stadig væk at give en masse skattelettelser til de rige og forringe forholdene for de fattige, for dem, der har det svært i forvejen. Det vælger ministeren så at kalde en modernisering i stedet for det, det vitterlig er, nemlig totalt skævt. Om ordet modernisering vil jeg sige, at jeg tror, at det bilag, som ministeren nok har læst allermest ud over de her forslag, er »En Fair Løsning«. Det er jo bl.a. der, man har brugt ordet modernisering.

Verdens bedste, siger man. Kan man, når man halverer dagpengeperioden, når man fordobler genoptjeningsperioden og laver beregningsperioden fire gange længere – det er i hvert fald det, man lægger op til – stadig væk kalde det verdens bedste? Kan man ikke sige, at man egentlig bare er ude på at forringe dagpengene?

Kl. 20:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Nej.

Kl. 20:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 20:46

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, ministeren mener, at vi skal gå over til at have en saglig debat. Så håber jeg, ministeren for første gang vil svare på, hvad det er for nogle job, man forestiller sig folk skal have. Hvordan forestiller ministeren sig, at man som ung tømrer eller murer eller andet skal få 52 ugers arbejde, når de meldinger, der kommer alle steder fra, er, at der ikke er noget job at få? Og hvis der er, er det i hvert fald kun ganske korte ansættelser.

Hvordan er det helt konkret, at ministeren vil sikre, at man kan få 52 ugers arbejde?

Kl. 20:47

Kl. 20:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:47

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lad mig lige først slå fast, at der for nyuddannede jo ikke er ændringer i det her.

Der er job, som man kan få i fremtiden. Når man kigger på de økonomiske beregninger, der ligger rundtomkring, vil man se, at det jo er en helt selvfølgelig lære i økonomi, at når vi øger arbejdsudbuddet, så følger beskæftigelsen med. Jeg ved godt, at fru Line Barfod ikke anerkender, at vi har en markedsøkonomi, og at hun ikke anerkender OECD's økonomer. Men sådan er verden nu engang bare, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Jeg ved også godt, at fru Line Barfod jo stiller sig tvivlende over for, at vi rent faktisk også i fremtiden kommer til at mangle arbejdskraft alene af den grund, at de årgange, der forlader arbejdsmarkedet, er omtrent dobbelt så store som de årgange, der kommer ind på arbejdsmarkedet. Men det ville undre mig meget, hvis fru Line Barfod ikke anerkender f.eks. de nyeste statistikker, der er kommet fra Danmarks Statistik, om, hvem det rent faktisk er, der kommer i arbejde nu. Det er jo de ufaglærte. Det er 3F's medlemmer, der stormer ind på arbejdsmarkedet nu, hvor vi kan se, at opsvinget, om ikke er i gang, så i hvert fald er på vej.

Kl. 20:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 20:48

Line Barfod (EL):

Det, jeg bare så gerne vil have, er helt stille og roligt ikke økonomiske teorier, men at ministeren kan fortælle, hvad det helt konkret er for nogle job, f.eks. til de unge, der blevet færdiguddannet som tømrer eller murer, og som jo ryger ud efter 2 år, og som så skal have 52 ugers arbejde for at genoptjene retten til dagpenge. Hvad er det helt konkret for nogle job, ministeren regner med at de skal have? Hvordan forestiller ministeren sig, at de skal få 52 ugers arbejde, når det slet ikke er det, der er det normale på det arbejdsområde?

Kl. 20:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg har egentlig ofte tænkt, at det kunne være spændende at prøve at leve i sådan en Enhedslisteverden bare lige for en dag. Det ville så være en dag, hvor man kunne sige: Jamen jeg er ligeglad med økonomiske teorier, det er slet ikke det, jeg vil høre; jeg vil høre noget helt andet, for jeg vil høre, hvordan det kunne se ud fra sådan en Enhedslistesynsvinkel. Hvordan kunne verden se ud, hvis den var lige, som Enhedslisten ønsker den? Sådan er verden bare ikke, må jeg sige til fru Line Barfod. Verden er, som den er. Vi har en markedsøkonomi. Vi har økonomiske teorier, som også viser sig at virke i praksis, og der er det her altså bare en af dem, nemlig at når arbejdsudbuddet stiger, følger beskæftigelsen med. Sådan er verden, og så nytter det ikke noget at prøve at leve i en eller anden tidsboble og tænke: Skidt med alt det der med økonomiske teorier og OECD, og hvordan verden i virkeligheden fungerer. Det nytter altså ikke noget. Vi befinder os i den virkelige verden.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren. Hr. Bjarne Laustsen i anden runde.

Kl. 20:50

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Det er blevet meget moderne her i parlamentet lige til sidst at gå op og sætte tingene på plads, så det vil jeg forsøge at gøre her i aften på det sene tidspunkt, og det er jo historie med den gamle afstemningssystem osv., så det er jo med at benytte sig af muligheden. På andre tidspunkter har man jo forsøgt at begrænse min taletid, men nu tager jeg en lille smule revanche.

Grunden til, at jeg tager ordet igen, er, at vi ikke har fået svar på alle de relevante spørgsmål, som vi har forsøgt at stille her i dag. Vi vil forfølge den her sag under udvalgsarbejdet, det kan jeg love ministeren, og vi vil gerne se ministeren imellem anden og tredje behandling til et samråd, så ministeren skal ikke rejse for langt væk. Der er jo et lønligt håb om, at vi så her til sidst måske kunne få svar på dem.

Men mine bemærkninger går nu også til Dansk Folkeparti, for ordføreren, hr. Bent Bøgsted, sagde, at der jo var en regning, der skulle betales. Hvem har egentlig lavet den regning? Er det de arbejdsløse, er det børnefamilierne, er det dem, der har fået mindst uddannelse her i landet, som man nu synes skal betale en stor regning? Det synes jeg ikke de skal. Man taler om verdens bedste dagpengesystem. Jamen laver vi ikke dagpengesystemet for danskere? Er det ikke det, det handler om? Når det drejer sig om flygtninge- og udlændingepolitik, drejer det sig om at have de skrappeste regler osv. osv. Jamen drejer det sig ikke om, at vi laver regler, der er tilpasset det danske arbejdsmarkedssystem – den danske aftalemodel, flexicurity, som det også hedder – i forhold til uddannelsesmuligheder, gør det ikke det? Næh, det gør det åbenbart ikke. Nu skal vi åbenbart konkurrere på laveste fællesnævner.

Jeg synes også, det er lidt synd for de mennesker, der skal til at melde sig ind i en a-kasse, for de kender ikke konsekvenserne af det, som beskæftigelsesministeren ellers påstår de gør. Hvorfor kunne det hele ikke have ventet til efteråret med at blive lagt frem, således at man i fremtiden ved, hvad man har at rette sig efter? Det ville da have været fornuftigt. Det har man også undladt at gøre.

Jeg har stillet spørgsmålet mange gange: Hvem er det, der har stillet det her modbydelige forslag om, at de, der er længst ude på kanten af arbejdsmarkedet, nu skal have dobbelt så lang tid til at genoptjene retten til at blive fastholdt i dagpengesystemet? Det er i hvert fald ikke Dansk Folkeparti. Det interessante er så, om det er Venstres ordfører, der vil tage det her på sig, eller om det er den konservative ordfører. Man siger, det er regeringen, der er kommet med det. Man har åbenbart sådan en plan, selv om det kun er 2 måneder siden, beskæftigelsesministeren sagde: Vi rører ikke ved dagpengene, vi rører heller ikke ved dagpengeperiodens længde. Alligevel har man haft en slags udtrækssystem i Beskæftigelsesministeriet, på et regeringskontor, eller hvor det kan være, med sådan nogle forslag om, hvordan man kan genere de arbejdsløse mest muligt. Jeg kunne godt forestille mig, at det selvfølgelig er regeringen. Det må det jo være, når det ikke er Dansk Folkeparti.

Vi ved, at regeringen gerne vil beholde regeringsmagten i så lang tid som muligt. Dansk Folkeparti holder den ved magten, og derfor skal regeringen også danse efter deres pibe, men det er, som om regeringen har tænkt: Nu begår vi et løftebrud, vi ved det godt, og straffen for at begå et stort løftebrud er ikke så meget større end straffen for at begå et lille løftebrud, så vi giver den hele armen og udtænker her, at det nu ikke bare drejer sig om dagpengeperioden, vi tager også lige genoptjeningsperioden, og til efteråret kommer så også beregningsperioden.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:54

heller ikke noget at blive ved med at påstå noget andet; det ændrer verden sig altså ikke af.

Kl. 20:54

Jeg vil bare sige, at hvis fru Line Barfod kan være i tvivl om, om verden hænger sammen på den her måde, så glæder jeg mig meget til at høre den debat, fru Line Barfod skal føre med Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, for ifølge S-SF-planen skal man jo ikke skaffe 13.000 ekstra arbejdspladser, der skal man skaffe 70.000 ekstra arbejdspladser, hvis man indførte det med de 12 minutter, og forskellen er ydermere, at de 13.000 ekstra arbejdspladser, som vi skal skaffe, er der jo valid viden bag, og det gør, at vi med sikkerhed kan sige, at det også kommer til at ske. Forskellen er bare, at i S-SF-planen skal de 70.000 arbejdspladser skaffes overnagt, for de skal skaffes via en overenskomst, og dagen efter skal der ligge 70.000 arbejdspladser. Det kommer jo ikke til at ske.

Kl. 20:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 20:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu står det mig en anelse uklart, hvad det var, hr. Bjarne Laustsen lige skulle have sat på plads. I hvert fald kan jeg sige, at der ikke var noget i den tale, hr. Bjarne Laustsen holdt, der blev sat på plads. Det, den jo egentlig bare ender med, er en gentagelse af en lang række spørgsmål, og det er en fuldstændig uklar tale, hvor man jo heller ikke på nogen måde forholder sig til, hvad man selv vil. Det vil sige, at vi sådan set bare er slået tilbage til start. Jeg ved snart ikke, hvor mange timer over de seneste uger vi har brugt på at diskutere dagpenge i den ene eller den anden form, men jeg må sige, at hr. Bjarne Laustsen i hvert fald tager munden lige lovlig fuld, når han påstår, at han lige skulle sætte nogle ting på plads.

Sagen er jo den, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at vi stadig væk har et af verdens allerbedste og mest generøse dagpengesystemer, også selv om vi laver de ændringer, som vi laver nu. Sagen er også den, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at vi har en meget aktiv arbejdsmarkedspolitik, og at flexicurity jo ikke bliver angrebet via det her, og sagen er jo også den, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at der løbende bliver taget initiativer til at gøre noget for de mennesker, som kunne have det svært på arbejdsmarkedet, f.eks. senest den store satsning omkring langtidsledige. Hvis det var det, hr. Bjarne Laustsen havde sat på plads, så kunne jeg godt forstå, at han tog ordet, men med det der, der skulle forestille at være sådan en eller anden afsluttende tale, hvor man lige skulle prøve at rulle det hele op, er simpelt hen for tyndt, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. Det nytter ikke noget.

Kl. 20:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 20:56

Line Barfod (EL):

Ministeren talte om, at vi skulle se på den virkelige verden. Jeg synes, det er en rigtig god idé at begynde at se på den virkelige verden i stedet for økonomiske teorier. Så kan man f.eks. se på, hvordan ens økonomiske teorier har ført til den kæmpe krise, vi står i i dag.

Men det, der sådan set er interessant i forhold til det forslag, vi står med her, er: Hvordan er det helt konkret, ministeren vil skabe job? Hvis man har en teori, der også passer til virkeligheden, må man jo være i stand til at forklare, hvordan den virker. Så må ministeren jo være i stand til at forklare, så også de unge, der afslutter deres uddannelser lige nu, bliver i stand til at forstå, hvordan det virker. Hvordan kan det, at de ikke kan få 52 ugers arbejde og derfor mister dagpengene og ikke er i stand til at opnå genoptjening af dagpengeretten, føre til, at de får et arbejde?

Kl. 20:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:56

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen det nytter bare stadig væk ikke noget, vil jeg sige til fru Line Barfod, for det nytter ikke noget bare at sige, at man ikke vil diskutere det, som alle andre ved er rigtigt, nemlig de økonomiske teorier, der ligger, den viden, der jo ligger, det, der gentagne gange har vist sig at være rigtigt, nemlig at når arbejdsudbuddet stiger, følger beskæftigelsen med. Det nytter ganske enkelt ikke noget, og det nytter

Line Barfod (EL):

Enhedslisten har en lang række forslag til, hvordan vi helt konkret skaber arbejdspladser, hvordan vi skaber arbejdspladser i fødevaresektoren, hvordan vi skaber arbejdspladser i byggeriet, får sat gang i klimareoveringerne, hvordan vi skaber grønne job i industrien osv. Vi har helt konkrete forslag til, hvordan vi skaber lige præcis *de* job, hvordan vi skaber *de* job, hvordan vi skaber *de* job.

Ministeren har stadig ikke forklaret, hvordan hendes teori virker. Hvad er det helt konkret for nogle job, og hvordan bliver de til? Det mangler vi at få svar på. Og jeg synes da, det er rimeligt at give et svar til alle de mange, der bliver færdige med deres uddannelser i øjeblikket. Hvordan er det helt konkret ministeren forventer at de kommer i arbejde? For de vil ikke være i stand til, som tingene ser ud i dag, at få 52 ugers arbejde. Hvordan forventer ministeren at det ændrer sig? Hvad er det for nogle job, der pludselig kommer?

Kl. 20:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:59

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, men nu har den måde, fru Line Barfod vil skaffe arbejdspladser på, jo været afprøvet tidligere, dog lidt længere østpå, og man kan sige, at det jo ikke var med særlig stor succes, i hvert fald ikke efter at det havde kørt et stykke tid. Det er så den måde, fru Line Barfod vil forsøge at styre verden på. Og det er da rigtigt, at man da kunne statsliggøre alting, og så kunne man nok sætte nogle damer til at sætte nogle stempler og sådan noget, det har vi jo set før, men sådan er den moderne verden bare ikke.

Så det nytter ikke noget, at fru Line Barfod drager de her ting i tvivl, og det nytter heller ikke noget, at fru Line Barfod slet ikke forholder sig til den demografiske udfordring, som vi står over for. Alene det er jo en enormt stor udfordring for os, fordi de årgange, der forsvinder fra arbejdsmarkedet, er omtrent dobbelt så store som de årgange, der træder ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 21:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:00

Bjarne Laustsen (S):

Jo, jo, vil jeg sige til ministeren. Det er lykkedes med ganske få enkle virkemidler at få slået fast, at Dansk Folkeparti ganske vist er nog-

le slemme nogen, men at regeringen er værre, for det er den, der er kommet med det forslag, vi debatterer nu, om en fordobling af genoptjeningsretten. Det er slået fast.

Det er også slået fast, at det er den selv samme regering, som er kommet med forslaget om at forringe uddannelsesmulighederne for de svageste i det her samfund. Det har man gjort samtidigt. Tillykke! Det kan godt være, at Dansk Folkeparti accepterer det, men det er ikke dem, der er kommet med forslaget. Så det er lykkedes mig at få slået fast, at det er sådan, det hænger sammen.

Dernæst har vi ikke fået svar på de der meget relevante spørgsmål, herunder også det der om, hvordan folk, der vil melde sig ind i en a-kasse den 1. juli, kan vide, hvordan beregningsreglerne vil være fremover. Det aner de ingenting om, for det, som regeringen har kørt igennem, er lovsjusk.

De har skumle planer. Man startede i pinsen og udtænkte de skumle planer, der er blevet til det, der er her, og inden pinsesolen dansede, havde man fundet på at ændre så meget i dagpengesystemet. Men vi kender stadig væk ikke det hele. Hvorfor gør vi ikke det?

Kl. 21:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 21:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Man kan jo da i hvert fald sige, at det, der står tilbage, er, at vi overhovedet ikke har en idé om, hvad S og SF vil, hvis de en gang får magt, som de har agt. Det har man ingen som helst ideer om. Man har oven i købet haft 40.000 mennesker til at stå at demonstrere herude på slotspladsen imod de dagpengeændringer, der skal ske. Hvad sker der så en uge efter?

Der sker det, at oppositionens sande leder, nemlig Harald Børsting, i en avis siger, at man i øvrigt ikke ruller de dagpengeændringer tilbage, når nu engang, og hvis skaden skulle ske, at S og SF skulle komme i regering. Man vil ikke rulle det tilbage, og det glemte man fuldstændig at fortælle de der 40.000 mennesker, der stod ude på slotspladsen for bare halvanden uge siden.

Jeg mødte oven i købet hr. Bjarne Laustsen derude, og jeg hørte heller ikke, at hr. Bjarne Laustsen oplyste de 40.000 mennesker, der var taget med busser fra Frederikshavn og Brønderslev og andre steder, om, at det var fuldstændig forgæves, at de stod og demonstrerede, for man agtede da ikke at rulle det tilbage.

Så regeringens plan er altså fuldstændig kendt. Den har været debatteret i uger nu, men vi aner ikke, hvor oppositionen står.

Kl. 21:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 21:02

Bjarne Laustsen (S):

I Socialdemokratiet går vi ind for, at vi har et fleksibelt arbejdsmarked – flexicurity, som det også hedder. Hyr og fyr let. Det er også til gavn for arbejdsgiverne.

Nu ændrer man ved balancen, nu skaber man utryghed. De, der er arbejdsløse i dag, skal være endnu mere utrygge – sådan bliver det i fremtidens system. De, der overvejer at melde sig ind i en a-kasse, kender ikke reglerne for deres medlemsvilkår. Det bør man jo ellers gøre, når man køber en forsikring, altså vide, hvad man kan få ud af den, hvis det bliver aktuelt. De betaler i øvrigt selv til det. Det er en solidarisk ordning, hvor man betaler lige meget ind og kan få lige meget ud.

Men regeringen ændrer på spillereglerne i forhold til det her. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå at man gør. Derfor spiller man hasard

med den danske model, og man spiller hasard, fordi man vil kræve længere opsigelsesvarsler. Det bliver jo konsekvensen af det – det kan vi se i alle andre lande, hvor man ikke har sådan en fleksibel aftalemodel, som vi har. Lønmodtagerne vil blive nødt til at sikre sig et længere opsigelsesvarsel for at sikre sig større sikkerhed i ansættelsen.

Det har vi hidtil kunnet undgå i Danmark. Det har været let for arbejdsgiverne at hyre og fyre, og det har været i orden, fordi vi har haft den fleksible aftalemodel. Det ændrer regeringen fundamentalt på med det her.

Kl. 21:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 21:03

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu står der jo ingen steder skrevet, at der skal være en 4 års dagpengeperiode, for at man kan have flexicurity i et land. Det står ingen steder skrevet, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen.

Det, vi skal sørge for, er, at vi har en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Det har vi fortsat. Vi har fortsat en meget høj grad af sikkerhed for arbejdstagere, og der er stadig væk en stor fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Det vil sige, at den danske flexicuritymodel jo ikke bliver angrebet af det her.

Men det, der bare står tilbage, er, at man har købt katten i sækken, hvis man får S og SF i regering på et tidspunkt. Man ved overhovedet ikke, hvad der venter én. Der er lidt løse tanker, og nogle siger, at de vil ændre på det hele, men omvendt siger Harald Børsting, der er formand for LO, at det vil de ikke. I dag har vi haft flere timers debat, hvor vi overhovedet ikke fik et svar. Det er jo virkelig at købe katten i sækken.

Man ved jo fuldstændig med den plan, der er lagt frem af regeringen, hvad det er, man får. Man ved også, at når regningen er betalt, er den betalt.

Kl. 21:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 21:05

Leif Lahn Jensen (S):

Det var ellers ikke meningen, at jeg ville spørge mere, for det nytter jo heller ikke noget, men jeg kan ikke lade være, for ministeren siger: Man ved jo ikke, hvor Socialdemokratiet står.

O.k., ministeren har ret. Nu ved vi, hvor VKO står: De vil forringe det her. Vi ved, hvor de står nu, og vi ved også, hvor de stod før sidste valg. Da sagde de rent faktisk, at de ikke ville røre ved det. Er ministeren enig med mig i, at regeringen før sidste valg sagde, at de ikke ville forringe dagpengene?

Kl. 21:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 21:05

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det kan overhovedet ikke være nogen som helst hemmelighed, at vi gerne ville ændre på dagpengeperioden, alene af den grund, at vi jo har haft indkaldt til forhandlinger om det. Og da mødte hr. Leif Lahn Jensens parti oven i købet op. At det så faldt på gulvet med et brag er noget helt andet. Men da der blev indkaldt til forhandlinger om at ændre på dagpengeperioden, hørte jeg ikke hr. Leif Lahn Jensens parti sige noget som helst om, at der var tale om løftebrud eller noget. Da var man bare imod.

Så det er jo simpelt hen for sent at komme at sige, at nu er det pludselig et løftebrud. Der er ikke tale om noget som helst løftebrud, men jeg er da glad for, at hr. Leif Lahn Jensen indrømmer, at man ikke ved, hvor Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti står, for det kom han jo til at sige i sit indlæg her. Det er godt, for det har vi jo på skrift lige om lidt, når vi kan få udskriften af det, der er blevet sagt i Folketingssalen, og den tror jeg lige jeg vil gemme til brug ved en senere lejlighed.

Kl. 21:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 21:06

Leif Lahn Jensen (S):

Vil det sige, at ministeren mener, at hvis man siger noget før et valg og gør noget andet efter valget, er det ikke et løftebrud?

Kl. 21:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 21:06

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

For det første er der, som jeg har redegjort for tidligere, ikke tale om et løftebrud her. For det andet ville det jo være et løftebrud over for vælgerne, vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen, hvis ikke regeringen førte Danmark igennem den internationale finanskrisen på bedst mulig vis og på den måde, som vi har gjort.

Vi har sparet op i gode tider. Vi lyttede ikke til S og SF, da vi havde gode tider, for vi sparede op i stedet for. Havde vi lyttet til S og SF, havde vi soldet alle pengene op, og så havde vi netop *ikke* haft mulighed for at sætte den her lange perlerække af initiativer i gang, som jo sammen med den lave rente samlet set har betydet, at omkring 80.000 danskere er sluppet for at få en fyreseddel i hånden.

Det er klart, at det koster. Det er den regning, der ligger foran os nu, og det er den regning, som vi betaler. Vi er ansvarlige, fordi vi betaler regningen nu. Vi er helt bevidste om, at det ikke er sjovt, og at det ikke er nemt, men det er nødvendigt. Og det er altså en helt anden snak end den, man hører fra oppositionens side lige nu, hvor man siger, at man vil lade regningen ligge i tre år, og så håber man på, at naboen vil begynde at arbejde 12 minutter mere, når de tre år er gået. Og så ringer man til EU og Harald Børsting og håber på, at alting er klaret.

Hvis man lige lytter efter, lyder det næsten for godt til at være sandt, og ofte er noget, der lyder for godt til at være sandt, også for godt til at være sandt.

Kl. 21:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Mange tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 22. juni 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

:
Mødet er hævet. (Kl. 21:09).